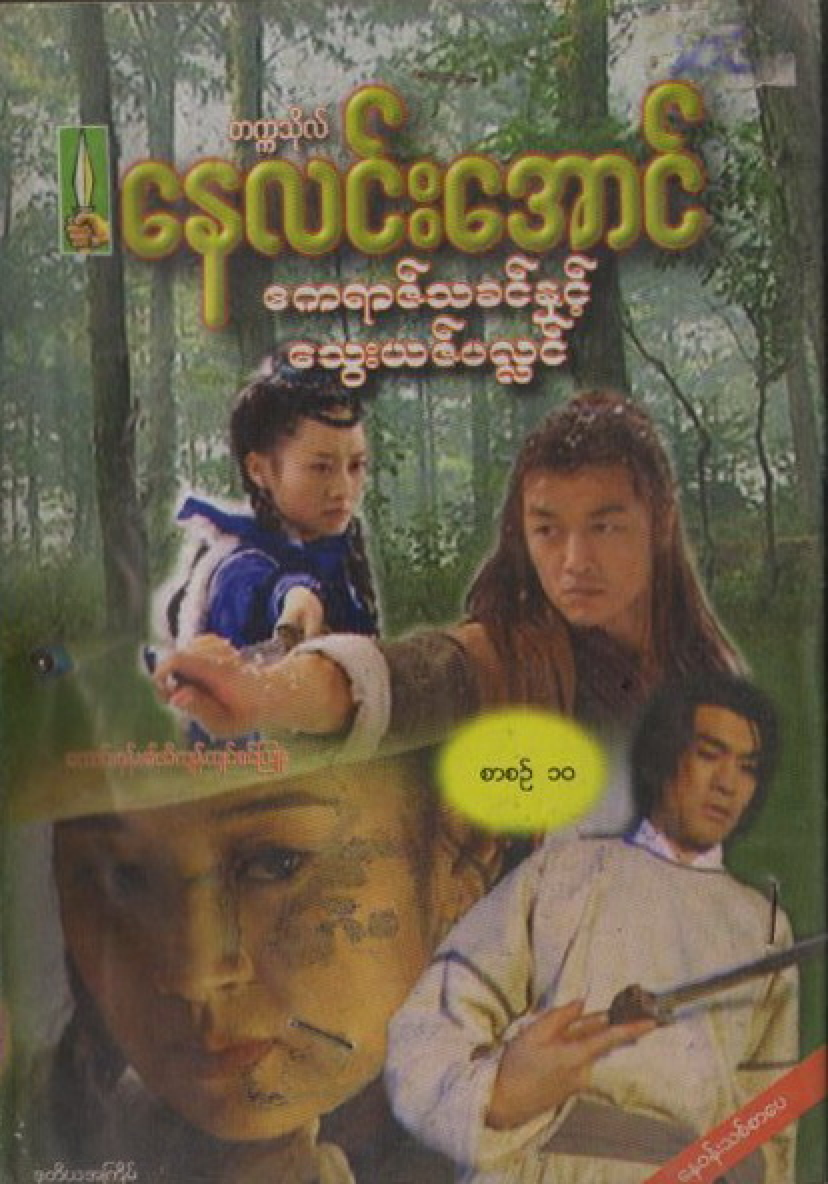

တက္ကသိုလ်
နေလင်းအောင်
ဧကရာဇ်သခင်နှင့်
သွေးယာဇ်ပလ္လင်
စာစဉ် ၁၀

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၃၉၆/ ၂၀၀၃(၁၀)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၁၃၅၅/ ၂၀၀၃(၁၁)

၂၀၀၄-ခုနှစ်၊ မတ်လ
ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ-၅၀၀
တန်ဖိုး- ၄၅၀/-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်မိုးကေခိုင် (ချိုတေးသံစာပေ)
ရွှေနံ့သာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့(၃)
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဦးလှသိန်း
လှသိန်းဦးပုံနှိပ်တိုက်
၁၂/ဒါနလမ်း၊ သာယာကုန်း
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးရိုက်
ဦးထွန်းလင်း
မိုးဝေအော့ဖ်ဆက်
အမှတ် ၁၄၄၊ ၄၅-လမ်း
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အခန်း (၁၆၀)

သိန်းငှက်နှစ်ကောင်၏ စွက်ဖက်မှု

ယခု ခန်းမဆောင်ကြီးထဲမှ တိုက်ပွဲသည် မရဏပျံ့လွှားအုပ်စုနှင့် လူစုယာတို့အုပ်စု၏ သီးသန့်အုပ်စု တိုက်ပွဲပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

ဟွမ်ရီစုံ၊ စန်းဘော်တို့အတွဲက ဟူးလူယူ၊ ဝမ်ကန့်ကြည်နှင့် ဟိုထန်ပါတို့အတွဲကို တိုက်ခိုက်သလို ဘွန်လူအော တစ်ယောက်တည်းက ထိုဂှာလား၊ ချင်နွဲ့ လူစူရှီနှင့် ရှောင်ကျဲတို့ လေးယောက်ကို ခုခံတိုက်ခိုက် လျက်ရှိသည်။

ဘွန်တိမ်စန်းကမူ လိုလူအင်း၊ လိုလူကျုတ်တို့ ညီအစ်ကိုနှင့် သဲသဲမဲမဲ တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသည်။ နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ဖြစ်သော်ငြားလည်း ဘွန်တိမ်စန်းက ကောင်းစွာ ထိန်းထားနိုင်သည်။

တကယ်တမ်းတိုက်လျှင် ဘွန်တိမ်စန်း၏ ပညာမှာ မသေးလှပေ။ မရဏပျံ့လွှားများအနေဖြင့် ရှောင်ကျဲတစ်ယောက်သာ ဘွန်တိမ်စန်းကို နိုင်ကောင်း နိုင်နိုင်သည်။

မရဏပျံ့လွှားများသည် စုစုပေါင်း နှစ်ဆယ့်တစ်ယောက်ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် မရဏပျံလွှား နှစ်ဆယ့်တစ်ကောင်ဟု သိုင်းလောက၌ ကျော်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် သူတို့တွင် ပျံလွှားနှစ်ဆယ့်တစ်ကောင် မပြည့်စုံ တော့ချေ။ နံပါတ်ခြောက် ကျိအန်ကျန်နှင့် နံပါတ်ခုနစ် ဟူးလူယူတို့ သေဆုံးသွားခဲ့ပြီဖြစ်၍ မရဏပျံလွှား ဆယ့်ကိုးကောင်သာ ကျန်တော့ သည်။

ယခုတစ်ဖန် မရဏပျံလွှား ချီပိစန်တစ်ယောက် ကျဆုံးသွားရ ရှာပြန်လေပြီ။ စုစုပေါင်း မရဏပျံလွှား ဆယ့်ရှစ်ယောက်သာ ကျန် တော့သည်။

ယခု ဘွန်လူအောတို့အုပ်စုကို မရဏပျံလွှား ကိုးယောက်က တိုက်ခိုက်လျက်ရှိပြီ။ ကျန်ကိုးယောက်က ကိတ်အာကျက်ကို ကူညီရန် စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

မရဏပျံလွှားများသည် အုပ်စုနှင့်တိုက်ခိုက်ခြင်း သဘောကို သိကြသည်။ ကိုယ့်လူအချင်းချင်း ထိခိုက်နိုင်သည့် မတန်တဆ လူအင်အားဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်း အမှုကို မပြုကြပေ။ အခြေ အနေကို စောင့်ကြည့်ပြီးသာ တိုက်ခိုက်လေ့ ရှိကြပေသည်။

ကိတ်အာကျက်နှင့် လုစုယာတို့မှာ အကြိတ်အနယ် ဆက်လက် ယှဉ်ပြိုင်လျက် ရှိနေကြလေ၏။ ရေကုန်ရေခန်း ယှဉ်ပြိုင်ရသောပွဲဖြစ်၍ ဒဏ်ရာ လုံးဝမရအောင် မကာကွယ်နိုင်ကြချေ။ နှစ်ဦးစလုံး ဒဏ်ရာ ကိုယ်စီရလျက် ရှိကြသည်။ တိုက်ကွက်ပေါင်းကလည်း နှစ်ရာကျော် နေလေပြီ။

သို့တိုင် မည်သူ မည်သူမျှ အနိုင်မရသေး။ အထက်စီးမှ အစဉ် အမြဲ တိုက်နိုင်သူလည်း မရှိသေး။ ဘတပြန် ကျားတပြန် တိုက်ခိုက် လျက်သာရှိကြသည်။

ကိတ်အာကျက်တစ်ချက် တံကောင်းသွားသည်မှာ ပထမပိုင်း တိုက်ခိုက်တုန်းကလို ခံစစ်၌ ဝိမသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ပထမတစ်ပိုင်း၌ ခံစစ်သက်သက်မှ ရုန်းမထွက်နိုင်သဖြင့် သူသည် မွန်ဂိုတို့၏ သစ္စာ ဖောက်လားဟု သူတစ်ပါးလှောင်ပြောင်ခံရသည့် ကလိန်ကကျစ် နည်းလမ်းကိုပင်အသုံးပြုကာ လုစုယာကိုတိုက်ခိုက်ခဲ့ရပေသည်။

လုစုယာသည် သောင်မတင် ရေမကျ အခြေအနေကို ကောင်း စွာ အကဲခတ်မိသည်။

ဤပုံစံအတိုင်း ဆက်လက် တိုက်ခိုက်နေပါက အရှုံးအနိုင် ကျိုးကြာရန် ခက်လှသည်ကိုလည်း သိသည်။

'အင်း. . . နည်းပရိယာယ် ရှိရမယ်၊ ဗျူဟာကို ပြောင်းလဲရမယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် နှစ်ယောက်စလုံး အားအင်ကုန်ခမ်းပြီး ခြေကုန် လက် ပန်းကျ သရေပွဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'

သူသည် တတ်နိုင်သမျှ အတွင်းအားကိုထိန်းချုပ်သည်။ သိုင်းကွက်များများကိုထုတ်ပြီး တိုက်ခိုက်သည်။ အမာသိုင်းအစား အပျော့သိုင်းကို အသုံးပြုလာသည်။

ကိတ်အာကျက်သည် လုစုယာ၏သိုင်းကွက်များ ထူးခြားလာ သည်ကို သတိပြုမိသည်။ သူ ဝမ်းသာသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်းမှာ အမာစား သိုင်းပညာမျိုး ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။

လုစုယာ၏ သိုင်းကွက်များ အပျော့စား ဖြစ်လာလျှင် အမာစား သိုင်းပညာဖြစ်သော ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်းကို သုံးချင်မှ သုံးပေတော့မည်။

သူကြောက်သည်က ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်း သိုင်းသာ ဖြစ်
သည်။

ထို့ပြင် အပျော့သိုင်းပညာကို သူ ချေဖျက်နိုင်မည်ဟု ကိတ်အာ
ကျက် ယူဆ၏။ သူ့အယူအဆမှာ မဆိုးလှ။ အမာစား သိုင်းပညာကို
သူ ရှုံးထားသဖြင့် အပျော့စား သိုင်းပညာသည် သူ့အတွက် တစ်နည်း
တစ်ဖုံ အရှုံးအနိုင်ပြောင်းလဲစေနိုင်ပေသည်။

'ဒီကောင့်ကို တိုက်ကွက်ငါးရာအတွင်းမှာ အနိုင် မတိုက်နိုင်ရင်
ငါ ပြဿနာပေါ်မယ်၊ အခုပဲ စင်ကျန်တွေ စိတ်ထားပြောင်းကုန်ပြီ
တကယ်လို့များ သူတို့ မမျှော်လင့်ဘဲဝင်တိုက်ရင် ငါတို့အုပ်စု ပြေး
ပေါက်မရှိဘဲ ဖြစ်ကုန်နိုင်တယ်၊ သူ့ကို အနိုင်ရဖို့ ငါ့သားတွေကို အကူ
အညီ ခေါ်ရမှာပဲ'

ကိတ်အာကျက်သည် တိုက်ခိုက်ရင်း စိုးရိမ်ပူပန်လာ၏။ ထို့
ကြောင့် သူ အနိုင်ရနိုင်သည့် နည်းလမ်းမှန်သမျှကို စဉ်းစားလာ
တော့သည်။

'ရှူး...'

သူသည် တိုက်ရင်း ခိုက်ရင်းမှ လေချွန်သံတစ်ချက် ပြုလိုက်၏။

'ဟင်...'

လုစုယာသည် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။

'ဒါ...ဒါ...သူ သိန်းငှက်ကြီးတွေကိုခေါ်တဲ့ လေချွန်သံပဲ'

လုစုယာသည် ဒက်ခနဲ တွေးသိနိုင်စွမ်း ရှိခဲ့လေ၏။ သူကောင်း
စွာ မှတ်မိပေသည်။ တစ်ချိန်က ထိုလေချွန်သံဖြင့် ကိတ်အာကျက်
သည် သူ့ သိန်းငှက်များကို ခေါ်ယူခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

အိမ်ပြတင်းပေါက်များမှ ကြီးမားလှသော သိန်းငှက်ကြီး နှစ်

ကောင် ဝေါခနဲ ဝင်လာသောအခါ စင်ကျန်စစ်သည်တော်များမှာ
အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားကြကုန်၏။

သိန်းငှက်ကြီး နှစ်ကောင်သည် လုစုယာ၏မျက်လုံးကို ထိုး
ဖောက်ရန် ဝေါခနဲ ထိုးဝင်ပျံသန်းလာ၏။ လုစုယာသည် ထိုအချက်ကို
ကြိုတင် တွေးတောထားပြီးဖြစ်၍ သူ့လက်များကို ဆန့်ခနဲ မြှောက်ပြီး
ဂိုးခနဲ လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

'ဂိုး...ဝှစ်...ဝှစ်..'

လေဆန်သံမဏိအပ်များသည် လုစုယာ၏လက်ထဲမှ ပြင်း
ထန်သော အရှိန်နှုန်းဖြင့် ပြေးထွက်သွား၏။ သိန်းငှက်နှစ်ကောင်စလုံး
က သံမဏိအပ်များကိုတောင်ပံဖြင့်ရိုက်ချသည်။

တစ်ကောင်က သံမဏိအပ်အားလုံးကို ရိုက်ချနိုင်သော်လည်း
တစ်ကောင်က ရိုက်မချနိုင်။ သံမဏိအပ် အချို့က သူ၏အမွေး
အတောင်များကြားသို့ဝင်သွား၏။

သို့သော် ထူထဲကြမ်းတမ်းလှသော အမွေးအတောင်များက
ကာဆီးထားသဖြင့် သူ့ အသက်အန္တရာယ်ကို မထိခိုက်ခြားသော်လည်း
ထိုသိန်းငှက်ကြီးမှာ လန့်သွားပြီး ခန်းမကြီး၏ အထက်မျက်နှာကြက်
အနီး၌ လှည့်လည် ဝဲပျံနေတော့၏။

ကျန်တစ်ကောင်ကား လုစုယာ၏မျက်လုံးကို ထိုးဖောက်ရန်
ဆက်လက်တိုးဝင်လာ၏။ ကြီးမားရှည်လျားသော နှုတ်သီးက
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ နီးကပ်လာသည်။

လုစုယာက မာန်သွင်းအော်ဟစ်လိုက်၏။ သူ့မာန်သွင်းသံသည်
တစ်ခန်းလုံး သိမ့်သိမ့်တုန်သွား၏။ စောစောက လက်နက်ပုန်းကို
ပစ်သော လက်သည် တစ်ဆက်တည်းပင် လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို ဖော်

ထုတ်လိုက်သည်။

'ဝုန်း'

ပြင်းထန်သော လက်ဝါးအားကြောင့် ကြီးမားသော လေလှိုင်းကြီး ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ သိန်းငှက်ကြီးမှာ လန့်သွားသည်။

တောင်ပံအချို့ ကျွတ်ထွက်သွားသည်။ မျက်နှာကြက်အနီးသို့ တိုးထွက်သွားသည်။ လုစုယာသည် သူ့ ညာလက်မှဓားကိုလည်း တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဦးခနဲ အောက်သို့ ဆွဲချလိုက်လေတော့သည်။

ထိုပြုမူချက်များမှာ တစ်ချိန်တည်း လုပ်ဆောင်ရသော ပြုမူချက်များ ဖြစ်ပေသည်။

ကိတ်အာကျက်ကား သူ့ သိန်းငှက်ကြီးများကို အကြောင်းမဲ့ ခေါ်ယူခြင်း မဟုတ်ပေ။ လုစုယာသည် ထိုသိန်းငှက်ကြီးများကို မုချ ခုခံတိုက်ခိုက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သူသိပြီး ဖြစ်၏။

ထိုအခါ ဟာကွက်ပေါ်လာမည်ဟု ကြိုတင်တွက်ချက်ပြီး ဖြစ်သည်။ လုစုယာက သိန်းငှက်ကြီးအား ဘယ်လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်ချိန်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ ကိတ်အာကျက်က လုစုယာ၏ ရင်ဘုပ်တည့်တည့် နှလုံးသွေးကြောမကြီးဆီသို့ သူ၏ဆန်းကြယ်လက်နက်ဖြင့် ထိုးသွင်းလိုက်လေ၏။

'ဝုစ်'

လုစုယာကား ထိုအကွက်ကို ကြိုမြင်ပြီးဖြစ်၏။ ထိုအခွင့်အရေးမျိုးကို ကိတ်အာကျက် မလွဲမသွေ အသုံးပြုမည်ကို နားလည်ထား၏။

ထို့ကြောင့် ခပ်စောစောကပင် သူ့ညာလက်မှ ဓားကို ဦးခနဲ အောက်သို့ဆွဲချခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

'ထန်း'

ဓားနှင့် ဆန်းကြယ်လက်နက်တို့၏ထိခိုက်သံသည် ကျယ်လောင်မှာ ပြည်ဟည်းသွား၏။ မီးပွင့်များ ဖြာထွက်သွား၏။ တစ်ခန်းလုံး ကြက်သီးထသွား၏။ တိုက်ခိုက်မှု မည်မျှ ပြင်းထန်သနည်းဟူမူ လုစုယာ၏ လက်မောင်းတစ်လျှောက်လုံး ထုံကျဉ်သွားခြင်းနှင့် နောက်သို့ လေးငါးလှမ်းမျှ ဆုတ်ပေးရခြင်းက သက်သေပြနေလေ၏။

ကိတ်အာကျက်မှာ လွန်စွာဝမ်းသာသွား၏။ လုစုယာ နောက်ဆုတ်သွားရသည်။ သူက နောက်မဆုတ်ရ။ သည်တစ်ချီတော့ ပိုင်ပြီ။ အသေသတ်မည်။ ကိတ်အာကျက်က တစ်ရှိန်ထိုး ခုန်ဝင် လိုက်လေတော့၏။

သိန်းငှက်ကြီး နှစ်ကောင်မှာ သံမဏိအဝ်ရှိန်နှင့် လက်ဝါးရိုက်ချက် အရှိန်ကို ကြောက်ပြီး ပြတင်းပေါက်များမှ ဝေါခနဲပျံထွက်သွား၏။

ထိုမြင်ကွင်းကို ကိတ်အာကျက် မြင်သည်။ ရှိစေတော့ သားတို့ ပြန်ကြ။ မင်းတို့အဖေ အထက်စီးရပြီ။ ကိတ်အာကျက်က စိတ်ထဲမှ လှမ်းပြောလိုက်၏။

လုစုယာမှာ အဆိုးဝါးဆုံး အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်သွား၏။ သိန်းငှက်ကြီးကို လက်ဝါးနှင့် ရိုက်ရာတွင် သာမန်လက်ဝါးနှင့် ရိုက်၍ မရသဖြင့် အတွင်းအား ဆယ်ပုံသုံးပုံလောက်ကို အသုံးပြု ရိုက်ထုတ်လိုက်ရသည်။

ထိုရိုက်ချက်ကြောင့် သိန်းငှက်ကြီးများ လန့်သွားပြီး ခန်းမထဲမှ ပြန်လည် ပြေးထွက်သွားခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုအင်အားကို ဖွဲ့သုံးခြင်းအတွက် သိန်းငှက်များ ဘေးရန်မှ ကင်းဝေးခဲ့ရသော်လည်း ကိတ်အာ

ကျက်ကို ခုခံသည့် အခြေအနေမှာပင် ပျက်ယွင်းသွားခဲ့ရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဓားနှင့် ဆန်းကြယ်လက်နက်တို့ ပြင်းထန်စွာ ထိခိုက် သွားသည့်အခါ လုစုယာ လေးငါးလှမ်းမျှ ဆုတ်ပေးလိုက်ရခြင်း ဖြ သည်။

စောစောက တန်းတူရည်တူ တိုက်ခိုက်နေသော တိုက်ပွဲသည် ချိန်ခွင်လျှာ ပြောင်းလဲသွားတော့၏။

လုစုယာက အောက်စည်းသို့ ရောက်သွားပြီး ကိတ်အာကျက်က တချိန်လုံး အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်နေရတော့သည်။

'ဘုရား. . . ဘုရား. . . သိန်းငှက်နှစ်ကောင် ပြန်ထွက်သွားပေ လို့ တော်တော့တယ်၊ ဒီမိစ္ဆာငှက်ကြီး နှစ်ကောင်သာ အခုအထိရှိနေ ရင် ငါ မုချရှုံးပြီ'

လုစုယာ ဘုရားတလိုက်မိ၏။ ထိုသိန်းငှက်ကြီးနှစ်ကောင် မရှိတော့သော်လည်း မရဏပျံ့လွှားကိုးယောက်ကား အရန်သင့် စောင့်နေကြသေး၏။

ကိတ်အာကျက်၏ အချက်ပြမှုကို မရသေးသဖြင့် စောင့်ဆိုင်း ကြည့်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ လိုအပ်လျှင် ထိုသူများ ဝင်လာကြမည်မှာ သေချာသည်။

လုစုယာသည် ထန်တိုဆရာတော်ထံမှ ပညာကုန် ရရှိထားသူ မဟုတ်သော်လည်း သူ ရရှိထားသည့် ပညာများမှာ သိုင်းပညာ သိုင်း လောက၏ သရဖူကိုဆောင်းနိုင်သည့်ပညာများသာ ဖြစ်၏။

တော်ရုံ တန်ရုံ အခြေအနေများကို လိမ္မာပါးနပ်စွာ ထိန်းထားနိုင် စွမ်းရှိသဖြင့် ကိတ်အာကျက်သည် ပွဲသိမ်းရန် အခက် တွေ့နေရပြန်သည်။

လုစုယာဘက်က အခြေအနေ ဆိုးသော်လည်း ဘွန်လူအောတို့

ဘက်ကမူ အခြေအနေကောင်းနေသည်။

အကြောင်းမှာ ဘွန်လူအောက ဓားချက်တစ်ချက်ဖြင့် ရန်သူ တစ်ယောက်အား ခေါင်းပြတ်ပို့လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

'အား'

အာခေါင်ခြစ်၍အော်လိုက်သည့်အသံသည် ခန်းမထဲ၌ စိတ် ချမ်းမြေ့ဘွယ်ရာ ပေါ်လာသည်။

မရဏပျံ့လွှား ချင်ရွှံ့ရသေ့သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ တလိမ့်လိမ့် လိမ့်ဆင်းသွား၏။ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးပြီး ဘွန်လူအော ကို အထင်သေးခဲ့၏။

အများနှင့် ဝိုင်းတိုက်ရသည်ဆိုပြီး ပေါ့ပေါ့ဆဆ တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

သူ့ပေါ့ဆမှုက သူ့အားဒဏ်ခတ်လိုက်သည်။ အသက်လု တိုက် ရသော တိုက်ပွဲ၌ မည်သည့်အခါမျှ မပေါ့ဆရဟူသော သူ့ ဆရာတော် ၏ မစကားကို မေ့လျော့မိသည့်အတွက် ဤဆိုးကျိုးကို သူ ရရှိ လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မရဏပျံ့လွှား ချင်ရွှံ့ရသေ့ သေလေပြီ။

ရှောင်ကျဲ ထိတ်လန့်သွား၏။ အကြီးအကျယ် လန့်သွားသည်။ သူတို့ ဝိုင်းတိုက်နေကြသည်။

ဘွန်လူအောက တစ်ယောက်တည်း၊ သူတို့က လေးယောက်။ ထိုအထဲမှ ဘွန်လူအောက သူတို့လူတစ်ယောက်၏ ဦးဝိန်ကို ခြေပစ် လိုက်သည်။

ထို့ပြင် ဘွန်လူအော၏ ဓားကွက်များကလည်း ဆန်းခန်း လျင် မြန်လှ၏။ နက်နဲလှ၏။ ယောင်ပြတိုက်ကွက်များကလည်း များလှ၏။

လေးယောက်တစ်ယောက် တိုက်ခိုက်စဉ်မှာပင် ထိုမျှ ပညာစွမ်း ပြနေလျှင် တစ်ယောက်ချင်း တိုက်ပါက မည်သို့ဖြစ်မည် မသိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် ရှောင်ကျဲ ဇောချွေး ပြန်နေသည်။

ဘွန်လူအော၏ဓားချက်များကား ရှောင်ကျဲအား ကြောက်စ လောက်၏။

ရှောင်ကျဲ ကမျှောသောပါး ရှောင်တိုင်းရ၏။ လွတ်ရုံကလေ လွတ် လွတ်သွားသည်။ သီသီကလေး လွတ်သည်။

ထိုစဉ် မရဏာပျံ့လွှား နံပါတ်ရှစ် လူစူရီက ညာဘက်မှ ဝ ရောက် တိုက်ခိုက်လာ၏။

လူစူရီ၏ပညာမှာ နက်နဲမှု မရှိပေ။ ချိုးစနစ်တို့ထက် သာသည် ဆိုရုံသာ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဘွန်လူအောက ဂရုမစိုက်ပေ။ သို့သော် နောက်ထပ် သားကောင်တစ်ကောင်ကို ရှာဖွေသုတ်သင်မည်ဆိုလျှင် ဤလူစူရီကို သုတ်သင်ရမည်ဟု သူသိလိုက်၏။

မရဏာပျံ့လွှားများကို စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားစေလိုလျှင် ဤလူစူရီ ကို သုတ်သင်ရပေမည်။

ဘွန်လူအော ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်၏။ ချက်ချင်းလိုလိုပင် အတွက် ဝင်လာသည်။

ရှောင်ကျဲတို့ပင် သတိနှင့် တိုက်ခိုက်နေပါလျက် လူစူရီက သူ ကောင်းလုပ်လျက် ဘွန်လူအော၏သေကွက်ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဝင်တိုက် ခိုက်သည်။

'အိုး. . .'

'ခစ်. . . ခစ်. . . ခစ်၊ သေချင်တဲ့ကျား 'တောပြောင်းတယ် ဆိုတာ ဒါပဲ၊ ကဲ. . . ဟာ'

'ဝှစ်. . .'

နှင်းငွေ့အလင်းခွဲဓားသည် ငွေရောင် လက်ခနဲလင်းလက် သွား၏။

'အား'

လူစူရီမှာ လက်ထဲမှဓား လွတ်ကျပြီး ချာလပတ်လည်သွား၏။ မရဏာပျံ့လွှားနံပါတ်သုံး ထိုဂွာလာသည် လူစူရီအတွက် လွန်စွာ စိုးရိမ်သွား၏။

'ညီတော်နံပါတ်ရှစ် သတိထား'

သူသည် လူစူရီအား ကူညီရန်ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ဘွန်လူ အောက ရှောင်ကျဲအား ဓားချက်တစ်ချက် ဖြတ်ခုတ်ပြီး နောက်ဆုတ် သွားစေပြီးနောက် လူစူရီနှင့် ထိုဂွာလာကြား ဖျတ်ခနဲ ရောက်လာ၏။

'ရွမ်း'

လွန်၍တင်လိုက်သော ဓားချက်သည် ထိုဂွာလာ၏ ဝတ်စုံကို ဖျို့ခနဲ စုတ်ပြတ်သွားစေလိုက်သဖြင့် ထိုဂွာလာမှာ အထိတ်တလန့် နောက်ဆုတ်လိုက်ရ၏။

တချိန်တည်းမှာပင် ဘွန်လူအောက သူမ၏ဘယ်လက်မှ ဓားကြီးကို နောက်ပြန် တွတ်ထုတ်လိုက်သည်။

'အား'

ချာချာလည်လျက် ယီးတီးယောင်တောင် ဖြစ်နေသော လူစူရီ မှာ တစ်ခါတည်း မိုက်ဇာတ်သိမ်းသွားတော့၏။

မွန်ဂိုတို့အတွက် တရုတ်မျိုးချစ်များကိုသတ်၊ ပစ္စည်းများကို လုယက်ခဲ့သော အမိုက်တစ်ကောင်သည် မလှမပ မိုက်ဇာတ်သိမ်း သွားရပြန်လေပြီ။

'လူမိုက်. . . လူမိုက်၊ မဆင်မခြင်လုပ်တဲ့ကောင်'

ထိုဗွာလာမှာ တဖျစ်တောက်တောက် ညည်းတွားလိုက်သည်။ သူညည်းတွားရပေမည်။ သူနှင့် ရှောင်ကျဲမှာ လူစုရိထက် အဆင့်များစွာ မြင့်သည်။

သိုင်းပညာ များစွာသာသည်။ သို့ပါလျက် ဘွန်လူအောအား အရဲကိုး ဝင်မခုတ်ဝံ့ခဲ့ပေ။

လူစုရိကား မဆင်မခြင် တရကြမ်းဝင်တိုးခဲ့ပေသည်။ ယခု သူတို့သည် ဆိုးကျိုးကို ခံစားလိုက်ရပေပြီ။

ရှောင်ကျဲသည်လည်း သူ့ညီတော်အတွက် စိတ်လက် မကောင်းပေ။

သို့သော်. . . ဖြစ်ပြီးမှတော့ ဘာမျှမတတ်နိုင်တော့၊ တစ်ချက်မှားလျှင် အသက်ပေးရမည်မှာ သိုင်းလောကထုံးစံပင် ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက် ရင်နာနေ၍မဖြစ်ပေ။

သူသည် သူ၏ကျာပွတ်ကြီးကိုကိုင်လျက် တိုက်ခိုက်တော့သည်။

ကျာပွတ်တိုက်ကွက်မှာ အနီးကပ်ရန် မလိုသဖြင့် ရှောင်ကျဲအတွက် တပန်းသာသည်။

သို့ရာတွင် ဘွန်လူအော အတွက်ကား အပန်းမကြီးလှပေ။ ရှောင်ကျဲနှင့် ထိုဗွာလာတို့နှစ်ယောက်ကိုသာ ရင်ဆိုင်နေရသဖြင့် အတော်အတန် သက်သာရာရသွားသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

'ရှိုး. . . ရှိုး. . . ရှိုး'

ဘွန်လူအော၏ စိတ်သက်သာမှုမှာ တာရှည်မခံခဲ့ပေ။ ရှောင်ကျဲက လေချွန်လိုက်သည့်အခါ လုစုယာကို စောင့်ကြည့်နေသော မွန်ရူဏာပုံလွှား တိုးယောက်အနက်မှ ခြောက်ယောက်က ပြေးဝင်

ကြတော့သည်။

ထိုသူ ခြောက်ယောက်စလုံး သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူများဖြစ်၍ ခြောက်ယောက်စလုံး စုပြုံ၍ မတိုက်ပေ။

ရှောင်ကျဲနှင့် ထိုဗွာလာတို့ ဟာသွားသည့် အကွက်ကို လုံးယောက်စီဖြည့်၍ တိုက်ပေးကြ၏။

ဘွန်လူအောကား လက်ရည်မကျသေးပေ။ ထိုရှစ်ယောက်ကို ကျွမ်းမြန်ရပင် ခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်ဆဲ ရှိပေသည်။

လုစုယာကား အခြေအနေဆိုးနေဆဲ။ လက်ရည်တူ နှစ်ယောက် တိုက်ခိုက်ပွဲဆိုသည်မှာ ထိုအတိုင်းပင်။ တစ်ချက်မမှားနှင့်၊ တစ်ချက်မှားသည်နှင့် အောက်စည်းသို့ရောက်သွားမည်မှာ သေချာလှသည်။

ဘွန်တိမ်စန်း တစ်ယောက်မှာလည်း လက်မောင်း၌ ဓားဒဏ်ရာ တစ်ချက်ရသွားသဖြင့် လိုလူအင်းနှင့် လိုလူကျက်တို့ကို အနိုင် မတိုက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

လိုလူအင်းနှင့် လိုလူကျက်တို့က ဘွန်တိမ်စန်းကို အပြတ်ရှင်းရန် တရကြမ်း ကြိုးစားကြသော်လည်း သတ်ဖြတ်နိုင်သည့် အဆင့်သို့ကား မရောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

အကယ်၍ ဘွန်တိမ်စန်းသာ လက်မောင်းတွင် ဒဏ်ရာမရဘဲ ထိုရန်သူညီနောင်ကို ရှင်းလင်းပစ်နိုင်က ဘွန်လူအောများစွာ သက်သာရာ ရနိုင်သည်။

ယခုမူ တိုက်ပွဲမှာ လုစုယာတို့ဘက်မှ ရှုံးနိမ့်တော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။

စန်းဘော်နှင့် ဟွမ်ရိုစုံတို့အတွဲမှာ အတော်တလေး အခြေ

အနေကောင်းသည်၊ အခြေအနေ ကောင်းသည် ဆိုခြင်းမှာ အား အတွက် မဟုတ်ပေ။

သူတို့နှင့်တိုက်နေသူများအပေါ် အသာစီးရနေခြင်းကိုသ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့တိုင် ဟွမ်ရီစုံမှာ ဟူးလူယူ၏လက်ဝါးရိုက်ချက် တစ်ချ အမိခံလိုက်ရသေး၏။ သွေးတစ်ပွက်စာ အန်ခဲ့ရသေးသည်။

ဟူးလူယူအား နောက်ထပ် လက်ဝါးတစ်ချက် မရိုက်နိုင်မီ စ အော်က ဟူးလူယူအား ဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သဖြင့် ဟူးလူယူ နောက်ဆု သွားရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဟူးလူယူက ဟွမ်ရီစုံအား ကြိမ်းဝါးလိုက်၏။

'သစ္စာဖောက်. . . သစ္စာဖောက်တဲ့လူ ဘယ်လို အပြစ်ဒဏ် တယ်ဆိုတာ၊ မင်း သိစေရမယ်'

ဟူးလူယူသည် စန်းအော်ကိုရှောင်ပြီး ဟွမ်ရီစုံဆီသို့ တိုး လေ၏။

စန်းအော်သည် တစ်ဘက်ကိုတိုက်ယောင်ပြုပြီး ဟူးလူယ ကျောပြင်ဆီသို့ သူမ၏ဓားဖြင့် နှိုးခနဲ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဝမ်ကန့်ကြည်က စန်းအော်၏ကျောပြင် ဓားဖြင့် ဝင်ထိုးသည်။

စန်းအော်ကား အလွန်တရာ တိုးတက်လာသူ ဖြစ်၏။ သူမ ဓားချက် ထိုးသွင်းဟန်ကို ယောင်ပြနှစ်ခု ပြုလုပ်၏။ ယောင်ပြနှ စလုံးကို သူမ မတိုက်ပေ။

ဟူးလူယူသည် သူမ၏ ယောင်ပြဓားကို ပြန်ခုခံမည်ဖြစ်ကြေ တစ်ထစ်ချ တွက်ချက်ပြီး ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဟူးလူယူ၏ကျောပြင်အား ထိုးသွင်းမည့်ဓားကို ဝမ်ကန့်ကြည်ထံသို့ တစ်ရှိန်ထိုး ထိုးသွင်းလိုက်ရာ ဝမ်ကန့်ကြည်၏ ဓားနှင့် သူမ၏ဓားထိခိုက်မိပြီး ဝမ်ကန့်ကြည်၏ဓား ကျိုးသွားတော့သည်။

ဟူးလူယူသည် ဟွမ်ရီစုံအား သစ္စာဖောက်အဖြစ် အပြစ်ပေးမည်ဆိုပြီး တိုက်ခိုက်သော်လည်း တရှူးထိုးတိုက်ခိုက်သူ မဟုတ်ပေ။

သူ့နောက်ကျောမှ ဓားရိပ်မြင်သည်နှင့် စန်းအော်ကို လှည့်၍ လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်သည်။

'ဗိုး. . .'

ဟူးလူယူ၏လက်ဝါးသည် မည်သည့်အရာကိုမျှ မရိုက်မိပေ။ စန်းအော်က ဝမ်ကန့်ကြည်နှင့် တိုက်လျက်ရှိနေသည်။

သူ ပြန်လှည့်လိုက်သောအခါ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ လေတိုးသံသည် သူ့မျက်နှာအနီး၌ ကပ်၍ပေါ်လာ၏။

'ဗိုး. . . ချွမ်း. . . ချွမ်း'

သူ ဆုံးမမည်ဟု ရည်ရွယ်ထားသောဟွမ်ရီစုံက သူ့အား ကြေးကွင်းလက်နက်ဖြင့် ပြန်လည်ဆုံးမလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဟူးလူယူမှာ အလန့်တကြား နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်ရ၏။ မဆုတ်လျှင် သူ့မျက်နှာတစ်ခြမ်းသည် ကြေးကွင်းများနှင့် ပါသွားမည်မှာ သေချာလှတော့သည်။

'ဟား. . ဟား. . . ဟား. . . မင်းတို့ မွန်ဂိုတွေကို ဟန်တရုတ် မျိုးချစ်တွေက ဘယ်လိုဆုံးမတယ်ဆိုတာ အခုတွေ့ရမယ်ကွ'

ဟွမ်ရီစုံက အော်ဟစ်ရယ်မောရင်း ဆက်တိုက် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။ ဟွမ်ရီစုံမှာ ထိုသူများနှင့် သာမန်အချိန်များ၌ တန်းတူရည်တူ

တိုက်ခိုက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်သော်လည်း ယခုအချိန်၌မူ အမျိုးသာ
ရေးစိတ်ဓာတ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စန်းအော်၏ဖေးမကူညီမှု
ကြောင့်လည်းကောင်း တန်းတူရည်တူ တစ်ရှိန်ထိုး တိုက်ခိုက်နေလေ
တော့သည်။

အခန်း (၁၆၂)

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာတိုက်ပွဲ

စန်းအော်သည် ဝမ်တန့်ကြည်ကိုဖမ်းချုပ်ရန် ကြံစည်လေ၏၊ ဝမ်တန့်ကြည်မှာ သူ့မှား အချိုးခံထားရသဖြင့် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်နေသည်။

တုန်လှုပ်မှု မပြေသေးဘဲရှိသည်၊ သူသည် လက်ထဲ၌ရှိသော ဓားကျိုးဖြင့် စန်းအော်ကိုပစ်ပေါက်လိုက်ရာ စန်းအော်မှာ ဝမ်တန့်ကြည်ကို ဖမ်းချုပ်ရန် မကြိုးစားနိုင်တော့ဘဲ ဓားကျိုးကိုသာ ရှိက်ထုတ်လိုက်ရသည်။

'ဗိုး'

လေတိုးသံ။

သူမ၏နောက်မှ လေတိုးသံ။ ဟူးလူယူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု စန်းအော် မှတ်ချက်ချသည်၊ သူမသည် ဓားကျိုးကိုဝိုက်ပြီးသည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ယိမ်းနွဲ့ကာ နောက်ပြန်လှည့်သည်။

ညာခြေပေါ်အားပြု၍ စက်ဝိုင်းပမာ လည်ပတ်ပြီး ဘယ်လက်ဖြင့် အားကုန် ရိုက်ချလိုက်လေ၏။

'ဝုန်း'

'အား'

စည်းချက်ဝါးချက် အလွန်မိ၏။ စန်းအော်ကို လုံးဝ အထင်ကြီးမထားသော ဟူးလူယူသည် သူ့ကိုယ်သူ သံချပ်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည့်အလား အထင်ကြီးနေသည်။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွက် ဘာမျှ အကာအကွယ် မပြုလုပ်ဘဲ စန်းအော်အား နောက်ကျောမှ ဝင်၍တိုက်ခိုက်၏။

အတွင်းအား တိုးတက်နေသော စန်းအော်သည် နောက်ကျောမှတိုက်ခိုက်မှုကို လေတိုးသံအရ သိရှိပြီး ယိမ်းနွဲ့ရှောင်တိမ်း ပြန်ရိုက်စသည့် အဆင့်သုံးဆင့်ကို စည်းချက်ဝါးချက်ညီစွာ လှုပ်ရှား ပြုမူလိုက်သည်။

အကျိုးဆက်ကား ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးထားသော ဟူးလူယူ တစ်ယောက် ဆယ်ပေခန့် လွင့်ထွက်သွားခြင်းပေတည်း။

ဝမ်ကန့်ကြည်မှာ ဟူးလူယူမှန်း သိလိုက်သဖြင့် အပြေးအလွှားသွားရောက်ဖမ်းယူလိုက်ရသည်။

စန်းအော်၏လက်ဝါးရိုက်ချက်ကား ပြင်းထန်လှပါဘိ၏။ ဟူးလူယူခမျာ သေမည် ရှင်မည်မသိ။ သတိရတစ်ချက် မရတစ်ချက် ဖြစ်နေပါလေတော့၏။

'လာကြလေ. . . ဘာဖြစ်လို့ ငေးနေကြတာလဲ၊ ဝင်တိုက်ပါတော့ဦးလား'

စန်းအော်ကား မာန်ဖီသော ကျားသစ်မလေးကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

[illegible]သည် မရဏပျံလွှားများအား စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

လုစုယာကို စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေသူ ကိုးယောက်အနက် [illegible]ယောက်သည် ရှောင်ကျဲ၏အမိန့်အရ ဘွန်လူအောကို ဝင်[illegible]ကြရသဖြင့် သုံးယောက်ကျန်နေသည်။

[illegible]သုံးယောက်သည် သူတို့ထက် ဝါစဉ်ကြီးသူများ၏ အမိန့်ကို [illegible]ကြည့်ရမည် ဖြစ်သည်။ လိုအပ်သလို ဝင်တိုက်ရမည် ဖြစ်သည်။

[illegible]မှ ဟူးလူယူတစ်ယောက် အရေးနိမ့်သွားပြီး ဝမ်ကန့်ကြည်[illegible] ကျုံးသွားပြီကို တွေ့လိုက်ကြရသဖြင့် သူတို့သည် မည်သူ[illegible]မိန့်မျှ မစောင့်တော့ဘဲ စန်းအော်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ကြတော့[illegible]

[illegible]ကြောင့် စန်းအော်နှင့်ဘွန်လူအောတို့မှာ လုစုယာအား [illegible] မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိတော့သည်။

ဟွမ်ရှီစုံသည် ဟူးလူယူ၏ လက်ဝါးတစ်ချက်ကြောင့် အတွင်း[illegible] ရသွားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ သူသည် စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်ဘဲ [illegible]သွားသည်။

ဟွမ်ရှီစုံ၏အခြေအနေကို သိမြင်ထားသော ထူကိုက ခုန်ပျံဝင်[illegible]ရောက်လာပြီး ဟွမ်ရှီစုံအား ဖေးမလိုက်သည်။

'နောင်ကြီး. . . ကျွပ် ကူပါရစေ၊ ကျွပ်မှာ ဒဏ်ကြေဆေး [illegible]ပါတယ်'

ဟွမ်ရှီစုံက လှည့်ကြည့်ပြီး

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွပ်ရင်ထဲမှာ အောင့်နေတယ်'

ထူကိုက အနီရောင်ဆေးလုံးသုံးလုံး ထုတ်ပေး၏။

'သိပ်စွမ်းတဲ့ဆေးပါ၊ အမှန်ကတော့ နှစ်လုံးသောက်ရင်

လုံလောက်ပါတယ်၊ ပိုပိုသာသာ သောက်လိုက်ပါ'

ဟွမ်နီစုံက ဆေးလုံးသုံးလုံးကို လှမ်းယူပြီး မော့ချလိုက်၏

ငှက်ကြီးက ကျောပြင်ကို လေးငါးချက်မျှနှိပ်နယ်ပြီး ကုသပေးသည်။

'ဘယ့်နှယ်နေသလဲ၊ အဆင်ပြေရဲ့လား'

ဟွမ်နီစုံသည် ထုကိုကို လုံးဝမဖြေဘဲ ဝင်သက်ထွက်သက်

မှတ်၍ ငြိမ်သက်စွာ ရှူရှိုက်နေသည်။ ထုကို အသာ နောက်ပြန်ဆု

သွားသည်။ ထုကိုသည် ပါချီမန်းကိုကြည့်ပြီး အဆိုပြုလိုက်၏။

'နောင်ကြီး ပါချီမန်း. . . ကျုပ်တို့ ဝင်ကူသင့်ပြီ ထင်တယ်'

ပါချီမန်းက ထုကိုကို လှည့်မကြည့်ချေ။ တိုက်ပွဲကိုသ

မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် အေးတိအေးစ

လေသံဖြင့် ပြော၏။

'သိပ်လဲ စိတ်မပူပါနဲ့ နောင်ကြီးထုကို၊ ဒီပွဲဟာ သူ့ရဲ့ကော

လုစုယာ နိုင်မယ့်ပွဲပါ။ သူတို့ ထိတ်ထိတ်ကြ နှစ်ယောက်ရဲ့ တိုက်ပွဲ

ကျုပ်တို့ ဝင်ပါလိုက်ရင် သခွပ်ပင်က မီးတကျီကျီဆိုတာလို ကျုပ်တို့

သူ့ရဲ့ကောင်း လုစုယာအတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားမှာ စိုး

တယ်၊ တစ်ခါတစ်လေ မကူညီဘဲ ရပ်ကြည့်တာဟာ ကူညီရာ ရော

ပါတယ်'

ပါချီမန်း၏စကားမှာ လက်ခံနိုင်စရာကောင်းသည်။ ထု

ငြိမ်နေလိုက်သည်။ မကူညီဘဲရပ်ကြည့်ခြင်းသည် ကူညီရာ ရော

သတဲ့။ ဝင်ကူညီပြီး အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တာထက်တော့ ရပ်ကြ

တာက ပိုကောင်းသေးတာပေါ့။

ထုကို မျက်နှာပေါ်၌ ထူးခြားသောအပြုံးတစ်ခု ပေါ်လာ၏

ပါချီမန်းသည် စိတ်ဓာတ်ပြတ်သားသောလူဖြစ်သည်ဟု တွေးမိ

ပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ခန်းမဆောင်ကြီး ကျယ်ဝန်းနေခြင်းကား ဤတိုက်ပွဲအတွက်

လျှံ့နှစ်ရာအဆင်ပြေသလို ဖြစ်နေသည်။ ဤသို့သော အုပ်စုလိုက်

ယှဉ်ပြိုင်ပွဲမျိုးမှာ စင်ကျန်ခဲ့သတွင် ဖြစ်တော့်ဖြစ်ခဲ့ပင်။

ထို့ကြောင့် အကြီးအကဲအားလုံးနှင့် စစ်သည်တော်များသည်

အသက်ပင်မရှူနိုင်ဘဲ တိုက်ပွဲများကိုသာ မျက်တောင်မခတ်တမ်း

ကြည့်နေမိကြတော့သည်။

သိုင်းသမားများကိုင်ဆောင်သည့် လက်နက်များသည် တ

လျှပ်လျှပ်။ တချွမ်းချွမ်း မြည်ဟည်းနေသည်။ တဗိုးဗိုး တဝှစ်ဝှစ် မြည်

ဟည်းနေသည်။

ဘွန်လူအောသည် တစ်ဘက်က နှင်းငွေ့အလင်းခွဲဓားကို ကိုင်

လျက်၊ တစ်ဘက်က ရွှေဓားကြီးကိုကိုင်လျက် လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်

နေသည်။

ဓားရိပ်များကြား၌ နတ်ဒေဝီတစ်ပါးနှယ် ယိမ်းက လှုပ်ရှားနေ

သည်။ ခန္ဓာကိုယ်က သေးသွယ်ပျော့ပျောင်းသော်လည်း ဓားချက်က

မူ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည်။

သူမ၏ ရွှေဓားသည် နောက်မှဝင်လာသူ နံပါတ်ငယ် ဆယ့်တစ်

နှင့် နံပါတ်ငယ် ဆယ့်ခြောက်တို့ကိုထိန်းထားပြီး နှင်းငွေ့အလင်းခွဲ

ဓားကမူ ရှောင်ကျဲကိုထိန်းထား၏။

ထိုဝှာလာသည် ဘွန်လူအောအား အလစ်လုပ်ကြံနိုင်ရန်

အလစ်ချောင်းနေလိုက်သည်။

သို့သော် သူ ထင်သလို ဘွန်လူအောထံမှ ဟာကွက် ပေါ်မလာ

ပေ။ အကွက်မှာ စေ့နေသည်။ ရေပက်မဝင် ဖြစ်နေသည်။

'အင်း . . . ရန်သူ့အင်အားက သိပ်များနေတယ်၊ ငါ ဒီပုံစံအတိုင်းတိုက်နေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ရှိသမျှအင်အား၊ ရှိသမျှအစွမ်းအကုန်ထုတ်ပြီးတိုက်မှ အဆင်ပြေတော့မယ်'

သူမက တိုက်ကွက်ပြောင်းရန် ဆုံးဖြတ်စဉ်မှာပင် ထိုဝှာလာတကျာပွတ်ကိုနိုက်ရင်း ဝင်လာ၏။

'ရွှမ်း. . .'

ထိုဝှာလာ၏ကျာပွတ်မှာ ခုတ်ဖြတ်ရန်ခက်သော အမျှင်တစ်မျိုးဖြင့် ဖွတ်ဗီးထိုးပြုလုပ်ထားသော ကျာပွတ်ဖြစ်၍ တော်ရုံတန်ရုံ ဓားကောင်းများဖြင့်ပင် ခုတ်ဖြတ်၍ မရပေ။ ထိုဝှာလာက သူ့ကျာပွတ်ဖြင့် ဘွန်လူအော၏နှင်းငွေ့အလင်းခွဲဓားကို ရစ်ပတ်လိုက်သည်။

ဘွန်လူအော ရုတ်တရက်စဉ်းစား၏။ သူစဉ်းစားသည်မှာ နိုးနိုးကလေး ဖြစ်သည်။ ထိုဝှာလာသည် အတွင်းအားထုတ်ပြီး သူ့ကျာပွတ်ဖြင့် ဓားကိုဆွဲယူတော့မည်။ ဓားကို အလွတ်မခံနိုင်လျှင် ထိုဆွဲအားအတိုင်း လူပါ လိုက်ပါသွားရမည် ဖြစ်သည်။

ဘွန်လူအောသည် ထိုဝှာလာ ဆွဲမယူမီ လျှပ်တစ်ပြက် ထိုဝှာလာကို ခုန်ကျော်ဖြတ်သန်းလိုက်သည်။ ထိုတစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဘွန်လူအောယူဆသည့်အတိုင်း ထိုဝှာလာကလည်း အတွင်းအားထုတ်ပြီး သူ့ဘက်သို့ ဆွဲသည်။ 'သူဆွဲသည့်အင်အားမှာ အချည်းအနှီးဖြစ်သွားပေပြီ။

ဘွန်လူအောသည် ထိုဝှာလာ၏နောက်သို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်၍ ဓား၌ပတ်နေသောကျာပွတ်ကြိုးကို အတွင်းအားထုတ်၍ တစ်ချက်ထိုးဆောင့်ဆွဲလိုက်၏။

ထိုအခါ ထိုဝှာလာ၏ ဆွဲယူသောအားနှင့် ဘွန်လူအော ဆွဲယူ

... အားတို့မှာ လားရာတစ်ဘက်တည်းသို့ သွားနေကြသဖြင့် ထိုဝှာ... ကြက်တောင်ကလေးကဲ့သို့ ပေါ့ပါးစွာ လွင့်မြောက်တက်သွား... တော့သည်။

'ဟာ'

... ကာယကံရှင် ထိုဝှာလာကိုယ်တိုင် ထိုအဖြစ်ကို မျှော်လင့်မထား... ဖြင့် ဟာခနဲ အာမေဋိတ်သံ ထွက်ပေါ်လာမိတော့သည်။

... ယ်ရာတွင် သူဘာမျှမလုပ်နိုင်တော့ပေ။ ကျာပွတ်လွတ်သွား... ရမည့်အတွက် သူသည် ကျာပွတ်လက်ကိုင်နိုးကို တင်း... မှာ ဆုပ်ကိုင်ထားမိပြီး ဖြစ်လေရာ လေထဲ၌ လွင့်မြောက်ပါသွား... လေပြီ။

ဘွန်လူအောသည် သူမ၏ဓား၌ရစ်ပတ်နေသော ထိုဝှာလာ၏ ...ကျာပွတ်ကို လျှင်မြန်စွာဖြေယူလိုက်၏။ ထိုအခါ ထိုဝှာလာသည် ...အတွယ်မရှိ လွင့်မြောက်တက်သွားလေတော့သည်။

ထိုဝှာလာ မည်သည့်နေရာသို့ လွင့်မြောက်တက်သွားသနည်း။

လုစုယာသည် ကိတ်အာကျက်နှင့် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်...ရသည်။ သိန်းငှက်တစ်ကောင်ကြောင့် သူသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ...ကစည်းသို့ရောက်ကာ တဆုတ်တည်း ဆုတ်နေရသည်။

ထိုစဉ် သူ့တိုက်ကွက် စည်းဝိုင်းထဲသို့ အရိပ်မည်းကြီးတစ်ခု ...ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

'ဘာလဲ၊ သိန်းငှက်ကြီးလား'

လုစုယာမှာ ကိတ်အာကျက်နှင့် အသေအကြေ ယှဉ်ပြိုင်နေ...ဖြင့် တိုက်ပွဲစည်းဝိုင်းထဲသို့ကျလာသော အရိပ်မည်းကို လူလား ...ငှက်လား မခွဲခြားနိုင်တော့ပေ။

သိန်းငှက်ကြီးများတလည်း လူတစ်ကိုယ်နီးပါး ကြီးမားသ လူနှင့်ယိုးမှားလောက်သည်။

'ဝုန်း'

လုစုယာ ဘာမျှမစဉ်းစားပေ။ ကျလာသော အရိပ်မည်း လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလာရာ ထိုဂှာလာမှာ ပြန်လည် လွင့်စဉ်သွားတေ ၏။

'ဒါ. . . ဒါ. . . ထိုဂှာလာပဲ'

ကိတ်အာကျက်ကမူ လုစုယာ၏ရိုက်ချက်ကို ခံလိုက်ရသေ ထိုဂှာလာသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အသက်မရှင်နိုင်တော့ဟု တွက် လိုက်သည်။

သို့သော် ထိုဂှာလာ အသက်ရှင်နေသေးက အသက်ရှင် ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုဂှာလာသည် သူနှင့်မျိုးနွယ် မွန်ဂိုစစ်စစ် ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

ကိတ်အာကျက်သည် ခုန်ပျံထွက်သွားပြီး ထိုဂှာလာကို လ တစ်ဖက်ဖြင့်ဖမ်းပြီး ထက်ကြပ်မကွာလိုက်လာမည်ဖြစ်သော လုစု ကိုလည်း လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်၏။

ထိုတခဏ်သည် လုစုယာအတွက် အသက်ရှူချောင်သွားရသ တခဏ်ဖြစ်သည်။ သူသည် ကိတ်အာကျက်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို တစ် လုံး ခံနေရသည်။

တိုက်စစ်ဆင်ရန် မည်သည့်အခွင့်အရေးမျှမရ၊ ယခုမူ အားလျော့စွာ မထမဆုံးအကြိမ် ကိတ်အာကျက်၏ တိုက်စစ် စ ကွင်းမှ လွတ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

တိုက်စစ် စက်ကွင်းမှ လွတ်သွားလျှင် သူ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။ ခံစစ်အနေအထားမှ တိုက်စစ်ပြုခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံး မဟုတ် ပါလော။

လုစုယာသည် ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်း သိုင်းပညာအား အနည်းငယ် ပြုပြင်လျက် သူ့ အတွင်းအားများကို လက်ဝါးဆီသို့ ပို့ လိုက်သည်။ ကိတ်အာကျက်ဆီသို့ တရှိန်ထိုးဝင်ပြီး လက်ဝါးတစ်ချက် ရိုက်ထုတ်သည်။

ကိတ်အာဂျက်တလည်း လုစုယာ တိုက်ခိုက်မည်ကို ကြိုတင် မျှော်လင့်ထားပြီး လက်ဝါးတစ်ချက် ရိုက်ထုတ်ထားသဖြင့် ထိုလက်ဝါး နှစ်ဖက်သည် ပြင်းထန်စွာ ထိပ်တိုက်တွေ့ကြလေတော့၏။

'ဝုန်း'

'အင့်'

'အင့်' ဆိုသော အသံမှာ မဆိုစလောက် တိုးညင်းစွာ ထွက်ပေါ် လာ၏။ အဆင့်မြင့် အဓိပတိ သိုင်းသမားကြီးနှစ်ယောက်၏ အားကုန် ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ခြင်းမျိုးကို တွေ့မြင်ဖူးရန် ခက်လှသည်။

ပါရှီမန်းသည် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးဖြင့် ကြည့်နေ၏။ အင့် ဆိုသော အသံသည် မည်သူ့ထံမှ ထွက်လာသော အသံပေနည်း။

ဤကဲ့သို့သော ထိပ်တန်း သိုင်းသမားကြီးများ၌ သံမဏိပမာ မာကျောလှသော အသည်းများ ရှိတတ်ကြသည်သာ။ ဝုန်းဝုန်းလဲကျ သေဆုံးမှသာ သေဆုံးမည်။ မည်သူမျှ ညည်းညူမည် မဟုတ်ချေ။

ယခု 'အင့်' ဟူသောအသံမှာ စိတ်က မည်သို့မျှ မထိန်းနိုင်လိုက် သဖြင့် ရုပ်ဝတ္ထု၏ နာကျင်မှုက အလိုအလျောက် လျှပ်တစ်ပြက် ထွက်ပေါ်လာသည့် အသံသာ ဖြစ်တော့သည်။

ပါချီမန်း သေချာစွာ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကိတ်အာက တစ်ယောက် ငါးကိုက်ခန့် လွင့်ထွက်သွားကြောင်း တွေ့ရတော့သ

သူသည် ထိုဝှာလာကိုလည်း မကယ်နိုင်တော့။ တံငါသ ကိုယ်တိုင် ရေနစ်မှတော့ မျောက်နေသည့်လှေကို မည်သို့ ဖော်နိုင အုံတော့မည်နည်း။

'ဝုန်း'

ကိတ်အာကျက်မှာ နောက်သို့လွင့်စဉ်သွားရာတွင် ခန်းမနံရံ နှင့် ဝုန်းခနဲ ဆောင့်မိ၏။

နံရံ၌ ပင့်ကူအိမ်မျှင်သဖွယ် အက်ကြောင်းများ ပေါ်လာသည

'သွားပြီ၊ ဒီတစ်ချီတော့ ကိတ်အကြီးအမှူး ကြွပြီ'

ပါချီမန်းက စိတ်ထဲမှ ထိုသို့ ရေရွတ်မိသည်။

'ကျား'

အခြေအနေဆိုးသွားပြီဟု ထင်ထားသော ကိတ်အာကျ သည် ဇာတ်နံရံနှင့် ဆောင့်အားကို ပြန်ယူလျက် မာန်သွင်း ဖော်ပ လိုက် သည်။

ထိုပြန်ကန်အားဖြင့် လုစုယာဆီ ဝက်ခေါင်းထိုး ပြန်ဝင်လာ၏

'ဒါအကွက်ပဲ'

လုစုယာ ရေရွတ်လိုက်၏။ လုစုယာသည် ကိတ်အာကျက်နှ သိုင်းကွက် ရာပေါင်းများစွာ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။ သူအရှုံးဘက်ကသ ခုခံနေခဲ့ရသည်။

ယခု သူအနိုင်က တိုက်ခွင့်ရခဲ့ပြီ။

သူ အကွက်ပဲဟု ဆိုရခြင်းမှာ အကြောင်းရှိသည်။

ကျောက်စိမ်း လက်ချောင်း သိုင်း၏ သဘောသဘာဝမှာ တစ

ဘက်က အပြင်းအထန်ဆုံး တိုက်ခိုက်မှသာ တိုက်ခိုက်သင့်သော သိုင်းကွက် ဖြစ်၏။

သူ့ ရွမ်းရည်မှာ တစ်ဘက်က အပြင်းအထန်ဆုံး တိုက်မှသာ ရွမ်းရည်ထက်မြက်သည်။

ရန်သူသည် အပြင်းအထန်ဆုံး တိုက်ပါက အပြင်းအထန်ဆုံး တန်ပြန်တိုက်ခိုက်မည်။

သင်သည် ကြမ်းတမ်းမာကျောသော ကြမ်းပြင်တစ်ခုကို လက် ဖဝါးနှင့် ရိုက်ကြည့်ပါ။ ဖြေးဖြေးရိုက်လျှင် သင့်လက် နာကျင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

သင် ဒေါနှင့်မောနှင့် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ရိုက်ကြည့်ပါ။ မာင်အားထုတ် ရိုက်သလောက် သင့်လက် နာကျင်ပါလိမ့်မည်။

ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်း၏ သဘောမှာ ကြမ်းပြင်နှင့် တူပြီ၊ တစ်ဘက်လူကြမ်းလျှင် ကြမ်းသလောက် တုံ့ပြန်မှု ရှိပေသည်။

ထိုအကြောင်းများကြောင့် လုစုယာသည် ကိတ်အာကျက် မည် သည့်အချိန်တွင် အပြင်းထန်ဆုံး ရိုက်မည်နည်းဟု ချိန်ဆ စောင့်ကြည့် နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခင်အခါက ကိတ်အာကျက်၏ လက်ချောင်းကလေးများ လှုပ်ရှားမှုကိုကြည့်ပြီး ကိတ်အာကျက် မည်သည့်အချိန်တွင် အပြင်း အထန်တိုက်မည်ကို ကြိုတင်သိနိုင်ခဲ့၏။

ယခုနောက်ပိုင်းတွင် လက်ချောင်းကလေးများ ဖြတ်ပစ်ခဲ့သဖြင့် လုစုယာအနေဖြင့် မည်သို့မျှ ကြိုတင် မခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့တော့ပေ။

ယင်းအခြေအနေ၌ ကိတ်အာကျက်က ထိုဝှာလာကို ကယ်တင် ရန် ကြိုးစည်ခဲ့ရာမှ လုစုယာမှာ အသာစီး ရသွားခဲ့သည်။ ပထမတစ်

ကြိမ် ထိထိမိမိရိုက်နိုင်ခဲ့သည့် အတွက် ကိတ်အာဂျက် မွန်သွားပြီ
ကြောင်း လုစုယာ သိလိုက်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ် မာန်သွင်းအော်ဟစ် ပြေးလာချိန်တွင် သူ
အပြင်းအထန်ဆုံး တိုက်ခိုက်မည်ကို လုစုယာ သံသယ မရှိတော့
လုစုယာသည် လက်ချောင်းဆီသို့ အတွင်းအားများ ပို့လွှ
စုစည်းလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကိတ်အာဂျက် တရှိန်ထိုး ပြေးလာလျက် ရှိ
ပြီ။

သို့ရာတွင် လုစုယာသည် အတွေးများ ပျံ့လွင့်နေခြင်းကြော
အတွင်းအားကို ထိထိမိမိ စုစည်းမပို့လွှတ်နိုင်ဘဲ ရှိသည်။

'ကျား'

ကိတ်အာကျက်၏ အော်သံသည် နားကွဲမတတ် ပေါ်လျှ
ရှိနေသည်။

'ဝုန်း'

လုစုယာသည် အပိုင်နိုင်ဆုံး မဖြစ်နိုင်သဖြင့် လျှပ်တစ်ပြ
ရှောင်ပေးလိုက်သည်။

ကိတ်အာဂျက်မှာ သူ့အရှိန်ကို သူမသတ်နိုင်ပဲ တရှိန်ထိုး တိုး
လာပြီး လုစုယာ၏ တစ်ဘက် နောက်ကျော အုတ်နံရံသို့ သွားရိုက်
သည်။

အုတ်အစအနများ ဖွာကြဲထွက်လာပြီး နံရံကြီးတစ်ခုလုံး အ
ကြောင်းများ ပေါ်လာပြန်လေ၏။

'ဘုရား . . ဘုရား၊ ကိတ်အာကျက်ရဲ့ အင်အားဟာ ကြီးမာ
နေတုန်း ကြီးမားနေဆဲပါကလား'

လုစုယာ ဘုရားတလိုက်မိ၏။

ပါမျိုမန်း၊ ထူကို အစရှိသော လူမျိုးစုအကြီးအကဲများသည်
ကိတ်အာဂျက်၏ ဆင်ပြောင်ကိုးစီး အားအင်ကို မြင်ရပြီးနောက်
ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ သွားကြ၏။

'ကိတ်အာကျက်ဟာ တကယ်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူပဲ၊
လုစုယာမို့သာ ဒီလောက် ခုခံနေနိုင်တာ'

ဟုအတွေးကို အကြီးအကဲတိုင်း တွေးမိလိုက်ကြသည်။

'ကျား . . .'

ကိတ်အာကျက် ထပ်မံအော်ဟစ်ပြန်လေပြီ။ ထပ်မံ မာန်သွင်း
ပြန်လေပြီ။

သူသည် နံရံကို တစ်တောင်နှစ်ဖက်နှင့် ထောက်တွန်း တွန်းပြီး
ပြန်လည် ပြေးဝင်လာပြန်၏။

ကိတ်အာဂျက်၏ မျက်နှာသည် လူသေမျက်နှာကဲ့သို့ ဖြူနေ၏။
သူသည် လုစုယာ ရှောင်တိမ်းသွားသည်ကို အကြီးအကျယ် ဒေါသ
ထွက်လျက် ရှိသည်။

တရှူးရှူး တရှဲရှဲ ဖြစ်နေသည်။ မုန်ယိုသော ဆင်ကြီးကဲ့သို့
တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်၍ လာပြန်သည်။

'ဘုရားရေ . . ဒီလူကြီးဟာ သံမဏိနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့
လူကြီးများလား။ ငါ့ ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းတောင် ဒီတစ်ချီ အစွမ်း
ပြနိုင်ပါတော့မလား'

လုစုယာပင် လန့်လာသည်။ သို့သော် သည်တစ်ချိန်တွင်တော့
သူ့အတွင်းအားများကို လက်ချောင်းထိပ်ဆီသို့ အပြည့်အဝ စုစည်း
ပို့လွှတ်နိုင်ပြီဖြစ်၍ ရှောင်တိမ်းနေရန် မလိုတော့ချေ။

'ငါလာပြီ လူစုယာ'

'ဝုန်း'

'ထောက်'

မြင်းထန်သော လက်ဝါးရိုက်သံ၊ ကျောက်စိမ်း လက်ချောင်းဖြ
ထောက်ခံပေးလိုက်သဖြင့် ထောက်ခနဲမြည်သံ၊ အသံနှစ်သံ ရှုတ်
ရက် ပေါ်လာသည်။

'ဝုန်း'

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကိတ်အာကျက်ခမျာ မိုးကြိုးစက်ကွင်းမိ
ကဲ့သို့ တုန်သွားပြီး ခန်းမသို့ ဝင်သော အပေါက်အတိုင်း အပြင်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး လွင့်
ထွက်သွားရှာလေတော့သတည်း။

အခန်း (၁၆၃)

လွတ်မြောက်သွားသော အန္တရာယ်ကောင်

လူစုယာ ကြောင်သွား၏။ ကိတ်အာကျက်၏ ဖုံ့ဖွယ်သရဲ
[illegible]လှသော ခံနိုင်ရည်ကြောင့် သူ့ ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်းသိုင်း
ကိုပင် မယုံမရဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ယခု သူထင်ထားသလို မဟုတ်ပေ။
ကိတ်အာကျက်တစ်ယောက် ဆိုးရွားလှစွာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားခဲ့လေပြီ။

ဂုတ်နံရိုးများ အက်ကြောင်းထင်အောင် ရိုက်နိုင်စွမ်းရှိသော
ကိတ်အာကျက်တစ်ယောက် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်
လွင့်စဉ်သွားရပါသနည်း။ လူစုယာ စဉ်းစား၍ မရဘဲရှိသည်။

ထို့သော်. . . သူဖြည်းဖြည်း စဉ်းစားသောအခါ အကြောင်းရင်း
ကို သိမြင်လာသည်။

ထိုဂွာလာအား ကယ်တင်စဉ်က သူ လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ခဲ့ရာ
ကိတ်အာကျက်သည် ထိုကတည်းက အတွင်းဒဏ်ရာ ရရှိသွားပြီး
ဖြစ်သည်ကို စဉ်းစား၍ ရလာ၏။

ထိုလက်ဝါးရိုက်ချက် မည်မျှ ပြင်းသည်ကို ကိတ်အာကျ ကျောနှင့် တိုက်မိသည့် အုတ်နံရံ အက်ကြောင်းပေါ်ခြင်းက သက် ပြနေခဲ့၏။

ထိုမှတစ်ဆင့် မာန်သွင်း အော်ဟစ်ပြီး လက်ဝါးရိုက်ချက် ထု ပြန်ရာ လုစုယာအား မရိုက်မိဘဲ အုတ်နံရံပင် ရိုက်မိခဲ့သည်။

အုတ်နံရံအက်ကြောင်းများ ပေါ်ခြင်းမှာ ငြိမ်းခါနီး မီးတော ကဲ့သို့ ရှိရှိသမျှ အင်အားများ အကုန်ထုတ်သုံး လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ရပေသည်။

နောက်ဆုံးအကြိမ် ထိပ်တိုက်တွေ့လိုက်သောအခါ ကိတ် ကျက်၌ အတွင်းအားဟူ၍ လုံးဝ မရှိတော့ပေ။ သာမန် ပြင်း သော အားသာ ရှိတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ကိတ်အာကျက်တစ်ယောက် မည်သို့မျှ တော မခံနိုင်ဘဲ အပြင်သို့ လွင့်စဉ် ထွက်သွားရခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

လုစုယာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘောပေါက်ပြီ ဖြစ်၍ ဟင်း သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

'အင်း. . . ဒီလူကြီး အတွင်းဒဏ်ရာတော့ တောင်းကော သွားပြီ၊ ဒါနဲ့ ကျေနပ်နေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ သူဟာ မွန်ဂိုဘုရ ခြေသည်း လက်သည်း ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီတစ်ခါ အပြတ်ရှင်းမထား သူဟာ ငါတို့ ဟန်တရုတ်တွေကို အမျိုးမျိုး ဒုက္ခပေးဦးမှာ ဖြစ်တ

ထိုစဉ်. . . မြင်းခွာသံ တဖြောင်းဖြောင်း ကြားလိုက်ရသ

'ဒါ ဘာသံလဲ'

လုစုယာက အီလီအား အရေးတကြီး မေးလိုက်၏။

အီလီက အရေးမကြီးသော လေသံဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

'ဒါ မဆန်းပါဘူး၊ စင်ကျန်ဒေသမှာ ကုလားအုတ်တွေ ပြေးတဲ့ [illegible] မြင်းတွေ ပြေးတဲ့အသံဟာ ကြားနေကျ အသံတွေပဲ၊ သူ့ရဲ [illegible] ဘာများ ထင်လို့လဲ'

လုစုယာသည် ဆက်မမေးတော့ပေ။ ခန်းမအပြင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်သွားမိသည်။

'ဟာ. . .'

လုစုယာ ဟာခနဲ ဖြစ်သွား၏။

[illegible]နောက်သို့ စန်းအော် ပြေးလွှားရောက်ရှိလာသည်။ သူမ [illegible] လုစုယာ ငေးမောကြည့်ရာသို့ လှည့်ကြည့်မိသည်။

[illegible]လွန်တရာ သန်စွမ်းလှသည့် မြင်းအာဇာနည် တစ်ကောင် [illegible] အဝေး၌ တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးလျက် ရှိနေသည်။ ထိုမြင်းအာဇာနည် ပေါ်တွင် ကိတ်အာကျက် မှောက်လျက် ပါသွားသည့် ပုံသဏ္ဌာန်ကို [illegible] မြင်လိုက်ကြရသည်။

ထိုမြင်း၏အထက် ကောင်းကင်ပြင်တွင် သိန်းငှက်ကြီး နှစ် ကောင်သည် တဂီးဂီး တဂစ်ဂစ် အော်ဟစ်လျက် ပျံသန်းလိုက်ပါ သွား နေကြခြင်းကိုလည်း တွေ့လိုက်ရ၏။

'တောက်'

လုစုယာ နာကျည်းစွာ တောက်ခေါက်လိုက်၏။

'အစ်ကို လုစုယာ၊ ညီမတို့ လိုက်ကြမယ်လေ'

အခြေအနေကို သဘောပေါက်သွားပြီ ဖြစ်သော စန်းအော်က လုစုယာ၏ လက်မောင်းကို ကိုင်လှုပ်လျက် ပြောလိုက်လေ၏။

'ဘယ်လို လိုက်မှာလဲ ညီမလေး၊ ဒီမှာရှိတဲ့ မြင်းတွေက အဲဒီမြင်း လောက် မကောင်းဘူး၊ နောက်ပြီး ငါတို့က ပါရှားပြည် သွားရဦးမယ်၊

သွေးကွဲလုနီးနီး ဖြစ်နေတဲ့ ဒီက လူမျိုးစု အကြီးအကဲတွေကို ပစ်သွာ
လို့လဲ မဖြစ်သေးဘူး'

လုစုယာသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချလျက် ခန်းမထဲသို့ ပြန်ဝင်လ
၏။

'ငါတို့အတွက် အန္တရာယ်ကောင်ကြီးဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဒုဂ
ပေးဦးမှာ သေချာပါတယ်၊ သတိတော့ ထားရဦးမှာပေါ့လေ'

လုစုယာ ထိုသို့ တွေးလိုက်မိ၏။

ထိုအချိန်တွင် ခန်းမ၏ ပြတင်းပေါက်များ အောက်မှ တိုက်ခိုက
သံများ ထွက်ပေါ်နေသဖြင့် လုစုယာ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

အလန့်တကြား ဖြစ်သွားသည်။

'ဘာ. . . ဘာဖြစ်ကြရပြန်တာလဲ'

အဖြစ်အပျက်မှာ မြန်ဆန်လှပါသည်။ ကိတ်အာကျက် အပြေ
သို့ ရောက်သွားသည်နှင့် ရှောင်ကျဲတို့သည် ဆက်လက် မတိုက်တော
ဘဲ ကိုယ်လွတ်ရုန်း ပြေးကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဘွန်လူအော၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရီစုံတို့သည် လူမျိုးစု ခေ
သည်တော်များ၏ အကူအညီကို မယူဘဲ၊ သုံးယောက်တည်း လိုက်လ
တိုက်ခိုက်ကြရာမှ ထိုးသံ၊ ခုတ်သံများ ဤသို့ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ
ပါသည်။

ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် ကြာသောအခါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ် နေကြ
ဟန်ရှိသော ဘွန်လူအော၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရီစုံတို့ ပြန်လည်
ရောက်ရှိလာကြ၏။

လုစုယာသည် ဘွန်လူအောအား လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

'ဘယ်လိုလဲ ညီမလေး'

'အစ်ကို့ ဘက်ကရော'

'သူ လွတ်သွားပြီ၊ မြင်းအာဇာနည် တစ်စီးကို အပေါက်ဝမှာ
အသင့် ပြင်ဆင်ထားခဲ့ပုံ ရတယ်၊ သူ့ သိန်းငှက်ကြီး နှစ်ကောင်က
လူကို ဆောင်ရွက် ခေါ်သွားတယ်၊ အစ်ကို နည်းနည်းပေါ့ဆသွား
တယ်'

ဘွန်လူအော ရင်လေးသွားသည်။ ကိတ်အာကျက်ကို အသေ
မဖမ်းနိုင်ခြင်းမှာ ကောင်းသော အလားအလာ မဟုတ်ပါ။ မီးကြွင်း
မီးကျန်ကို မထားကောင်းသကဲ့သို့ ရန်ကြွင်းရန်စကို မထားကောင်း
ပေ။

'ဟင်း. . . ဘယ်တတ်နိုင်မလဲလေ၊ သူ့ ကြမ္မာကိုက သေချိန်မှ
မရောက်သေးတာကိုး'

ဘွန်လူအောက ညည်းညည်း ညူညူ ပြောလိုက်မိသည်။

ပြီးနောက် သူမက ဆက်၍. . .

'ရှောင်ကျဲတို့ ဟူးလူလူတို့ အပါအဝင် မရဏပုံလွှားငါးယောက်
လောက်မှာက် ထွက်ပြေးသွားကြတယ်၊ ကျန်တဲ့ မရဏပုံလွှားတွေတော့
သေကုန်ပါပြီ'

'ဟင်း. . .'

လုစုယာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ယခုအတိုင်း ဆိုလျှင်
ကိတ်အာကျက် အမှူးပြုသော မရဏပုံလွှားများသည် အကြီးအကျယ်
အထိနာသွားခဲ့ကြပြီ။

ရှုစုပေါင်း ကိတ်အာကျက် အပါအဝင် ခြောက်ယောက်မျှသော
မရဏပုံလွှားများသည် သိုင်းလောက၌ မော်ကြွား ထောင်လွှားနိုင်ရန်
အကြောင်း မရှိတော့ပေ။

သူတို့သည် စင်ကျန်ပြည်နယ်၌ ဖြိုကွဲပျက်စီး ခဲ့ကြရပြီ။

သူတို့အားလုံး ခန်းမထဲ စုစည်းမိသောအခါ ပါချီမန်းနှင့် အစရှိသော လူမျိုးစုအကြီးအကဲ နှစ်ယောက်က စတင် ဩဘာ လိုက်သဖြင့် အခြားသော အကြီးအကဲများနှင့် စစ်သည်တော်များ တစ်ခဲနက် ဩဘာပေး ဂုဏ်ပြုကြတော့သည်။

လုဇုယာတို့အုပ်စုက လေးဘက် လေးတန် ဦးညွှတ်ဂါရဝ ပြု ရသည်။

ဇီလီသည် ချက်ချင်းပင် တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်လာသည်

ခန်းမထဲမှ အလောင်းကောင်များကို ရှင်းလင်းသယ် သွားစေသည်။ စားပွဲ ကုလားထိုင်များကို အမြန်ဆုံး ခင်းကျင် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ပထမ တနဦးပုံစံအတိုင်း အသင့် ဖြစ် လေသည်။

ဇီလီ၏ စစ်သည်တော်များမှာ လွန်စွာ ဖျတ်လတ်တတ်ကြ လုပ်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ခန်းမကြီးသည် စောစောက ဘာမှမဖြ သယောင် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ခန့်ခန့်ညားညားပင် ရှိနေလေ သည်။

ဇီလီက လုဇုယာတို့ ခေါင်းဆောင်ကို ခန်းမကြီး၏ အကောင်း စားပွဲများ၌ နေရာယူစေ၏။ အားလုံးကို နေရာချထားပြီးသော် ဇီ က ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်ဖြင့် ထ၍ စကားဆိုလေ၏။

'ညီတော် နောင်တော်များ ခင်ဗျာ'

သူ့အသံက မြူးကြွနေ၏။ ကိတ်အာကျက်တို့၏ ဆုံးရှုံးမှုသ သူ့ဆုံးရှုံးမှု မဟုတ်ပေ။ သူ့ ဆုံးရှုံးမှုမှာ စားပွဲကုလားထိုင်များ ကျိ ခြင်းနှင့် အစားအသောက်များ ပျက်စီးခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

အရာများမှာ ကိတ်အာဂျက်ထံမှ ရရှိထားသည့် လက် မှုညီများနှင့် စာလျှင် ဘာမျှ စာဖွဲ့လောက်သည် မဟုတ်။ အသေးအဖွဲပင်။

လူမျိုးစုအကြီးအကဲများမှာ ဇီလီအား လုံးဝအထင်မကြီး မှုကားကို အလေးအနက် မထားကြပေ။ သို့သော် အခြေ ညီး၍ပြီး နားထောင်နေကြရသည်။

'ညီတော် နောင်တော်များ ခင်ဗျာ၊ အခြေအနေတွေဟာ ကျုပ် အတိုင်း ဖြစ်လာခဲ့တာပဲ မဟုတ်ပါလား ခင်ဗျာ၊ မွန်ဂိုတွေ ကိုမှုယုံကြည်ရတဲ့လူများ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အားလုံး သိသွား မဟုတ်ပါလားခင်ဗျာ၊ အခြေအနေအရ ကျုပ်တို့ဟာ စား ရတဲ့ လူတွေလို မိန္တာကောင်ကြီး ကိတ်အာကျက်နဲ့ ရောယိမ်း အသားယိမ်းလိုက်လုပ်ခဲ့ရတာလေးတွေတော့ ရှိတာပေါ့လေ'

ကို နာခေါင်း ရှုံ့သွား၏။ ဘာမှတော့ မပြောပေ၊ ပါချီမန်းက ဇီလီကို ပြုံး၍ ကြည့်နေ၏။ ဤလူရှိုင်းကြီး၏ ပုံသဏ္ဌာန်မှာ ပုံပင် ဖြစ်သည်။

လှုပ်ရှားမှုသည် မည်သည့်အခါမျှ သူ့မျက်နှာ၌ မပေါ်ပေ။

ဇီလီကား ဆက်၍ ကြွနေ၏။

'လူ့ရဲကောင်းကြီး လုဇုယာကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ တယ်တင်ရှင် ပါပဲ၊ ကိတ်အာကျက် ဦးဆောင်တဲ့ မရဏမှုလွှားတွေရဲ့ ခြိမ်း ခြောက်မှုကို သူ့သိုင်းပညာနဲ့ တွန်းလှန်ပစ်ခဲ့တယ်၊ ကိတ်အာကျက် ရဲ့ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံမှုကို ဖော်ထုတ်ရှင်းလင်းပြခဲ့တယ်၊ ကျုပ်တို့ လူမျိုးစု အကြီးအကဲတွေ လမ်းမှန်ပေါ် ပြန်ရောက်စေဖို့ လမ်းပြခဲ့ တယ်၊ သူ့ကျေးဇူးတွေကို ကျုပ်တို့ ဆပ်လို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်

ကျုပ်က ကျုပ်တို့ရဲ့ စင်ကျန်ပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ လူမျိုးစုတွေရဲ့ ကိုယ်စ... ကျုပ်ကပဲ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားပါရစေ ခင်ဗျာ'

လွန်စွာ အရှက်နည်းလှသော ဖီလီသည် သူ့ကိုယ်သူ မဟ... မိတ်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌသဖွယ် သဘောထားလျက် လူစုယာအား ကျေး... တင်စကား ပြောကြားလိုက်လေ၏။

ယခုအချိန်၌ ဖီလီအား ဆန့်ကျင်သူ ရုတ်တရက် မပေါ်ခြင်း... တကယ် ချီးကျူးထိုက်လှသော လူစုယာ၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို ဖော်ထု... ပြီး ကျေးဇူးတင်စကား ပြောနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဖီလီအား ဆန့်ကျင်လိုက်ခြင်းကြောင့် လူစုယာ စိတ်အနေ... အယုတ်ဖြစ်သွားမည်ကို မလိုလားကြသဖြင့် သူတို့အားလုံး ငြိမ်... လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

'ဖီလီမှာ အမြော်အမြင် မရှိဘူး၊ ဆင်ခြင်တုံတရား မရှိဘူး... အဆိုးဆုံးက အရှက်မရှိတာပဲ၊ ဒီကြားထဲမှာ လောဘရမက်တ... ကြီးသေးတယ်၊ ဒီလိုလူမျိုးဟာ လူမျိုးစုအားလုံးရဲ့ အကြီးအကဲဘဝ... ဘယ်တော့ ရောက်နိုင်တော့မှာလဲ'

ဖီလီအား မည်သူက မည်မျှ သည်းခံသည်းခံ စန်းအော်ကာ... သည်းမခံချေ။

'ခစ် . . . ခစ် . . . ခစ် . . . အကြီးအကဲရှင့်၊ အကြီးအကဲဟာ... အင်မတန် စကားပြောကောင်းပါတယ်၊ ဧည့်ခံပြုစုတဲ့ နေရာမှာလ... အင်မတန် တော်ပါတယ်၊ ဒီအရည်အချင်းတွေဟာ စင်ကျန်ပြည်နယ်... ထဲက လူမျိုးစု အကြီးအကဲတွေရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး ဖြစ်ထိုက်... တဲ့ အရည်အချင်းတွေ များလား မသိပါဘူးရှင်'

စန်းအော်က ငေါ့ပြောခြင်း ဖြစ်၏၊ လှောင်၍ပြောခြင်း ဖြစ်၏၊

... ဖီလီမှာ မဟာမိတ်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အသေအလဲ လုပ်လို ...နှင့် ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကို အပိုင်ရထားပြီးပြီ ဟူသော ...က စန်းအော်၏ ထေ့ငေါ့ လှောင်ပြောင်ခြင်းကို ထေ့ငေါ့ ...ပြောင်ခြင်းမှန်း မသိဘဲ ဖြစ်စေခဲ့သည်။ စန်းအော်က သူ့အား ...ရ ပြန်လည် ချီးကျူးနေခြင်းဟု သူ ယူဆခဲ့ပေသည်။

'ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ'

ဖီလီသည် သုံးဆယ့်နှစ်ချောင်းစလုံးသော သွားများကိုပေါ် ...ဖော်လျက် ရယ်လိုက်လေ၏။

'ဟဲ ဟဲ ဟဲ၊ ဒါကတော့ လုံမလေးရယ်၊ ကျုပ်က တော်လွန်းလို့ ...မဟုတ်ပါဘူး၊ အခြေအနေက တောင်းဆိုလာလို့ပါ၊ တကယ် ...ဗီဇက သူ့ရဲ့ကောင်းသွေး ပါလာလို့ သူ့ရဲ့ကောင်း ဖြစ်ရ ...အခြေအနေက တောင်းဆိုလို့ သူ့ရဲ့ကောင်းဖြစ်ရတဲ့ လူဆိုတာ ...ပါတယ်၊ ကျုပ်ကတော့ အခြေအနေက တောင်းဆိုလို့ ခေါင်း ...ဖြစ်ရတဲ့ လူပါ'

ဖီလီကား ဆက်ကြွနေ၏။

...သော် ထိုစကားများကို ထူကိုသည် သည်းခံ နားမထောင် ...သူသည် စားပွဲပေါ် လက်ဝါးနှင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

'ဖြန်း . . .'

လူအားလုံး အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားကြ၏။ ထူကိုအား ...ကြား လှမ်းကြည့်ကြသည်။

'တော်စမ်းဗျာ၊ မဟုတ်တာတွေ ပြောမနေနဲ့ ဖီလီ'

ဖီလီ ဒေါပွသွား၏။

'ဘာမဟုတ်ရမှာလဲဗျ'

'အီလီ. . . ခင်ဗျားဟာ မွန်ဂိုတွေရဲ့ သူလျှိုလို့ ကျွပ်
ယုံထားတယ်၊ ကျွန်းလုံမလေးက ခင်ဗျားကို အတည်ပြော
မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သိလို့ ပျော်စေ ပျက်စေ
နေတာဗျ၊ အဲဒါကို ခင်ဗျား သဘောပေါက်စမ်းပါ၊ ကျွန်းလုံ
စကားကို အဟုတ်ထင်ပြီး သိပ်လဲ ဝီတိဖြစ်မနေပါနဲ့၊ ကိတ်အာ
မရွှံ့ခင်က ခင်ဗျားဟာ ကိတ်အာကျက်ကို ကမကထ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့
ကိတ်အာကျက်ရဲ့ အလိုတော်ကျ ဆောင်ရွက်ပေးမယ့်လူ၊ မွန်ဂို
ပူးပေါင်းဖို့လဲ ခင်ဗျားပဲ ပြောခဲ့တယ်၊ ဟော. . . အခု ကိတ်အာ
လဲ ရွှံ့ရော ခင်ဗျားဟာ လေသံပြောင်းသွားပြီ'

ထိုကိုက မနားတမ်း ပြောနေ၏။ အီလီမှာ ပါးစပ်ကြီ
ဟောင်းသား ဖြစ်နေသည်။

'စောစောကတော့ ကိတ်အာကျက်ကို အဖေခေါ်မတတ်ခ
ပျှပျှငှာငှာ လုပ်နေခဲ့တယ်၊ ကွယ်ရာကျတော့ မိစ္ဆာကောင်ကြ
ရှက်စရာ သိပ်ကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ ကိုယ့်လိပ်ပြာ ကိုယ်ရှက်
ဒီလို ဗလောင်းဗလဲ လုပ်တတ်တဲ့ အရည်အချင်းနဲ့များ ခင်ဗျ
မဟာမိတ်အဖွဲ့ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌနေရာကို လိုချင်နေသေး သလားဗျာ၊
ပြောမယ်၊ နောက်တစ်ခါ အဲဒီ နေရာလိုချင်တဲ့ စကား မပြောခင်
ဒီနေရာနဲ့ တကယ် ထိုက်တန်တဲ့ လူလားလို့ နဖူးပေါ် လက်
အရင် စဉ်းစားပါဦးဗျ'

အီလီ၏ မျက်နှာကြီးမှာ ရှက်သွေးတက်လျက် ရဲရဲတွတ်
နေလေတော့၏။

'ထူကို. . . စကားကို နှိုးနှိုးပြောပါ၊ ကျွပ်ကို မစော်ကား
'ဟား ဟား ဟား၊ ကျွပ်က မစော်ကားပါဘူး၊ အမှန်အ

ခင်ဗျားနဲ့ ရာမူအာဟာ မွန်ဂိုတွေရဲ့ သူလျှို ဒလန်တွေပဲ၊
ကျော်ဂွိတို့ရဲ့ အနေအထားက ခင်ဗျားတို့လိုတော့ မဟုတ်
ကြဲ့ရဲ့ သူတို့ မွန်ဂိုတွေကို ထောက်ခံနေတာ၊ ကျွပ်
ပါတယ်ဗျ'
ဒေါသထွက်နေသည်။
မျက်နှာပျက်နေသည်။
က တိုနှစ်ယောက်ကို စူးရှစွာ အကဲခတ်ပြီး ပရိသတ်ကြီး
ဆန္ဒတောင်းခံလေတော့၏။
နောင်တော်များ ခင်ဗျား. . . ကျွပ်တို့ လူမျိုးစုတွေ
တစ်စု လည်ပင်းဖက် ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှု မရှိကြပေမယ့်
မဆက်ဆံခဲ့ကြပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အခုတစ်ချိန်မှာတော့
လူမျိုးစုတွေထဲမှာ မွန်ဂိုတွေရဲ့ အတွင်းသူလျှိုတွေ ရောက်နေ
သူလျှိုတွေကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းရမယ့် စည်းကမ်းဟာ
ကျွန်နယ်မှာ ရှေးပဝေသဏီကတည်းက ရှိခဲ့ကြတယ်၊
နောင်တော်တို့ ဘယ်လို စီစဉ်ကြမယ်ဆိုတာ အကြံပြုကြပါ

ရာမူအာမှာ မျက်နှာငယ်ကလေးနှင့် ဖြစ်သွား၏။ သူ့မျက်နှာမှာ
ရှိတော့သည်။
ဒေါသထွက်နေသော အီလီမှာလည်း အုပ်စုများနှင့် ရင်ဆိုင်ရ
သောအခါ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။
လူတို့နှစ်ယောက် ကိတ်အာကျက်အား မျက်နှာလို မျက်နှာရ
လုပ်နေပုံကို အများက သိရှိထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် စစ်သည်တော် အတော်
များများသည်ပင် ထိုအကြီးအကဲ နှစ်ယောက်အပေါ် အမြင်မကြည်

လင်ကြတော့ချေ၊ စစ်သည်တော် အများစုသည် မျိုးချစ်စိတ် ရှိသူ[illegible]
ဖြစ်ကြ၏။

ထိုစဉ် ဒီလီက တဟားဟား အော်ဟစ် ရယ်မောလေတော့[illegible]
သူ အုလိုက်သည်းလှိုက် ရယ်နေသဖြင့် အခန်းထဲမှ လူများ အံ့[illegible]
သင့်သွားသည်။

အဘယ်ကြောင့် ဒီလီ ထရယ်ရသနည်း။

ဒီလီက. . .

'ထိုကို ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို စော်ကားတဲ့ကိစ္စကိုတော့ ထာ[illegible]
တော့၊ ကျုပ်က ကျုပ်ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာနဲ့ ပတ်သက်ရင် ဘာပဲဖြစ်[illegible]
သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်၊ အဲ. . . ကျုပ်တို့ လူမျိုးစု အချင်း[illegible]
သွေးကွဲတိုက်ခိုက်အောင် မြှောက်ထိုးပင့်ကော်လုပ်တဲ့ ကိစ္စမျိုး[illegible]
ကျုပ်က သည်းမခံနိုင်ဘူးဗျ'

'ဘုရားရေ သူနိုးက လူလူဟစ်နေပါလား'

'ဘာ သူနိုးက လူလူဟစ်ရမှာလဲ၊ ကျုပ်ပြောတဲ့ ကိစ္စကို ခင်[illegible]
မငြင်းနိုင်တော့ဘူး မဟုတ်လား။ ခင်ဗျားဟာ သွေးခွဲရေးသမားပဲ ထု[illegible]

'ကျုပ်က သွေးခွဲရေးသမား မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားကသာ ဥစ္စာ[illegible]
အာဏာရူး ရူးနေတဲ့လူ၊ မွန်ဂိုတွေရဲ့ ပုဆိန်ရိုး လက်ကိုင်တု[illegible]
စင်ကျန်တစ်နယ်လုံး မွန်ဂိုတွေလက်အောက် ကျွန်သဘော[illegible]
ဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့လူ ခင်ဗျားကို အရေးယူရမယ်'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . အရေးယူမယ်၊ ဟုတ်လာ[illegible]
ဘာကို အရေးယူမှာလဲ'

ဒီလီသည် စကားဆုံးသည်နှင့် လက်ခုပ်တစ်ချက် တီးလိုက်[illegible]
သူ၏ ကိုယ်ရံတော် လူ့ဘီလူးကြီး ကိုချာခတ်သည် အဝါရော[illegible]

[illegible] ယှဉ်ထားသော အထုပ်တစ်ထုပ် လာပေး၏။

[illegible] ထိုအထုပ်ကို သူ့ရှေ့စားပွဲပေါ်၌တင်ပြီး လက်ဖြင့် ဖိ[illegible]

'[illegible] အကြီးအကဲတို့'

[illegible]သည် ချက်ချင်း ပြောင်းလဲသွား၏။ အပေါ်စီးလေသံ
[illegible] ဦးတော် နောင်တော်တို့ဟု မခေါ်ဝေါ်တော့ပေ။

'[illegible] ကျုပ်ကို ဘယ်လိုလူများ အောက်မေ့နေကြသလဲ၊
[illegible] ဒီလီအောက်မေ့နေသလား၊ ကျုပ်က စင်ကျန်
[illegible] လူမျိုးစု အသီးသီးရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်ထိုက်ရုံ
[illegible] ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ထိုက်ရုံမကဘူး၊ တရုတ်ပြည်ကြီးရဲ့
[illegible]တောင် ဖြစ်ထိုက်တဲ့ လူဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ နည်းနည်း
[illegible] မမြှော်ကြဘူး မဟုတ်လား၊ ဟောဒီမှာကြည့်စမ်း သေသေ
[illegible] ကြည့်လိုက်ကြစမ်း၊ ဟောဒီပစ္စည်းဟာ ဘာပစ္စည်းလဲ
[illegible]'

[illegible]သည် စကားဆုံးသည်နှင့် အထပ်ထပ်ပတ်ထားသော
[illegible] အဝတ်စကို ဖြေထုတ် ဖယ်ရှားပြလိုက်လေ၏။

ဿဿဿ

အခန်း (၁…

ကျေးရာင်အိပ်…

ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တုံး တစ်တုံးသည် ဇာလီ၏ စားပွဲ…
ထင်ရှားစွာ တည်ရှိနေ၏။

စိမ်းမြသော အရောင်သည် ကြည့်ရှုသူအားလုံး၏ ဘဝင်…
ကို အေးမြစေသင့်သော်လည်း ဘာပါလိမ့် ဟူသော အတွေး…
ကြောင့် မည်သူ့ရင်နှလုံးမျှ အေးချမ်းမှု မရှိခဲ့ပါချေ။

ထိုအရာကား လူစုယာက ဇာလီအား ပေးအပ်ထားသ…
ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ပေတည်း။

လူစုယာတို့ အုပ်စုမှအပ ကျန်လူများမှာ အကြီးအကျယ် …
နေကြသည်။

'အဲဒီပစ္စည်းက ဘာပစ္စည်းလဲကွ'

ကျက်ပို့က အော်ဟစ် မေးမြန်းလိုက်၏။ ကျက်ပို့၏ လေ…
သဏ္ဍာယမှာ ဇာလီနှင့် တန်းတူလိုက်သည်။

'ဟဲ…ဟဲ…ဟဲ၊ ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာ ကြည့်ထား
[illegible] ပါဟာ ကျောက်စိမ်းကေရာင်တံဆိပ်တော်ဆိုတဲ့ နန်းစဉ်
[illegible]'

ဇာလီက တဟဲဟဲရယ်ရင်း ဖြေသည်။

ကျက်ပို့က…

'ခင်ဗျား ဘယ်က ခိုးလာတာလဲ၊ ဒီရတနာဟာ နယ်နယ်ရရ
[illegible] မဟုတ်ဘူး ဒါ ဘယ်လိုပစ္စည်းဆိုတာ ခင်ဗျား နားလည်ရဲ့
[illegible]'

'ဟား…ဟား…ဟား… ခိုးလာသလားတဲ့၊ တော်တော်
[illegible]ကျေးကျေး မေးလိုက်တဲ့ မေးခွန်းပဲ၊ ဟေ့လူ ခင်ဗျားမှာ
[illegible]မင်စော်ကားစရာ ကျန်သေးသလား၊ ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ၊
[illegible]လူဆိုတာကို အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်ရင် ခင်ဗျားတို့
[illegible] ပါးစပ်အဟောင်းသားတွေ ဖြစ်ကုန်မယ်ဆိုတာ ကျုပ် မြင်
[illegible]သေးသဗျ'

လူမျိုးစုံ အကြီးအကဲအားလုံး နားရွက်မခတ်နိုင်ကြတော့ပေ။
[illegible] စိတ်ဝင်စားနေကြလေပြီ။

ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်နှင့် ဤအရှက်မရှိလှသော ဇာလီသည်
[illegible]သို့ ဖူးစာဆုံခဲ့လေသနည်း။

လူကိုက စိတ်မရှည်စွာ ပြောလိုက်၏။

'ပြောမှာ ပြောစမ်းပါဗျာ၊ အချိုးတွေ နိဒါန်းတွေကို တော်ရုံပဲ
[illegible] ခင်ဗျား ပြောနေတာက လိုရင်းကို မရောက်နိုင်ဘူး'

'ဟဲ…ဟဲ…ဟဲ ဖြည်းဖြည်းပေါ့ဗျာ၊ စကားဆိုတာ မြန်မြန်
ပြောတိုင်း ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူးဗျ'

ဒီလီက တမင်ပင် အချိန်ဆွဲပြီး လုစုယာအား လှမ်းကြည့်[illegible] လုစုယာကမူ ခပ်ပြုံးပြုံးပင် ကြည့်နေသည်။

ဒီလီက...

'ဟောဒီ ပစ္စည်းဟာ တရုတ်ပြည်က မင်းအဆက်ဆက် အသ[illegible] ပြုခဲ့တဲ့ နန်းဆက်ရတနာ၊ ဒါကို ကိုင်ဆောင်ထားရင် ဟန်တရု[illegible] ပြည်သူပြည်သားတွေဟာ ဧကရာဇ်အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုကြတ[illegible] ဒါရှိမှ ရှင်ဘုရင်အစစ်လို့ ယုံမှတ်ကြတယ်၊ ဒီပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင်တဲ့[illegible] ဟာ တရုတ်ပြည်ကြီးရဲ့ အရှင်သခင် ဧကရာဇ်ဘုရင်မင်းမြတ် ဖြစ်[illegible] နိုင်တယ်ဆိုတာ ဘာမှ ဒွိဟ သံသယဖြစ်စရာ မလိုဘူး၊ ဒီတံဆိပ်တော်[illegible] သူရဲကောင်းကြီး လုစုယာကိုယ်တိုင်က ကျုပ်ကို ပေးခဲ့တာဗျ [illegible] ဟဲ...ဟဲ...'

'ဟင်...'

'ဟာ...'

တစ်ခန်းလုံး အာမေဋိတ်သံများ ဆူညံသွားလေတော့၏။ ဒီလ[illegible] အတော်ကြီး ကျေနပ်သွား၏။ လူမျိုးစု အကြီးအကဲအားလုံး ပါးစ[illegible] အဟောင်းသား ဖြစ်ကုန်သည်။ လွန်စွာ ဣန္ဒြေကောင်းသော ပါ[illegible] မန်းသည်ပင်လျှင် သူ အံ့အားသင့်မှုကို မည်သို့မျှ မဖုံးကွယ်နိုင်ခဲ့ပေ[illegible]

'အင်း...ဒီကောင်တွေ အံ့ဩကုန်ပြီ ဆက်ပြီး အံ့ဩအော[illegible] လုပ်ရဦးမယ်၊ ဒီလီကွ၊ မင်းတို့ထက် နှာတစ်ဖျား မသာရင် လူ မလုပ[illegible] ဘူးကွ'

ဒီလီသည် ကျိတ်၍ ကြိမ်းဝါးလိုက်၏။ ထို့နောက် ဆက်၍ ပြောသည်။

'သူရဲကောင်း လုစုယာဆိုတာ အမတ်ချုပ်ကြီး လုရှူးဟူးရဲ့

[illegible] အမတ်ချုပ်ကြီးဟာ တရုတ်ပြည် စုန်မင်းဆက်ရဲ့ သစ္စာရှိ [illegible] ကျုပ် အထူးရှင်းပြဖို့လိုမယ် မထင်တော့ပါဘူး'

[illegible]ကြီးအကဲများသည် ထပ်မံအံ့ဩသွားကြရပြန်၏။

'[illegible]...လက်စသတ်တော့ သူရဲကောင်းလုစုယာဟာ [illegible]လုရှူးဟူးရဲ့ မြေးတော်ပေကိုး၊ ဒါကြောင့်လဲ သူဒီလောက် [illegible]နေတာပေါ့လေ'

[illegible] ထိုသို့တွေးလိုက်မိသည်။

[illegible] ဆက်ပြောပြန်၏။

'[illegible]ချုပ်ကြီး လုရှူးဟူးဟာ မသေမီကဘဲ မှာတမ်းတစ်စောင် [illegible]ခဲ့တယ်၊ သူ့ရဲ့ သားစဉ်မြေးဆက်တွေဟာ ကျောက် [illegible]ကို မရရအောင် ရှာဖွေရမယ်တဲ့၊ ရှာဖွေလို့ ရခဲ့ရင် [illegible] သိကွာရှိပြီး ဉာဏ်အမြော်အမြင်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သူရဲ [illegible]ဦးရဲ့ လက်ထဲကိုအပ်ပြီး မွန်ဂိုတွေကို တော်လှန် [illegible]စေရမယ်တဲ့၊ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ၊ နောက်ပိုင်းကတော့ [illegible]ပါလေ၊ အဲဒီ သူရဲကောင်းအနေနဲ့ တရုတ်ပြည်ကြီးကို [illegible] လုပ်ရုံပါပဲ၊ ကျုပ် ပြောနေတာတွေဟာ အားလုံး အမှန် [illegible]ပါပဲ၊ နောင်ကြီးထူကို ကျုပ်စိတ်ထင်တော့ ခင်ဗျားဟာ [illegible] လုံးလုံးမသိဘူး ထင်ပါရဲ့ဗျာ၊ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ'

ဒီလီသည် အမှုအရာက မောက်ကြွားနေ၏။ ကျောက်စိမ်း [illegible] ရရှိသည်နှင့် သူ ဧကရာဇ်ဖြစ်ပြီဟု ထင်မှတ်နေ၏။

[illegible]ချောသော မျက်နှာကြီးဖြင့် သွားဖြဲပါးဖြဲ ရယ်နေပုံမှာ [illegible] အကြီးအကဲများအတွက် အမြင်ကတ်စရာ ဖြစ်နေတော့ [illegible]။

ထို့နောက် သူသည် တဟဲဟဲရယ်ရင်း သူ့စကားများ အ
အမာဖြစ်ကြောင်း သေချာစေရန် လုစုယာထံမှ ထောက်ခံချ
တောင်းလိုက်လေ၏။

'ဘယ့်နှယ်လဲ သူရဲကောင်းကြီး လုစုယာ၊ ကျုပ်စကားတွေထဲ
မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံပြောတဲ့ စကားများ တစ်လုံးတလေ ပါနေသလ
ဗျာ'

လုစုယာက ခေါင်းခါပြလိုက်၏။ သဘောကတော့ မဟုတ်မ
လုပ်ကြံပြောသည့်စကား တစ်ခွန်းတလေမျှ မပါပါဟူ၍ ပင်တည
မှိုင်တွေနေသော ရာမူအာ၏ မျက်နှာသည် နှင်းရည်သော
သော ပန်းကဲ့သို့ လန်းဆန်း တောက်ပလာ၏။ သူသည် ထုတ
တိုင်တန်းမှုကို ကြားသိရသောအခါ လစ်ထွက်သွားရန် စိတ်ကူ
သည်။

ပါဒိုမန်း၊ ထုတို၊ ဇိုဒို့ယူနှင့် ကျတ်ပို့တို့ လေးယောက်
သူနှင့် ဇီလီတို့အနေဖြင့် မည်သို့မျှ မယှဉ်ပြိုင်နိုင်ဟု တွေးတော
ဖြစ်သည်။

ယခုမူ အခြေအနေ ပြောင်းသွားပြီ။ ဇီလီ၏ လက်
ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော် ရောက်နေပြီ။ အသာစီးရနေလ
လစ်ထွက်သွားရန် မလိုတော့။ အလိုက်သင့် အလျားသင့် အ
အရေးယူတတ်ရန်သာ လိုတော့သည်။

ရာမူအာက. . .

'ဟုတ်တယ်. . . ဟုတ်တယ်၊ နောင်ကြီး ဇီလီသာ ကေ
ဖြစ်မှတော့ ကျုပ်တို့ဟာ ဘာကြောင့် အမတ်ချုပ်တို့ သေနာပတိကြီ
မဖြစ်နိုင်ရတော့မှာလဲ၊ ဟဲ. . . ဟဲ. . . ဟဲ'

ဇီလီအတွက် အရှုံးဘုံမြှောက် ပေးသည့် စကား
ဖြစ်တော့သည်။

သူ့ကောင်းမြှောက်တော့ ချေးခြောက်တောက်စား
စကားအတိုင်း ဇီလီမှာ ထင်တိုင်းကြလေတော့သည်။
အောက်သို့ ဆွဲချ၍ မရတော့ပေ။

. . . ဒါပေါ့၊ ကျုပ်တို့ စင်ကျန်ပြည်နယ်ရဲ့ လူမျိုးစု စစ်
မများဘူးဆိုပေမယ့်လဲ နည်းတော့ မနည်းပါဘူး၊ ကျုပ်
စစ်သည်တော်တွေကို ကျုပ်က ဦးဆောင်ပြီး မွန်ဂိုတွေကို
ကိုက်ခိုက်မယ်'

ကိုယ့်အစုကိုကိုယ် ဦးစီးကြပေါ့၊ ကျောက်စိမ်း
ရှိနေတဲ့အတွက် ဟန်တရုတ်တွေဟာ ကျုပ်လက်
ခိုဝင်လာကြမှာ သေချာတယ်၊ ကျုပ်ဟာ မွန်ဂိုမဟုတ်ဘူး

တစ်မြေတည်းနေ တစ်ရေတည်းသောက်တဲ့ ညီနောင်
မဟုတ်လား'

ဇီလီသည် ပါးစပ်မှ အမြှုပ်ထွက်မတတ် ပြောနေ၏။ ပြောရ
[illegible] အရသာရှိလှသဖြင့် သူသည် အရှိန်သတ်၍ မရတော့ပေ။

ဿဿဿဿ

မွန်ဂိုတွေဟာ ဖြိုကျပျက်စီးနေပြီ မွန်ဂိုလက်နက် နိုင်ငံ
ဆိုတာ မရှိတော့ဘူး။ သူတို့ သိပ်အခြေအနေ ဆိုးနေလို့သာ ကျွ
ဆီ စစ်ကူလာတောင်းတာပေါ့'

ဒီတော့ သူတို့ကို လွယ်လွယ်ကူကူ အောင်မြင်နိုင်တယ်ဆို
ဘာမှသံသယရှိစရာ မလိုပါဘူး။ ကျွန် ကေရာစ်ဖြစ်ပြီဆိုရင် တိ
ဖြတ်ပြီ ခင်ဗျားတို့ ဒီအဆောင်အယောင်တွေနဲ့ ဘယ်နေရတော့မ
အမတ်ကြီးတွေ၊ သေနာပတိကြီးတွေ ဖြစ်လာရတော့မှာပေါ့'

ကျွန်တို့ စင်ကျန်ပြည်နယ်ကြီး တစ်ခုလုံး ကောင်းစားစေရမ
လို့ အခုကတည်းက ကျွန် ကတိပေးလိုက်တယ်'

'ဖြောင်း. . . ဖြောင်း. . . ဖြောင်း. . .'

လက်ခုပ်သံထွက်ပေါ်လာ၏။ လက်ခုပ်တီးသူက တစ်ယော
တည်း။ ရာမူအာသာ ဖြစ်သည်။ သူတစ်ယောက်တည်း တီးနေရ
တို့ကြည့်ကြောင်ကြည့် ကြည့်ပြီး ရပ်သွား၏။

ဒီလီကမူ ဆက်တိုက်ကြီး ပြောချပြီး သူ့ဗိုက်ကို ပြန်ပွတ်နေ၏
သူ လွန်စွာကျေနပ်နေသည်။

ပါချီမန်းနှင့် ထူကိုကမူ ဒီလီကို အေးစက်စက်ကြီး ကြည့်နေ
၏။

ဒီလီ၏ စစ်သည်တော်များကား သူတို့၏ အကြီးအက
ကေရာစ် ဖြစ်တော့မည်ဆို၍ အလွန်တရာ ပီတိဖြစ် ကျေနပ်နေကြ
သည်။ သူတို့၏ ဘဝများသည် နေ့ချင်းညချင်း ပြောင်းလဲသွားပေ
တော့မည်။

ဒီလီ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မက်သကဲ့သို့ ဒီလီ၏ စစ်သည်
တော်များလည်း စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မက်ကုန်တော့သည်။

ကျောက်ပို့ကား ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေ၏။ သူ့စိတ်ထဲ၌ကား လုံးဝ
...နိုင်ပါ။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟမီးများသည် သူ့ရင်တွင်း၌
...တောက်လောင်နေသည်။

မျက်လုံးများသည် တဝင်းဝင်း တလက်လက် တောက်ပြောင်
...ဒီလီရှေ့မှ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ဆီသို့သာ တရစ်ဝဲဝဲ
...နေသည်။

ဒီလီသည် မာန်မာနတက်သော မျက်လုံးများဖြင့် ပါချီမန်းနှင့်
...ကို လှမ်းကြည့်နေစဉ် ကျောက်ပို့က ရုတ်တရက် လှုပ်ရှားလိုက်
...၏။

'ခင်ဗျားချည်း ကျောက်ဖြစ်နိုင်သတဲ့လား၊ ကျုပ်ကော ကျေ[illegible]
မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့လား'

ကျက်ပို့သည် ဒီလီ၏ရှေ့မှ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော[illegible]
လှမ်းယူလိုက်သည်။

'ရှမ်း'

ဒီလီသည် ဤလိုနေရာမျိုး၌တော့ လက်မနှေးပါ။ တံဆိပ်[illegible]
ပါသွားမည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် သူ့ကျာပွတ်ဖြင့် ကျက်ပို့ကို ဟန့်[illegible]
ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကို အလျှင်အမြန် ဆွဲယူလိုက်သည်။

ကျက်ပို့မှာ စားဖုံ့ဆဲဆဲ သားကောင် လွတ်သွားသော ကျ[illegible]
ကဲ့သို့ မာန်ဖီလာ၏။

'ဒီလီ ခင်ဗျား ဒီလိုအပိုင်စီးလို့ ရမလား'

'အလို ဘုရားရေ့ . . ဒါ . . . ကျုပ်ပစ္စည်းပဲ၊ ဘယ်နဲ့ ခင်ဗျ[illegible]
လာသဝန်တိုနေရတာလဲ၊ ကိုယ့်ကုသိုလ်နဲ့ ကိုယ်ရတာ လာပြီး မ[illegible]
ဖြစ်မနေစမ်းပါနဲ့'

'ဒီလို ရစတမ်းလား'

'ရှမ်း'

ကျက်ပို့သည် သူ့တပည့်တစ်ဦးက လာပေးထားသည့် ဓား[illegible]
ထဲမှ ဓားကောက်ကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ဒီလီက[illegible]
ကျာပွတ်ဖြင့် ခုခံရန် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

စောစောက ဆူပူခဲ့ပြီး ခေတ္တငြိမ်သက်ခဲ့သည့် ခန်းမဆောင်[illegible]
သည် နောက်တစ်ကြိမ် ဆူဆူညံညံ တိုက်ခိုက်ရန် တာစူလာပြန်[illegible]
ပြီ။

ကျောက်စိမ်းကျောက် တံဆိပ်တော်သည် အမှန်တကယ်[illegible]

[illegible]တော် ဖြစ်နေသည်။

[illegible] နေရာတိုင်း၌ တိုက်ခိုက်ပွဲ၊ လူသတ်ပွဲ ဖြစ်နေ
[illegible]

[illegible]သည် အတော်ကလေး သံဝေဂရနေ၏။ သူသာ လွတ်
[illegible] ဤလူမျိုးစုများသည်လည်း ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်
[illegible]အတွက် သတ်ကြဖြတ်ကြ ပေဦးမည်။

'[illegible] နေကြပါဦး'

[illegible] ဝင်ရောက် ဖျော်ဖြေ တားဆီးလိုက်သည်။

[illegible] ဒီလီတို့ မတိုက်ဖြစ်တော့ချေ။

[illegible] ရှေ့သို့ တိုးလာပြီး ဒီလီအား ပြောလိုက်လေ၏။

'[illegible] တံဆိပ်တော်ကို ခဏတင်လိုက်ပါ'

'[illegible]လို့လဲ၊ သူရဲကောင်းကြီး'

'[illegible] တင်လိုက်ပါ၊ အဲဒီ တံဆိပ်တော်ရဲ့ ထူးခြားချက်ကို
[illegible] ရှိလို့ပါ'

[illegible] လုစုယာများပြန်ယူလေမလားဟု စိတ်တထင့်ထင့်
[illegible] တံဆိပ်တော်ကို စားပွဲပေါ်သို့တင်ပေးလိုက်၏။

[illegible]တံဆိပ်တော်သည် လူများစွာကို ထပ်မံဖမ်းစား
[illegible]လေ၏။

[illegible] လုစုယာ၏ လက်တစ်ဖက်သည် ရှိုခနဲ မြောက်တက်
[illegible] တံဆိပ်တော်ကို ရိုက်ချလိုက်လေ၏။

'[illegible] . . .'

'[illegible] . . .'

'[illegible] . . .'

'ဟာ. . .'

တစ်ခန်းလုံး အာမေဋိတ်သံများဖြင့် ဆူညံသွားလေတော့

ကေရာစ်၏အဆောင်ယောင်၊ ကေရာစ်၏အထိမ်းအ

ဖြစ်သော ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကား လုစုယာ၏လက်ဝါး

ချက်ကြောင့် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲကြေသွားခဲ့လေပြီ။

အီလီမှာ မျက်လုံးကြီးများ ပြူးထွက်နေ၏။ ရုတ်တရက်

ပြော၍လည်း မရ။

သူ့ခမျာ ကြီးစွာသောဝေဒနာကို ခံစားရလျက်ရှိသည်။

အတန်ကြာမှ. . .

'လု. . . လု. . . လု သူရဲကောင်း၊ ခင်. . . ခင်. . . ခင်

ရူးနေပြီလား၊ ဘာ. . . ဘာဖြစ်လို့ လုပ်လိုက်ရတာလဲ'

လုစုယာက ရယ်မောလိုက်၏။

'ကေရာစ် အလောင်းအလျာကြီး၊ အိပ်ရာက နိုးလာပြီလ

အီလီမှာ လှိုက်ဖိုမောနေ၏။ လုစုယာ ဘာပြောလိုက်မှန်းလ

သူ မသိပေ။

သူ သိသည်မှာ ကေရာစ်ဖြစ်ရန် လက်မှတ်ကလေး လွဲသွ

ပြီဆိုသည့် အချက်သာတည်း။

'လု သူရဲကောင်း၊ ခင်ဗျား ရူးသွားပြီ၊ ကျွန် သိတယ်၊ ခင်

ရူးသွားပါပြီ၊ ဒါဟာ ခင်ဗျားအဘိုးရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကို ခင်ဗျား ဖေ

ဖျက်ပစ်တာပဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့အဘိုးက ခင်ဗျားကို ဘာတွေညွှန်ကြ

သလဲ၊ ခင်ဗျား ရူးနေလို့သာ ဒီလောက်အဖိုးတန်တဲ့ပစ္စည်းကို ခင်

ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာပေါ့'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ကျွန် မရူးပါဘူး၊ ကျွန် အဲ

မမှုပါဘူး၊ ကျွန်က ခင်ဗျားအတွက် စေတနဲ့

ဖျက်ဆီးလိုက်ရတာကပါ'

ကျွန်အတွက် စေတနာနဲ့ ဟုတ်လား၊ ကျွန်

ခင်ဗျားက ဘာပူပန်နေရတာလဲ၊ လု သူရဲကောင်း

မမှုအောင်လို့ပေါ့ဗျ'

ပြောရင်း တလှိုက်လှိုက် ရယ်မောမိလေတော့၏။

ကျွန်းစန်းအော်၊ ဘွန်လူအော၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့်

ရယ်မိကြတော့၏။

မျက်ရည်ထွက်အောင် ရယ်သည်။

လုစုယာ၊ အဲဒီလိုတော့ မလုပ်သင့်ပါဘူး၊ အစ်ကိုက

ပြောတယ်၊ အစ်ကို လုပ်နေတာက သူ့ကို

လုပ်သလို ဖြစ်နေပြီ'

စကားကိုလည်း အီလီ နားမလည်ပေ။

လုစုယာ၊ ခင်ဗျား ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ကျွန်ကို

ဒေါသဖြင့် အော်လိုက်လေ၏။

စန်းအော်ကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ညီမလေး ပြောတာ မှန်တယ်၊ ငါ လုပ်နေတာကို

လုပ်သလို ဖြစ်နေတယ်၊ တဲ. . . အီလီ ကျွန်

သိပ်ညံ့လို့သာ အခြေအနေမှန်ကို မသိတာပါ၊

ကေရာစ် တံဆိပ်တော်ဟာ တကယ်တော့ အတုကြီးဗျ'

တစ်ခန်းလုံး အာမေဋိတ်သံများ ဖုံးလွှမ်းသွားပြန်

များမှာ အံ့သြပြီးရင်း အံ့သြနေရလေ၏။

'ခင်ဗျား မသိလို့ပါ ဘီလီ၊ ကျုပ်က တကယ့်တံဆိပ်တော် [illegible] ကို အခုလိုဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါ့မလား၊ ကျုပ်မရူးပါဘူး၊ ဒီ တံဆိ[illegible] ကို ခင်ဗျား စစ်ဆေးကြည့်ပါဦးလေ'

ဘီလီသည် တုန်ယင်သော လက်များဖြင့် အစိပ်စိပ်[illegible] ဖြစ်နေသော ကျောက်စိမ်း တံဆိပ်တုံးကလေးများကို [illegible] ဆုပ်ယူကိုင်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို ကျောက်စိမ်းမျိုးသည် စင်ကျန်ဒေသ၏ မြော[illegible] အစွန်းဒေသမှထွက်သော ကျောက်စိမ်းမျိုးဖြစ်နေသည်။ တရု[illegible] ထဲကထွက်သော ကျောက်စိမ်းမျိုး မဟုတ်ပေ။

'ဟင်. . . ဒါ. . . ဒါ. . . ကျုပ်တို့နယ်ကထွက်တဲ့ [illegible] စိမ်း တံဆိပ်တုံးပဲ၊ ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လို ကျောက်စိမ်း [illegible] တံဆိပ်တော် ဖြစ်သွားရတာလဲဗျာ'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါဟာ ခင်ဗျားတို့ဒေသကထွက်တဲ့ [illegible] စိမ်းပါ၊ အဲဒီ ကျောက်စိမ်းနဲ့ ကျုပ်တို့ကအတုလုပ်ထားတာပဲ[illegible] အတုလုပ်ပြီး ခင်ဗျားကို သွေးမဆောင်ခဲ့ရင် ခင်ဗျားဟာ ဘ[illegible] ပြီး ကျုပ်တို့ကိုကူညီတော့မှာလဲ၊ ဒါတောင် ဖယောင်းတိုင်[illegible] ဖြတ်ပြီး ခင်ဗျားဒုက္ခပေးခဲ့သေးတယ်လေ'

ဘီလီ ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ပေ။ အခြေအနေကို[illegible] သဘောပေါက်သွားခဲ့လေပြီ။ သို့သော် ဘာမျှတန်ဖိုးမရှိသော [illegible] စိမ်းတုံးအစအနများကိုမူ နှမြောတသစွာ ကြည့်နေရှာသေ[illegible]

လုစုယာက ဟွမ်ရီစုံအား လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ပြီး [illegible]

'အဲဒီ တံဆိပ်တော်အတုရဲ့ လက်ရာရှင်ကတော့ သူ[illegible] ပစ္စည်းအတုလုပ်တဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိအောင် [illegible]

[illegible] တကယ့်ပဂေးကြီးတွေ ရှုးကြောင်မူးကြောင် [illegible]'

[illegible] ဟွမ်ရီစုံအား လှမ်းကြည့်၏။ ဘီလီ့ခမျာ အဆိပ်မဲ့ [illegible] ဖြစ်သွားရှာလေပြီ။ ဟွမ်ရီစုံက ပခုံးနှစ်ဖက် တွန့်ပြီး [illegible]

[illegible] . . .

[illegible] ဘီလီ၊ ခင်ဗျားဟာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေ စုဆောင်း [illegible] တခြားသူတွေထက်စာရင် ခင်ဗျားဟာ အများကြီး [illegible] တကယ့် တံဆိပ်တော် အစစ်ဟာ ခုလို ပုံသဏ္ဌာန် [illegible] မဟုတ်ဘူးဗျ'

[illegible] မင်းဟာ အတုလုပ်တဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိ [illegible] လူဆို'

[illegible] အမေငါ်တူးစွာ ပြောလိုက်၏။

[illegible] ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်တို့ မြို့ပြင်က မြို့ထဲမဝင်ခင် သူရဲ [illegible] ကျုပ်ကို ဝန်စည်စလွယ်တွေ ယူနိုင်းလိုက်တာ မှတ်မိ [illegible] ကနေ ခင်ဗျားအိမ်မှာ ညစ်ခံပွဲလုပ်မယ့် အချိန် [illegible] တံဆိပ်တော်အတုကို ကမန်းကတန်း လုပ်ရတော့ ကျုပ်လဲ [illegible] လုပ်ချိန် မရခဲ့ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ပြည်မမှာဆိုရင်တော့ [illegible] သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ဗျာ'

[illegible] စကားကို လက်စသတ်လိုက်၏။

[illegible] ရယ်မောရင်း ရှင်းပြသည်။

'[illegible] . . . ကျောက်စိမ်း တံဆိပ်တော် အစစ်ဟာ ဒီမှာလဲ မရှိ [illegible] ပြည်မှာ ရှိနေတာပါ၊ ကိတ်အာဇွက်တို့နဲ့ တွေ့တာက [illegible] သက်သက်ပါ၊ သူတို့ကိုတွေ့တော့ ဒီလူတွေဟာ ဒီကို

သဘောရိုးနဲ့ လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ မရိုးသားတဲ့ အကြံအစည် မယ်လို့ တွေးပြီး၊ နောက်ယောင်ခံ လိုက်ရာက ခုလိုသူတို့ကို ဖြ လိုက်နိုင်တာပါ၊ ကျုပ်တို့ ဒီကိုလာတဲ့ကိစ္စက ပါရှားပြည်မှာ တံ တော်အစစ် သွားရှာဖို့ပါ'

လုစုယာ၏ စကားများကို ကြားသောအခါ အီလီ လုံးဝ လျော့သွားသည်။ ရာမူအာလည်း ခေါင်းမဖော်နိုင်တော့ချေ။

ပါချီမန်းနှင့် ထူကိုတို့သာ ပြုံးယောင်သန်းသော မျက်နှာများ ရှိနေကြလေ၏။

လုစုယာက ဆက်ပြော၏။

'တကယ်ဆိုရင် ကျုပ်ပေးကတည်းက တံဆိပ်တော်အတု ခင်ဗျား သိနိုင်တယ်၊ ဟွမ်ရိုစုံအနေနဲ့ အချိန်ကို လုလုပ်လာရ အစစ်လို ဖြစ်မနေဘူးပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားသာ အာဏာ၊ လောဘ၊ ရမ္မ တဲ့ တိမ်သလ္လာတွေ ဖုံးမနေဘူးဆိုရင် တံဆိပ်တော်ကို နှစ်ခါလေ ကြည့်မိရင်ပဲ အတုမှန်းသိနိုင်ပါတယ်၊ ဒါဲဒီတိမ်သလ္လာတွေ ဖုံးနေ ခင်ဗျားလဲ တံဆိပ်တော်အတုမှန်း မသိတော့ဘူးပေါ့ဗျာ၊ အင်း ခုတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ကေရာစ်အိပ်မက်ကြီး မျက်ပြယ်သွားပြီပေါ့ ဒီအတွက် ကျုပ် စိတ်မကောင်းပါဘူး'

'ဝါး. . . ဟား. . . ဟား. . . ဟား'

လုစုယာကတော့ မရယ်ဘဲ ပြောပါသည်။ သို့သော် အခန်း ကျန်အကြီးအကဲများနှင့် သူ့စစ်သည်တော်များကမူ မရယ်ဘဲ မနေ ကြပေ။ တဝါးဝါး တဟားဟား အော်ဟစ် ရယ်မောကြတော့သ ဤကဲ့သို့ အချိန်မျိုး၌ အီလီအဖို့ မျက်လွှာချ ခေါင်းငုံ့နေရုံမှအပ အ ဘာလုပ်ရန် ရှိတော့ပါမည်နည်း။

ဿဿဿဿဿ

အခန်း (၁၆၈)

ထလီမှချိုင်ဝှမ်းမှ လူဆန်းများ

[illegible]တစ်စု။

[illegible]၏ အနောက်တောင်စူးစူးသို့ ဦးတည်သွားနေကြ [illegible] အရှေ့ဘက်မှတက်လာပြီး အနောက်ဘက်သို့ [illegible]။

[illegible] လူတို့အားလုံး အနိမ့်ပိုင်းဒေသသို့ ဆင်းသက်နေရ [illegible] တိရှိကြ၏။

[illegible] ထူလူဖန်ဒေသမှ ကင်းလွတ်ခဲ့ကြသည်မှာကြာပြီ။ [illegible]လည်း ထိုခရီးသည်တစ်စုအဖို့ အပူဒဏ်မှ သက်သာ [illegible]သည်။ ထိုခရီးသည်တစ်စုကား အများသိကြပြီးသည့် [illegible] ဖြစ်ပါလေ၏။

[illegible] လုစုယာသည် သူတို့အုပ်စုထဲ၌ အကြီးဆုံး အ [illegible] ပိုင်းပညာအကောင်းဆုံးဖြစ်၍ ငြိမ်သက်၍သာ စောင့် [illegible]ကြသည်။

ဟွမ်ရိုစုံက လုစုယာအား တီးတိုးလှမ်းပြော၏။

'သူရဲကောင်းလေး၊ လူတွေပုန်းတာတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ကု လားဖုတ်တွေကို ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ'

'မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ကုလားဖုတ်တွေကို သူတို့တွေ့သွားရင် တော့ မီးစင်ကြည့်ကရမှာပါ။ ချက်ချင်း လူကိုတွေ့သွားတာထက်စာရင် တော့ အများကြီးတော်သေးတာပေါ့။ စောင့်ကြည့်ပါဦးလေ အ လာတာ ဘယ်သူတွေမှန်း မသိသေးပါဘူး'

အားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ လုစုယာ သေချာပေါက် ပြောနေခြင်းကြောင့် သူတို့၏သံသယများလည်း ပြေပျောက်သွားကြ သည်။

'ရှူး - လာနေကြပြီ'

လုစုယာက အသိပေးလိုက်၏။

တစ္ဆေသရဲကဲ့သို့ လှုပ်ရှားယိမ်းထိုးနေသောအရိပ်များ တဖြည်းဖြည်း တွေ့မြင်လာကြရသည်။

ထိုလူစုကို အတော်ဝေးဝေးမှ ကြိုမြင်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ အကြော မှာ ထိုလူစုသည် ဖုံခြဖွယ်ကောင်းသည့် အဖြူရောင်ဝတ်စုံမျ ဝတ်ဆင်ထားသောကြောင့်ပေတည်း။

ညအမှောင်နှင့် အဖြူရောင်ဆိုသည်မှာ မဖွာသောကပ ထိုသူများ အဘယ်ကြောင့် အဖြူရောင်များဝတ်ဆင်ထားကြခြင်း လုစုယာတို့အုပ်စု သဘောမပေါက်ကြပေ။

ထိုသူများသည် ပြေးလွှားလာရင်း စကားပြောလာကြ သူတို့ဆီမှ အသံများကြားရသည်။

သို့သော် အဓိပ္ပါယ်ကို သူတို့မသိပေ။ သူတို့ပြောသည့် ဘာ

ားမှာ ကွဲပြားခြားနားနေသည်။

ဝတ်ရုံဖြူကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားသူများသည် နဖူး၌ စိမ်းပြာ ရာင်အဝတ်စကိုယ်စီ စည်းနှောင်ထားသည်။ ဓားရှည်ကြီးများ လည်း ကိုင်ဆောင်ထားသည်။

ထူးခြားသည့်အချက်မှာ သူတို့၏မျက်နှာများကို မမြင်ရသလို နေခြင်းတည်း။

သေသေချာချာကြည့်မှ မျက်နှာများမှာ မည်းမှောင်နေသည်။ စိမ်းပြာပြာ မျက်လုံးသည် ကြောင်ဖိုးမျက်လုံးများနှယ် တောက်ပ သဖြင့် သွေးလန့်ဖွယ်ကောင်းသော မျက်လုံးများဖြစ်နေခြင်းတည်း။

ဘွန်လုအောသည် ရုတ်တရက် ဓားကိုဆွဲထုတ်ရန် ဟန်ပြင် က်၏။

ထိုစဉ် သူ့လက်ပေါ်သို့ လက်တစ်ဖက် လာရောက်အုပ်ကိုင်ပြီး မှုန်းကို အခြားလက်တစ်ဖက်က အသာအယာလာကိုင်သည်ကို ိုက်ရ၏။

လုစုယာက ဓားကိုမထုတ်ရန် တားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

'ကြောက်နေသလား ညီမလေး'

လုစုယာ၏တီးတိုးမေးသည့်အသံက ဘွန်လုအောကြားရုံသာ ညင်းစွာ ထွက်လာသည်။

မေးလည်းမေး၊ ဖက်လည်းဖက်လိုက်သဖြင့် ဘွန်လုအော၏ ယ်လုံးကလေးသည် လုစုယာ၏ရင်ခွင်ထဲသို့ ရောက်သွားသည်။

ပုန္နေးသောအတွေ့အထိကြောင့် ဘွန်လုအောမှာ ကြက်သီး ကလေး ထသွားသည်။ ရင်ထဲ၌လည်း ကြည်နူးသွားသည်။

ကြောက်မနေနဲ့ညီမ၊ သူတို့ဟာ သရဲတစ္ဆေတွေမဟုတ်ပါဘူး၊

လူတွေပါ။ လူထူးလူဆန်းတွေလို့ခေါ်ရမလားတော့ မသိဘူး'

ဘွန်လူအောက လုစုယာကိုစောင်းငဲ့ကြည့်သည်။ သူမ၏ မျက်လုံးတို့မှာ အချစ်ရည်ရွှန်းပြလျက်ရှိ၏။

လုစုယာက ဘွန်လူအော၏နဖူးကလေးကို ရွတ်ခနဲ နမ်း ဆက်ပြော၏။

'တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ ညမှာ ဝတ်စုံအဖြူဝတ်ထားတယ် မျက်လုံးတွေကလဲ ကြောင်စုံးမျက်လုံးတွေလို တောက်ပနေတယ် ဒါတွေဟာ သူတို့ရဲ့ထူးခြားချက်ကို ပြနေတာပဲ'

သူတို့ စောင့်ကြည့်ကြသည်။ ထိုလူအုပ်စုသည် တဖြည်းဖြည်း လုစုယာတို့ ပုန်းအောင်းနေသည့် နေရာအနီးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

သူတို့သည် လုစုယာတို့ကို မမြင်ပါ။ ကုလားအုပ်များကိုတော့ မြင်သွားသည်။

စတင်တွေ့ရှိသူက သူတို့ဘာသာစကားဖြင့် ပြောနေသည် ကုလားအုပ်များကိုလည်း လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

ထိုအခါ အားလုံးလိုလို ကုလားအုတ်များကို ဝိုင်းကြည့်ကြ၏

ထိုလူထူးဆန်းများအနက်မှ နှစ်ယောက်က ကုလားအုတ် ကောင်၏ နဖားကြိုးများကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

လုစုယာ၏လက်များ ရုတ်တရက်မြောက်တက်သွား၏။

'ဗုန်း -'

'ဗုန်း -'

ထိုလူနှစ်ယောက် တဗုန်းဗုန်းဖြင့်လဲကျသွား၏။ လုစုယာ ကျောက်ခဲနှစ်လုံးဖြင့်ပစ်ခတ်ပြီး အကြောပိတ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ် သည်။

ထိုလူအုပ် ရုံခနဲနောက်ဆုတ်သွား၏။ ဘုမသိ ဘမသိ ခံလိုက် တတ်လန့်သွားကြဟန်တူသည်။

သော် - မျက်ချွင်းလိုလိုပင် ထိုအထဲမှ လူတစ်ယောက် ထွက် ၏။

ထိုလူသည် အားလုံးထက် အရပ်ပိုမြင့်၏။ ဤအုပ်စု၏ ခေါင်း ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။

သည် လဲကျနေသူနှစ်ယောက်အား ငုံ့ကြည့်၏။ သို့သော် နှစ်ယောက်မှာ လှုပ်ဝမလှုပ်တော့ပေ။

နောက် တဖုန်းဖုန်းဖြင့် ပစ်ကန်ပြန်သည်။ ဤသို့ လှုပ်လည်း ပေ။

လူ၏မျက်နှာ၌ ဒေါသထွက်လာသည့်အရိပ်ယောင်များ လာရသည်။

သည် လဲနေသူနှစ်ယောက်အား ဆွဲထူ၏။ တောင့်တောင့် နေသဖြင့် ဆွဲထူ၍မရပြန်ပေ။

အုပ်စုခေါင်းဆောင် အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်နေလေပြီ။

ဤသို့ထူးခြားသောဖြစ်ရပ်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရမည် ဖြစ်၏။

ရှေ့မှောက်တွင် ကုလားအုတ်များကိုတွေ့နေပြီ မဟုတ်

သော် အတွေ့အကြုံနည်းခြင်းကြောင့်လားမသိ ပတ်ဝန်း ရန်လူကိုရှာဖွေရန် သတိမရဘဲ အကြောပိတ်ခံထားရသူ နှစ်ဦး အုပ်စုခေါင်းဆောင်က သတိပြန်လည်လာအောင် ပြုလုပ်နေ

'တို့ - တို့ - တို့'

ထိုစဉ် အဝေးမှလွင့်လာသော ငြိမ့်ငြိမ့်ညောင်းညောင်း ပလွေသံ ပေါ်လာသည်။

လုစုယာတို့အုပ်စုမှာ အားလုံး ခေါင်းထောင်သွားကြ၏။ ရန်သူ မိတ်ဆွေ မကွဲပြားသော အုပ်စုတစ်စုကို ရှောင်ရှားပုန်းအောင်းနေခိုက် နောက်ထပ် ရန်သူမိတ်ဆွေမကွဲပြားသော လူတစ်ဦး၊ သို့မဟုတ် အုပ် တစ်စု ရောက်လာတော့မည် မဟုတ်ပါလော။

ပလွေသံသည် ပထမ၌ ငြိမ့်ငြိမ့်ညောင်းညောင်း နားထော ကောင်းသော်လည်း နောက်ပိုင်း၌ ချောက်ချားစရာ ကောင်းလာသည်

ရင်ထဲ၌ ထိတ်လန့်စိုးရွံ့မှုများခံစားလာရသည်။ အဘယ ကြောင့်ဆိုသော် ထို ပလွေသံ၌ သေခြင်းတရား၏ အငွေ့အသက်မျ ပါလာကြောင်းကို ကြားရသူတိုင်း ခံစားမိလိုက်သောကြောင့်ပေတည်

'ဘူး - ဟီး - ယား - ယား'

စောစောက ဒေါသထွက်နေသော အုပ်စုခေါင်းဆောင်သည် ပလွေသံကြားလျှင်ကြားချင်း ငြိမ်သွား၏။ ထို့နောက် စူးစူးဝါး အော်ဟစ်တော့သည်။

ထို့နောက် သူ့ဓားကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်မြှောက်ထ ထားလိုက်သည်။ သူ့နောက်လိုက်များကလည်း သူ့ပုံစံအတိုင်း ဓားများကို ကိုင်မြှောက်ကြလေတော့သတည်း။

'ဒီပလွေသံနဲ့ ဒီအနိုင်းအုပ်စု ဆက်စပ်မှုရှိရမယ်'

လုစုယာက တီးတိုးမှတ်ချက်ချလေ၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၆၉)

သူရဲကောင်း၏ဒေါသ

လုစုယာတို့သည် ပလွေသံနှင့်အတူပေါ်လာမည့် နောက်ထပ် လူအုပ်စုကို စောင့်မျှော်နေကြ၏။ အဝေးမှ တနိုင်နိုင်လှုပ်ရှားမှုများကို တွေ့လာရပြန်၏။

ကွန်လူစောက လုစုယာ၏လက်မောင်းကို တင်းကြပ်စွာ ဆုပ် ကိုင်လိုက်၏။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ ညီမလေး'

'တစ္ဆေသရဲတွေများလား အစ်ကို'

'တစ္ဆေသရဲ မရှိပါဘူးကွယ်၊ တစ္ဆေသရဲက ပလွေမှုတ်နိုင်ပါ့ မလား'

'ဒါဖြင့် ပလွေသံကြောင့်ပေါ့၊ သူ့အသံက ကြောက်စရာ နိုးနိုး မှုသံ မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ချောက်ချားစရာကောင်းတယ်'

လုစုယာက အသာအယာ ထွေးပိုက်ထားလိုက်၏။ ဘွ
အောမှာ နိုးနိုးလူဆိုလျှင် မကြောက်ပေ။ တစ္ဆေသရဲဆိုလျှင်
ကြောက်သည်။

ဟွမ်ရီရို၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် စန်းအော်တို့ကား ငြိမ်သက်စွာ
ကြည့်နေကြသည်။ အားလုံး တစ်စုံတစ်ပြုံလုံး စုရုံးပုန်းအော
နေခြင်းမဟုတ်၍ ဘွန်လူအောနှင့် လုစုယာတို့၏အခြေအနေကို
ကြပေ။

သိလျှင်လည်း ပြုံးစွာသာ ပြုံးကြပေမည်။ ဘွန်လူအောနှင့်
ယာတို့မှာ ချစ်သူများဖြစ်ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

'တွီ - တွီ - တွီ'

'နွီ - နွီ - နွီ'

ပလွေသံများ များပြားလာသည်။ ထိုပလွေသံများကို နားထော
ခြင်းဖြင့် နောက်ထပ်လာမည့်လူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်တ
မဟုတ်၊ အုပ်စုနှင့်ဖြစ်ကြောင်း ပို၍သေချာသွား၏။

ပလွေသံများ နီးကပ်လာသောအခါ ပထမရောက်နှင့်ပြီး တ
မြှောက်ထားသူများ၏ ပုံသဏ္ဌာန်များလည်း ပြောင်းလဲသွား၏။

ခေါင်းကိုရှေ့သို့ဆန့်တန်းထုတ်ထားပြီး ရန်သူကိုကြိုနှင့်
ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးဖြစ်သွားလေ၏။

မကြာမီ မည်းမည်းလူရိပ်များကို တွေ့မြင်လာရသည်။
ကပ်လာသောအခါမှ ထိုလူများသည် အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံ
ဝတ်ဆင်ထားကြောင်း တွေ့ရ၏။

အစိမ်းရောင်သည် အမှောင်ထဲ၌ အမည်းရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်
ခြင်းပင်။

'[illegible]လာပုံက တကယ်ပေါ့ပါးတာပဲ၊ ကိုယ်ဖော့ပညာ
[illegible] မျိုးပဲ'

[illegible] တီးတိုးမှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

[illegible] ဝိန်ဝိန်ရှည်ရှည်လူများ ဖြစ်သည်။ အနီးဂေါင်
[illegible]

[illegible] မာမကြီးများကိုထမ်းပြီးပြေးလာကြရာ လူတောင်း
[illegible] လွယ်လွယ်သတ်မှတ်ရန်ကား မလွယ်ကူလှ

'[illegible] မင်းတို့တတွေ သူများကုလားအုတ်ကို နိုးဖို့ကြံစည်
[illegible] မင်းတို့ယူပြီးရင် ငါ့ကိုတစ်ဝက်ပေးစမ်း၊ အဲဒီ
[illegible] ငါတို့နဲ့ဆိုင်တယ်'

[illegible] အော်ဟစ်လာသူကား အုပ်စုခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပုံရ၏။
[illegible] ကယ်မ်းယမ်းဖြင့် အော်ဟစ်လာခြင်းဖြစ်သည်။
[illegible] လိုက်သည့်စကားကြောင့် လုစုယာတို့ ဝမ်းမြောက်
[illegible] သည်။ စင်ကျန်ဘာသာစကားဖြစ်နေသည်ကိုး။

'[illegible] - ရွှမ်း'

[illegible] ခေါင်းဆောင်က သူ့ဓားကို နှစ်ချက်သုံးချက် ဝှေ့ယမ်း
[illegible] လေထုကို တရွှမ်းရွှမ်း ထိုးခွဲသွားသည်။

'[illegible] အစိုးစိမ်း လူကောက်လူညစ်တွေ'

[illegible] ခေါင်းဆောင်ကလည်း စင်ကျန်ဘာသာစကားဖြင့်
[illegible] လုစုယာတို့မှာ ဦးနှောက်ခြောက်ရင်းမှ အတော်
[illegible] သွား၏။

'[illegible] ကုလားအုတ်ပဲခိုးခိုး၊ မြင်းပဲခိုးခိုး၊ ပစ္စည်းပဲခိုးခိုး

ကိုယ် နိုးလို့ ကိုယ်ရတာ၊ ဘယ်အနုတ်စုတ် ဂုတ်စုတ်တွေကို ခွဲပေးနေရမှာလဲ၊ ထွီ'

ဟော - သိလိုက်ပြီ။ ဝတ်စုံစိမ်းအုပ်စု၏နာမည်မှာ အ သည်သို့ဆိုလျှင် ဝတ်စုံဖြူများက အနိုးဖြူ မဖြစ်နိုင်ပါသလေ

လုစုယာက တွေးတောလိုက်၏။ အနိုးစိမ်းအုပ်စု ခေါင် က --

'အနိုးဖြူတွေ - မင်းတို့ ဒီလိုအပိုင်စီးလို့ရမလား၊ အဲ ရစတမ်းဆိုရင် အနိုးစိမ်းဆိုပြီး ဒီနယ်မြေထဲမှာ ငါတို့ လတ် မနေဘူးဟေ့'

လုစုယအတွေးကား မှန်လေစွ။

အနိုးစိမ်းနှင့် အနိုးဖြူတို့ ဖြစ်နေကြချေပြီ။ သူတို့ကိုစော ရဦးမည်။

အနိုးဖြူခေါင်းဆောင်က ရုတ်တရက် မီးခတ်ဖြင့်မီး ပြီး သူ့ဘေးသို့ပစ်ချလိုက်သည်။

'ဝုန်း -'

မီးတောက်မီးလျှံများ ဝုန်းခနဲထတက်လာပြီး မီးလျှံ သည် ပေနှစ်ဆယ်ခန့် ဝေါခနဲတောက်လောင်စီးဆင်းသွား

ထိုမီးရောင်ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ထိန်ထိန် ၏။ လုစုယာတို့အုပ်စုသည် သစ်ပင်ချုံပုတ်များအတွင်းသို့ အောင်းနေ၍သာ တော်တော့သည်။ ထိုသို့ မပုန်းအော ထိန်ညီးသော မီးရောင်ကြောင့် အနိုးစိမ်းများနှင့် အနိုးဖြူတို့က တွေ့ရှိသွားမည်မှာ သေချာလှသည်။

မီးတောက်မီးတန်းကြီးက ဟုန်းဟုန်းထလောင်

လုစုယာတို့မှာ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားကြရလေ၏။

'ဘယ်လိုဟာတွေလဲ မသိဘူး၊ သူတို့ဟာက မျက်လှည့်ပြတာ တွေနဲ့ တူနေပြီ၊ ဒီလိုထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ နယ်စပ်ဒေသမှာ ရှိနေတာ တဲ့ကြစရာပါပဲလား'

စန်းအော်တို့မှာလည်း မျက်လုံးပြူးနေကြသည်။ သူတို့သည် တိုင်းပညာချင်းယှဉ်ရန် ဝန်မလေးကြသော်လည်း ထူးဆန်းသော မှော် ပညာမျိုးဖြင့်ယှဉ်ပြိုင်ရန်ကား မဝံ့ရဲကြပေ။

သူတို့ တွေးတောထိတ်လန့်နေစဉ်မှာပင် ခုတ်သံ ထစ်သံ မာန် သွင်းသံများ ဆူညံသွားလေ၏။ အနိုးဖြူနှင့်အနိုးစိမ်းတို့ တိုက်ပွဲဖြစ် နေကြလေပြီ။

သူတို့ ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်ပုံမှာ အဆင့်မမြင့်လှပေ။ တရုတ်ပြည်မ ရှိ တတိယတန်း ဓားသိုင်းသမားများအဆင့်လောက်သာ ရှိသည်။

သို့သော် လုစုယာတို့အုပ်စုသည် ထိုသူများကို လုံးဝ အထင် မသေး ကြပေ။ ထူးဆန်းသော မည်သည့်ပညာရပ်များကို ထုတ်သုံး လေဦးမည်နည်းဟု ရင်တထိတ်ထိတ် အသည်းတဖိုဖိုဖြင့် စောင့်ကြည့် နေမိကြလေ၏။

လုစုယာက တီးတိုးပြောလိုက်၏။

'ညီမ - သူတို့တိုက်ခိုက်တာကြည့်စမ်း၊ ဘာထူးခြားတာတွေ့ သလဲ'

ဘွန်လူအောက မဆိုင်းမတွပင် -

'သူတို့သိုင်းပညာက သာမန်အဆင့်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ လှုပ်ရှား ပြေးလွှားတာတွေက သိပ်မြန်နေတယ်၊ မြေကြီးပေါ် ခြေဖျားကလေး ထောက်ပြီး ပြေးနေသလိုပဲ'

'အေး - ဟုတ်တယ်၊ အစ်ကိုလဲ ဒီအချက်ပဲမြင်တယ်'

'ကိုယ်ဖော့ပညာ ကောင်းတဲ့သဘောပဲနော် အစ်ကို'

'ဒါပဲပေါ့၊ ကိုယ်ဖော့ပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူတို့ အထူးလေ့ကျင့်နိုင်တာတွေ ရှိနေပါလိမ့်မယ်'

ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် အချိန်ကြာမြင့်သွားလေပြီ။ တိုက်ပွဲသည် ပထမအစတုန်းကလို လျှင်မြန်သွက်လက်မှုမရှိတော့ဘဲ လေးလံလာသည်။

ထိုးသူခုတ်သူများက လေးလံလာသလို ရှောင်တိမ်းသူများကလည်းလေးလံလာချေပြီ။

နှစ်ဘက်စလုံး ဒဏ်ရာရသူများ ရှိလာခြင်းကလည်း တိုက်ပွဲကို ပို၍လေးလံလာစေခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် - အနိုးစိမ်းများက အနိုးဖြူများထက် အနည်းငယ် ပေါ့ပါးနေသေး၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့က တိုက်ပွဲကို စိုးမိုးထားသလို ရှိနေသည်။

သို့သော် - အဆုံးသတ်၌ မည်သူရှုံးမည်၊ မည်သူနိုင်မည်ကိုကား ပြတ်ပြတ်သားသား ခန့်မှန်း၍မရနိုင်သေးပေ။

ထိုစဉ် အနိုးဖြူခေါင်းဆောင်က ရုတ်တရက် အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။

'မြားပလွေ'

အနိုးဖြူများသည် လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဆုတ်သွားပြီး သူတို့ ဝါးစိများ၌ တစ်စုံတစ်ခုစီကို အလျှင်အမြန် ကောက်တပ်လိုက်ကြသည်။ ပလွေငယ်များသာတည်း။

'ဖိုး - ဖိုး - ဖိုး'

'ဖိုး - ဖိုး - ဖိုး'

မြားပလွေဆိုသည်မှာ ဝါးဆစ်ထဲ မြားထည့်မှုတ်သည့် ဝါးဆစ်ပြွန်ပက်နက်သာတည်း။

မြားငယ်ကလေးများ တဖိုးဖိုးပြေးထွက်လာသောအခါ အနိုးစိမ်းများသည် ဓားများဖြင့် အကြောက်အကန် ကာကွယ်ကြရ လေတော့၏။

သူတို့သည် ထိုမြားကလေးများကို အတော်ကြောက်ကြ၏။ စောစောက အသာစီးရမှုလည်း ပျက်ပြယ်သွားသည်။ လက်ရည်တူလို ဖြစ်သွားကြတော့သည်။

သို့သော် အနိုးဖြူများအနေဖြင့် ဝါးဆစ်များအတွင်းသို့ နောက်ထပ် မြားငယ်ကလေးများ ထပ်ဖြည့်နေရသဖြင့် ဆက်တိုက် အသာစီး မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရသည်။

ဤသို့ဖြင့် တိုက်ပွဲသည် သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန်ဖြစ်လျက် ရှိရသည်။

သူတို့တိုက်ပွဲသည် မီးရောင်သာမရှိလျှင် အတော်တိုက်ရ ခက်မည့် တိုက်ပွဲပင်။

ယခုလည်း အရောရောအထွေးထွေး ဖြစ်နေကြသည်။ လူစုနှစ်စုတို့မှာ ဒီဒီတို့မကျွမ်းကျင်သည့်အရပ်ဒေသမှ လူများဖြစ်နေ၍သာ ခွဲနိုင်နေကြရသည်။ တိုက်ပွဲက သူတို့ကို ရင်ထိတ်သဲဖိုတော့ ဖြစ်စေပေ။

လူစုယာတို့ မည်မျှငြိမ်နေစေ၊ အခြေအနေက သူတို့ကို မငြိမ်နိုင်အောင် ဖန်တီးလာတော့၏။

ရုတ်သံ၊ ထစ်သံ၊ အော်သံ၊ ဟစ်သံများ အကြားမှ ဒူးခနဲအော်

လိုက်သည့်အသံကြောင့် လုစုယာတို့မှာ ခေါင်းထောင်သွား

'ဝုန်း -'

'ဝုန်း -'

ကုလားအုတ်ကြီးနှစ်ကောင်သည် နာကျင်စွာအော်
မြေကြီးပေါ်သို့ တဝုန်းဝုန်းလဲကျသွားလေ၏။

ဖြစ်ရပုံမှာ အနိုးဖြူများ မှုတ်ထုတ်လိုက်သည့် မြားနှစ်
လုစုယာတို့၏ ကုလားအုတ်ကြီးနှစ်ကောင်ကို သွားရောက် ထိ
ပင်။

ထိုမြား၏ ခဵုးသွားများ၌ အဆိပ်များ လိမ်းကျံထားခြ
အနိုးစိမ်းများ ကြောက်ရွံ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုလည်း ကုလ
ကြီးနှစ်ကောင်မှာ အဆိပ်ဒဏ်ချက်ကြောင့် တဝုန်းဝုန်း ပြို
ရရှာသည်။

'ဒီကောင်တွေ - တောက်'

လုစုယာ ဒေါသထွက်သွားသည်။ အကြီးအကျယ် ဒေါ
သွားသည်။

ဤကုလားအုတ်များကို ကုန်းသင်္ဘောဟု ခေါ်ကြသည်
ပါလော။

ဤကုလားအုတ်များမရှိလျှင် သဲကန္တာရထဲ အချ
သေရမည့်အဖြစ်ကတော့ ဆိုးဝါးလှသည်။

လုစုယာ ခုန်ထွက်သွား၏။ ကုလားအုတ်ကြီးများကို
လိုက်သောအခါ နှစ်ကောင်စလုံး အသက်ပျောက်သွားခဲ့
လုစုယာသည် အနိုးဖြူ အနိုးစိမ်းတို့ကို ဂရုမစိုက်
ကုလားအုတ်များကိုသာ ဂရုစိုက်နေသည်။

ပြီးထလာသောအခါ အနိုးဖြူ အနိုးစိမ်းတို့က သူ့ကို
ဝိုင်းပတ်ထားကြောင်း တွေ့ရလေတော့သည်။
လုစုယာတွေ့ရသည့်လူများမှာ အမှန်တကယ်ပင် အနိုး
အနိုးစိမ်းလူမျိုးစုများပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် လူရိုင်း
သည်။

သည် ကန္တာရများအတွင်း လှည့်လည်သွားလာပြီး ကန္တာ
များထဲမှ စားရေရိက္ခာပစ္စည်းများကို လုယူတတ်ကြသည့်
များပင် ဖြစ်တော့သည်။

သည် သဲကန္တာရထဲသို့သွား၍ ခိုးဆိုးလုယက်ကြသော်
နေရင်း ထလီမှချိုင့်ဝှမ်းကိုမူ မစွန့်လွှတ်ပေ။
ထလီမှချိုင့်ဝှမ်းကိုအမိကထားပြီး လှုပ်ရှားကြသည့် ကန္တာရ
ဖြစ်ကြပေသည်။

လူရိုင်းမျိုးစုများသည် အလွန်ရိုင်းစိုင်း ကြမ်းကြုတ်ကြ၏။
သည်များထဲမှ ပစ္စည်းများကိုလုယက်ပြီးလျှင် ခရီးသည်
အသက်ရှင်ခွင့် မပေးကြပေ။
ဖြတ်ပစ်ကြသည်။

အလွန်သွေးဆာသော လူရိုင်းများဖြစ်သဖြင့် အနိုးလူမျိုးစုများ
ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဝတ်စားပုံကိုလိုက်၍ အနိုးဖြူ အနိုးစိမ်းဟု
ခြင်းဖြစ်သည်။

လုစုယာတို့အုပ်စုကို ပထမဆုံး ခြေရာခံမိသောအုပ်စုမှာ အနိုး
ဖြစ်၏။ လွန်ခဲ့သော ငါးရက်ခန့်က ကုလားအုတ်ခြေရာ
လုစုယာတို့နောက် လိုက်လာခြင်းဖြစ်၏။
လုစုယာတို့ကိုမြင်သောအခါ သူတို့စိတ်ပျက်သွားကြသည်။

ကုန်သည်များမဟုတ်သည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်

ကုန်သည်အုပ်စုကိုတွေ့ရပြီး တိုက်ခိုက်လုယက်ရသည်ဆို
ရွှေ ငွေ ကျောက်သံပတ္တမြား ပိုး၊ ဖဲ၊ ရိက္ခာမျိုးစုံကို ရရှိတတ်သေ
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယခု လုစုယာတို့ကိုတိုက်လျှင် ရိက္ခာမှတပါး အခြားဘာမှမရ
ပေ။ သို့သော် ကန္တာရခရီးသည်များကို မတွေ့ရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်
အနိုးဖြူတို့သည် လုစုယာတို့ကို အလွတ်မပေးရန်ဆုံးဖြတ်ချက်
လိုက်ကြသည်။

သူတို့သည် လုစုယာတို့နောက်မှ တစ်ကောက်ကောက် လို
နေခဲ့ရာမှ အခြား ခြေရာသစ်များကိုတွေ့လိုက်ကြရသည်။

ထို ခြေရာသစ်အုပ်စုသည် လုစုယာတို့ထက် ဝဖြိုးသော သ
တောင်ဖြစ်လေမလားဟု လိုက်ကြရင်းမှ ခြေရာများပျောက်သွားသဖြ
လုစုယာတို့နောက် ပြန်လိုက်လာကြခြင်းဖြစ်လေ၏။

အနိုးဖြူတို့ မသိသည့်အချက်တစ်ချက်မှာ အရိုးစိမ်းအုပ်စု
သူတို့အား စောင့်ကြည့်နေကြခြင်းပေတည်း။ အရိုးစိမ်းများ
ခေါင်းတုံး ပေါ်ထိပ်ကွက်ရန် အကွက်ချောင်းနေခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်

ယခု သူတို့သည် ပစ္စည်းကိုပင်မလုကြရသေး၊ အဝေမတည့်
တိုက်ခိုက်နေခဲ့ကြချေပြီ။ သေသူသေ၊ ဒဏ်ရာရသူရ ဖြစ်ခဲ့ချေပြီ။

ထိုအချိန်၌ ပစ္စည်းရှင် ထွက်ပေါ်လာပြီဖြစ်၍ သူတို့၏ဆိုး
လှသော တိုက်ပွဲကို ခေတ္တမြေပြင်မ်းကာ ပစ္စည်းရှင်ကို ဝိုင်းထားလို
ကြ ခြင်းဖြစ်သည်။

အသိဉာဏ်နည်းပါးသော လူရိုင်းတို့၏သဘာဝအတိုင်
လုစုယာတစ်ယောက်ကိုမြင်သည်နှင့် ချက်ချင်း ဝိုင်းသည်။

လုစုယာ၏နောက်၌ လူမည်မျှပါသည်ကို သူတို့ သိရှိထားသော်
[illegible] လူများကို ရှာဖွေရန် သတိမရကြပေ၊ လုစုယာကိုသတ်ပြီး
[illegible]လုယူရန်သာ အာရုံစိုက်နေကြတော့သည်။

လုစုယာမှာ သူတို့ခရီးလမ်းအတွက် အရေးကြီးလှသော
[illegible]ဖုတ်နှစ်ကောင် ဆုံးရှုံးသွားသဖြင့် လွန်စွာဒေါသထွက်နေ၏။
လုစုယာအနေဖြင့် ဤသို့ဒေါသထွက်ခဲ့လှသည်။

လုစုယာက စင်ကျန်နယ်သားများပြောလေ့ပြောထရှိသည့်
[illegible]စကားဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်၏။

'မင်းများတို့ ဘယ်လိုလူတွေလဲ၊ လုတာယက်တာကတော့ ထား
[illegible] ဘာဖြစ်လို့ ကုလားဖုတ်နှစ်ကောင်ကို သေအောင်လုပ်ရတာ
[illegible] ကျုပ်တို့ရှေ့က မဟာသဲကန္တာရကိုဖြတ်ကျော်ရင် ဘယ်လိုဖြတ်ရ
[illegible]'

အရိုးစိမ်းခေါင်းဆောင်သည် လုစုယာကို လုံးဝဂရုမစိုက်ဘဲ
[illegible] အမူအရာဖြင့်သာ ပြောသည်။ သူ့ဓားကြီးကိုလည်း လေထဲ၌
[illegible] ဝှေ့ယမ်းလိုက်သေးသည်။

'ဒီကိုရှူးနှစ်ကောင်သေတာ ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဘာဆန်းသလဲ'

'ဆန်းတာပေါ့ကွ -ါဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့အသက်ပဲ၊ ကျုပ်တို့က သူ့ကို
[illegible]သွားကြရမှာ၊ ကျုပ်တို့မှာ ရှေ့ခရီးဆက်ဖို့ ရှိသေးတယ်'

'ဟား - ဟား - ဟား အတော်လာတဲ့ကောင်ပဲ၊ ကိုယ့်အသက်
[illegible] ရမှန်း မတွေးသေးဘူး၊ ရှေ့ခရီးဆက်ဖို့တွေးနေတယ်၊
[illegible] တို့နယ်ထဲကို ဘယ်လူစိမ်းမှမဖြတ်ရဘူးကွ၊ ဝီညာဉ်
[illegible] သွားလို့ကတော့ရတယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့တွဲလျက်ကတော့ ဘယ်
[illegible] မသွားနိုင်ဘူးကွ'

ဝေါသထွက်နေသောလုစုယာက အရိုးစိမ်းခေါင်းဆောင်၏ အကျီကို ဆတ်ခနဲလှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ လုစုယာ မည်သို့သော သိုင်းသမားဖြစ်သည်ကို ဝိတ္ထာရချဲ့ရန် မလိုတော့ပေ။

သို့သော် လုစုယာသည် အရိုးစိမ်းခေါင်းဆောင်၏အကျီကိုတော့ ဖမ်းဆုပ်ခြင်းမပြုနိုင်ခဲ့ပေ။

အရိုးစိမ်းခေါင်းဆောင်သည် ဆတ်ခနဲ နောက်လှန်ချပြီး ရှောင်တိမ်းသွား၏။ အလွန်တရာ မြန်ဆန်သည်။ လုစုယာပင် အံ့အားသင့်သွားပေသည်။

'ဘာကောင်တွေလဲ ဒီကောင်တွေ၊ အစ်ကိုလုစုယာ အကုန်လုံးရှင်းပစ်'

ထုံးစံအတိုင်းပင် ရှေ့ဆုံးမှ အော်ဟစ်ထွက်လာသူမှာ ကျန်းစန်းအော် ဖြစ်လေသည်။ ပုန်းကွယ်နေရာမှ စန်းအော်ထွက်လိုက်သဖြင့် အခြားသူများလည်း မနေသာတော့ပေ။

ဘွန်လူအော၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရီဖုံတို့မှာလည်း ထွက်လိုက်လာကြရလေ၏။

'ဟား - ဟား - ဟား - အခုမှ ချုံဖုတ်ထဲက ငှက်ကလေးတွေ ထွက်လာတယ်'

အရိုးစိမ်းခေါင်းဆောင်က တဟီးဟီး တဟားဟား ရယ်ရင်း ပြောသည်။

သူ့နောက်လိုက် အရိုးစိမ်းငါးယောက်တို့သည် စန်းအောင်တို့ကို ပမာမထားဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ရွက်ဖျင်တဲများဆီသို့သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြ၏။

'အရိုင်းကောင်တွေ တော်တော်သေချင်နေကြတယ်၊ ကဲ -'

စန်းအော်က သူ့လက်ကို လျှပ်တစ်ပြက် လွှင့်ရှားလိုက်ရာ လေ[illegible] သံမဏိအပ်များသည် လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ထွက်သွားသည်။

ရွက်ဖျင်တဲဆီသွားမည့် အရိုးစိမ်းငါးဦးစလုံး တဝုန်းဝုန်း လဲကျ[illegible]သည်။

ထိုအခါ အရိုးဖြူအုပ်စုရော အရိုးစိမ်းအုပ်စုပါ အထိတ်တလန့် [illegible]ကြတော့သည်။

အရိုးဖြူအုပ်စုသည် သူတို့၏မြားပလွေမှ ကို အလျှင်အမြန် [illegible] တဖူးဖူးမှုတ်ထုတ်ကြ၏။ အဆိပ်လူးမြားတလေးများသည် [illegible]ခနဲ ဖောက်ခနဲ တိုးဝင်လာကြ၏။

လုစုယာက အော်လိုက်၏။

'သတိထားကြ၊ ဒီမြားတွေက အဆိပ်လူးမြားတွေ၊ ကုလားအုတ်[illegible]ကောင် တုံးခနဲ သေတာ၊ လူဆိုရင် ဘာမှပြောစရာမရှိဘူး၊ ဆေးမီ[illegible]အဆိပ်မဟုတ်ဘူး'

'ဖျွန်း - ဖျွန်း - ဖျွန်း'

'ဗိုး - ရွှမ်း - ရွှမ်း - ရွှမ်း'

ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရီဖုံတို့က သူတို့အကျီလက်ရှည်စများဖြင့် [illegible]ကာကွယ်သကဲ့သို့ ဘွန်လူအောနှင့်စန်းအော်တို့က ဓားရှည်[illegible]ဖြင့် အဆိပ်မြားများကို ခါယမ်းထုတ်ပစ်သည်။ အဆိပ်လူးမြားများ [illegible] တေးသို့လွင့်စဉ်ထွက်ကုန်၏။

လုစုယာ၏မျက်လုံးများ မီးဝင်းဝင်းတောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်လာ[illegible]၊ သူ့ သည်းခံမှုသည် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့လေပြီ။ ဤလူရိုင်းများသည် [illegible] တော်ရုံတန်ရုံသာ ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်သင့်သည်။

ယခုမူ အားလုံးကို လက်စတုံးလုပ်ရန် ကြံရွယ်နေပြီ မဟုတ်[illegible]

'ဝုန်း - ဝုန်း - ဖျန်း'

လုစုယာသည် မုန်ယိုသောဆင်ကဲ့သို့ ရန်သူအုပ်စုကြား[illegible] တိုးဝင်သွား၏။ သူသည် အနီးဖြူသော အနီးစိမ်းသော ရွှေမနေ[illegible] ချေ။ တဝုန်းဝုန်း ရိုက်ချသွားတော့သည်။ မိလျှင် ကိုင်ပေါက်သ[illegible] အကြောထိုးပိတ်သည်။ မည်သူ့ကိုမျှ မညှာ။ မည်သူ့ကိုမျှ မသ[illegible] မည်းမည်းမြင်သမျှ တိုက်ခိုက်ပစ်သည်။

'သတ်မယ်၊ ခွေးကောင်၊ ဝက်ကောင်တွေ'

လုစုယာသည် ဒေါသထွက်ထွက်ဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း တိုက်[illegible] သည်။

တဲစုတ်ကလေးများကို ဆင်ဝင်နင်းသည့်နှယ် အနီးလု[illegible] အုပ်စု နှစ်စုစလုံး ဒုက္ခဖြစ်ကုန်သည်။ အချို့ အကွက်မြင်သူမျ[illegible] ဝင်မတိုက်ဘဲ နောက်ဆုတ်ပေးကြသည်။

ထိုအုပ်စုထဲ၌ မလိမ္မာသူများမှာ အနီးဖြူများဖြစ်ကြ၏။ အ[illegible] များသည် လုစုယာအား ထိပ်တိုက် ဝင်တိုက်ခိုက်ကြသဖြင့် မုန်[illegible] နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်သော သစ်မာပင်ကြီးများနှယ် တဝုန်းဝုန်း [illegible] ကုန်ပြီး အားလုံးလဲကျကုန်သည်။

အနီးစိမ်းများကား ပဲပြားပင်များကဲ့သို့ မုန်တိုင်းကို ယိမ်းနွဲ့[illegible] ခံသည်။

သူတို့သည် ကျိုးပဲ့ပျက်စီးခြင်း မရှိပေ။ လုစုယာ တရ[illegible] တိုက်တိုင်း သူတို့၏လျှင်မြန်မှုကို အားပြုလျက် အပြင်းအ[illegible] ရှောင်တိမ်းကြသည်။

ဘွန်လူအောသည် စန်းအော်ကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ။ ဤလူ[illegible] များမှာ သိုင်းပညာနုံနဲ့သဖြင့် သူမ မသတ်ချင်ပေ။ သတ်ရမည်[illegible] အားနာသည်။

[illegible] ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့လုပ်နေသဖြင့် အနီးစိမ်းအုပ်စု [illegible] နောက်မှမွှေ့ဖက်ထိန်းချုပ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။

'[illegible] - ရှင် ရှင်'

[illegible] အနီးစိမ်း ခေါင်းဆောင်၏ အနှစ်နှစ် အလလ [illegible] ဖြင်းမရှိ။ ညစ်ပတ်လှခြင်း၊ ညှီဟောက်နံစော်နေခြင်း [illegible] ပြီ့အနံမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

[illegible] မည်သို့ရုန်းရမည်ကို သတိမရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။ [illegible] မနောင့်ဖြင့် အနီးစိမ်း ခေါင်းဆောင်၏ညှို့သကျဉ်းကို [illegible] ပေါက်လိုက်သည်။

[illegible] ခေါင်းဆောင်က သူမအား လွှတ်မပေးသဖြင့် [illegible] လုံးထွေးလဲကျသွားသည်။

'[illegible]'

[illegible] ညှီဟောက်လှသော အနံ့အသက်ကို မခံနိုင် [illegible] နေသည်။

[illegible] ခေါင်းဆောင်သည် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဓားမြှောင်ကို [illegible] တင်လိုက်၏။ ညအမှောင်ထဲ၌ ပြိုးပြက်သော အလင်း [illegible] ဖြစ်သွားလေသည်။

[illegible] မျက်စိအလွန်လျှင်၏။ မြေပြင်၌ကျနေသော ဓား [illegible] ကော်တင်ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

'[illegible]'

[illegible] ထိုးစိုက်လုလုဓားမြှောင်သည် အဝေးသို့ [illegible] သွားလေတော့သည်။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၃

လမ်းပြတစ်ယောက် ရရှိ

လုစုယာသည် အနိုးစိမ်းများကို လိုက်လံတိုက်ခိုက်နေရာမှ လူအောင်၏အသက်ကို ကယ်ဖြစ်အောင် ကယ်လိုက်သေးသည်။

'ညီမလူအော ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ သူ့ငယ်ထိပ်သွေးကြော ထိုးချလိုက်ပါလား။ ဒီအရိုင်းကောင် ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

လုစုယာက ဟန်တရုတ်ဘာသာစကားဖြင့် လှမ်းအော်လို ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ့အနေဖြင့် သူ့အား ဝိုင်းနေသည့်ရန်သူများကို နှိုက်ချ ဘွန်လူအောအား သွားကူညီလျှင်ရသည်။ သို့သော် မကူပေ၊ နည လမ်းသာ ပေးလိုက်သည်။

ဘွန်လူအောသည် လက်တစ်ဖက်ကို အတင်းဆွဲထုတ် လူရိုင်းကောင်၏ငယ်ထိပ်သို့ နောက်ပြန်ပေါက်ချသည်။

အနိုးစိမ်း ခေါင်းဆောင်သည် ထို တိုက်ကွက်ကိုတော့ ကြောက် သည်။

ဘွန်လူအောကို မလွှတ်ဘဲ အတင်းဖမ်းချုပ်ထားပါက ထိုလက် ပေါက်ချက် အထိခံရနိုင်သည်။ သူသည် ဘွန်လူအောကိုလွှတ်ပြီး နောက်သို့ ရှိန်ချသွား၏။

'ဒီလိုရှောင်လို့ လွတ်မလား'

ဟွမ်ရီစုက လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဝင်လာပြီး အနိုးစိမ်းခေါင်းဆောင် ၏ကျောကြောကို ဝိတ်ပစ်လိုက်သည်။

ဘွန်တိမ်စန်းလည်း ဓါးသွားထွက်ထွက်ဖြင့် အရိုးစိမ်းခေါင်း ဆောင်အား သတ်ပစ်ရန် သူ၏ရွှေဓားကြီးကို ဝှီးခနဲမြှောက်တင် လိုက်သည်။

'မလုပ်နဲ့ နောင်ကြီးဘွန်တိမ်စန်း'

လုစုယာ၏အော်သံကြောင့် အနိုးစိမ်းခေါင်းဆောင်မှာ လက်မ ကောလေး သေဘေးမှလွတ်သွားသည်။

ထိုအချိန်၌ လုစုယာ၏အကြောအွဲ့ အရိုးလွဲသိုင်းကွက်၊ သိမ်း ကျုံးလက်သည်းသိုင်းကွက်၊ မူးဝေလှဲအိပ် အကြောပိတ်သိုင်းကွက် များကြောင့် အရိုးဖြူအားလုံး လဲကျလျက်ရှိပြီး အရိုးစိမ်းအုပ်စု အဖွဲ့က ခုနှလည်း လဲကျငြိမ်သက်လျက်ရှိနေလေပြီ။

ကျန်တစ်ဝက်ခန့်ကား အခြေအနေမဟန်ကြောင်း ရိပ်မိသည် နှင့် မျက်တိမ်းထွက်ပြေးသွားကြ၏။ သူတို့ မပြေးဘဲလည်း မနေဝံ့ ကြပေ။

ယခုကိုခေါင်းဆောင်ကိုယ်တိုင် ထူးဆန်းသော ရန်သူငါးဦး လက် ထဲသို့ ကျရောက်သွားပြီမဟုတ်ပါလား။

ဘွန်တိမ်စန်းသည် မြှောက်မထားသည့် သူ့ဓားကြီးကို ဓော
ပြန်ချလိုက်၏။

'နောင်ကြီးလုစုယာ၊ သူ့ကိုသတ်ပစ်ဖို့ပဲကောင်းတယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ သတ်ပစ်ဖို့ပဲကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခဏေ
သည်းခံပါဦး'

လုစုယာက ဝိတ်နေသောသွေးကြောကို တစ်ဝက်တစ်မျ
ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားဟာ အနိုးစိမ်းအုပ်စုရဲ့ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ ကျွန်
တယ်၊ ခင်ဗျားနာမည်ကိုပြောစမ်း'

လုစုယာက စင်ကျန်ဘာသာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

အနိုးစိမ်းခေါင်းဆောင်ကလည်း ခပ်မာမာပင်။

'ကျွန်ုပ် မပြောတော့ ခင်ဗျား ဘာလုပ်နိုင်မှာလဲ'

'တောက် - သေချင်ပြီနဲ့တူတယ်'

'ဟား - ဟား - ဟား အဲဒါပဲပေါ့၊ ခင်ဗျား အဆုံးစွန်လုပ်နိုင်
ဘာလဲ၊ သတ်ဖို့ပဲမဟုတ်လား၊ သတ်ချင်ရင် သတ်လိုက်၊ ကျွန်ုပ် ေ
တယ်'

လုစုယာက အေးစက်စက်ရယ်လိုက်၏။

'ဟင်း - ဟင်း ကျွန်ုပ်ကို ဘယ်လိုလူများအောက်မေ့နေသ
ခေါင်းတင်ဖော်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ကျင်းထဲမြေမြှုပ်ပစ်လိုက်မ
နောက်ပြီး တစ်ခေါင်းလုံးကို အချိုရည်သုတ်ပြီး ပရွတ်ဆိတ်
ကျွေးပစ်လိုက်မယ်'

လုစုယာသည် စိတ်အချဉ်ပေါက်လာသည်နှင့် အလွန်ရက်
သည့်နည်းဖြင့် ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။ သူ့ခြိမ်းခြောက်မှုကလ

ကျသွားသည်။

သတ္တိရှိသူ အတော်များများသည် သေရမည်ကို မကြောက်ကြ
သော်လည်း နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုတော့ ကြောက်ကြသည်။

သေခြင်းကိုလည်းမကြောက်၊ ညှဉ်းပန်းမှုကိုလ်ည်း မကြောက်
တကယ့် သူရဲကောင်းများကား ရှိတော့ရှိပါ၏။

သို့သော် - ရှားပေသည်။

'ကျွန် - ကျွန်ုပ်နာမည် ကျိုလန်ထုတဲ့'

အနိုးစိမ်းခေါင်းဆောင်က သူ့နာမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆို၏။
ဆက်၍ -

'ကျွန်ုပ်ကို သတ်ရင်သတ်ပါ၊ နှိပ်တော့ မနှိပ်စက်ပါနဲ့'

'ခင်ဗျားကို ကျွန်ုပ်က သတ်ဖို့စိတ်ကူးမရှိဘူး'

'ဒါဖြင့်ရင် ပြန်လွှတ်ပေးလေဗျာ၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့နောက်လိုက်တွေလဲ
သေကုန်ပြီ မဟုတ်လား'

'မသေပါဘူး၊ အကြောပိတ်ရုံပိတ်ထားတာပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့က
လူသတ်သမားတွေမှ မဟုတ်ဘဲ'

'ဒါဖြင့်ရင် ပြန်လွှတ်ပေးလေဗျာ'

ကျိုလန်ထုက သူ့အား လွှတ်ပေးရန်တောင်းဆိုနေလေတော့၏။

လုစုယာက ရယ်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားကို မညှဉ်းပန်းဘူး၊ မနှိပ်စက်ဘူး၊ မသတ်ဘူး၊ ဒါဆိုရင်
စိတ်ချမ်းသာဖို့ ကောင်းပါပြီ'

ကျိုလန်ထု၏မျက်နှာ၌ နားလည်သော အရိပ်အယောင်များ
ပေါ်လာသည်။

'ခင်ဗျားတို့ 'ကျွန်ုပ်ကိုဘာလုပ်မလို့လဲ'

'ဟား - ဟား - ဟား - ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့ကခေါ်သွ
သက်သက်ပါ။ ဟောဒီ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်း ခရီးစဉ်တစ်လျှောက်မှာ
ခင်ဗျားကို ခေါ်သွားပါ့မယ်၊ ချိုင့်ဝှမ်းကိုကျော်ဖြတ်ပြီးရင်တော့ ခင်
ကို မွဲ့တစ်ပေါက်မစွန်းစေဘဲ ပြန်လွှတ်ပေးမှာပါ'

'ကျုပ်ကို လမ်းလျှောက်နိုင်အောင် လုပ်ပေးဦးလေ'

ကျိုလန်ထူက တောင်းဆိုသဖြင့် လုစုယာက ပေါင်ထိ
ကြော သုံးလေးနေရာကို လက်ညှိုးဖြင့်ထောက်ပေးလိုက်သည်။

'ကဲ - ခင်ဗျား လမ်းလျှောက်ကြည့်ပါဦး'

ကျိုလန်ထူက ဝုန်းခနဲခုန်ထလိုက်သည်။

'မြည်းမြည်းပေါ့ဗျာ၊ ဘာဖြစ်လို့ အလောသုံးဆယ် ခုန်ထ
တာလဲ'

လုစုယာက ရယ်ပြီးပြောသည်။

ကျိုလန်ထူသည် ထရပ်နိုင်သည်နှင့် ချက်ချင်း ထွက်ပြေးတေ
သည်။ သို့သော် ခြေါ သုံးလှမ်းထက် ပို၍မပြေးနိုင်ရှာ။ ဝုန်းခနဲ လဲ
သွားရသည်။

'ဟား - ဟား - ဟား - ကျုပ်ပြောသားပဲ၊ အလောသုံးဆ
မလုပ်ပါနဲ့လို့ ကျိုလန်ထူ ခင်ဗျားပြေးလို့ကတော့ မရဘူး၊ မှန်မှန် လ
လျှောက်မယ်ဆိုရင်တော့ရမယ်၊ ကျုပ်တို့ ဟန်တရုတ်တွေဆီမှာ ထ
ခြားတဲ့ အကြောပိတ်ပညာတွေ အများကြီးရှိတယ်'

ကျိုလန်ထူမှာ စိတ်မလျှော့ပေ။ ပြေးရန် ကြိုးစားသည်။ ခုန်
ကြည့်သည် မရပေ။ သို့ဖြင့် သူသည် တစ်လှမ်းချင်းသာ လျှောက်
ရတော့သည်။

ကျိုလန်ထူ လှုပ်ရှားနေပုံကိုကြည့်ပြီး ဘွန်လူအောက နှာခေါ်

ရှိ၏၊ သူမ၏နှာခေါင်းထဲ၌ ကျိုလန်ထူ၏ ညှီဟောက်သောကိုယ်နံ့
ဆိုသို့ ရှိလျက်ရှိနေပေသေးသည်။ ကျိုလန်ထူကို မြင်နေရခြင်းကပင်
အားနာချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်နေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် လုစုယာအား
ဟန်တရုတ်ဘာသာစကားဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်၏။

'အစ်ကို လုစုယာ၊ သူ့ကို ခေါ်မထားစမ်းပါနဲ့၊ လွှတ်ပေးလိုက်
စမ်းပါ၊ သူ့ကို ညှီမတော့ လုံးဝသဘောမကျဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့ သဘောမကျတာလဲညီမရယ်'

'သူ့ကိုယ်က သိဝ်နံ့တာပဲ'

'ဟာ - ဒါတော့ မပြောပါနဲ့ကွယ်၊ သူတို့က ကန္တာရသားတွေ၊
ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့ကွယ်၊ သူ့ကိုလွှတ်ပေးလို့မဖြစ်တာက
အကြောင်းရှိတယ်'

'ဒီဒေသဟာ အစ်ကိုတို့အတွက် ဒေသစိမ်းပဲ၊ ဒီခရီးလမ်းကို
ကျွမ်းကျင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကြယ်တွေကြည့်ပြီး အရှေ့အနောက်
မှန်အောင် သွားနိုင်ပေမယ့် လမ်းပန်းအခက်အခဲတွေကိုတော့ အစ်ကို
ကို မသိနိုင်ဘူး၊ အစ်ကိုလဲ သိပ်စိတ်ဆိုးတာပေါ့၊ သေသေချာချာ
ကျကြည့်ရင် သူဟာ အစ်ကိုတို့အတွက် လမ်းပြဖြစ်နိုင်ရုံမကဘူး
နောင် လူမိုက်တွေမတိုက်နိုင်အောင် အာမခံချက် ပေးထားတဲ့လူလဲ
ဖြစ်နေတယ်'

လုစုယာ ရှည်လျားစွာ ရှင်းလင်းပြောပြသည်။

'လမ်းခရီးမှာ သူ အစ်ကိုတို့ဘက်ပါလာအောင် တိမ်းညွတ်လာ
အောင်လုပ်နိုင်ရင် သူဟာ တကယ်အားကိုးရမယ့်လူ ဖြစ်လာနိုင်
တယ်၊ အစစအရာရာ အသုံးဝင်မယ့်လူပါ'

ဘွန်လူအော မလိုလားသည့်အချက်မှာ အသေးအဖွဲကလေး
ဖြစ်သည်။

လုစုယာ အကြောင်းပြသည့်အချက်များမှာ လွန်စွာ အရေး
သော အချက်များဖြစ်သည်။

ဘွန်လူအော ဆက်မပြောနိုင်တော့ပေ။ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေလို
ရတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် အရှက်တက်လာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ထင်
မြင်သာ ဖြစ်လာသည်။

'ကဲ - ကဲ - ဒီအရှိုင်းတွေ အချည်းအနှီး မသေစေပါနဲ့
သူတို့ရဲ့အကြောတွေကို ဖွင့်ပေးလိုက်ကြပါ'

လုစုယာ၏တိုက်တွန်းချက်ကြောင့် စန်းအော်တို့အားလုံး လဲ
နေသည့် အရိုးဖြူ အရိုးစိမ်းများကို အကြောများဖွင့်ပေးကြရသည်

စန်းအော်ကား တဖျစ်တောက်တောက်ပြောရင်း အကြောမျ
လိုက်ဖွင့်ပေးသည်။

'ညီမလေးစန်းအော်၊ ဒီမှာ ဒီလောက်တိုက်ချင်မနေနဲ့၊ ပါ
ပြည်မှာ ဘယ်လိုအန္တရာယ်မျိုး တွေ့ရမယ်ဆိုတာ မသိနိုင်သေး
အဲဒီကျမှ စိတ်ရှိလက်ရှိတိုက်ပေါ့၊ ဟုတ်လား'

လုစုယာက စန်းအော်အား နှစ်သိမ့်လိုက်၏။ စန်းအော် ဘာ
မပြောတော့ပေ။

လူရိုင်းများသည် တကျွတ်ကျွတ်ညည်းညူရင်း ထလာကြ
သူတို့သည် အရပ်သားများကို လုယက်သတ်ဖြတ်နိုင်စွမ်းသာရှိသည်

လုစုယာတို့ကဲ့သို့ အစွမ်းထက်သောသိုင်းသမားများနှင့်က
တစ်ကြိမ်မျှ မတွေ့ဆုံဘူးခဲ့ကြပေ။

ထို့ကြောင့် လုစုယာတို့ကို အလွန်ကြောက်ရွံ့သွားသည်။ သူ
အားလုံး ထရပ်နိုင်သည်နှင့် အော်ဟစ်ပြေးထွက်သွားကြတော့သည်

သူတို့၏ အုပ်စုခေါင်းဆောင်ကို ကယ်တင်ရန်လည်း သတိမရ
ကြတော့ပေ။

စန်းအော်သည် တဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်လျက်ရှိသော
များကို ငေးကြည့်နေသည်။

အဘယ်ကြောင့် ဤသို့လောင်နိုင်စွမ်းရှိသည်ကို သူမ မစဉ်းစား
ဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် သူမသည် သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ချောင်းကို ယူကာ
ကြီးဖြစ်နေသည့် နေရာတစ်လျှောက် လိုက်လံစူးစမ်းလိုက်မိ
သည်။

ကျိုလန်ထုသည် စန်းအော်၏ နားမလည်နိုင်သည့်အပြုအမူကို
တဟားဟားရယ်လေ၏။

'ရှင်က ဘာလျှောင်ရယ် ရယ်တာလဲ၊ သေသွားမယ်'

စန်းအော် ဖျတ်ခနဲလှည့်လာရာ လုစုယာက အလျှင်အမြန်
လိုက်ရ၏။

'ညီမလေးစန်းအော် မလုပ်နဲ့၊ သူက တို့ကိုကူညီနိုင်မယ့်လူဟ
ပြထားပြီးပြီပဲ'

'ဒီကောင်မလေးက လူငယ်သလောက် တယ်ပြီးဒေါသကြီး
ပဲ'

ကျိုလန်ထု ရေရွတ်နေသည်။

'ဟင်း - ကျွန်မကို လာမသရော်နဲ့၊ မီးလောင်ပုံကိုကြည့်တာ
ဆန်းသလဲ'

'မထူးဆန်းပါဘူး၊ ဒါဟာ မြေကြီးထဲက ရေနံတွေစိမ့်ထွက်နေ
ကျုပ်တို့ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းနေရာ တော်တော်များများမှာ ဒီလို

ရေနံစိမ့်ထွက်တဲ့မြောင်းတွေ ရှိပါတယ်'

ကျိုလန်ထူက ပြေပြေလည်လည်ရှင်းပြသဖြင့် စန်းအောင် ခေါ်... ပြေသွား၏။

'ကျုပ်တို့လူမျိုးစုတွေဟာ ဒီရေနံတွေနဲ့စိမ်ထားတဲ့ မီးတုတ်... ကိုပဲ အသုံးပြုတယ်၊ လောင်စာကို သေသေချာချာပတ်ရစ်ပြီး ... ပေါင်းများစွာ ရေနံစိမ်ထားတဲ့ မီးတုတ်တစ်တုတ်ဟာ နှစ်ညသုံ... ဆက်ပြီး အသုံးပြုလို့ရတယ်'

စန်းအောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ ဤရေနံများအကြောင်း... လူစုယာက သူမအား ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပြခဲ့ဖူးသည်။ ယခု မ... မြင်ကိုယ်တွေ့ မြင်တွေ့ရခြင်းပင်။

ရေနံများသည် မြေနိမ့်တွင် ချိုင့်များအတွင်း ယိုစီးထွက်လာ... မြောင်းများသဖွယ် လျှံထွက်စီးဆင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။

မြောင်းသဘောမျိုး စီးဆင်းနေခြင်းဖြစ်ရာ မီးတောက်မီးလျှံ... သည် အပြင်သို့ လျှံထွက်စီးဆင်းနေခြင်းလည်း မရှိပေ။

အသေးအဖွဲ လက်မှုလုပ်ငန်းများ၌ ကျွမ်းကျင်သော ဟွမ်... သည် ထိုရေနံများကို စိတ်ဝင်စားသည်။

တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်၌ ထိုရေနံများ အသုံးကျမည်ကို ... ဆကာ ရွက်ဖျင်တဲထဲမှ ရေထည့်ရန်ယူဆောင်လာသည့် အပိုဗိတ်... တစ်လုံးကိုယူပြီး ရေနံများကို ဖြည့်တင်းထားလိုက်လေ၏။

လူစုယာက ဟွမ်ရီစုံအား နားမလည်သလိုကြည့်လိုက်၏။

'နောင်ကြီးဟွမ်ရီစုံ၊ ဒါတွေက ရေထက်အသုံးကျနိုင်ဦးမှာမို့လာ...

ဟွမ်ရီစုံက မရေမရာ ပြောသည်။

'ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းမှာ ရေသိပ်မရှားသေးပါဘူး။ ဒီရေနံက တစ်...

...များ၊ အသုံးကျမလားလို့'

လူစုယာ ဘာမှမပြောတော့ပေ။ ဟွမ်ရီစုံပြောသလို တစ်နေ့ရာ ...အသုံးကျကောင်းလည်း ကျနိုင်သည်။ ဟွမ်ရီစုံလို လူမျိုးအတွက် ...တဲ့ ပြောမည့်ပစ္စည်းစာရင်းကို ပြောရန်ခက်လှပေသည်။

'ကဲ - အားလုံး ခရီးဆက်ကြစို့'

လူစုယာက ပြောလိုက်သဖြင့် အားလုံး ရွက်ဖျင်တဲများကို ... သိမ်းဆည်းရသည်။

ကုလားဘုတ်နှစ်ကောင် သေသွားသဖြင့် ကုလားဘုတ် နှစ် ...ပေါ်မှ ပစ္စည်းများကို ကျန်ရစ်ခဲ့သောကုလားဘုတ်သုံးကောင် ...မှ၍ ခွဲဝေတင်ရသည်။

အချို့ပစ္စည်းများကို လူအားလုံး အနည်းငယ်စီ ခွဲဝေသယ် ...ကြရသည်။ ပစ္စည်းမသယ်ရသူဆို၍ အမိုးစိမ်း လူမိုင်းအုပ်စု၏ ...ဆောင် ကျိုလန်ထူတစ်ယောက်သာ ရှိသည်။

ယခင်က ပျံလွှားငှက်တဲ့သို့ သွက်လက်လျှင်မြန်လှသော ကျို ...လူမှာ ပက်ကျိတစ်ကောင်ကဲ့သို့ တုံ့နှေး တုံ့နှေး လျှောက်နေ ...သည်။

သူ ဤသို့ဖြစ်နေစေရန် လူစုယာက ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ...သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အထိတ်ထိတ် အလန့်လန့်ဖြင့် လူစုယာ ...နောက်မှ ဖြည်းညင်းစွာလျှောက်၍ လိုက်ခဲ့ရတော့သည်။

ယခင်က လူတစ်ယောက် ကုလားဘုတ်တစ်ကောင်နှုန်း ရှိသ ...လူတို့ လွန်စွာသက်သာကြသည်။ ယခုမူ မသက်သာတော့ပေ၊ ကုလားဘုတ်များကိုယ်စား ကိုယ်တိုင် ရုန်းကန်နေကြရပြီ ...ဖုတ်ပါလား။

ခနီးကား ထုံးစံအတိုင်း ငြိမ်းငွေ့ဖွယ်ရာခနီးကြီး ဖြစ်တော့သ
ခနီးသွား လူရိပ်လူခြည်မရှိ။ လူနေအိမ်ခြေမရှိ မြင်မြင်ကရာ ကွင်း
ကျယ်ကြီးသာဖြစ်သည်။

သစ်ပင်သစ်တော စုစုအုပ်အုပ် နေရာရောက်လျှင် ရပ်
သည်။ အလွန်တရာ ဖျင်းရိဖွယ် ခနီးရှည်ကြီးသာ ဖြစ်တော့သ

ဟွမ်ရီစုံမှာ လူကောင်ကသေးသေး။ လူနုလူရွယ်ဖြစ်သဖြင့် ဝန်း
စလယ်များကို သယ်ဆောင်ရသောအခါ လွန်စွာပင်ပန်းလာသ

'ဟင်း - ပစ္စည်းတွေသယ်ရတာ သိပ်ပင်ပန်းတာပဲ။ ဒါ
ခနီးက တစ်ဝက်ရောက်သေးတာမဟုတ်ဘူး'

လုစုယာက ရယ်မောရင်း ပြောသည်။

'လူကြီးသူမတွေပြောတဲ့စကားများ သိပ်မှန်တာပေါ့ဗျာ၊
တစ်ခွန်းရှိတယ်မဟုတ်လား၊ သေးငယ်သောဝန်ထုပ်ကလေး
ဖြစ်ပြားသော်လည်း ခနီးရှည်သယ်သောအခါ လေးလံလာသည်
စကားကလေးပေါ့၊ အခု ခင်ဗျားသယ်တဲ့ပစ္စည်းဟာ သိပ်မများပ
ခနီးတိုကလေးအတွက်ဆို သိပ်မလေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခနီးရှည်
ထဲမှာတော့ အဲဒီဝန်ထုပ်ကလေးဟာ ဝိသာရာဆောင်ရှိတဲ့ ပစ္စည်
လေးလံလာတော့တာပဲ'

ဟွမ်ရီစုံက မချိပြုံးပြုံးသည်။

'အင်း - သူ့ရဲ့ကောင်းလေးက ဗဟုသုတလဲ စုံပါပေ့ဗျာ၊
ရယ်နိုင်ပါပေ့ဗျာ၊ ဟင်း - ကုလားအုတ်အရိုင်း နှစ်ကောင်လော
ဖမ်းလို့ရရင် လိုက်ဖမ်းလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ'

'ဟား - ဟား - ဟား နောင်ကြီးဟွမ်ရီစုံ၊ ခင်ဗျားက
ကုလားအုတ်နှစ်ကောင် အစားပြန်လိုချင်နေတဲ့သဘောပေါ့

ကျိုးလန့်ထူဆီမှာ အလျှော်တောင်းပေါ့ဗျာ'

လုစုယာက ရယ်မောနောက်ပြောင်လိုက်၏။

ထိုစဉ် -

'ခင်ဗျားတို့ ကုလားအုတ်အရိုင်းလိုချင်ရင်တော့ နှစ်ကောင်
ပါဘူး၊ အများကြီးတောင် အလျှော်ပေးနိုင်ပါရဲ့ဗျာ'

ကျိုးလန့်ထူ၏စကားကြောင့် အားလုံး တန့်ခနဲရပ်သွားကြ
၏။

'ကျိုးလန့်ထူ၊ ခင်ဗျားဘာပြောတာလဲ'

ဟွမ်ရီစုံက အရေးတကြီးမေးလေ၏။

'ကုလားအုတ်အရိုင်း အလျှော်ပေးမယ်လို့ ပြောတာလေ'

ကျိုးလန့်ထူက ခပ်အေးအေးပင်ဖြေသည်။

'ခင်ဗျား တစ်ကယ်ပြောနေတာလား၊ နောက်ပြောင်နေတာလား'

ဟွမ်ရီစုံက အရေးတကြီးမေး၏။

ကျိုးလန့်ထူက တဟားဟားရယ်ရင်း -

'ဒီဒေသမှာ ကုလားအုတ်အရိုင်းတွေ အများကြီးရှိတယ်ဗျ၊
လုယက်တာတောင် ကုလားအုတ်ကို သိပ်မက်မက်မောမော
က်တာမဟုတ်ဘူး။ တခြားပစ္စည်းတွေမရမှ ကုလားအုတ်လုယူ
ခင်ဗျားတို့ မဖမ်းရဲမှာကိုပဲ ကျုပ်ကစိုးရိမ်တယ်'

ဟွမ်ရီစုံကား အလွန်တရာဝမ်းသာသွား၏။ သူ ပါးစပ်ဆော
ည့်အတွက် သူတို့အတွက် အသုံးကျမည့်ကုလားအုတ်များကို
တော့မည်။

'ဟား - ဟား - ဟား - ဟန်ကျလိုက်လေ၊ ဘယ်မှာလဲ ခင်ဗျားရဲ့
အုတ်တွေ၊ ကျုပ်တို့ကို ပြပေတော့၊ ဖမ်းဖို့က ကျုပ်တို့တာဝန်ပဲ'

ဝန်မလေးပါဘူး၊ ကျုပ် ကြိုပြောထားမယ်၊ ကုလားအုတ်
ခင်ဗျ- ဒီမြင်ဖူးရဲ့လား'

'မယဉ်တဲ့ ကုလားအုတ်ဟာ ကုလားအုတ်နိုင်းပေါ့ဗျာ၊ ဒါ... ဘာအဆန်းလုပ်လို့'

'ကုလားအုတ်အနိုင်းတွေဟာ သိပ် ဒေါသကြီးတယ်နော်၊ ... ကျုပ်ကြိုပြောထားမယ်'

ကျိုလန်ထုက လျှို့ဝှက်သောအပြုံးဖြင့် ပြုံးရင်း ပြောသည်...

ဟွမ်ရီစုံက အငမ်းမရမေးသည်။

'ခင်ဗျား တယ်ဈေးကိုင်တဲ့လူပဲ၊ ပြောစရာရှိတာ မြန်မြန်မ... ဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ ကုလားအုတ်နိုင်းမပြောနဲ့၊ ကျားနိုင်း၊ ဆင်နိုင်းတေ... ကျုပ်တို့ မကြောက်ဘူး။ ခင်ဗျားသာ ကုလားအုတ်ရှိတဲ့နေရာကို ... ပေတော့'

အမှန်စင်စစ် သုံ့ပန်းသဖွယ် အဖမ်းခံနေရသော သူ့ အဖြ... ကို မကျေနပ်ပေ။

သူကိုယ်တိုင် ပြေးလွှားလှုပ်ရှားပြီး ဒုက္ခမပေးနိုင်သည့်အ... လုစုယာတို့ ဒုက္ခရောက်လျှင် ပြီးရောဟူသည့် သဘောဖြင့် ကု... အုတ်နိုင်းဖမ်းရန် အကြံပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကုလားအုတ်နိုင်းများသည် လွန်စွာကြောက်မက်ဖွယ်... ကောင်း၏။

ကုလားအုတ်များနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သောသူများပင် ကု... အုတ်နိုင်းဖမ်းဆီးရန်ကိစ္စကို လက်တွန့်ကြသည်။

ထို့ပြင် ကုလားအုတ်များသည် အုပ်စုလိုက်ရှိသော... ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အန္တရာယ်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။

'ခင်ဗျားတို့ သိပ်အပြောကြီးမနေနဲ့၊ ကျားနိုင်း၊ ဆင်နိုင်း... တောင် ကုလားအုတ်နိုင်းက ဆိုးသေးတယ်၊ လိုက်ခဲ့ကြ၊ ကုလား... နိုင်းတွေနေတဲ့ လျှိုမြောင်တစ်ခုရှိတယ်၊ အဲ - တစ်ခုတော့ရှိတယ်... ကောင်တွေဖမ်းဖို့ လက်နက်ကိရိယာတွေတော့ ပါမှဖြစ်မယ်၊ ခင်...

...မှ ဘာတွေပါသလဲ'

ထိုအခါကျမှ လုစုယာက ဝင်ပြော၏။

'ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ လက်နက်ကိရိယာမလိုပါဘူး၊ ခင်ဗျားသာ ကုလားအုတ်နိုင်းတွေရှိတဲ့နေရာသာ လိုက်ပြပါ'

ကျိုလန်ထုသည် လုစုယာတို့ကို အတော်မြင်မြင်းကပ်သွား သည်။

'အတော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအထင်ကြီးတဲ့ လူတွေပဲ၊ ဟင်း - ဟင်း ဟင်း - လိုက်ပြရမှာပေါ့လေ၊ မင်းတို့ရဲ့ သေတွင်းကို ငါက ဘာဖြစ် ...ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လိုက်မပြနိုင်ရမှာလဲ'

သူသည် စိတ်ထဲမှရေရွတ်လိုက်သည်။ အပြင်တွင်မူ ရယ်ရယ် ...ပြော၏။

'ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့အတွက် စိုးရိမ်လို့ပြောတာပါ။ ခင်ဗျားတို့က လက်နက်ကိရိယာမလိုဘူး၊ လက်ချည်းသက်သက် ဖမ်းမယ်ဆိုလဲ ကျုပ်က ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ လိုက်ပို့ရမှာပေါ့'

'ပို့ပါ၊ ကျုပ်တို့အတွက် မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့ကလဲ ကိုယ့်အသက် ...တော့ ကိုယ်စိုးရိမ်တတ်ပါသေးတယ်'

'ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့ပေါ့'

ကျိုလန်ထုက ဦးဆောင်ခေါ်ငင်လေတော့၏။

ကုလားအုတ်များရှိသည့် လျှိုမြောင်သို့ အတော်လေးသွားရ သည်။

နောက်ဆုံး လျှိုမြောင်တစ်ခုအနီးသို့ ရောက်လာပြီး ရှေ့ဆုံးမှ ...ပြကျိုလန်ထုလည်း တန့်ခနဲရပ်လိုက်လေတော့သည်။

❖ ❖ ❖

အခန်း(၁...

ကုလားအုတ်ရိုင်း ဖမ်းသ...

ကျိုလန်ထူက ထိုလျှိုမြောင်ကြီးကို လက်ညှိုးထိုးညွှန်ပြလေ...

'ကျုပ်ပြောတဲ့ ကုလားအုတ်ရိုင်းတွေရှိတယ်ဆိုတဲ့နေရာပ... ဒီနေရာပဲ'

'အင်းလေ - ဒါဆို ခင်ဗျားတာဝန်ကျေပါပြီ'

လုစုယာက ပြောလိုက်၏။

ထိုစဉ် -

'ဒူး - ဟူး - ဟူး'

'ဒူး - ဟူး - ဟူး'

ကုလားအုတ်ရိုင်းများ စုပေါင်းအော်လိုက်သည့်အသံသ... ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟိန်း၍ထွက်လာ၏။

လုစုယာတို့အုပ်စုသည် လျှိုမြောင်အဝသို့သွားပြီး ချောင်းကြ... ကြသည်။ အလိုလေးလေး။ များပြားလှစွာသော ကုလားအုတ်မျ...

...နှင့် ...သင်းနှင့် ပေါက်ပွားနေသော နေရာကား ကုလားအုတ်ကမ္ဘာပင် ...နေလေတော့သည်။

...ိပ်သည့်ကုလားအုတ်များက အိပ်လျက်၊ ပြေးလွှားနေသော ...ကုလားအုတ်များက ပြေးလွှားလျက်၊ ကုလားအုတ်များသည် သူတို့၏ ...များအတွင်းဝယ် လွတ်လပ်စွာ မြူးတူးပျော်ပါးလျက်ရှိကြသည်။

ယဉ်ကျေးသောကုလားအုတ်များသည် လူတို့၏မိတ်ဆွေဖြစ် ...သော် ကုလားအုတ်ရိုင်းများကား လူတို့၏ရန်သူပင်ဖြစ်၏။ ...တို့သည် လူကိုမြင်လျှင် တိုက်ခိုက်ရန်ပင်ကြိုးစားကြသည်။

ကုလားအုတ်ရိုင်းများအတွက် သူတို့၏ဘေးရန်အသွယ်သွယ် ...ခံနိုင်ရန် သဘာဝမိခင်ကြီးက သူတို့အား စွမ်းရည်များ ပေးထား ...သော်လည်း လူတို့၏ ဖမ်းဆီးသည့်အန္တရာယ်ကိုမူ သူတို့ လွတ် ...အောင်မရှောင်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် လူသုံးတိရစ္ဆာန် ...များ ဖြစ်လာခဲ့ကြရသည်။

ယခုလည်း သူတို့ကြောက်ရွံ့သော လူသားငါးဦးသည် ကုလား ...ကမ္ဘာ၏တံခါးဝ၌ ပြုတစ်ပြုတစ်လုပ်နေချေပြီ။

ကုလားအုတ်များမှာ ဘို့နှစ်လုံး ကုလားအုတ်များဖြစ်သည်။ ထို ...ကုလားအုတ်များအတွင်း ဝင်ဖမ်းရန်မှာ မဖြစ်နိုင်သောကိစ္စပင်။ ...ကုလားအုတ်အချို့ကို အုပ်စုထဲမှကွဲထွက်အောင် မျှားခေါ်ပြီး ဖမ်းဆီး ... ဤကိစ္စအောင်မြင်ပေလိမ့်မည်။

'ကဲ - ကျုပ်ပြောတာ မမှန်ဘူးလား၊ တတ်နိုင်ရင် အဲဒီကုလား ...အားလုံးကို ဖမ်းပြီးတော့ ရောင်းစားချင်တောင် ရောင်းစားလို့ ...တယ်၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့ နှစ်ကောင်မဟုတ်ဘူး၊ ကြိုက်သလောက် ... ဖမ်းပေတော့'

ကျီလန်ထုက ဟွမ်ရှီစုံအား လှောင်ပြောင်သရော်လိုက်... ဟွမ်ရှီစုံ မဖြေမီ လုစုယာကဖြေ၏။

'စိတ်ချပါ၊ ကျုပ်တို့ဖမ်းမှာပါပဲ'

'ဖမ်းပါ၊ ဖမ်းပါ၊ ကျုပ်ကတော့ စောစောစီးစီး ကိုယ့်... ကာကွယ်ထားရမှာပဲ'

သူသည် လျှိုမြောင်အဝနှင့် အတော်ဝေးသောနေ... ပြန်ထွက်သွားပြီး သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်တက်နေလိုက်လေ၏။ ... သစ်ပင်အကြား၌ထိုင်ကာ လှမ်းအော်သည်။

'လုပ်ကြလေ၊ ဖမ်းကြတော့လေ၊ ကျုပ် ဒီကပဲ စောင့်ကြည့်... မယ်၊ ဟဲ - ဟဲ - ဟဲ'

တကယ်တော့ ကျီလန်ထု၏စိတ်ထဲ၌ လုစုယာတို့... ထောင်းထောင်းညက်ညက် ကြေကုန်မည်ကို တွေ့ရတော့... တွေးပြီး လှောင်ပြောင်သရော်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်၏။

လုစုယာနှင့် ဟွမ်ရှီစုံတို့သည် စစ်မြေပြင် စစ်ပွဲတစ်ပွဲကို... မည့်သူများကဲ့သို့ လျှိုမြောင်တလျှောက်ကို လေ့လာနေကြ...

လျှိုမြောင်သည် သုံးထောင့်ပုံ ပုလင်းကဲ့သို့တည်း။ သ... သုံးတန်တွင် မတ်စောက်သော တောင်ကုန်းများ ရှိနေပြီး ထွက်... မှာ သူတို့လေ့လာနေသည့် အပေါက်တစ်ပေါက်သာရှိသည်။ ... ကြောင့် ဤနေရာ၌ ကုလားအုတ်ရိုင်းများဝင်ခိုနေသည်ကို ... စဉ်းစား၍မရပေ။

'သူရဲကောင်းလေး ထွက်ပေါက်တစ်ပေါက်တည်းရှိတဲ့ ... ကုလားအုတ်တွေ ဝင်ပေါက်ဖွားနေတာ အံ့ဩစရာမကောင်း...

'အံ့ဩစရာမကောင်းပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီ...

...ဝင်ခိုနိုင်တဲ့ နေရာမို့လို့ပေါ့၊ နောက်ပြီး ဒီနေရာမှာ သူတို့ကို ...မယ့်အန္တရာယ်လဲ သိပ်မရှိဘူးလေ၊ ဟိုမှာကြည့်ပါလား၊ အခု ... ကျီလန်ထုလိုလူမျိုးတောင် သစ်ပင်ပေါ်တက်နေတာပဲ'

'အင်း - ဒါလဲ ဟုတ်တာပဲ'

လုစုယာသည် စိတ်ကူးတစ်ချက်ပေါ်လာသဖြင့် ဟွမ်ရှီစုံအား ... တိုးတိုးပြော၏။ ဟွမ်ရှီစုံကလည်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ် ...။

ထို့နောက် ဟွမ်ရှီစုံသည် လျှိုမြောင်၏ဝင်ပေါက်ကို ကန့်လန့် ...ပြီး မြောင်းတူး၏။ လုစုယာ၏ဆော်ဩမှုကြောင့် ဘွန်တိမ်စန်း၊ ...နှင့် စန်းအော်တို့ပါ ဝိုင်း၍ကူညီကြသည်။ မြောင်းတူးပြီး ...အခါ ဟွမ်ရှီစုံက သူသယ်လာသည့်သားရေအိတ်ထဲမှ ရေနံများ ကို မြောင်းထဲလောင်းချလိုက်သည်။

'ဟွမ်ရှီစုံ ကျုပ်ဝင်တော့မယ်ဗျို့'

'ဝင်ပါ၊ တို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီပဲ'

လုစုယာသည် လျှိုမြောင်အပေါက်ထဲသို့ခုန်ဝင်သွား၏။ သူ ...ထဲ၌ ကြိုးသုံးလေးချောင်းပါသွားသည်။

'ရှီ - ရှီ - ရှီ -'

လုစုယာက တမင်လေချွန်လိုက်၏။ ကုလားအုတ်ရိုင်း များ ... ခေါင်းထောင်ကြည့်၏။

ထို့နောက် လူစိမ်းတစ်ယောက် သူတို့နယ်ထဲကျူးကျော်ဝင် ...လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ ဒေါသထွက်လာပြီး ...တရပ်လိုက်ကြတော့သည်။

'ဟူး - ဟူး - ဟူး'

လုစုယာက ကုလားအုတ်များ မျက်စိနောက်စေရန် ခုန်ပေါက်ပြ၏။ ကုလားအုတ်ရိုင်းများသည် လုစုယာထံသို့ တဝုန်းဝုန်း ပြေးလာကြသည်။

ထိုအထဲမှ အင်အားကြီးမားသောကုလားအုတ်ကြီး သုံးကောင်သည် ရှေ့ဆုံးသို့ရောက်လာပြီး လုစုယာထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာလေတော့၏။

လုစုယာ လက်ဖျောက်တီးမိသည်။

'ဟုတ်လိုက်လေ၊ ငါလိုချင်တဲ့ပုံစံအတိုင်း တန်းဖြစ်တာပဲ'

လုစုယာက ပို၍ခုန်ပေါက်ပြလေလေ၊ ကုလားအုတ်ရိုင်းများက မျက်စိနောက်ပြီး ဒေါသထွက်လေလေဖြစ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ရှေ့ဆုံးမှ အင်အားကြီးသော ကုလားအုတ်ရိုင်းကြီးများသည် ရှေ့သို့ ပို၍ပို၍ရောက်လာ၏။

ကုလားအုတ်များ အတော်အတန်နီးလာသောအခါ လုစုယာ လှည့်ပြေးသည်။ လျှိုမြောင်ထဲ၌ကား ကုလားအုတ်များ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးမှုကြောင့် ဖုန်တထောင်းထောင်း ထနေလေပြီ။

လုစုယာသည် ဟွမ်ရိုစုံတို့တူးထားသည့် ရေနံမြောင်းကို ဖြတ်ကျော်ပြေးသွား၏။

ကုလားအုတ်ကြီးသုံးကောင်သည် လုစုယာနောက်သို့ ကမူးရှူးထိုးပြေးလိုက်ကြသည်။

ကုလားအုတ်ကြီးသုံးကောင်သည် ရေနံမြောင်းကိုကျော်ပြီးသည်နှင့် ဟွမ်ရိုစုံက ရေနံမြောင်းကို မီးရှို့လိုက်လေတော့၏။

မီးသည် ဟုန်းခနဲ တောက်လောင်လာလေရာ နောက်မှပြေးလာသော ကုလားအုတ်များမှာ တန့်ခနဲရပ်တန့်ကုန်လေ၏။

ဟွမ်ရိုစုံက မီးတောက်ပိုထစေရန် သစ်ကိုင်းခြောက် မြက်ခြောက်များကို ထည့်ပေးလိုက်သည့်အခါ မီးပုံကြီးသည် ဟီးဟီးထတောက်လောင်လာလေတော့၏။

ကုလားအုတ်များသည် အလန့်တကြား နောက်သို့ပြန်ဆုတ်ကုန်၏။

လုစုယာတို့၏အစီအစဉ်မှာ သူတို့ဖမ်းနိုင်မည့်ကုလားအုတ်အချို့ကို မူလ ကုလားအုတ်အုပ်စုကြီးမှ ခွဲထုတ်ရန်ဖြစ်သည်။ ယခု သူတို့၏ပထမအကြံအစည် အောင်မြင်သွားလေပြီ။

လုစုယာသည် ရှေ့ဆုံးမှပြေးလာသော ကုလားအုတ်ကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်သည်။ လေထဲ၌ ခုန်ပျံရင်း ကုလားအုတ်ကြီး၏နှာခေါင်းကို ရိုက်သည်။

ကုလားအုတ်ကြီး ဖင်ထိုင်ကျသလို ဖြစ်သွား၏။ သူသည် ကုလားအုတ်ကြီး၏ လည်ပင်းအကြောများကို ဖမ်းထောက်ပြီး နဖားကြိုးထိုးပြီး ဆွဲလှဲချလိုက်၏။

အချိန်တစ်ထောင်ခန့်မျှရှိသော အခြားကုလားအုတ် နှစ်ကောင်သည် လုစုယာကိုရန်ပြုရန် ပြန်လည်ပြေးလာလျက် ရှိနေလေပြီ။

ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် ကြည့်နေသော စန်းဇော်က မေးခွန်းထုတ်လာ၏။

'အစ်ကိုလုစုယာ၊ အဲဒီကောင်ကြီး ယဉ်ပါးသွားပြီလား'

'ကြိုကြိုဖန်ဖန်'

လုစုယာက ထိုမျှသာပြောပြီး ကြိုးစတစ်စကို စန်းဇော်ထံ ပစ်ပေးလိုက်၏။

စန်းဇော်က အလန့်တကြား ဖမ်းယူလိုက်ပြီး -

'ညီမက ဒီကောင်ကြီးကို ဘာလုပ်ရမှာလဲ'

'အေး - စောစောက ညည်းပြောသလို ယဉ်ပါးသွားအောင် လုပ်ပေတော့၊ လေးငါးဆယ်ပတ်လောက် လျှောက်ပြေးပေတော့'

'အူး -'

လဲကျနေသော ကုလားအုတ်နှိုင်းကြီးသည် ချက်ချင်း ကုန်းထလာသည်။

'ညီမစန်းအော်၊ နင် ဘုကြောင်ကြောင်လုပ်နေရင် ကုလားအုတ်ခွာအောက်မှာ နင် အသက်ပျောက်မှာပဲ မြန်မြန်ပြေးပေတော့'

ကုလားအုတ်နှိုင်းကြီးသည် လုစုယာပြောသလို စန်းအော်ဆီသို့ ရန်ပြုရန် ပြေးမလာ၊ တစ်ဘက်သို့ထွက်ပြေးရန် အားထုတ်သည်။

စန်းအောင်မှာ သူ့လက်ထဲမှ နဖားကြိုး လွတ်ထွက်မသွားစေရန် တင်းတင်းဆွဲထားလိုက်ရ၏။ ထိုအခါ ကုလားအုတ်၏ နှာသီးပေါက် ကွဲပြတ်မတတ် နာကျင်သွားသဖြင့် တစ်ဘက်သို့ ရုန်းမပြေးတော့ချေ၊

သို့သော် ကုလားအုတ်နှိုင်းကြီးသည် စန်းအော်ဆီသို့ ဒုန်းစိုင်း ပြေးဝင်လာတော့သည်။

ကုလားအုတ်နှိုင်းကြီးကား သူ့တစ်သက်၌ မကြုံစဖူးသော အချုပ်အနှောင်ကိုခံနေရလေပြီ။ သူ့နှာသီးများ ပြတ်ရန်ပြုလုပ်ထား သည့်လူသားအား အစွမ်းကုန်ချေမှုန်းရန် ကဆုန်စိုင်းပြေးချလာသည်။

လုစုယာသည် အခြားကုလားအုတ် နှစ်ကောင်ကြား၌ ရှော တိမ်းရင်း စန်းအော်ကို လှမ်း၍သတိပေးနေရသည်။

'ညီမလေးစန်းအော်၊ နင် ဘာရပ်ပြီး ကြောင်နေတာလဲ၊ ငါပြော သလို ဆွဲပြေးလေ၊ မြန်မြန်ပြေးနိုင်လေ ကောင်းလေပဲ၊ သူမောမှ နင် နိုင်းချင်သလို နိုင်းလို့ရမှာ၊ မမောသေးရင် နင့်ကိုအန္တရာယ်ပြု

ကြိုးစားမှာ၊ ကြိုးတော့ ပြတ်မသွားစေနဲ့၊ ကြိုးပြတ်သွားရင် သူ့ကို တို့ ထပ်ဖမ်းနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူး'

စန်းအော် ရပ်မနေပဲတော့၊ လုစုယာ၏စကားအတိုင်း ကုလားအုတ်၏နဖားကြိုးကိုဆွဲကာ စန်းအော် လှည့်ပတ်ပြေးရတော့သည်။

ကိုယ်ဖော့ပညာမသုံးဘဲ ပြေးလျှင် ကုလားအုတ်နှိုင်းက မီလာနိုင်သဖြင့် စန်းအော်မှာ ကိုယ်ဖော့ပညာသုံး၍ ပြေးရသည်၊ သို့မှသာ ကုလားအုတ်၏နဖားကြိုးကို တင်းအောင်ဆွဲနိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။

ကုလားအုတ်နှိုင်းကြီးမှာ နှာခေါင်းတွင် လွန်စွာနာကျင်လှသဖြင့် စန်းအော်ပြေးရာနောက်သို့ တစ်ကောက်ကောက် လိုက်နေရတော့သည်။

တအူးအူးအော်ရင်း ပြေးလိုက်လာပုံကိုကြည့်ပါက သနားစရာပင် ကောင်းလှတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဟွမ်ရှိစုံကလည်း အသည်းအသန် အော်ဟစ်နေလေ၏။

'နောင်ကြီးဘွန်တိမ်စန်း၊ မီးတာမြန်မြန်ထည့်ဗျို့၊ မီးတွေ ငြိမ်းသွားတော့မယ်၊ ကုလားအုတ်သုံးကောင်ကို သေသေချာချာ မဖမ်းနိုင်ခင် လျှို့ထဲကကုလားအုတ်တွေ လွတ်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ အားလုံးကို ဒုက္ခပေးမှာဗျ'

ဘွန်တိမ်စန်းသည် အရေးတကြီး သစ်ဟောင်းဝါးဟောင်း သစ်ဆွေး ဝါးဆွေးနှင့် အမှိုက်သရိုက်များကို ရှာဖွေရတော့၏။

ရလျှင်ရခြင်း မီးတားမြောင်းထဲသို့ ထည့်ပေးရ၏၊ မီးတောက်များ တဟဲဟဲ ထတောက်လောင်လာပါမှ ကုလားအုတ်နှိုင်းများ နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်ကြသည်။

ထိုအချိန်၌ လုစုယာက နောက်ထပ် ကုလားအုတ်တစ်ကောင်ကို လှဲချပြီး နဖားကြိုးထိုးပြီးနေလေပြီ။ လုစုယာ လုပ်ပုံကိုင်ပုံမှာ သေသပ်သည်။

ကုလားအုတ်များကို မပျော့မမာ လက်ဝါးနှင့်ရိုက်ပြီး လှဲချ၊ လည်ပင်းအကြောများကိုထောက်၊ နဖားကြိုးကို လျှင်မြန်စွာထိုးထည့်တပ်ဆင်ခြင်းဖြစ်သည်။

အဆင်သင့်ဖြစ်သည်နှင့် ကြိုးစကို ဘွန်လူအောထံသို့ပစ်ပေးလိုက်၏။

'ညီမလေးလူအော၊ စန်းအော်လုပ်နေတဲ့ပုံစံကို တွေ့သလား၊ သအောကို ညီမသိမှာပေါ့၊ ကုလားအုတ်ကို မောအောင်လုပ်တဲ့သအောပဲ၊ အဲဒီလိုလုပ်'

လုစုယာသည် လူအောကို အော်ဟစ်သတိပေးပြီး နောက်ထပ်ကုလားအုတ်ရိုင်းတစ်ကောင်ကို ဖမ်းဆီးရန် ဆက်လက်ကြိုးစားနေလိုက်သည်။

ဘွန်လူအောသည် တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ကောင်းသော်လည်း သတ္တဝါများနှင့် ပတ်သက်လျှင်မူ စိတ်ထားနူးညံ့ပေသည်။ တိရစ္ဆာန်များသည် ကိုယ်ပြုသမျှနုရမည့်သူများဖြစ်သဖြင့် ရက်ရက်စက်စက်မဆက်ဆံသင့်ဟု ယူဆသည်။

တိရစ္ဆာန်များအား ညှဉ်းပန်းသလိုပြုမူရမည်ကို မလုပ်ရက်သဖြင့် သူမသည် နဖားကြိုးကိုကိုင်ပြီးငိုင်နေမိတော့သည်။

'အူး'

ထိုစဉ် လှဲအိပ်နေသည့်ကုလားအုတ်ရိုင်းကြီးသည် ကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်ပြီး ရုတ်တရက်ထရပ်လာ၏။ မည်သူမျှ မထင်

မှတ်စဉ် ဘွန်လူအောထံ တရှိန်ထိုးပြေးဝင်တိုက်ခိုက်တော့သည်။

ကုလားအုတ်ရိုင်းကြီး၏လှုပ်ရှားမှုမှာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်လျှင်မြန်လှသဖြင့် ၎င်းကုလားအုတ်ရိုင်းကြီးပေါ် ၎င်း၏သနားကြင်နာမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘွန်လူအောမှာ ကုလားအုတ်ရိုင်းကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှုကို မရှောင်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ကုလားအုတ်ကြီး၏ခြေလက်များက ဘွန်လူအောကို ကန်ကြောက် နင်းချေပေတော့မည်။

'ဟာ'

လုစုယာသည် အမှတ်မထင်တွေ့ရသော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် အကြီးအကျယ်ထိတ်လန့်သွား၏။ မလှုပ်မယှက် ငေးကြောင်ကြည့်နေသော ဘွန်လူအောကိုလည်း နားမလည်နိုင်ဖြစ်နေသည်။

ဘွန်တိမ်စန်းနှင့်ဟွမ်ရီစုံတို့မှာ လုစုယာကိုလည်းကောင်း၊ စန်းအော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘွန်လူအောကိုလည်းကောင်း လှည့်မကြည့်နိုင်ကြပေ။

သူတို့တာဝန်မှာ လှိုအတွင်းမှကုလားအုတ်များ ထွက်မလာစေရန်သာဖြစ်သည်။ သူတို့သည် လှိုမြောင်ဝင်ပေါက်မှ မီးတောက်၊ မီးလျှံများ ငြိမ်းမသွားစေရန် အားကြိုးမာန်တက်ဆောင်ရွက်နေကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဘွန်လူအောကို ကယ်တင်မည့်သူဆို၍ လုစုယာတစ်ယောက်သာရှိသည်။ လုစုယာသည် သူ ရင်ဆိုင်နေရသောကုလားအုတ်ကို လျစ်လျူရှုပြီး ဘွန်လူအောရှိရာသို့ပြေးလာခဲ့၏။

သူ့အသက်အန္တရာယ်ကို ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ဘွန်လူအောအားတိုက်ခိုက်မည့် ကုလားအုတ်အမြီးအား ဝင်၍ဆောင့်ဆွဲလေ၏။

မီးစာထည့်နေသော ဘွန်တိမ်စန်းသည် အခြေအနေကို ရုတ်

တရက်လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အန္တရာယ်ကြီးလှသောအလုပ်ကို လုပ်နေသည့် လုစုယာအား တွေ့မြင်သွား၏။

'နောင်ကြီးလုစုယာ သတိထား'

ဟွမ်ရီစုံကလည်း လှည့်ကြည့်သည်။ လုစုယာအတွက် ထိတ်လန့်သွားသည်။

သူက ရုတ်တရက် ပြေးထွက်သွားရန်ဟန်ပြင်လိုက်ရာ ဘွန်တိမ်စန်းက လှမ်းဆွဲလိုက်၏။

'ဟွမ်ရီစုံ ခင်ဗျားထွက်သွားလို့မဖြစ်ဘူး၊ ဒီမီးမြောင်းကို ခင်ဗျားနဲ့ကျွပ် တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ လောင်စာရှာထည့်မှ အားလုံးအန္တရာယ်ကင်းမှာ'

ဟွမ်ရီစုံ ရပ်တန့်သွား၏။ ဘွန်တိမ်စန်း၏စကားက မှန်သည်။

ဘွန်တိမ်စန်းတစ်ယောက်တည်း မီးမြောင်းကို ရှင်သန်အောင် မလုပ်နိုင်ပေ။

'ဗြိုး - ဗြိုး - ဗြိုး'

ကုလားအုပ်နိုင်းကြီးက လုစုယာအား ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ နောက်ပြန်ကန်သည်။

သူ့ခြေထောက်များသည် အလွန်တရာသန်မာပြီး အလွန်တရာ လျင်မြန်၏။

သာမန်လူတစ်ယောက်ဆိုလျှင် ထိုကုလားအုတ်နိုင်းကြီး၏ ကန်ချက်များကို လုံးဝမရှောင်နိုင်ပေ။

လုစုယာကား ထိုကန်ချက်များကို အလွယ်တကူ ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့၏။

ကုလားအုတ်ကြီးမှာ လုစုယာ၏ အမြီးစောင့်ဆွဲခြင်းကိုခံရခြင်း

လုစုယာအား ပြန်လှန်တိုက်ခိုက်နေရခြင်းတို့ကြောင့် ဘွန်လူအောကို ရန်မမူနိုင်တော့ချေ။

ထိုအချိန်၌ လုစုယာ ရှောင်ခွာထားပစ်ခဲ့သည့်ကုလားအုပ်နိုင်းကြီးက ဘူးခန်အော်ကာ လုစုယာထံသို့ပြေးဝင်လာနေသည်။

လုစုယာအနေဖြင့် နောက်တရန်ကို တာကွယ်ရဦးမည်။

'ညီမဘွန်လူအော သတိရပြီမဟုတ်လား၊ မင်း ငေးကြောင်နေရင် ငါဒုက္ခဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ကိုယ့်အတွက်ရော သူများအတွက်ပါ ငဲ့ပြီး ငါပြောသလို မြန်မြန်လုပ်ပါ'

ကုလားအုတ်နိုင်းကြီးသည် လုစုယာကို တဗိုးဗိုးတမြောင်းမြောင်း နောက်ပြန်ပေါက်နေသေး၏။

ဘွန်လူအောမှာ လုစုယာ၏ တင်းတင်းမာမာလေသံကို ကြားရသောအခါမှ သတိဝင်သလိုဖြစ်လာပြီး ကုလားအုတ်နိုင်းကြီး၏ နဖားကြိုးကို အတင်းဆွဲတော့၏။ လုစုယာက သူဆွဲထားသည့်အမြီးကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

ကုလားအုတ်နိုင်းကြီး၏ နောက်လှန်ကန်ချက်သာ ထိသွားပါက သေလျှင်သေ၊ မသေလျှင် မှချဒုက္ခိတဖြစ်သွားနိုင်သည်။

လုစုယာ၏စွန့်စားမှုမှာ ကြည့်မြင်ရသူများအဖို့ သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ်တည်း။

လုစုယာအနေဖြင့်မူ ချစ်သူဘွန်လူအော အန္တရာယ်မဖြစ်စေရေးအတွက် ဝင်ကယ်ရခြင်းဖြစ်တော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် နောက်မှကုလားအုတ်ကြီးသည်လည်း လုစုယာအနီးသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

လုစုယာသည် မာန်သွင်းသံတစ်ချက်အော်ကာ ကျွမ်းပစ်ရှောင်

တိမ်းလိုက်သည်။

သို့သော် မလွတ်နိုင်သလိုဖြစ်သွား၏။ ကုလားအုတ်ကြီး ပြေးလာသည့်အရှိန်မှာ လျှင်မြန်လွန်းသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

'ကဲ - ဟာ'

လုစုယာသည် ဘာမျှမစဉ်းစားတော့ပေ။ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်ဟု ယူဆရသောအလုပ်ကို အမြန်ဆုံး လုပ်လိုက်သည်။

'ဖြောင်း -'

'ဝုန်း -'

'အူး -'

သူသည် ကုလားအုတ်ကြီး၏ဦးခေါင်းကို အတွင်းအားအပြည့်သည့်ထားသောလက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ကုလားအုတ်ကြီးမှာ ဝုန်းခနဲလဲကျသွားပြီး နာကျင်စွာ အော်ဟစ်နေသည်။

မကြာမီ တစ်ချက်နှစ်ချက်အကြောဆွဲကာ ငြိမ်သက်သွားလေတော့၏။

ကုလားအုတ်ကြီး လဲကျသွားခြင်းကြောင့် သဲမှုန့်ဖုန်မှုန့်များ ထောင်းထောင်းထသွား၏။

လုစုယာမှာ သူ့လက်ဝါးကို သုံ့ကြည့်နေသည်။ သူ လွန်စွာ အံ့ဩနေသည်။

ဤမျှ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းသောကုလားအုတ်ကြီးကို သူရိုက်နိုင်စွမ်း ရှိနေသည်ကို အံ့ဩနေခြင်းသာတည်း။

'ငါ - ငါ - ငါ့အတွင်းအားတွေ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်နေပါကလား။ ကုလားအုတ်ကြီး ဒီလိုသေအောင်ရိုက်နိုင်မယ်လို့ ငါမထင်

မှတ်ခဲ့ပါကလား'

လုစုယာသည် ကုလားအုတ်နိုင်းကြီးကို သေချာစွာ စစ်ဆေးလိုက်၏။ ကုလားအုတ်နိုင်းကြီးကား အမှန်တကယ် သေဆုံးသွားလေပြီ။

သစ်ပင်ပေါ်တက်ကြည့်နေသော အရိုးစိမ်းလူမျိုးစု ခေါင်းဆောင်ကျိုလန်ထူကား ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်နေလေ၏။

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်နေသည်။ သစ်ပင်ပေါ်မှ လိမ့်မကျစေရန် သစ်ကိုင်းကိုလှမ်းဆွဲထားလိုက်ရသည်။

သူ မြင်တွေ့နေရသည့်မြင်ကွင်းမှာ အလွန်တရာ ဆန်းကြယ်နေသည် မဟုတ်ပါလော။

သူတို့လူမျိုးစုများသည် ကုလားအုတ်နိုင်းများကို ဖမ်းလေ့ဖမ်းထ မရှိကြပေ။ တစ်ခါတစ်ရံဖမ်းလျှင်လည်း လက်နက်လူသူအမြောက်အများသုံးစွဲပြီး ခက်ခက်ခဲခဲဖမ်းဆီးကြရသည်။

ယခု သူမြင်တွေ့နေရသူများကား ကုလားအုတ်နိုင်းများကို လွယ်လွယ်ကူကူ ဖမ်းလျက်ရှိကြလေသည်တကား။

'အင်း - ဒီလုစုယာဆိုတဲ့လူဟာ တကယ့် လူစင်စစ်မှဟုတ်ရဲ့လား မသိဘူး။ လူကတော့ သေးသေးကလေးပဲ၊ ဒါပေမယ့် အင်အားတွေက ဘယ်ကရသလဲမသိဘူး'

ကျိုလန်ထူသည် သူ ဉာဏ်မီသလောက်သာ စဉ်းစားနိုင်သည်။ ထို့ထက်ပို၍ မစဉ်းစားနိုင်ပေ။

လုစုယာသည် သူ့အမြင်တွင် တန်ခိုးရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ ကုလားအုတ်များကို ခွဲထုတ်သည့် အကြံဉာဏ်လည်း အံ့မခန်းပင်။

'သိပ်တော်တဲ့လူတွေ၊ သူတို့ကို ငါ့လူတွေ ဘယ်လိုယှဉ်နိုင်မှာလဲ၊ ဟိုကောင်မလေးတွေပြေးနေတာလဲ ပျံသွားငှက်ကလေးတွေ ကျနေတာပဲ'

သူ တွေးတောနေခိုက် ဘွန်လူအောသည် သူ့လက်ထဲမှ ကုလားအုတ်ကို မောပန်းသွားအောင် လုပ်နေလေ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ ကုလားအုတ်ရိုင်းကြီးသည် နှာနုအနာခံပြီး ဘွန်လူအောလက်ထဲမှကြိုးကို လွတ်သွားစေရန်ဆောင့်ရုန်းသေး၏။ ဘွန်လူအောမှာ ကုလားအုတ်ရိုင်းကြီးကိုသနားပြီး ကြိုးကို လျှော့ပေးနေပေသေးသည်။

ဘွန်တိမ်စန်းက လှမ်းအော်သည်။

'ညီမလေး - နင် ညှာနေရင် နင်ပဲဒုက္ခရောက်မှာ မောအောင် မြန်မြန်လုပ်၊ နင့်ကြောင့် အရပ်တယ်ပါ၊ လူပိုင်းပါလုပ်ရရင် ဘယ်ကောင်းတော့မလဲ'

ဘွန်လူအောသည် ထိုအခါကျမှ စန်းအော်လုပ်သည့်ပုံစံအတိုင်း လိုက်လုပ်သည်။ ငါးပတ်မျှဆွဲပြေးပြီးသောအခါ ကုလားအုတ်ရိုင်းကြီးမှာ မောပန်းပြီး ဘွန်လူအောပြုသမျှ နုလာတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် စန်းအော်က သူ ဆုံးမသွန်သင်ရသည့် ကုလားအုတ်ကြီးကို လုစုယာလက်ထဲသို့ လာထည့်၏။ လုစုယာက ကြိုးစကို လှမ်းယူပြီး ကုလားအုတ်ရိုင်းကြီးအား အကဲခတ်လိုက်၏။

'ဟား ဟား ဟား စန်းအော်တို့က ဒါမျိုးဆို သိပ်အားကိုးရတယ်၊ ကုလားအုတ်ကြီးဟာ အရှင်သခင်ကောင်းကောင်းနဲ့ တွေ့သွားတယ်'

ကုလားအုတ်ရိုင်းကြီးမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများရွှဲနစ်နေ၏၊ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်တစီစီထွက်နေသည်။

သူ့ အရိုင်းစိတ်များသည် ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရပြီ၊ စန်းအော်က ထိုကုလားအုတ်ကြီးကို ကောင်းကောင်းပညာပေးခဲ့လေပြီ။

'တော်လောက်ပါပြီလေ၊ သေသွားတဲ့ကုလားအုတ်နှစ်ကောင်အစား ဒီနှစ်ကောင်ကိုထည့်သုံးလိုက်ရင် နဂိုအတိုင်းပြန်ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား၊ ဟွမ်ရီနို'

လုစုယာက လှမ်းပြောရာ ဟွမ်ရီနိုက ပြုံးပြုံးကြီးခေါင်းညိတ်ပြလေ၏။

သူသည် ကုလားအုတ်များ ထမ်းဆောင်ရမည့်ဝန်စည်စလှယ်များကို မထမ်းလိုသူ ဖြစ်သည်။ ယခု သူ့လိုဘ ပြည့်သွားပြီ မဟုတ်ပါလား။

ဘွန်လူအောထံမှ ကုလားအုတ်ကိုရရှိသောအခါ ဝန်စည်စလှယ်အားလုံးကို ဝေမျှတင်ကြသည်။

အားလုံး လူလွတ်ကိုယ်လွတ် ခရီးဆက်နိုင်ပေတော့မည်။

'ဟေ့လူ - ကျိုလန်ထူ ဆင်းခဲ့တော့၊ အားလုံး အဆင်ပြေသွားပြီ သွားကြစို့'

ဟွမ်ရီနိုက သစ်ပင်ပေါ်မှ ကျိုလန်ထူကိုအော်ခေါ်လိုက်သည်။

ကျိုလန်ထူသည် လုစုယာတို့အုပ်စုကို မကြောက်စဖူးကြောက်၊ မရိုသေစဖူး ရိုသေလျက် သစ်ပင်ပေါ်မှ တုန်တုန်ယင်ယင်ဆင်းလာ၏။ လုစုယာအား အရိုအသေပေး ဂါရဝပြုသည်။

'တဲ - ခင်ဗျား လမ်းပြပေတော့၊ ကျုပ်တို့ နောက်ကလိုက်မယ်'

ကျိုလန်ထူ ခေါင်းညိတ်ပြီး ရှေ့မှထွက်သွား၏။ လုစုယာတို့လည်း လူတစ်ယောက်လျှင် ကုလားအုတ်တစ်ကောင်စီဆွဲကာ ကျိုလန် ထူနောက်မှ တန်းစီလိုက်သွားကြလေသတည်း။

❖ ❖ ❖

အခန်း(၁၄၂)
ရန်သူမှ မိတ်ဆွေသို့

သည်တစ်ကြိမ်တွင်တော့ သူတို့အားလုံး အနောက်စူးစူးသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့တွင် ပစ္စည်းတင်ရန် ကုလားအုတ်ငါးကောင်နှင့် လမ်းပြအပြည့်အစုံပါနေပြီဖြစ်ရကား ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းခရီးမှာ လွန်စွာ အဆင်ပြေချောမွေ့လေတော့၏။

လုစုယာသည် သိုင်းပညာ၌အစွမ်းထက်သကဲ့သို့ ဗွမ်ရိစုကလည်း သူ့ဒေသမဟုတ်သော်လည်း သူ၏လျှင်မြန်ပါးနပ်မှုဉာဏ်၊ ဆင့်မအာရုံတို့ဖြင့် ဒေသအခက်အခဲ ရာသီဉတုအခက်အခဲများကို ကြိုတင်ခန့်မှန်း ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ရှည်လျားသောခရီးတွင် မယဉ်ကျေးသော လူရိုင်းလူမျိုးစုများစွာကို တွေ့ကြုံခဲ့ရ၏။ သို့သော် ပြဿနာအကြီးအကျယ် မပေါ်ခဲ့ချေ။ အကြောင်းမှာ အမိုးစိမ်းလူမျိုးစုခေါင်းဆောင် ကျိုလန်ထူ ပါခဲ့သော

ကြောင့်တည်း။

ထိုလူရိုင်းများနှင့်တွေ့ခါစက ပါချီမန်း၏ရွှေတံဆိပ်တော်ထုတ်ပြရန် လုစုယာကြံစည်ခဲ့သေးသည်။ သူထုတ်မပြဖြစ်ခဲ့ပေ။ ကျိုလန်ထူသည် မင်းတိုင်းကျေးရွာ ဝတ္တရားကျေရာ မဟုတ်ဘဲ လုစုယာတို့ဘက်မှ လိုလိုလားလား ကာကွယ်ရှင်းပြခဲ့သဖြင့် လူရိုင်းလူမျိုးစုများသည် လုစုယာတို့အား မည်သို့မျှအန္တရာယ်မပေးဘဲ သူတို့နယ်အားဖြတ်ကျော်ခွင့်ပေးခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းကို အောင်မြင်စွာ ဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့လေသည်။

လုစုယာသည် ပါချီမန်း၏ရွှေတံဆိပ်တော်ကို ထုတ်ပြပြီး ပါချီမန်းကို သိမသိ မေး၏။

ကျိုလန်ထူက -

'ကျိုအာကျိ လူမျိုးခေါင်းဆောင် ပါချီမန်းလား၊ ကျုပ် ကောင်းကောင်းသိတာပေါ့၊ အဲဒီနောက်က စာတမ်းရဲ့အဓိပ္ပါယ်ကိုရော ခင်ဗျားတို့သိရဲ့လား'

'ပါချီမန်းကိုယ်တိုင်က ပြောတာတော့ သစ္စာနဲ့သတ္တိလို့ ဆိုတာပဲ'

'ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ သစ္စာနဲ့သတ္တိပါပဲ၊ ဒီလူတွေဟာ သစ္စာနဲ့သတ္တိကို ဘုရားလိုကိုးကွယ်ပြီး သူတို့အသည်းနှလုံးထဲမှာ တကယ်ထည့်သိမ်းထားတဲ့လူဗျ၊ သူဟာ ကျုပ်တို့လူမျိုးစုတွေလိုပဲ ဖြစ်သလိုဝတ်တတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့အသည်းနှလုံးမှာဝတ်ဆင်ထားတဲ့ သစ္စာနဲ့သတ္တိကတော့ သိပ်လှတာဗျ'

လူရိုင်းတစ်ယောက်၏နှုတ်မှ ကဗျာဆန်ဆန်စကားလုံးများကို ကြားရသောအခါ လုစုယာလွန်စွာအံ့ဩမိ၏။ ကျိုလန်ထူသည် ပါချီမန်းကို လေးစားပုံရသည်။

'ခင်ဗျား သူ့အကြောင်း အတော်သိပုံရတယ်၊ နည်းနည်းပါးပါး လောက် ပြောမပြနိုင်ဘူးလား'

လုစုယာက မေးခြင်းဖြစ်၏။

ကျိုလန်ထုက -

'ပြောနိုင်ပါတယ်ဗျာ၊ ပါချီမန်းဟာ တကယ်ရဲရွှမ်းသတ္တိရှိတဲ့ လူပါ၊ သူ့စစ်သည်တော် ဆယ့်နှစ်ယောက်နဲ့ ပါချီမန်းဟာ ထလီမူချိုင့် ဝှမ်းမှာ အတော်ကျော်ကြားခဲ့တာပေါ့၊ ဒီထလီမူချိုင့်ဝှမ်းထဲက အရိုင်း လူမျိုးစုကလေးတွေဟာ ပါချီမန်းကို သိပ်ပြီးချစ်ကြည်ညိုတယ်၊ သူဟာ သိုင်းပညာကောင်းသလို စိတ်ထားလဲသိပ်ကောင်းတာကိုး၊ ဒီလူမျိုးစု တွေကို သူဟာ သူ့ရဲ့ရွှေတံဆိပ်တော်တွေ လက်ဆောင်ပေးခဲ့တယ်၊ အဲဒီတံဆိပ်တော်ဟာ ပါချီမန်းရဲ့အမှတ်တံဆိပ်ဆိုတာ သိထားကြ တော့ ဒီကလူမျိုးစုတွေဟာ အဲဒီအမှတ်တံဆိပ်ပါလာရင် သွားချင်ရာ သွား လာချင်ရာလာ ခွင့်ပြုကြတာပဲ'

'ဪ -'

လုစုယာမှာအစ ဟွမ်ရီစုံအဆုံး အားလုံးသည် အာမေဋိတ်သံ များ ပြုမိကြသည်။

ထိုခရီးစဉ်အတွင်း ကျိုလန်ထုနှင့် လုစုယာတို့အုပ်စုသည် အတော်ကလေး ရင်းနှီးခင်မင်သွားသည်။ ဤ ဟန်တရုတ်တစ်စုသည် သိုင်းပညာ၌ ထူးထူးခြားခြားထက်မြက်သော်လည်း မာနတရား လုံးဝ မရှိကြောင်း ကျိုလန်ထု သိရှိလာသည်။ သူ့အား ထွက်မပြေးနိုင်အောင် အကြောဝိတ်ပညာဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုပြုထားသော်လည်း သူတို့ကတိ အတိုင်း မိမိအားပြန်လွှတ်ပေးမည်ကို ကျိုလန်ထု ယုံမှားသံသယ လုံးဝမရှိဘဲ ဖြစ်လာသည်။

သူသည် လုစုယာတို့အုပ်ထဲတွင် လုစုယာ၏တန်းတူရည်တူ ဆက်ဆံတတ်မှုနှင့် သိုင်းပညာထူးချွန်မှု သဟဇာတမျှပုံကိုလည်း ကောင်း၊ ဘွန်တိမ်စန်း၏ အေးဆေး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ နေတတ် သောစရိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘွန်လူအော၏သိမ်မွေ့ယဉ်ကျေးမှု ကိုလည်းကောင်း၊ စန်းအော်၏ ဆတ်ဆတ်ကြဲမဟုတ်မခံ ရဲရင့်မှုကို လည်းကောင်း၊ ဟွမ်ရီစုံ၏ ရင်းနှီးဖော်ရွေသောနောက်ပြောင်တတ်မှု ကိုလည်းကောင်း သိနားလည်လာသည်။ အားလုံး စိတ်ရင်းကောင်း ရှိကြောင်းသိလာသဖြင့် သံယောဇဉ်တွယ်တာလာသည်။

သူတို့ခရီးအတူထွက်ခဲ့စဉ်တစ်ရက်က ဟွမ်ရီစုံက သူ့အား မေးမြန်းခဲ့၏။

'ကျိုလန်ထု ခင်ဗျားက အနိုးစိမ်းလူမျိုးစုတွေထဲမှာ ခေါင်းဆောင် ပေါ့နော်၊ ဟုတ်လား'

ကျိုလန်ထုမှာ ထိုအုပ်စုနှင့်ရင်းနှီးနေပြီဖြစ်၍ ရယ်ရယ်မောမော ပြောသည်။

'ခေါင်းဆောင်ပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်အမိန့်ကို အားလုံးနာခံကြပါတယ်'

'ခင်ဗျားက သတ်ဆိုသတ်၊ သေဆိုသေ အမိန့်နာခံရဲ့လား'

'နာခံပါတယ်ဗျာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ခင်ဗျားတို့အုပ်စုထဲမှာ ဘုရင်ငယ်တစ်ပါးပေါ့ နော်'

ကျိုလန်ထု အတန်ကြာစဉ်းစား၏။

ပြီးမှ -

'အင်း - ဆိုမယ်ဆိုရင်လဲ ဆိုလောက်ပါတယ်'

'ဟား - ဟား - ဟား အဲဒါပြောတာပေါ့ဗျာ၊ ဘုရင်တစ်ပါး

လောက် အာဏာရှိတဲ့လူတွေဟာ ကျုပ်တို့ဓာပ်စုနဲ့ လာပေါင်းမိပြီဆိုရင် ခြေကျင်လျှောက်ရတဲ့တန်ခိုးရှင်ဘဝကို ရောက်သွားရတော့တာပဲ ဗျ၊ ဟား - ဟား - ဟား'

ဟွမ်ရီဂိုက ဟာသပြောခြင်းသာဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုဟာသများထဲ၌ သူတို့သည် သာမန်လူသားများသာဖြစ်ကြောင်း နှိမ့်ချသည့် အဓိပ္ပာယ်များပါနေသဖြင့် ကျိုလန်ထူမှာ မရယ်နိုင်ရှာခဲ့ပေ။

ပါချီမန်းနှင့် ထူကိုတို့ကဲ့သို့သော လူမျိုးစုအကြီးအကဲများသည်လည်း သူတို့နှင့်အတူ ခရီးမိုင်အတော်များများ လမ်းလျှောက်ခဲ့ရကြောင်း ဟွမ်ရီဂိုက ကျိုလန်ထူအား ရှင်းလင်း၍ပြောပြခဲ့လေ၏။

ဤသို့ဖြင့် ရှစ်ရက်မြောက်နေ့၌ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းနယ်စပ်ဆုံး၍ မဟာသဲကန္တာရ၏နယ်စပ်သို့ ရောက်ရှိလာတော့သည်။

သဲပြင်ကြီးကား သူတို့၏ရှေ့တွင် ပင်လယ်ဝါကြီးအလား မျက်စိတစ်ဆုံး ကျယ်ပြောစွာ တည်ရှိနေသည်။ အဝေး၌ သဲပြင်နှင့် မိုးသားတို့ ထိစပ်နေသည့် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကိုလည်း တွေ့ရှိရသည်။

ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းဆိုသည်မှာ သဲကန္တာရမဟုတ်ပေ။ သစ်ပင်ဝါးပင်အချို့ရှိသည်။ သဲကန္တာရကဲ့သို့ လွင်တီးခေါင်များရှိသော်လည်း မြက်နှင့်အခြားသစ်ပင်များကို မကြာခဏပြန်တွေ့ရှိရတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကုလားအုတ်များအတွက် အစာရေစာရှားပါးခြင်း လုံးဝမရှိခဲ့ပေ။

ထလီမူချိုင့်ဝှမ်း၏ ရေရနိုင်သောနေရာများမှ သူတို့အားလုံး၏ သားရေအိတ်များထဲတွင် ရေများဖြည့်တင်းခဲ့ကြသည်။

မဟာသဲကန္တာရကား သဲကန္တာရသက်သက်ဖြစ်၏။ သစ်ပင်မြက်ပင် လုံးဝမရှိ။ သဲအတိပြီးသည်။ အပူရှိန်က အပေါ်အောက်

ညှပ်၍ ဖုတ်ပေးလျက်ရှိသည်။

သဲကန္တာရခရီးသွားများဆိုသည်မှာ ပေါင်းအိုးထဲ၌ ခရီးသွားနေရသည်နှင့် ဘာမျှမခြားနားပေ။

သူတို့သည် သဲကန္တာရကြီးထဲသို့ သုံးရက်ခရီး တိုးဝင်လာခဲ့ကြလေပြီ။ သူတို့နှင့် ခရီးသွားဖော်သွားဖက်များ တွေ့ရလေမည်လားဟု ရှာဖွေခဲ့ကြသော်လည်း မည်သည့်သက်ရှိခရီးသွားမျှ မတွေ့ကြရပေ။

သူတို့တွေ့ရသည်မှာ သဲတောင်ကုန်းများနှင့် ရေဟု မကြာခဏ အထင်မှားရသော တံလျှပ်များသာ ဖြစ်ချေတော့သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ သဲကန္တာရလေပြင်းများနှင့် တွေ့ကြုံရသဖြင့် သဲကန္တာရအတွေ့အကြုံ ဆိုးဝါးလှချည်လားဟု တွေးပြီး စိတ်သောကများရောက်နေကြခိုက် သဲမုန်တိုင်းများနှင့်တွေ့ဆုံရသောအခါတွင်ကား ကျိုလန်ထူမှအပ အားလုံး ငရဲရောက်သကဲ့သို့ ခံစားကြရလေ၏။

ကျိုလန်ထူ၏တူညီမှုသာမရှိလျှင် ထိုရဲငါးဖော်ထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်သည် စောစောစီးစီးသေဆုံးရမည်မှာ သေချာသလောက် ရှိနေပေတော့သည်။

ကျိုလန်ထူ၏အကြံပေးချက်များနှင့် လုံ့စုံယာတို့လေ့လာချက်များပေါင်းစပ်ကာ အဝတ်ထူကြီးများ ဝတ်ဆင်ကြရသည်။

မုန်တိုင်းလာလျှင် မည်သို့ သဲကတုတ်လုပ်ရသည်ကို ကျိုလန်ထူက သင်ကြားပေးသည်။

သဲမုန်တိုင်းများတိုက်ခတ်ပြီးသွားသောအခါ သူတို့ ခရီးဆက်ကြရပြန်သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် သိမ်းငှက်တစ်ကောင်တလေနှင့် သဲကန္တာရလင်းတ တစ်ကောင်တလေကိုတွေ့ရှိတတ်ကြသည်။

ထိုအခါမျိုးတွင် စန်းဇော်တစ်ယောက် လက်ညှိုးတထိုးထိုးဖြင့်

ကောင်းကင်ကြီးကိုလက်ညှိုးထိုးကာ ထိုတိရစ္ဆာန်များကို တပြပြ လုပ်တော်၏။

'အဲဒီသိမ်းငှက်တွေနဲ့ လင်းတတွေတွေ့တော့ ဘာပျော်စရာရှိတာမှတ်လို့ ကျွန်းလုံမလေးရယ်၊ ဒီကောင်တွေဟာ မရဏတမန်တွေကွယ့်၊ သူတို့ကိုမြင်ရတာ သိပ် နိမိတ်ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီကောင်တွေက အသေကောင်တွေမြင်ရင် ပေါ်လာတတ်တဲ့ကောင်မျိုးတွေ'

ဟွမ်ဒီစုံက စန်းအော်ကို သည်းမခံနိုင်ဟန်ဖြင့် ထိုသို့ပြောလေ၏။

'အို - ဒီလောက် သက်ရှိဆိုတာ လုံးဝမတွေ့ရတဲ့နေရာမျိုးမှာ ဒီလို သက်ရှိတစ်ကောင်နှစ်ကောင်ကို တွေ့ရတာ ဘယ်လောက် ပျော်စရာကောင်းသလဲ၊ ငါတို့လိုအဖော်တွေ ရှိနေသေးတယ်လို့တွေးပြီး ပျော်နိုင်သေးတာပေါ့'

ဟွမ်ဒီစုံက ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။

စန်းအော်၏အတွေးကလည်း မဆိုးလှဟုမှတ်ချက်ချရသည်။

သဲကန္တာရခရီးသည်များသည် ကုလားအုတ်ကိုယ်စီဆွဲကာ ကန္တာရထဲတန်းစီလျှောက်နေကြ၏။ သူတို့၌ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက်ဟူသော သံမဏိစိတ်ဓာတ်တို့သာ မရှိလျှင် ဤသဲကန္တာရခရီးကို သူတို့လျှောက်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ချေ။

စန်းအော်သည် တစ်ရက်မှ နှစ်ရက်၊ နှစ်ရက်မှသုံးရက် ဆက်တိုက်လျှောက်လာရသောအခါ မျက်နှာကလေး ရှုံ့မဲ့လာ၏။

'အစ်ကိုလုစုယာ၊ ညီမတို့ ဘယ်နှစ်ရက်ဆက်လျှောက်ရဦးမှာလဲ'

လုစုယာက ပြုံး၍ဖြေလေ၏။

'ငါသိတာကတော့ အဲဒီသဲကန္တာရကြီးဆုံးသွားတဲ့ အထိလျှောက်ရမယ်ဆိုတာပဲ၊ အေး - ဘယ်နှစ်ရက်ကြာမယ်ဆိုတာ သိချင်ရင်တော့ ငါ့ကိုမမေးနဲ့ ပေါ့ဒီ ကျိုလန်ထူကိုမေး'

ဟွမ်ဒီစုံကလည်း ရယ်၍ပြော၏။

'ဟုတ်တယ် အဲဒီသဲကန္တာရထဲမှာ အပ်ပျောက်တာကအစ သိနိုင်တဲ့လူဆိုလို့ ပေါ့ဒီ ကျိုလန်ထူပဲရှိတယ်၊ မေးချင်ရာမေး အားလုံးကိုဖြေမည်ဆိုတဲ့ ပုရောဟိတ်ဟာ သူပဲ'

ကျိုလန်ထူသည် သည်လူများက သူ့အား အမှန်တကယ် နှိုးကျူနေခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိရှိ၏။

ကျိုလန်ထူက -

'ကျုပ်က သဲကန္တာရအကြောင်းအကုန်သိတယ်၊ ခင်ဗျားကတော့ တရုတ်ပြည်ကအကြောင်းတွေ အကုန်သိတယ်၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားအရဆိုရင် ခင်ဗျားလဲ တရုတ်ပြည်ကပုရောဟိတ်ပဲပေါ့'

'ဟား - ဟား - ဟား - ကျိုလန်ထူ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်အကြောင်းမှ မသိဘဲကိုးဗျ၊ ထားပါတော့ဗျာ၊ ရှက်စရာကောင်းတဲ့ကျုပ်အကြောင်းကိုတော့ ဖွင့်မပြောပါရစေနဲ့တော့၊ တရုတ်ပြည်ရဲ့ပုရောဟိတ်လို့ပဲ သတ်မှတ်ထားပါတော့'

ဟွမ်ဒီစုံက သူ့ဘဝဟောင်း စောရဒေဝအကြောင်းကို ထုတ်မပြောလိုသဖြင့် ထိုသို့ ရယ်မောပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျိုလန်ထူသည် ဟွမ်ဒီစုံကို ပို၍ခင်မင်သည်။ အကြောင်းမှာ ဟွမ်ဒီစုံသည် ထိုလူငါးယောက်ထဲ၌ ဥပဓိရုပ် အညံ့ဆုံးဖြစ်သည့်ပြင် မျိုးရိုးအားဖြင့်လည်း သာမန်မျိုးရိုးသာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။

လုစုယာ၊ ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဘွန်လူအောနှင့် ကျွန်းစန်းအော်တို့

အားလုံးသည် အခြေအနေရှိန်မှုကျနေသော်လည်း မျိုးကြီးဆွေကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။

သူတို့လေးယောက်စလုံး မှူးကြီးမတ်ရာမျိုးနွယ်များဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် သာမန်မျိုးရိုးဖြစ်သောဟွမ်ရီစုံသည် သူလိုလူမျိုးတစ်ယောက်အဖို့ အပြေပြစ်ဆုံး စိတ်လက်ရှင်းရှင်းဆက်ဆံနိုင်သောဆွေမျိုးဖြစ်နေသည်။

ဟွမ်ရီစုံကလည်း ကျိုလန်ထူကို ခင်မင်ရင်းနှီးစွာပင်ဆက်ဆံသည်။

တရုတ်ပြည် သိုင်းလောကမှအဖြစ်အပျက်များ၊ သိုင်းဂိုဏ်းကြီးများအကြောင်း၊ အလွန်တရာ ထူးဆန်းသောတိုက်ပွဲများအကြောင်း၊ လုစုယာ နောက်ဆုံးဆင်နွှဲခဲ့သည့် လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့ကိုးပါးတို့၏ မျိုးခင်းကိုးကွက်အကြောင်းစသည်တို့ကို ညပိုင်း နားနေသည့် အချိန်များ၌ ပြောခဲ့၏။

ထို့ပြင် သူတတ်ကျွမ်းသည့် ခါးပိုက်နှိုက်ပညာကို ပဥ္စလက်ပညာပမာ လုပ်ပြလေ့ရှိသဖြင့် ကျိုလန်ထူမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် တအံ့တသြဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ကျိုလန်ထူသည် ဟွမ်ရီစုံကို ချစ်ခင်လေးစားသည့်အပြင် အထင်လည်းကြီး၏။

လုစုယာကို သူအထင်ကြီးသည်မှာတစ်မျိုး၊ ဟွမ်ရီစုံကို သူအထင်ကြီးသည်က တစ်မျိုးဖြစ်သည်။

သူသည် ပထမတစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၌ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းခရီးစဉ်တွင် လမ်းပြအဖြစ်လိုက်ခဲ့သော်လည်း စိတ်လိုလက်ရမဟုတ်ပေ။

ကြောက်၍ လိုက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် - နောက်ပိုင်း၌ လုစုယာတို့အုပ်စု၏စိတ်နေသဘောထားကိုသိလာသည့်အပြင် ဟွမ်ရီစုံက ခင်မင်အောင်ပေါင်းလာသည့်အတွက် စိတ်ပါလက်ပါလမ်းပြကူခဲ့ပေသည်။

တွေ့ကြုံရသည့်အခက်အခဲများကိုလည်း ရဲဘော်ရဲဘက် သွေးသောက်များပမာ ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည်။

သူသည် လုစုယာတို့အုပ်စု၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကဲ့သို့ သူ့ကိုယ်သူ ထင်မှတ်ခဲ့ပေသည်။

စန်းအော်က လှမ်းအော်သည်။

'ကျိုလန်ထူ ကျွန်မမေးတာကို ဖြေစမ်းပါဦး'

ကျိုလန်ထူက ပြုံး၍မေးလိုက်၏။

'ဘာများလဲ ကျန်းလုံမလေး'

သူက ဟွမ်ရီစုံ၏အသုံးအနှုန်းကိုလိုက်၍သုံး၏။

'ဒီသဲကန္တာရကြီးကိုကျော်ဖြတ်ရင် ဘယ်နှစ်ရက်ကြာအောင် ကျော်ဖြတ်ရမလဲလို့ မေးနေတာ'

'ဩော် - ဒါလား'

ကျိုလန်ထူ ခေတ္တမျှစဉ်းစားလိုက်၏။ ထို့နောက် လက်ချိုးရေတွက်သည်။

'အင်း - ဒီနှုန်းအတိုင်းဆက်သွားမယ်ဆိုရင်တော့ နောက်ထပ်သုံးပတ်လောက် နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်လောက်ကြာလိမ့်မယ်လို့ ခန့်မှန်းရတယ်'

'အမလေး - လေး'

စန်းအော်လန့်သွားသည်။ အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားသည်။

ထို့နောက် သူမက ညည်းညည်းညူညူပြော၏။

'တကယ့်ခရီးပဲ၊ ဘာမှလှုပ်ရှားမှုမရှိဘူး၊ ရန်သူလဲမရှိဘူး၊ မိတ်ဆွေလဲမရှိဘူး၊ လူလဲမတွေ့ရဘူး၊ တစ်နေ့လာလဲ ဒီသဲဝါဝါတွေ၊ တစ်နေ့လာလဲ ဒီသဲဝါဝါတွေ ပွတိုက်တဲ့အပူကလဲ သေချင်စော်နံနေတာပဲ'

လုစုယာသည် စန်းအော်ကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ထားရသည်။ ထယ်တိုဆရာတော်ကဲ့သို့သောဆရာမျိုးကပင် စန်းအော်ကို လိုက်လိုက်လျောလျော ဆက်ဆံခဲ့လျှင် မိမိက အဘယ့်ကြောင့် လိုက်လိုက်လျောလျော မဆက်ဆံနိုင်ရမည်နည်း။

ထို့ပြင် - သူမသည် မိမိ၏မွေးစားညီမလေး ဖြစ်နေသေးသည် မဟုတ်ပါလော။

လုစုယာက ကျိုလန်ထူအား လှမ်းမေးသည်။

'ကျိုလန်ထူ ရှေ့ဆက်ဘယ်လိုသွားကြရမှာလဲ ဒီပုံစံအတိုင်းသွားရုံပဲလား၊ သဲကန္တာရလူရိုင်းတွေနဲ့တွေ့ရင် ဘယ်ပုံတိုက်ခိုက်ရမှာလဲ၊ တကယ်လို့ မတိုက်ဘဲရှောင်ချင်ရင်တောင် ဘယ်လိုရှောင်ရမလဲ'

ကျိုလန်ထူက ခေါင်းညိတ်၏။

'သဲကန္တာရထဲမှာ အန္တရာယ်တွေအများကြီးရှိတယ်၊ ဒါကို သူရဲကောင်းလေးလဲ သိမှာပါ။ အဲဒီအထဲမှာ အဆိုးဆုံးကတော့ ကန္တာရမြွေခွေးလို့ခေါ်တဲ့ မြွေခွေးတွေပဲ၊ ဒီကောင်တွေဟာ အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ များသောအားဖြင့်တော့ ဒီကောင်တွေနဲ့ တွေ့လေ့မရှိပါဘူး၊ သိပ်ကံဆိုးတဲ့လူတွေသာ တွေ့တတ်ကြတာပါ'

'နောက်တွေ့နိုင်တဲ့အန္တရာယ်က ကန္တာရလူရိုင်းတွေပဲ၊ ကန္တာရလူရိုင်းဆိုတာ အိုးအိမ်အခြေတကျမရှိဘူး၊ မြင်းတစ်စီး ဓားတစ်ချောင်းဟာ သူတို့ရဲ့အိမ်ပဲ၊ အိုးခွက်ပန်းကန်ပဲ၊ ဒီကောင်တွေဟာ

ကျုပ်တို့လူမျိုးစုတွေထက် ဆိုးတယ်၊ သတ်မယ်၊ ဖြတ်မယ်၊ ဒါဟာ သူတို့အလုပ်ပဲ၊ သတ်ရင် ရက်ရက်စက်စက် ညှင်းပန်းသတ်တတ်တယ်'

'သဲကန္တာရမုန်တိုင်းကိုတော့ ခင်ဗျားတို့တွေ့ဖူးပြီးပြီ၊ ဘယ်လိုအကာအကွယ်ယူရသလဲဆိုတာလဲ ကျုပ်ပြပြီးပြီ အဲ - ကံဆိုးရင် မြွေခွေးအုပ်နဲ့တွေ့နိုင်တယ်၊ ရာသီဥတုဒဏ်ကတော့ သဲကန္တာရလေဆင်နှာမောင်းပဲ၊ အဲဒီလေဆင်နှာမောင်းဒဏ်ကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုမှမကာကွယ်နိုင်ဘူး၊ ကံကောင်းရင်လွတ်မယ်၊ ကံဆိုးရင် အဲဒီအထဲပါသွားမယ်၊ နှစ်လမ်းပဲရှိတယ်'

'နောက်ဆုံးပြောချင်တာကတော့ သဲကန္တာရမှာ ဖြတ်လမ်းမရှိဘူး၊ သဲကန္တာရရဲ့ အဓိကလိုအပ်ချက်က ရေပဲ၊ ရေရနိုင်တဲ့ အိုအေစစ်တွေကိုဦးတည်ပြီး ခရီးဆက်ရတယ်၊ ဒါကိုတော့ ခင်ဗျားတို့အားလုံး သိပြီးသားပါ။

ကျိုလန်ထူက စေတနာအပြည့်အဝဖြင့် အသေအချာ ရှင်းလင်းပြောပြသည်။

လုစုယာသည် စိတ်ထဲ၌စွဲနေအောင် မှတ်သားထားလိုက်သည်။

လုစုယာက -

'ကျိုလန်ထူ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ပြောခဲ့တဲ့စကားတစ်ခွန်းရှိတယ်၊ ခင်ဗျားမှတ်မိရဲ့လား'

'ဘာများလဲဗျာ၊ ကျုပ်မမှတ်မိတော့ပါဘူး'

'ခင်ဗျားကို စဖန်းတုန်းက ကျုပ်ပြောခဲ့တယ်၊ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းဆုံးအောင်တော့ ခင်ဗျား လမ်းပြလုပ်ရမယ်၊ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းဆုံးရင် ခင်ဗျားကို ပြန်လွှတ်ပေးမယ်ဆိုတာလေ'

'ညြော် - ဒါလား'

လုစုယာသည် လျှပ်တစ်ပြက်ပင် ကျိုလန်ထူ၏ကျောပြင်ကို ပုတ်လိုက်၏။

'ဖျန်း'

ကျိုလန်ထူ၏ပေါင်တွင် ဝိတ်ဆို့နေသော သွေးကြောလေကြောများ ပွင့်သွား၏။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် ရေမြှုယခင်ကလို ပေါ့ပါးသွားသည်။ သူသည် လုစုယာကို ငေးမောကြည့်နေမိ၏။

ပေါ့ပါးသွားသည့်အတွက် သူ့ရင်ထဲ၌ ပျော်ရွှင်လန်းဆန်းသွားခြင်း မရှိပါချေ။

လုစုယာက ဆက်ပြော၏။

'ကျုပ်တို့ဟာ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းအကြောင်း စုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့ပါတယ်၊ တကယ့်တကယ်မှာတော့ အပြောဟာ အပြောပါပဲ၊ လက်တွေ့ကျတော့မှ တကယ့်အခက်အခဲတွေကို တွေ့ရတော့တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ကို သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်တွေက ကျုပ်တို့အတွက် မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်ကို ပို့လွှတ်ပေးခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီမိတ်ဆွေကတော့ တခြားလူမဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားပါပဲ ကျိုလန်ထူ၊ ခင်ဗျားရဲ့ကျေးဇူးကြောင့် ကျုပ်တို့လူသိုက်ဟာ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းကို ဘေးမသီရန်မခ ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်'

ကျိုလန်ထူမှာ လုစုယာ၏ချီးမြှင့်စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံးသိမ့်သိမ့်တုန်တုန် ဖြစ်သွားတော့သည်။

'ဒါ - ဒါတွေဟာ အသေးအဖွဲတွေပါဗျာ၊ ကျုပ်မပါလဲ ခင်ဗျားတို့ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းကိုကျော်ဖြတ်နိုင်မှာပါ၊ ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ ပါချီမန်းရဲ့

ရွှေတံဆိပ်တွေပါလာတာပဲဥစ္စာ'

ကျိုလန်ထူက သူ့ကိုယ်သူနှိမ့်ချစကားဆိုသည်။

လုစုယာက ရယ်လိုက်၏။

'ရွှေတံဆိပ်တော်တွေက လူရိုင်းအုပ်စုတွေနဲ့တွေ့တဲ့အခါမှာတော့ အသုံးကျတာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့အားလုံး နှံ့ပြင်ကြီးထဲဆင်းခါနီးဆဲဆဲ ခင်ဗျားတားလိုက်တာ သတိမရဘူးလား၊ အဲဒီနှံ့ပြင်တွေမှာတော့ ဒီရွှေတံဆိပ်တော်ဟာ အသုံးမကျတော့ပါဘူး၊ ခင်ဗျားသာမပါရင် ကျုပ်တို့ထဲက တစ်ယောက် သို့မဟုတ် နှစ်ယောက်လောက် ကိစ္စချောသွားနိုင်တယ်'

လုစုယာသည် သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို လက်ဖမိုးယှက်ကာ ဂါရဝပြုသည်။

'နောင်ကြီးကျိုလန်ထူ၊ ခင်ဗျားဟာ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းတင်မကပါဘူး၊ သဲကန္တာရထဲကိုတောင် ကျုပ်တို့နဲ့အတူ သုံးလေးရက် လိုက်ပို့ပြီးပါပြီ၊ ခင်ဗျားကျေးဇူးဟာ ကြီးမားလှပါတယ်၊ ကျုပ် ကျေးဇူး တင်လို့မဆုံးတော့ပါဘူး၊ ကဲ - ခင်ဗျား လိုရာသွားနိုင်ပါပြီ၊ ခင်ဗျား လူမျိုးစုတွေ ရှိရာ ပြန်နိုင်ပါပြီ'

သူတို့၏ခေါင်းဆောင်လုစုယာကပင် ဂါရဝပြုနှုတ်ဆက်နေသဖြင့် ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဘွန်လူအော၊ စန်းဘောင်နှင့် ဟွမ်ရှိုဖုတို့ကလည်း လုစုယာနည်းတူ ဂါရဝပြုနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဟွမ်ရှိုဖုက -

'နောင်ကြီးကျိုလန်ထူ၊ ကျုပ်တို့ ခွဲကြဦးစို့၊ ခင်ဗျားရဲ့လူမျိုးစုတွေဆီ ပြန်သွားလိုက်ပါဦးခင်ဗျာ'

ထိုအခါကျမှ ကျိုလန်ထူသတိပြန်ဝင်ပြီး ပြန်လည်ဂါရဝပြုသည်။

'မိတ်ဆွေတို့ ကျွပ်သွားပါတော့မယ်၊ ကျွပ်ကိုခွင့်ပြုပါ'

အားလုံးက ဦးညွတ်ဂါရဝပြုနေစဉ်မှာပင် ကျိုလန်ထူသည် သူတို့ဖြတ်သန်းလာခဲ့သည့် နောက်ကြောင်းခရီးသို့ ပြန်လည်ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။

သူ၏အစိမ်းရောင်လွင့်ပြယ်ဝတ်စုံသည် လုစုယာတို့၏ မြင်ကွင်းမှ တဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

သူတို့အားလုံး ခရီးဆက်ထွက်ခဲ့ကြ၏။

'ဪ - သူလဲ သူ့လူမျိုးစုတွေနဲ့ ပြန်တွေ့မှာမို့ ထင်ပါရဲ့၊ ဝမ်းသာအားရ ပြေးသွားလိုက်တာ၊ ခင်မင်ပြီးတော့မှ ခွဲခွာရတော့လဲ ဝမ်းနည်းစရာ၊ နောက်ပြီး သူမရှိတာ ညီမတော့ သိပ်ပြီးအားလျော့တာပဲအစ်ကိုရယ်'

'ဟုတ်တယ်နော်'

စိတ်မကောင်းဖြစ်နေသောစန်းဖော်တလည်း ခပ်တိုးတိုးထောက်ခံသည်။

ထိုစဉ် -

ဘွန်တိမ်စန်း၏ရယ်သံ ထွက်လာ၏။

ဘွန်လူအောက -

'အစ်ကို ဘာရယ်တိုရယ်တာလဲ'

'ဪ - ညီမလေး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာကိုရယ်တာပါ၊ သူက တို့ကိုမှ ခွဲမသွားတာဘဲဥစ္စာ'

'ဟင် - ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဘွန်လူအောနှင့် စန်းဖော်တို့ ရုတ်တရက် လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

အဝေး၌ လူတစ်ယောက် တရိပ်ရိပ်ပြေးလာလျက်ရှိနေသည်။

စောစောကပြေးထွက်သွားသည့် ကျိုလန်ထူမှအပ အခြားမည်သူ ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။

ဟွမ်ရှီစုံက မျက်ရည်ဝဲလျက်ပြော၏။

'နောင်ကြီးဘွန်တိမ်စန်းပြောတာ မှန်တယ်၊ သူတကယ် ပြန်လာတာပဲကိုး'

'သူပြန်လာရမှာပေါ့၊ သူက တို့အုပ်စုကို သံယောဇဉ်တွယ်သွားတာကိုး၊ အထူးသဖြင့် ဟွမ်ရှီစုံကို ညီရင်းအစ်ကိုလို ခင်သွားတယ်၊ သူတို့ကို လူရိုင်းတွေလို့ တို့ဟန်တရုတ်တွေကပြောကြပေမယ့်၊ သူတို့ရဲ့အသည်းနှလုံးတွေ တကယ်နူးညံ့ရင် တို့လူယဉ်တွေတောင် သူတို့ကို မမီနိုင်ပါဘူးကွယ်'

လုစုယာက တိုးညင်းစွာ မှတ်ချက်စကားပြောကြားလိုက်လေ၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း(၁၃၃)

ပဟေဠိ ခြေရာရှင်များ

သူတို့ရှိရာသို့ပြန်ပြေးလာသူကား ကျိုလန်ထူပင်ဖြစ်လေ၏။

'ထူးခြားတယ်၊ သိပ်ကိုထူးခြားနေတယ်၊ ဒီသုံးရက်အတွင်းမှာ အထူးခြားဆုံးတွေ့တာပဲ'

ကျိုလန်ထူသည် အမောတပင်မောဟဲလာ၏။ ဘာတွေထူးနေမှန်း မည်သူမျှမသိ။

လုစုယာ စိတ်လှုပ်ရှားသွား၏။ သူသည် ကျိုလန်ထူကို မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး ငေးကြည့်နေမိ၏။

မကြာမီ ကျိုလန်ထူသည် သူတို့အနီးသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေ၏။ ဤမျှဝေးလံသောခရီးမှ ပြေးလာသော်လည်း သူ၌ မောပန်းသော အရိပ်အယောင်များမရှိပေ။

လုစုယာက -

'ကျိုလန်ထူ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပြီ၊ ဘာကြောင့် ပြန်ပြေးလာရတာလဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့လူမျိုးစုတွေကို သတိမရတော့ဘူးလား၊ ခင်ဗျားရဲ့ဇနီးသက်ထားတွေကို သတိမရတော့ဘူးလား'

'ဘယ်ကလာ ဇနီးသက်ထားရှိရမှာလဲ၊ ကျုပ်ခင်တွယ်ရတာက ကျုပ်လူမျိုးစုတွေပဲ'

'အေးလေ - ခင်ဗျားလူတွေဆီ ပြန်သွားခွင့်ရပြီပဲဗျာ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်တို့ဆီပြန်လာရတာလဲ'

'အမှန်အတိုင်းပြောရင်တော့ ခင်ဗျားတို့နဲ့လိုက်နေရတာကို ကျုပ်ပျော်တယ်ဗျာ'

လုစုယာတို့အုပ်စုသည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်ကြ၏။ သူတို့အပေါ် ကျိုလန်ထူ သံယောဇဉ်တွယ်နေသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေပြီ။ ပါချီမန်းကဲ့သို့သော လူမျိုးသည်ပင် သူတို့အပေါ် သံယောဇဉ်တွယ်ခဲ့သေးသဖြင့် ကျိုလန်ထူက သူတို့အပေါ် သံယောဇဉ်တွယ်သည်မှာ ပို၍ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ သူတို့သည် ရှစ်ရက်ကျော် ခရီးအတူထွက်ခဲ့ကြပြီးပြီမဟုတ်ပါလော။

'ခင်ဗျား ကျုပ်တို့နဲ့လိုက်မလို့လား'

လုစုယာက မေးလိုက်၏။

'ဒါပေါ့ဗျ။ လိုက်မလို့ ပြန်လာတာပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့ကို ပို့မယ့်ပို့ ကူးတို့ရောက်အောင် ကျုပ်ပို့ပါ့မယ်'

ကျိုလန်ထူ၏စကားအဆုံးတွင် ဟွမ်ရီစုံက ဩဘာပေးလိုက်လေ၏။

'ကြွောင်း - ကြွောင်း - ကြွောင်း'

ဘွန်တီပ်စန်း၊ ဘွန်လူအောနှင့် စန်းအော်တို့ကလည်း လက်ခုပ်

တီးကာ ညြဘာပေးကြပြန်ရာ လုစုယာတို့အုပ်စု၏ နွေးထွေးသော ကြိုဆိုမှုကိုကြည့်ပြီး ကျိုလန်ထူမှာ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားရှာလေ၏။

'သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ ရှင်ပြန်လာတာ ကျွန်မတို့သိပ်ပျော်တယ်၊ ရှင်ပြန်သွားတော့ မမဘွန်လူအောတောင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေသေးတယ်'

ကျိုလန်ထူက ဘွန်လူအောနှင့်စန်းအော်တို့ကို ဦးညွတ်ဂါရဝပြု၏။ ဤမိန်းကလေး၏ ပွင့်လင်းသောစကားများက သူ့အား ကြည်နူးစေခဲ့သည်။

လုစုယာကမူ စဉ်းစဉ်းစားစားပြော၏။

'ခင်ဗျားပြန်လာတာ တစ်ခုတော့ကောင်းပါတယ်လေ၊ ကျုပ်တို့ ပါရှားနိုင်ငံကိုသွားဖို့က ခုမှခရီးအစပဲရှိသေးတယ်၊ ဒီသဲကန္တာရကြီး ဖြတ်ကျော်ပြီး ဘာတွေတွေ့ရဦးမလဲ မသိနိုင်သေးဘူး၊ ဒီပတ်ဝန်းကျင်ကို ကျိုလန်ထူက ကျွမ်းကျင်တော့ ခင်ဗျားရဲ့အကူအညီရရင် ကျုပ်တို့အဖို့ အတိုင်းထက်အလွန်ပဲပေါ့ဗျာ'

လုစုယာက ကျိုလန်ထူအား မေးလိုက်၏။

'ဒီသဲကန္တာရအဆုံးအထိပဲ လိုက်မှာလား၊ ပါရှားပြည်အထိ လိုက်မှာလား၊ ခင်ဗျားလိုက်ချင်ရင်တော့ ပါရှားအထိလိုက်ဖို့ ကျုပ် ခွင့်ပြုတယ်'

'သူရဲကောင်းလေးကသာခွင့်ပြုရင် ကျုပ်က ဘာဖြစ်လို့ ပါရှားအထိ မလိုက်နိုင်ရမှာလဲ၊ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ သင်ကြားစရာတွေ အများကြီးရှိနေသေးတယ်ဗျ'

ကျိုလန်ထူက ရွှင်မြူးစွာပြောရာ အားလုံးဝိုင်းရယ်မိကြလေ၏။

'ဟဲ - ဟဲ - ဟဲ - စိတ်ချ စိတ်ချ၊ ခင်ဗျားသင်စရာ အတတ်ကောင်းလဲ ကျုပ်ကသင်ပေးဦးမယ်ဗျ'

ဟွမ်ရီစုံက ရယ်ပြီးပြောသည်။

'ဘာပညာလဲဗျ'

ကျိုလန်ထူက အားတက်သရောမေး၏။

ဟွမ်ရီစုံက -

'ခါးပိုက်နှိုက်ပညာလေ'

ကျိုလန်ထူသည် ခါးပိုက်နှိုက်ပညာကို မသိပေ။ သူတို့သိသည့်ပညာမှာ -

လုယက်မည်၊ တိုက်ခိုက်မည်၊ သတ်ဖြတ်မည်။

ဒါပဲဖြစ်သည်။

သူတို့အင်အားနည်းလျှင် အသတ်ခံရမည်၊ သူတို့ အနိုင်းလောကသည် သားရဲတိရစ္ဆာန်လောကထက် နည်းနည်းကလေးပဲ သာသည်။

အားကြီးသူက အားနည်းသူကို အမြဲအနိုင်ယူကြမြဲဖြစ်သည်။

ကျိုလန်ထူကြောင်စီစီဖြစ်နေသည်ကို ကြည့်ပြီး လုစုယာက ဟွမ်ရီစုံအားဟန့်တားလိုက်၏။

'ဟွမ်ရီစုံ - နောက်မနေနဲ့တော့ဗျာ၊ အရေးကြီးတဲ့အချက်တစ်ခု မေးစရာရှိတယ်၊ ကျိုလန်ထူ ခင်ဗျား ပြန်ပြေးလာတုန်းက ထူးခြားတယ် ထူးခြားတယ်လို့ အော်လာခဲ့တယ်၊ အဲဒါဘာလဲ၊ ဘာတွေထူးခြားနေတာလဲ'

ကျိုလန်ထူ၏မျက်နှာသည် ချက်ချင်းတည်သွား၏။ အခြားစကားများ ပြောနေကြသည်၊ ထိုအကြောင်းပြောဖို့ မေ့သွားသည်။

သူက မြောက်ဘက်သို့လက်ညှိုးထိုးပြ၏။

'ဟိုမှာကြည့်စမ်း'

မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းမှတစ်ပါး ဘာမျှမမြင်ရချေ။

'မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို ပြတာလား'

စန်းအော်က မေး၏။

'မဟုတ်ဘူး။ ကောင်းကင်ကိုကြည့်၊ ကောင်းကင်ကိုကြည့်၊ ဒီ အနီးအနားကိုမကြည့်နဲ့၊ မြောက်ဘက်ဝေးဝေးကိုကြည့်'

ကျိုလန်ထူပြသည့်အရာကို လုစုယာက အရင်ဆုံးမြင်သည်။

'ကန္တာရလင်းတစေ့ အုပ်စုနဲ့ပျံဝဲနေတာကို ပြောတာလား'

'ဟုတ်တယ်၊ အခု - ခင်ဗျားတို့သုံးလေးရက် သဲကန္တာရထဲ ဝင်လာပြီးပြီ၊ ကန္တာရလင်းတစေ့ ဒီလိုအုပ်စုကြီးနဲ့ပျံဝဲနေတာကို ခင်ဗျာတို့ ဘယ်နှစ်ခါတွေ့ဖူးလို့လဲ'

'အင်း - အဲဒါ ဘာထူးခြားသလဲ'

'အဲဒီဘက်မှာ အသေကောင်လား၊ သေမယ့်ဆဲဆဲအရာလား၊ တစ်ခုခုတော့ရှိနေပြီ၊ အဲဒါကိုစူးစမ်းဖို့လိုတာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား'

'ဟုတ်တယ်၊ စူးစမ်းဖို့လိုတာပေါ့'

လုစုယာက ဝန်ခံ၏။

'ဒါဖြင့်ရင် ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့ကြပါ'

ကျိုလန်ထူက ထိုသို့ပြောပြီး မြောက်ဘက်သို့သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထိုအခါ စန်းအော်ကတား၏။

'ကျိုလန်ထူ ရှင်ပြောတာထူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ကန္တာရလင်းတစေ့ဝဲပျံတိုင်း ကျွန်မတို့လိုက်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့

ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပါရှားကိုရောက်တော့မှာလဲ၊ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးကို နောက်လဲ တွေ့ဦးမှာပဲ'

လုစုယာက ဝင်ပြောလာ၏။

'ညီမလေးစန်းအော်၊ အခုတစ်ခါကတော့ သွားစုံစမ်းရမှာပဲ၊ တစ်ခါနှစ်ခါစုံစမ်းလို့မှ ဘာမှမထူးဘူးဆိုရင်တော့ နောင်ဆို ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်သွားရုံပဲ၊ အခု သွားစုံစမ်းလိုက်လို့ တစ်ရက်ထက် ပို မကြာသွားနိုင်ပါဘူး'

အကျိုးအကြောင်းဆီလျော်သော လုစုယာ၏စကားကို စန်းအော် မငြင်းနိုင်ပေ။

'ဒါဖြင့်လဲ အစ်ကိုသဘောပဲလေ'

သူတို့သည် ကျိုလန်ထူ၏နောက်သို့ လိုက်ကြတော့သည်၊ နှစ်မိုင်ခန့်သွားပြီးသောအခါ သဲတောင်ကုန်းတစ်ခုသို့ရောက်၏။

စန်းအော်က ညည်းညူလိုက်သည်။

'ကဲ - ဘာမှလဲ ထူးထူးခြားခြားမတွေ့ရဘူး။ ပင်ပန်းတာနဲ့ အဖတ်တင်မယ်နဲ့တူပါတယ်'

'စောင့်ကြည့်ပါဦးလေ'

ကျိုလန်ထူက ထိုမျှသာပြော၏။

သဲတောင်ကုန်းကိုကျော်မိသောအခါ ထူးခြားချက်များကို တွေ့ကြရလေတော့၏။

သဲပြင်ပေါ်တွင် ခြေရာများကိုတွေ့လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

'ဟောဒီမှာကြည့်စမ်း။ ဒါ ဘာတွေလဲ'

ကျိုလန်ထူက လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ပြောလိုက်၏။

'ဒါ - ဒါ - လူ ခြေရာတွေပဲ'

[illegible]

[illegible]

'[illegible]'

[illegible]

စန်းအော်တစ်ယောက်သာ သူမ ပြောချင်ရာကိုပြောသည်။

'အစ်ကိုလုစုယာ၊ သဲကန္တာရကိုဖြတ်ပြီးကုန်ကူးမယ့် တရုတ်ကုန်သည်တွေလဲ မရှိဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တရုတ်ပြည်ထဲမှာ တိုက်ပွဲတွေဖြစ်နေလို့၊ ကျွန်မတို့လို သဲကန္တာရထဲ ဖြတ်ကျော်တဲ့ ဇော်းအေတွေလဲ မရှိနိုင်ဘူး။ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော် အကြောင်းသိတဲ့လူဟာ ကျွန်မတို့ချည်း ရှိလို့ပဲ၊ ကျွန်မရဲ့ဦးနိုးတော် ရသေ့ကြီးကိုးပါးလဲ အစ်ကိုလုစုယာ ပညာပေးထားလို့ အတော်ကြီးနာနေပြီ၊ သူတို့ဖြစ်ဖို့လဲ မလွယ်ဘူး။ ကဲ - ဘယ်က အဆင့်မြင့်တရုတ်သိုင်းသမားတွေ ဖြစ်နိုင်မလဲ'

ကိတ်အာကျက်ကို ထည့်စဉ်းစားရန် မလို၊ ကျင်းထုံကို ထည့်စဉ်းစားရန် မလိုသဖြင့် စန်းအော်က ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက် မြင်းချက်ထုတ်နေလေတော့၏။

လုစုယာက ရှင်းပြ၏။

'ညီမလေး ငါရှင်းပြမယ်၊ ဟောဒီ သဲကန္တာရထဲ လှည့်လည်သွားလာတယ်ဆိုတဲ့လူရိုင်းတွေကို ကန္တာရငှက်မျိုးတွေလို့ ခေါ်ကြတယ်၊ အဲဒီငှက်တွေအကြောင်းသိချင်ရင် ကျိုလန်ထုကို ညီမလေးမေးကြည့်၊ ဒီလူတွေဟာ ယဉ်ကျေးမှုသိပ်မရှိသေးဘူး၊ အရိုင်းသက်သက်လောက်ပဲ ဖြစ်နေကြတယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့ဟာ ဖိနပ်မစီးကြဘူး'

လုစုယာက ပြောရင်း ကျိုလန်ထုကိုလှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ကျိုလန်ထုအား ဟုတ်မဟုတ် မေးမြန်းသည့်သဘောပင်၊ ကျိုလန်ထုက ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

ထိုအခါကျမှ ဆက်ပြော၏။

'ကဲ - ဒါဆိုရင် ခြေရာတွေကို သေသေချာချာကြည့်စမ်း၊

ခြေထောက်သက်သက် ခြေရာလား၊ ဖိနပ်ခြေရာလား၊ ညီမလေး နင်ပဲဖြေ ---'

စန်းအော်သည် မျက်မှောင်ကလေးကြုတ်ပြီး ခြေရာများကို ပြန်ကြည့်၏။

ခြေချောင်းကလေးများ အရာမတွေ့ရပေ။ ဖိနပ်ရာသက်သက်ဖြစ်နေသည်။

'အင်း - ခြေရာသက်သက် မဟုတ်ဘူး၊ ဖိနပ်ရာတွေဖြစ်နေတယ်၊ ဒါကို ညီမလေး သတိမထားမိဘူး၊ ဒီလူရိုင်းတွေလဲ ဖိနပ်စီးတတ် တယ်ထင်တာကိုး'

'ထားလိုက်ပါတော့လေ၊ ဖိနပ်ခြေရာတွေက နက်သလား၊ တိမ်သလား'

လုစုယာက စန်းအော်အား မေးလိုက်၏။

စန်းအော်က -

'နက်တယ်'

'အေး - နက်တာကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဒီခြေရာရှင်တွေဟာ အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားဆိုတာ မသိသာဘူးလား၊ သာမန်လူတွေရဲ့ ခြေရာဟာ ဒီလောက်မနက်ဘူး၊ အခု ကြည့်စမ်း ခြေရာတွေဟာ လက်မလောက်အထိ နက်နေတယ်'

အားလုံး ငြိမ်သက်သွားသည်။ ဟုတ်နိုင် မဟုတ်နိုင်ကို စဉ်းစားကြခြင်းဖြစ်၏။ အများငြိမ်နေသော်လည်း စန်းအော်က မငြိမ်ပေ။

'ညီမပြောမယ်'

လုစုယာက ပြုံးလိုက်၏။

'ညည်းချည်းပဲပြော၊ ညည်းချည်းပဲပြော'

'ဒါဖြင့် မပြောတော့ဘူး၊ တော်ပြီ'

စန်းအော်စိတ်ကောက်သွားပြီး တစ်ဘက်သို့လှည့်သွား၏။ လုစုယာက အလျှင်အမြန်ချော့ရသည်။

'ငါက အလကားနောက်တာပါ ညီမလေးရယ်၊ ဒီလို ကိုယ့်ထင်မြင်ချက် သူ့ထင်မြင်ချက်တွေပေါင်းစပ်မှ အဖြစ်မှန်ကိုသိရမှာပေါ့ ညီမလေးရယ်၊ ပြောပါ နင်မြင်တာပြော၊ ငါ့အမြင် မှန်မမှန်ကို ပိုပြီး ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာလို့ ရတာပေါ့'

စန်းအော် စိတ်ပြေသွား၏။

'အစ်ကိုလုစုယာရော၊ အစ်ကိုဘွန်တိမ်စန်းရော၊ မမဘွန်လူအောရော၊ ဟွမ်ရီစုံရော သိပါတယ်၊ သိုင်းလောကထဲက အကျော်အမော်မှန်သမျှ ခြေသံလုံတယ်၊ ခြေဖိအားဖော့တယ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ့တယ်ဆိုတာ ညီမထပ်ရှင်းပြဖို့မလိုပါဘူး၊ ခြေရာတွေ ဒီလောက်နက်နေတာဟာ ခုနက ညီမတို့ သိထားတဲ့အသိနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်မနေဘူးလား၊ သိုင်းအကျော်အမော်တွေဟာ ဆီးနှင်းပွင့်ပေါ်လမ်းလျှောက်ရင်တောင် ခြေရာမထင်ဘူးဆိုတာ အားလုံးအသိပဲ၊ ကဲ - အစ်ကိုလုစုယာကပဲ ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

စန်းအော်က အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် မေးမြန်းလေ၏။

ဘွန်တိမ်စန်းသည် ချက်ချက်ချာချာရှိလှသော သူ့ချစ်သူကို ကျိတ်၍ချီးကျူးမိသည်။ သို့သော် ဆက်စပ်တွေးရန် အချက်တစ်ချက်ကို ချန်ထားသည့်အတွက်မူ စန်းအော်ကို အပြစ်တင်ချင်သည်။

'ခြော် - ညီမ ညီမ၊ သူက ငြင်းချင်စိတ်များနေတော့ တချို့အချက်အလက်တွေကို ထည့်မစဉ်းစားမိဘဲ ရှိနေတာပေါ့၊ သွေးစက်တွေ တွေ့နေရတာကို သူထည့်မစဉ်းစားဘူး၊ ဒဏ်ရာရနေတဲ့ သိုင်း

ပညာရှင်တွေဟာ ဘယ်လိုလုပ် အမြဲတမ်း ကိုယ်ဖော့ထားတော့မလဲ'

ဘွန်တိမ်စမ်းက ထိုအချက်ကို ရှင်းလင်းပြောပြ၏။ စန်းအော်မှတပါး အားလုံးကျေနပ်ကြ၏။ လုစုယာသည် ဘွန်တိမ်စမ်းကို ကျေးဇူးတင်သွား၏။ အရာရာကို သူသိ သူတတ် မလုပ်ချင်သဖြင့် ဘွန်တိမ်စန်း၏ရှင်းလင်းပြောကြားချက်သည် သူ့အတွက် အတော်အကျိုးရှိသွားလေ၏။

စန်းအော်က နှုတ်ခမ်းစူရင်း -

'တော်ပါပေ့ရှင်၊ တကယ့်ကိုတော်တဲ့ပညာရှင်ကြီးပါပဲ၊ ကဲ - အဲဒီသိုင်းအကျော်အမော်တွေ ဘယ်သူဆိုတာကိုပါ ဆက်ရှင်းပြပါဦး'

စန်းအော်မှာ ထိုသို့ကလေးစိတ်ရှိသူဖြစ်သည်။ ဘွန်တိမ်စန်း၏ ရှင်းပြချက်ကို သူမ ငြင်းသောအခါ အငေါ်တူးပြီး ထပ်မံ မေးခွန်းထုတ်လေတော့သည်။

'ဒါတော့ အစ်ကိုလဲ ဘယ်သိပ့်မလဲညီမလေးရယ်၊ အစ်ကိုက ရွှင်ပုရောဟိတ်မှမဟုတ်ဘဲ'

'ဟွန်း - ဒါဆိုရင် ရှင်ဝင်ပြီး လေမရှည်နဲ့တော့၊ အစ်ကိုလုစုယာအစ်ကိုကော သူတို့ ဘယ်သူဆိုတာသိသလား'

'ငါလဲဘယ်သိပ့်မလဲ ညီမလေးရဲ့'

'ဒါဆို ဒီခြေရာတွေနောက် သဲလွန်စလိုက်ရုံပေါ့၊ လမ်းဆုံးရင်ရွာတွေ့ဆိုတာလို ခြေရာဆုံးရင် လူတွေ့မှာပဲ'

'ဟုတ်တယ်၊ အခုအတိုင်းဆိုရင်တော့ ခြေရာတွေနောက်လိုက်ရတော့မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ဟာ ပြည်မကသိုင်းသမားတွေဖြစ်နိုင်လို့ပဲ၊ သာမန်လူတွေဆိုရင်တော့ တို့ ဘာမှခြေရာနောက် လိုက်စရာမလိုပါဘူး၊ သိုင်းသမားတွေဆိုတော့ လိုက်ဖို့

လိုအပ်နေပြီပေါ့'

လှစုယာက ပြောလိုက်သည်။

စန်းအော် ကျေနပ်သွားသည်။ သူမ၏စကားအတိုင်း အားလုံး လိုက်နာကြသည်ဟု သူမ ယူဆသည်။

လှစုယာတို့အုပ်စုသည် ကုလားအုတ်များကိုဆွဲကာ ခြေရာခံ လိုက်ကြလေ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ ကုလားအုတ်များအပေါ်တက်စီးလေသည်။

ခြေရာများသည် တဖြည်းဖြည်းပြတ်သားလာသည်။ ကုလား အုတ်ခြေရာ၊ မြင်းခြေရာများကိုလည်း မတွေ့ကြရပေ။

ထို သိုင်းသမားတစ်စုသည် ခြေကျင်သက်သက် သဲကန္တာရထဲ ခနီးထွက်လာကြဟန်တူသည်။

ဟွမ်ရီစုံက သက်ပြင်းချပြီးပြောသည်။

'တကယ့်လူတွေပဲ'

'ဘာလဲဗျ၊ နောင်ကြီးဟွမ်ရီစုံ'

ကျိုလန်ထူက မေး၏။

'ဒီခြေရာရှင်တွေပေါ့ဗျာ၊ အသုံးမကျလွန်းလို့ ငေါ့ပြီး တကယ့် လူတွေလို့ ပြောလိုက်တာပါ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ'

'ဒီ မဟာသဲကန္တာရဆိုတာ နာမည်ကျော်ပဲဗျာ၊ ပင်လယ်ထဲ သွားရင် လှေ၊ သမ္ဘာန်၊ ရွက်သင်္ဘောပါရမယ်၊ သဲကန္တာရထဲသွားရင် မြင်း၊ ကုလားအုတ် ပါရမယ်ဆိုတာ အသိဉာဏ်ရှိတဲ့လူတိုင်း သိကြတာ ပဲဗျာ၊ သူတို့ စားရေရိက္ခာတွေသယ်မလာဘူးလား၊ တစ်လနီးပါး လောက်သွားရမယ့်ခနီးကို လူတစ်ကိုယ်စာ ရိက္ခာလေး သယ်လာလို့

ရမလား၊ ကိုယ်စီးဖို့မဟုတ်တောင် ကုလားအုတ်တို့ မြင်းတို့ဆိုတာတွေ ကို ရိက္ခာသယ်ဖို့ ဆွဲလာရမှာပေါ့၊ အခုတော့ ကြည့်စမ်းဗျာ၊ ခြေရာ သက်သက်ပဲတွေ့ရတယ်၊ ကုလားအုတ်ခြေရာ၊ မြင်းခြေရာ လုံးဝ မတွေ့ရဘူး၊ ကျုပ်ထင်တယ် သူတို့ကို ကျုပ်တို့တွေ့တဲ့အချိန်မှာ ဒီလူ တွေအားလုံး သေလုမျောပါး ဖြစ်နေကြလိမ့်မယ်နဲ့တူတယ်'

ဘွန်လူအောနှင့် စန်းအော်တို့ကလည်း ကိုယ့်ထင်မြင်ချက်များ ကို ပြောလာသည်။

လှစုယာကား ခြေရာများကိုသာ တစိုက်မတ်မတ်ကြည့်သည်။

ခြေရာများသည် သူ့အတွေးများကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ် အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ချေ။ ဟွမ်ရီစုံပြောသည့်စကားများကမူ ယုတ္တိရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုစကားကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားသည်။ ခြေရာရှင် ခနီးသည်အုပ်စုသည် အမှန်တော့ အလွန်တရာမိုက်မဲသောလူများ ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ခနီးလေးမိုင်ခန့်ရောက်လာသော်လည်း မထူးခြား၊ ခြောက်မိုင် ခန့်ရောက်သော်လည်း မထူးခြား။

ရှစ်မိုင်ခန့်တွင် ဒဏ်ရာမှသွေးအလွန်အမင်းထွက်လာဟန် တူသည်။

ထိုဒဏ်ရာကို သွေးတိတ်အောင်မလုပ်နိုင်ကြောင်း ထင်ရှား လာသည်။

'ဟော - ဘာလေးလဲ'

လှစုယာက ပြောပြောဆိုဆို တစ်စုံတစ်ခုကို ကောက်ယူကြည့် လိုက်၏။

အဝတ်အပိုင်းအစလေး တစ်ခုသာတည်း။

'ဘုရားရေ ဇာတ်ကြောင်းတွေလည်း ပါသလား'

လုစုယာ၏အံ့ဩသံကြောင့် အားလုံး လုစုယာကို ဝိုင်းအံ့လာ၏။

'ဘာလဲ - ဘာပစ္စည်းလဲ'

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝိုင်း၍မေးမြန်းကြသည်။

အဝတ်အပိုင်းအစကလေးတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသောအခါ အားလုံးက လုစုယာကိုဝိုင်းကြည့်ကြ၏။

ဘွန်တိမ်စန်းက -

'နောင်ကြီးလုစုယာ၊ ဒီအဝတ်အပိုင်းကလေးမှာ ထူးခြားချက် ရှိလို့လား'

ဟွမ်ရီစုံက အဝတ်စကလေးကိုကိုင်ကြည့်၏။ သေချာစွာ ကြည့်ရှုပြီး မှတ်ချက်ချသည်။

'ကျုပ်စိတ်ထင်တော့ ဒီခြေရာရှင်တွေဟာ ဘုန်းကြီးဖြစ်ရင်ဖြစ် မဖြစ်ရင် ရသေ့တွေပဲဖြစ်ရမယ်'

'သေချာလို့လည်းလား၊ ရှင်က ဘာအထောက်အထားနဲ့ ပြောနိုင်ရတာလဲ'

စန်းအော်က မေးလိုက်၏။

ဟွမ်ရီစုံက အဝတ်အပိုင်းအစကလေးကို မြှောက်ပြသည်။

'ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့၊ ဒါကြောင့်ပေါ့၊ ဒီအဝတ်အစလေးမှာ သွေးတွေစွန်းနေတယ်၊ သွေးမစွန်းတဲ့နေရာအရောင်ဟာ ဘာအရောင်လဲ၊ ဒီအရောင်မျိုးကို အရပ်သူအရပ်သားတွေ သိမ်ဝတ်လေ့မရှိဘူး၊ ဘုန်းကြီးတွေ ဒါမှမဟုတ် ရသေ့တွေပဲ ဝတ်ကြတယ်၊ ကျုပ်ပြောတာ

မဟုတ်ဘူးလား'

စန်းအော် သေချာစွာကြည့်၏။

သူမ စောဒကတက်ရန် အပြစ်ရှာခြင်းဖြစ်သည်။ စောဒက မတက်နိုင်ပေ။

အဝတ်အပိုင်းအစကလေးမှာ သင်္ကန်း သို့မဟုတ် သစ်ခေါက်ဆိုး အထည်အပိုင်းအစ ဖြစ်နေသည်။

ဤသို့ဖြင့် အားလုံးပင် ခြေရာနောက်သို့ လိုက်ကြရပြန်လေ၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း(၁၃၄)

ကန္တာရငှက် လူရိုင်းမျာ

နေပူရှိန်ကြောင့် တံလှပ်များ တနိုဝ်နိုဝ်ထနေ၏။ ကန္တာရခရီ
သည်ဟူသည် တောကြီးမျက်မည်းထဲသွားသော ခရီးသည်နှင့်မတ
ပေ၊ တောကြီးမျက်မည်းထဲသွားသောခရီးသည်များအဖို့ အသက်
အန္တရာယ်အတွက် ပိုးကောင်မွှားကောင်၊ မြွေ၊ ပိတျောင်း၊ ဆင်၊ ကျာ
ကျားသစ် စသည်တို့၏ ဘေးရန်ရှိသော်လည်း အစားအသော
ရိက္ခာအတွက်မူ သဲကန္တာရခရီးသည်များလို လုံးဝမရှိ မဟုတ်ပေ
အသီးအရွက် အခေါက်အမြစ်၊ အဖူးအပွင့်စသည်တို့ကို ခွတ်
စားသုံးနိုင်သည်။ ကျေးငှက်သာရကာများ၏အခြေအနေ အပ
အခြေအနေကိုကြည့်၍ စားကောင်းသောအသီးအပွင့် ဟုတ်မဟု
ဝေဖန်ခွဲခြားနိုင်သည်။

သဲကန္တာရခရီးသည်အဖို့ကား မိမိ အသက်ရှင်မှုဟူသည် မိမိ သယ်ဆောင်လာသည့် ရိက္ခာနှင့်ရေအပေါ်သာ မူတည်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ပေါ်၌ မူမတည်ပေ။ ပတ်ဝန်းကျင်ဟူသည်မှာ ပူလောင်သော သဲမြင်နှင့် ပူလောင်သော နေမင်းသာရှိသည်။ ထိုအရာနှစ်ခုစလုံးသည် သဲကန္တာရခရီးသည်အဖို့ သေမင်းချည်းသာဖြစ်သည်။

လုစုယာတို့အုပ်စုသည် သူတို့ဦးတည်ရမည့်အရပ်ကို သွေဖည်လျက် တရုတ်ပြည်မှသိုင်းအကျော်အမော်များ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆရသော သိုင်းသမားများနောက်သို့ ခြေရာခံလိုက်လျက်ရှိကြသည်။

ကျိုလန်ထုသည် သဲမြင်ပေါ်မှ ခြေရာများကိုကြည့်ကာ ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်လျက်ရှိလေ၏။ သူတို့ ဖွဲ့မလျှော့ဘဲ ခြေရာခံလိုက်နေကြသည်မှာ အံ့ဩစရာမဟုတ်။ သူတို့ရှေ့မှ ကုလားအုတ်မပါ၊ ခက်ခဲရာအနာတရဖြင့် အားမလျှော့တမ်း ဖွဲ့ခတ်လျက် တစိုက်စိုက်သွားနေကြသော သိုင်းသမားအုပ်စုသာ အံ့ဩစရာဖြစ်နေသည်။ ချီးကျူးစရာကောင်းသည်။

ထိုလူစု၏စိတ်ဓာတ်ကို လုစုယာ ကျိတ်၍ချီးကျူးသော်လည်း ထိုလူစု၏အသက်အန္တရာယ်အတွက်မူ တုန်လှုပ်မိလေသည်။

ရှည်လျားသောခရီးကို အတော်အတန်လျှောက်ပြီးသောအခါ သဲမြင်ပေါ်မှပစ္စည်းတစ်ခုကို ဘွန်လူအော တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ သည်တစ်ကြိမ် တွေ့ရှိရသည့်ပစ္စည်းမှာ ဟွမ်ရိုစုံ၏ခန့်မှန်းချက်ကို အတည်ပြုပေးသလိုရှိသည်။ အားလုံးပင် သို့လောသို့လော စိတ်များ ပျောက်သွားသည်။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိလိုက်ရသဖြင့် ပထမတစ်ထစ် ဘဝင်ကျသွားကြ၏။

ဘွန်လူအော တွေ့ရှိလိုက်ရသည့်ပစ္စည်းကလေးမှာ ငါးလက်မ

ခန့်အရှည်ရှိသော ဝါးဆံထိုးတစ်ချောင်းသာတည်း။ ထိုဆံထိုးမျိုးကို အမျိုးသမီးများ အသုံးပြုလေ့မရှိပေ။ အမျိုးသမီးများသုံးသည့် ဆံထိုးသည် ထိုမျှလောက်လည်း မရှည်၊ အမျိုးသမီးများသုံးသည့် ဆံထိုးများမှာ ရွှေငွေနှင့် အဖိုးတန်ရတနာများဖြစ်တတ်ကြသည်။ လုစုယာတို့အုပ်စု၌ရှိနေသော ဆံထိုးကလေးများမှာလည်း ကျောက်စိမ်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဆံထိုးကလေးများသာဖြစ်သည်။

ယခု တွေ့ရှိရသည့်ဆံထိုးမှာ တရုတ်ပြည်ရှိရသေ့များ အသုံးပြုလေ့ပြုထရှိသော ဆံထိုးကလေးပင်ဖြစ်လေတော့သည်။

ထိုဆံထိုးများမှာ ရသေ့များဆံရှင်းရာတွင် အသုံးကျသည်။ ရသေ့တို့သည် သူတို့၏ ဆံထိုးများကို ဝါးဖြင့်သာ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုတွေ့ရှိရသောအုပ်စု၌ ရသေ့တစ်ပါး ပါရမည်။ သို့မဟုတ် တစ်စုလုံး ရသေ့များဖြစ်ရမည်ဟု ကောက်ချက်ချနိုင်လေသည်။

ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဘွန်လူအော၊ ဟွမ်ရိုစုံနှင့် စန်းအော်တို့မှာ ရသေ့များဖြစ်မည်ဟူသည့် အတွေးသာရှိသည်။ သို့သော် ပိုမို၍ကား ပီပီပြင်ပြင် မတွေးနိုင်ကြချေ။

'ဒီရသေ့တွေ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘယ်ကရသေ့တွေဖြစ်နိုင်သလဲ'

လုစုယာသည် လမ်းလျှောက်ရင်း တတွေးတည်း တွေးတောလာခဲ့၏။

'ရှေ့က ခဏ်ရာရပြီးနေတဲ့အုပ်စုထဲမှာ ရသေ့တစ်ပါးတည်း ပါတယ်ဆိုရင်တော့ စဉ်းစားရခက်မယ်၊ တစ်အုပ်စုလုံး ရသေ့တွေချည်းဆိုရင်တော့ လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့ကိုးပါးကလွဲလို့ တခြား ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး'

လုစုယာတို့ ပထမ တွေးထင်ထားသည့်အချက်မှာ လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့ကိုးပါးသည် သူနှင့်တိုက်ခိုက်ရာမှ အတွင်းဒဏ်ရာရရှိထားသဖြင့် ချက်ချင်းလက်ငင်း ပါရှားပြည်သို့ မလိုက်နိုင်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သို့သော် တကယ်တမ်းတွက်ကြည့်လျှင်မူ အတွင်းဒဏ်ရာဟူသည် ဒဏ်ကြေဆေးစားခြင်း၊ အတွင်းအားလေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့် အလျင်အမြန် ပျောက်နိုင်သည်သာဖြစ်၏။ လုစုယာ ပန်းခင်းကိုးကွယ်ကို ဖျက်ဆီးခဲ့စဉ်က မည်သည့်ရသေ့မျှ သေလောက်အောင် အတွင်းဒဏ်ရာ မရရှိခဲ့ပေ။

ရသေ့များက နောက်သုံးလအကြာ ပါရှားပြည်၌တွေ့ဆုံမည်ဟုချိန်းဆိုထားရာ ပါရှားပြည်၌ လုစုယာနှင့်လည်းကောင်း၊ ကုလန်နှင့်လည်းကောင်း တွေ့ဆုံနိုင်ရန် သူတို့အားလုံး ပါရှားပြည်သို့ ကြိုတင်ရောက်နှင့်ထားမှသာ အဆင်ပြေလိမ့်မည်။

ပါရှားနှင့်တရုတ်ပြည်ခရီးမှာ နီးနီးနားနားမဟုတ်ချေ။ ယခုသွား ယခုရောက်သည့်ခရီးမဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့သည် ဒဏ်ရာများကို အမြန်ဆုံးကုသပြီး အမြန်ဆုံး ပါရှားသို့လိုက်လာခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ပါရှားသို့သွားရာတွင် ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းနှင့် မဟာသဲကန္တာရကို ကျော်ဖြတ်ရမည်မှာ မလွဲမသွေ သေချာသည့်အချက်ဖြစ်သည်။

ယခုတွေ့ရှိထားသည့် သက်နီးအပိုင်းအစနှင့်ဆံထိုးတို့အရ ရသေ့များဖြစ်ကြောင်းကား သေချာနေပြီ။

'ဒီအုပ်စုဟာ တစ်စုလုံး ရသေ့တွေပဲဖြစ်ဖို့များတယ်၊ တခြားရသေ့တွေအဖို့ သဲကန္တာရကိုဖြတ်ကျော်စရာအကြောင်းမရှိဘူး'

လုစုယာ၏အတွေးများသည် တစ်စထက်တစ်စ ပီပြင်လာသည်။

ဟွမ်ဗိုဒ်ကား ရှေ့မှဦးဆောင်သွားဆဲ၊ နောက်ထပ် တစ်မိုင်ခန့် ရောက်သောအခါ ကျိုလန်ထုက ရပ်တန့်လိုက်သည်။

'ဘာဖြစ်လို့ ရပ်တာလဲ'

လုစုယာက မေးလိုက်၏။

'သူရဲကောင်းလေး ရှေ့ကခြေရာရှင်တွေကို မတွေ့နိုင်ဘဲဖြစ်နေတယ်၊ အတော်ခွဲကောင်းတဲ့လူတွေပဲ၊ ဒီဘက်ကို သိပ်လိုက်နေရင် သူရဲကောင်းလေးတို့သွားမယ့်ခရီးဟာ နှောင့်နှေးသွားနိုင်တယ်၊ ပြန်လှည့်မလားလို့ မေးချင်လို့ပါ'

'မလှည့်ဘူး - ဆက်သာလိုက်'

လုစုယာက ပြတ်သားစွာအမိန့်ပေးလိုက်၏။ သူတို့ ဆက်လျှောက်ကြ၏။ ခရီးဆက်ရင်း လုစုယာကပြောသည်။

'ပါရှားပြည်သွားတဲ့ခရီးမှာ အလွန်ဆုံးနောက်ကျ တစ်ရက်ပဲပေါ့ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ချိန်းဆိုထားတဲ့အချိန်က သုံးလပါ၊ ဆက်သာလျှောက်ပါ'

ကျိုလန်ထုသည် ခြေရာများ၏ဦးတည်ပုံကိုကြည့်ပြီး တဖြည်းဖြည်း အံ့ဩလာ၏။

လုစုယာက ကျိုလန်ထု၏အမူအရာကိုကြည့်ပြီး မေးလိုက်၏။

'ကျိုလန်ထု ဘာထူးခြားလို့လဲ'

'ခြေရာတွေက မြောက်ဘက်ကနေ အနောက်စူးစူးကိုပြန်ဦးလှည့်နေတယ်၊ သူတို့ ဦးတည်ရာပြောင်းသွားပြီ'

'နောက်ပြီး -'

ကျိုလန်ထု ဆက်မပြောနိုင်။ ခြေရာများကိုသာ အသေအချာ လေ့လာနေသည်။

အားလုံးလိုလို အံ့ဩသွားကြသည်။ စောစောကလို ခြေရာများ မရှင်းလင်းတော့ချေ။ ရှုပ်ထွေးနေသည်။

အချို့ခြေရာများ ပျက်နေသည်။ အချို့ခြေရာများ ထပ်နေသည်။

ကျိုလန်ထုက -

'ကြည့်ကြ - ကြည့်ကြ၊ ခြေရာတွေ အသစ်တွေ၊ ပထမခြေရာရှင်တွေမဟုတ်ဘူး၊ ခြေထောက်ခွက်ကြီးတွေကလဲ ကြီးမားတယ်၊ တွေ့ကြရဲ့လား'

အားလုံးက ခေါင်းညိတ်ကြ၏။

ကျိုလန်ထုက ဆက်ပြောသည်။

'စောစောက သူရဲကောင်းလေး ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ မြည်မက သိုင်းသမားတွေရဲ့ခြေရာဟာ ပကတိ ခြေထောက်ရာမဟုတ်ဘူး၊ ဖိနပ်ခြေရာလို့၊ အခုကြည့် - ဒါဟာ ပကတိခြေရာပဲ၊ ခြေချောင်းလေးတွေ မြင်နေရတယ်'

'ဟုတ်တယ်'

'ဒီခြေရာဟာ ကန္တာရငှက် လူရိုင်းတွေရဲ့ခြေရာပဲ၊ သူတို့ဟာ ကျွန်တို့လူမျိုးတွေထက် ခန္ဓာကိုယ်ထွားကြိုင်းကြပါတယ်၊ ခြေရာကိုသာ ကြည့်ကြပေတော့'

လုစုယာသည် ခြေရာများကို လိုက်၍ကြည့်သည်။ ကန္တာရငှက်များဟုခေါ်သောလူရိုင်းများသည် အနောက်ဘက်စူးစူးမှ လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရသေ့များက မြောက်ဘက်သွားနေရာမှ အနောက်ဘက်သို့ ကွေ့ချိုးလာခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ကန္တာရငှက်များနှင့် ရသေ့များ ထိပ်တိုက်တွေ့ကြခြင်း ဖြစ်မည်။

ကန္တာရငှက်များသည် သဲကန္တာရအန္တရာယ်များထဲ၌ ကြီးမားသော ရန်စွယ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကန္တာရမြေခွေးများကဲ့သို့ အန္တရာယ်ကြီးမားသူများဖြစ်သည်။

အလွန် လူသူအင်အားများပြားသော ကုန်သည်အုပ်စုများသည်ပင် ကန္တာရငှက်နိုင်းများကို ကြောက်ရွံ့ကြသည်။ အုပ်စုငယ်များကား ဆိုဘွယ်ရာမရှိတော့။

လုစုယာက ခေါင်းတယမ်းယမ်းဖြင့်ပြောသည်။

'ကျိုလန်ထူပြောခဲ့လို့ ကန္တာရငှက်တွေ ဘယ်လိုရိုင်းစိုင်းရက်စက်တယ်ဆိုတာ သိထားခဲ့တယ်၊ အခု မြေရာပုံစံတွေအတိုင်း ဆိုရင် ကန္တာရငှက်တွေဟာ အတော့်ကို သတ္တိရှိတယ်လို့ ဆိုရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လုံဟုစန်းတောင်ရသေ့တွေကိုတောင် တိုက်ခိုက်ရဲကြလို့ပဲ'

'ဗျာ -'

'ရှင် -'

အားလုံး အံ့ဩသွားကြသည်။

စန်းဇော်မှာ ထခုန်မတတ် ဖြစ်သွား၏။

'လုံဟုစန်းတောင်ရသေ့ကိုးပါး ဟုတ်လား၊ အစ်ကိုလုစုယာ'

လုစုယာက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

'အစ်ကိုက ဘာဖြစ်လို့ သေချာပေါက်ပြောနိုင်ရတာလဲ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ ဒီရသေ့ကြီးတွေဟာ ပါရှားကို ကြိုတင်ရောက်နှင့်နေသင့်လို့ပဲ၊ သူတို့နဲ့ချိန်းထားတာက သုံးလအကြာလေ၊

အခု ငါတို့တောင် ကြိုပြီးထွက်လာကြတာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကြိုထွက်လာကြသလဲ၊ ပါရှားကိုသွားရမယ့်ခရီးက ရှည်ဝေးလို့ပဲ၊ ဟိုကျရင် ကုလန်ကိုရှာဖို့က ရှိသေးတယ်၊ တို့ စိတ်ကူးမျိုး သူတို့မှာ အသေအချာရှိရမယ်၊ အဝတ်အပိုင်းအစနဲ့ ဆံထုံးကလဲ သူတို့ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြနေတယ်'

'ဒါဆိုရင် ရသေ့ကြီးတွေ ခုက္ခပေါ့'

'ဒုက္ခပေါ့၊ အမြန်ဆုံးလိုက်မှဖြစ်မယ်၊ ကန္တာရငှက်တွေနဲ့ တိုက်တဲ့တိုက်ပွဲဟာ ပေါ့သေးသေးမဟုတ်ဘူး၊ တို့ နောက်ကျရင် ဟွမ်ရီစုံ ပြောသလို အလောင်းပဲတွေ့နေရလိမ့်မယ်'

ကျိုလန်ထူမှအပ လူအားလုံး ထူးထူးခြားခြား ဇောကပ်ကုန်သည်။

'အမြန်ဆုံးလိုက်မှ ဖြစ်မယ်'

အားလုံးက တညီတညွတ်တည်းပြောနေသောအခါ ကျိုလန်ထူက နားမလည်နိုင်ဘဲ ဟွမ်ရီစုံကိုမေးသည်။

'ခင်ဗျားတို့က ဒီရသေ့တွေကိုသိလို့လား'

'သိတာပေါ့၊ ဒီကိုမလာခင်ကလေးမှ သူ့ရဲ့ကောင်းလေးက ရသေ့ကိုးပါးရဲ့ ပျိုးခင်းကိုးကွက်ဗျူဟာကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ တိုက်ပွဲအကြောင်း ခင်ဗျားကိုပြောပြခဲ့သေးတယ်လေ၊ အဲဒါ အခုရသေ့တွေပေါ့'

'အိုဗျာ - ခင်ဗျားတို့သဘောထားကို ကျုပ်တော့ နားမလည်ဘူး၊ ကိုယ့်ရန်သူတွေပဲဥစ္စာ၊ သေချင် သေပစေပေါ့ဗျာ -'

'ခင်ဗျား မသိသေးပါဘူး၊ တရုတ်ပြည်က သိုင်းသမားတွေရဲ့ စိတ်ထားဟာ ထူးဆန်းတယ်ဗျ၊ စိန်ခေါ် ထိုက်တဲ့အချိန်မှာ ရန်သူဖြစ်

ပေမယ့် အပအချိန်တွေမှာတော့ ရန်သူမဟုတ်ဘူးဗျ'

'ကျုပ်တော့ နားမလည်တော့ပါဘူးဗျာ'

'မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်သဘောမျိုးပေါ့ဗျာ၊ တရုတ်ပြည်က အထက်လမ်းသိုင်းသမားတွေဟာ ကိုယ့်ရန်သူ တခြားသေသေအားနဲ့တွေ့ရင် ဝင်ကယ်ကြသေးတယ်ဗျ၊ ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ကိုယ့်လက်ကိုယ့်ပညာနဲ့ ပြန်သတ်တာကတော့ တစ်မျိုးပေါ့ဗျာ'

'ဟာ - တတယ့်တစ်မျိုးကြီးပဲဗျို့၊ ကျုပ်တို့ကတော့ ကိုယ့်ရန်သူကို ဘယ်သူသတ်သတ်၊ သေရင်အေးတာပဲလို့ စိတ်ထားတယ်'

'နောက်တစ်ချက်ရှိသေးသဗျ၊ အဲဒီရသေ့ကြီးတွေဟာ ကျွန်းလုံမလေးရဲ့ဂိုဏ်းတူဦးကြီးတွေ တော်ကြသဗျ၊ ဒါကြောင့် မကယ်ရင် မဖြစ်ဘူးလို့ ပြောတာ'

ကျိုလန်ထူ ခေါင်းရှုပ်သွား၏။ ဆက်မေးလျှင် ပိုရှုပ်ကုန်တော့မည်ဟုတွေးပြီး ဆက်မမေးတော့ချေ။

ဟွမ်ရှီစုံ ဆက်မပြောသည့် အကြောင်းတစ်ချက် ကျန်ရှိခဲ့သည်။

ထိုအချက်မှာ လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့များသည် သူတို့နှင့်သွေးတူသားတူ ပြည်မသားချင်းဟူသည့် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်ပင်တည်း။

တရုတ်ပြည်မဌ်ဆိုပါက လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့များကို ပစ်ထားမည်ဖြစ်သော်လည်း ပြည်မနှင့် ဝေးကွာလှသော ဤသဲကန္တာရထဲ၌ ရသေ့ကြီးများကို ပစ်မထားနိုင်ကြချေ။ သူတို့ ဆက်၍ လိုက်ကြသောအခါ ဇိနဝ်ရာများသည် တောင်ဘက်သို့ လမ်းခွဲသွား ပြန်ကြောင်းတွေ့ရလေ၏။ ပုံစံမှာ ရသေ့ကြီးများ ဖရိုဖရဲခွဲထွက်သွားပုံရသည်။ သွေးစက်များကိုလည်း တွေ့ရသည်။

သူတို့ အဘယ်သို့ ဖဏ်ရာရလာသနည်း။ သူတို့ကို သွေးထွက်သံယိုဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ဖို့ကလည်း မလွယ်လှချေ။

ခြေရာနှစ်စု ကွဲသွားသည်။ ကန္တာရငှက်များ တခြားသို့ လမ်းခွဲထွက်သွားသည်ဟုထင်ရသော်လည်း တကယ်တမ်းစစ်ဆေးကြည့်သောအခါ ရသေ့များကိုပတ်၍လိုက်နေကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

'လိုက်ကြဟေ့၊ မြန်မြန်လိုက်ကြတော့'

လုစုယာက ဆော်ဩလိုက်၏။

လုစုယာ၏နှိုးဆော်ချက်ကြောင့် အုပ်စု၏ ခရီးသွားနှုန်းသည် အတော်ကလေး လျင်မြန်လာသည်။ စောစောကလို တအိအိလိုက်ခြင်း မဟုတ်တော့ပေ။

သွက်သွက်လက်လက် လျင်လျင်မြန်မြန် လိုက်ခြင်းဖြစ်လာသည်။

မကြာမီ သူတို့ရှေ့မှ သဲမှုန်ဖုန်မှုန့်များထနေသည်ကို တွေ့လာရလေတော့၏။

ကျိုလန်ထူက အော်လိုက်၏။

'အားလုံး သတိထားကြ၊ ရှေ့မှာ အုပ်စုတစ်စုလာနေပြီ၊ သူတို့အင်အားက နည်းပုံမရဘူး၊ ဖုန်မှုန့်သဲမှုန့်တွေ တထောင်းထောင်းထလာပုံကိုကြည့်၊ ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာတော့ အတပ်ပြောလို့ မရသေးဘူး'

အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။ လုစုယာက ကုလားအုတ်အားလုံးကို ဟွမ်ရှီစုံထံ အပ်နှံလိုက်လေ၏။

'ဟွမ်ရှီစုံ - ကုလားအုတ်တွေကို ခင်ဗျား ထိန်းသိမ်းထားလိုက်ပါ ဟွမ်ရှီစုံ၊ ခင်ဗျားကိုဝိုင်းရံပြီး ကျုပ်တို့ခုခံမယ်၊ သဘောပေါက်တယ်

မဟုတ်လား'

'သဘောပေါက်ပါတယ်၊ စိတ်ချပါ သူ့ရဲကောင်းလေး'

လုစုယာက ရှေ့ရေကို ကြိုတင်မြင်သည်။ ကုလားဖုတ်များကို အစောင့်အရှောက်မရှိဘဲ လွှတ်ထားလျှင် ဆုံးရှုံးမှုတစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ကုလားဖုတ်များကို ဗွမ်ဒီရို စောင့်ရှောက်ထားသဖြင့် ကျန်လူများ စိတ်ရှိလက်ရှိ ခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

မကြာမီ ရှေ့မှလူစုကို မြင်လာရသည်။ ထိုအုပ်စုသည် ကျယ်လောင်သော ကြွေးကြော်သံများအော်ဟစ်ကာ လုစုယာတို့ဆီသို့ တစ်ရှိန်ထိုးပြေးလာ၏။

သူတို့၏အော်သံအဓိပ္ပာယ်များကို လုစုယာတို့ လုံးဝမသိပေ။

ကျိုလန်ထူက လုစုယာတို့အား ချက်ချင်းလှည့်ပြော၏။

'ဒါ - ကန္တာရဌက်လူရိုင်းလူမျိုးစုတွေပဲ သူ့ရဲကောင်းလေး၊ သူတို့ဟာ ပြောရဆိုရခက်တယ်၊ အားလုံး အဆင်သင့်ပြင်ထားပါ၊ ပထမတော့ သူတို့နဲ့ဆွေးနွေးကြည့်ပါဦးမယ်'

လုစုယာက ခေါင်းညိတ်၏။

'ကောင်းတယ် - အဲဒီအတိုင်းလုပ်ပါ၊ အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ်သွားရင် ပြီးတာပါပဲ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဒီအုပ်စုဟာ လုံဟူစန်း ရသေ့တွေနဲ့တွေ့တဲ့ အုပ်စုဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်၊ သေသေချာချာ သိရအောင် မေးကြည့်စမ်းပါ၊ ရသေ့တွေကို တွေ့သလား၊ တိုက်ခဲ့ကြသေးသလားဆိုတာ'

ကျိုလန်ထူ ခေါင်းညိတ်ပြီး တစ်ဦးတည်းကြိုဆိုထွက်ပြေးသွား၏။ သူသည် လုစုယာတို့၏သံတမန်တစ်ဦးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရပေ

လိမ့်မည်။

သူသည် ကန္တာရဌက်များရှေ့၌ လက်ဖြန့်ကားပြီး တားလိုက်၏။

ကန္တာရဌက်များသည် အပြေးရပ်လိုက်ကြရ၏။ သူတို့ မျက်နှာများမှာ သုန်မှုန်နေသည်။

ကျိုလန်ထူက လက်ခလယ် လက်ချောင်းဖြင့် သူ့နှာခေါင်းကို တို့ကာ ဦးညွှတ်လိုက်သည်။ သူတို့ထုံးစံအရ ဂါရဝပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

လူရိုင်းတို့သည် တိုင်တစ်တိုင်ကို ထောင်လာ၏။ ထိုတိုင်တွင် လူအရိုးခေါင်းသုံးလုံး ချိတ်ဆွဲထား၏။ အရိုးခေါင်းများသည် တစ်ခေါင်းနှင့်တစ်ခေါင်း တခွပ်ခွပ် ရိုက်နေကြသည်။

ထိုတိုင်သည် သူတို့၏အလံပင်ဖြစ်သည်။

ရှေ့ဆုံးမှလူရိုင်းကြီးမှာ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် ကြီးမားထွားကြိုင်းလှ၏။ သူတို့လူရိုင်းအားလုံးက အလေးပေးကြသဖြင့် ထိုအုပ်စု၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်။

ကျိုလန်ထူက ကန္တာရဌက်တို့၏ဘာသာစကားဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်စကား ပြောသည်။

လူရိုင်းအကြီးအကဲက ခြောက်ကပ်သောလေသံဖြင့် အော်သည်။

'အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊ ဘယ်သူတွေလဲ၊ မင်းကကော ဘာဖြစ်လို့ ငါတို့ဘာသာစကား တတ်နေရတာလဲ'

'ကျွန်ုပ်က ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းက အရိုးစိမ်းလူရိုင်းအုပ်စုရဲ့ ခေါင်းဆောင်ပါ၊ အကြီးအကဲခင်ဗျား'

'ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းက လူရိုင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဒီထောင်လွှားနေတဲ့

အုပ်စုနဲ့ရောပြီး လိုက်လာရတာလဲ'

'သူတို့က ကျုပ်မိတ်ဆွေတွေပါ'

'ဘာဖြစ်လို့ ငါတို့နယ်ထဲ ကျူးကျော်လာရတာလဲ၊ လာရင် ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား'

'သူတို့က ဒီနယ်ကိုကျူးကျော်ဝင်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခေတ္တ ခဏ ဖြတ်ကျော်ကြတာပါ၊ သူတို့သွားမယ့်နေရာကပါရှားပြည်ပါ'

လုစုယာတို့သည် ကျိုလန်ထုနှင့် ကန္တာရငှက်အကြီးအကဲတို့ အပြန်အလှန်စကားပြောနေပုံကိုကြည့်ပြီး အခြေအနေမဟန်ကြောင်း ရိပ်မိကြလေ၏။

'အားလုံးသတိထားကြဟေ့၊ အခြေအနေကတော့ သိပ်မ ကောင်းဘူး၊ တိုက်ခိုက်ရမယ့်ပုံပဲ'

လုစုယာက သတိပေးလိုက်၏။

ဘွန်လူအောက -

'သူတို့က လူအင်အားတော့များတယ်၊ ဒါပေမယ့် ညီမတို့ နိုင်မှာ ပါ၊ အနိုးစိမ်းနဲ့ အနိုးဖြူတွေတုန်းကလဲ ဒီလိုပါပဲ၊ သူတို့က သိုင်းပညာ မှ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် မတတ်တာ၊ ညီမစိတ်ထင်ဆိုရင် ဒီကန္တာရငှက် ဆိုတဲ့လူရိုင်းတွေက သိုင်းပညာပိုတောင်မတတ်ဦးမယ်'

လုစုယာက ဘာမျှမှတ်ချက်မပေးပေ။

ကျိုလန်ထုနှင့် လူရိုင်းအကြီးအကဲ စကားပြောနေသည်ကိုသာ လှမ်းအကဲခတ်နေသည်။

လူရိုင်းအကြီးအကဲသည် ကျိုလန်ထုကိုတွန်းပစ်နေ၏။ ဟွမ်း စောင့်ရှောက်ထားသော ကုလားအုတ်များကို လက်ညှိုးတထိုးထိုးပြ စကားပြောနေသည်။

ကုလားအုတ်များကို သူတို့အလိုရှိသည်ဟု ပြောနေပုံရကြောင်း လုစုယာတို့ ခန့်မှန်းကြသည်။

ကျိုလန်ထုက ခေါင်းတစ်ခါခါလည်တစ်ခါခါ ငြင်းဆန်နေ သည်။

'သေချာပြီ၊ ကန္တာရငှက်တွေဟာ တို့ဆီက ကုလားအုတ်တွေကို လိုချင်နေပြီ၊ ကျိုလန်ထုကတော့ အတွင်းသာငြင်းနေတာပဲ၊ အားလုံး အဆင်သင့်ပြင်ထားကြဟေ့၊ တိုက်ဖို့ခိုက်ဖို့က သေချာသလောက် ဖြစ်နေပြီ'

လုစုယာက ထပ်မံသတိပေးပြန်သည်။

'ကုလားအုတ်တော့ မရဘူး၊ လိုချင်ရင် ဓားတော့ရမယ်'

စန်းအော် ကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျိုလန်ထုနှင့် ကန္တာရငှက်လူရိုင်းအကြီးအကဲ တို့ ရှတ်ရှတ်သဲသဲဖြစ်သွားတော့သည်။

ကျိုလန်ထုက ခေါင်းတစ်ခါခါနှင့်ငြင်းဆန်နေသဖြင့် လူရိုင်း အကြီးအကဲက ဓားကိုဆွဲထုတ်ကာ ကျိုလန်ထုအား ခုတ်ပိုင်းလိုက် သည်။

ကျိုလန်ထုက ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးပြီး လှစ်ခနဲရှောင်လိုက်သည်။

သူက အဝေးမှ လုစုယာတို့ကို အော်ဟစ်သတိပေးတော့သည်။

'သူရဲကောင်းလေး၊ ရေအိတ်တွေကို သတိထားကြပါ၊ ကန္တာရ ငှက်လူရိုင်းတွေဟာ ရေငတ်နေကြတယ်၊ သူတို့ ရေအိတ်တွေကို မရ မကလုကြလိမ့်မယ်'

သူ့စကားပင် မဆုံးသေး၊ ကန္တာရငှက် လူရိုင်း ခေါင်းဆောင်က ဓားရှည်ကြီးကို လုစုယာတို့ဆီညွှန်ပြပြီး သူတို့ဘာသာစကားဖြင့်

ဖောက်လိုက်၏။

'. . . . .'

စကားသံ အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်သော်လည်း သူတို့ကို တိုက်ခိုက်ရန် အမိန့်ပေးသည်မှလွဲ၍ အခြားမဖြစ်နိုင်ကြောင်း လုစုယာတို့အုပ်စု သိရှိကြသဖြင့် သူတို့၏လက်နက်များကို ဆွဲထုတ်လိုက်ကြသည်။

ကျိုလန်ထူမှာ ကန္တာရဓားပြ လူရိုင်းခေါင်းဆောင်၏ ပြင်းထန်သောတိုက်ခိုက်မှုကိုမခံနိုင်သဖြင့် နောက်ဆုတ်လာရသည်။

ကျိုလန်ထူမှာ ကိုယ်ဖော့ပညာသာ ကောင်းပြီး သိုင်းပညာ သိပ်မကောင်းလှသဖြင့် ထိုလူရိုင်းခေါင်းဆောင်ကို ထိပ်တိုက် ရင်မဆိုင်နိုင်ချေ။

'သူရဲကောင်းလေး၊ သူတို့တိုက်ဖို့ အမိန့်ပေးနေပြီ'

ကျိုလန်ထူက နောက်ဆုတ်လာရင်း အော်ဟစ်သည်။ လုစုယာတို့မှာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

ကန္တာရဓားပြတို့သည် အုပ်စုနှစ်စုခွဲပြီး တိုက်ခိုက်ကြ၏။ သူတို့၏ဦးတည်တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကုလားအုတ်များပေါ်၌ရှိနေသည့် ရေအိတ်များကိုသာ ဖြစ်သည်။

ကန္တာရဓားပြတို့သည် ကြီးမားကြံ့ခိုင်ကြသည်။ ဓားသိုင်းပညာကိုလည်း အတော်အသင့် တတ်မြောက်ကြကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် အားလုံး အံ့အားသင့်ကြရသည်။

သဲကန္တာရထဲမှလူရိုင်းများက သိုင်းပညာ အထိုက်အလျောက်တတ်မြောက်နေသည်မှာ အံ့ဖွယ်တစ်ရပ်ပင်တည်း။

လုစုယာက ဟွမ်ရီစုံအား သတိပေး၏။

'ဟွမ်ရီစုံ၊ ကုလားအုတ်ကိုဝင်လုဖို့ကတော့ သိပ်မခက်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့လေးမြှားတွေ၊ အဝေးမှတ်ပြောင်းတွေကိုတော့ သတိထား။ မြှားမှန်လို့ ရေအိတ်တွေပေါက်ပြီး ရေတွေ အလဟဿဖြစ်ကုန်ရင် အားလုံးသေကုန်မယ်'

ဟွမ်ရီစုံက ကတိပေးလိုက်၏။

'သူရဲကောင်းလေး စိတ်မပူပါနဲ့၊ ကုလားအုတ်တွေ ရေအိတ်တွေကို ကျုပ် အသက်နဲ့လဲပြီးကာကွယ်ပါ့မယ်'

လုစုယာတို့သည် အရိုင်းတစ်ယောက်ကိုဖမ်းမိလိုက်တိုင်း ဝိုင်းသဖွယ် ရွှေ့မှကာထားလိုက်သဖြင့် အရိုင်းများမှာ စိတ်ထင်တိုင်း မတိုက်နိုင်ကြပေ။

စန်းဖော်သည် သဲကန္တာရထဲ၌ ဖျင်းရိ ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာ လျှောက်သွားနေရသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်ရသောအခါ လွန်စွာပျော်သည်။

အရိုင်းတစ်ယောက်သည် စန်းဖော်ဆီသို့ ဖျတ်ခနဲခုန်ဝင်လာ၏။

သူ့ဓား လေထဲမှကျမလာမီပင် စန်းဖော်၏ဓားက သူ့ရင်ဝသို့ ဆတ်ခနဲ ဖမ်းထိုးလိုက်သည်။

ရင်ဝကို ထိုးမိ၏။

'ဒုတ်. . .'

ဓားသည် အသားထဲသို့ နစ်ဝင်မသွားပေ။ ထုကဲသော သားရေပြားကြီး တစ်ချပ်ကို ထိုးမိသလို ဒုတ်ခနဲ ပြန်ခုန်သွားသည်။ စန်းဖော်ကြောင်သွား၏။

'ဗိုး. . .'

'ညီမလေး. . . ဘာဝေးနေတာလဲ၊ ရှောင်ပါလား'

စန်းအော်မှာ အသေအလဲရှောင်လိုက်ရသည်။ တရိုင်း၏ဓားသည် သူမ၏ခေါင်းနားမှ သီသီကလေးလွတ်သွား၏။ စန်းအော်ဝေးကြောင်သွားနိုက် အနိုင်းက ဓားနှင့်ခုတ်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုအနိုင်းသည် ထက်ကြွပ်မကျွာ တိုးဝင်လာပြီး စန်းအော်ကို လက်ရဖမ်းရန် ကြိုးစားသည်။

စန်းအော်မှာ ဓားဖြင့်တွတ်ရန်ပင် အချိန်မရနိုင်တော့သဖြင့် ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်း သိုင်းပညာဖြင့် ထိုးချလိုက်ရသည်။

'ဝုန်း. . .'

ကန္တာရလူရိုင်းမှာ ဆယ်ပေခန့်လွင့်စဉ်သွားလေတော့ သတည်း။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၃၅)

တား လုံ မပေါက်သောအင်္ကျီများ

ကန္တာရငှက်လူရိုင်းများကို ပထမဆုံး အကြမ်းပတမ်းတိုက်နိုက်သူမှာ စန်းအော်ဖြစ်သည်။

'ကဲ. . . မှတ်ပလား'

စန်းအော်က သူနှင့်ရင်ဆိုင်ရသူကို ကျောက်စိမ်းလက်ချောင်း သိုင်းဖြင့် တိုက်နိုက်ပြီးသောအခါ အော်ဟစ်လိုက်သည်။

'အော်မနေနဲ့. . . သတိထား'

လုစုယာသည် တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ခုန်ဝင်ပြီး စန်းအော်အား သတိပေးလိုက်၏။

တိုက်ပွဲမှာ ဖြိုင်ဖြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကြီးဖြစ်သွားလေပြီ။ လုစုယာ၊ ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဘွန်လူအောတို့အားလုံး လူရိုင်းများကို ညီညီ ညွတ်ညွတ် ခုခံတိုက်နိုက်နေလေပြီ။

စင်စစ် လူရိုင်းများမှာ သိုင်းပညာမကောင်းချေ။ သာမန်အဆင့်မျှသာ ရှိသည်။

သို့ရာတွင် ကိုယ်ခန္ဓာထွားကြိုင်းခြင်း၊ သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဓား၊ လှံ လက်နက်ပြီးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်သာ တိုက်ပွဲမှာ အပြန်အလှန် ရှည်ကြာနေခြင်း ဖြစ်သည်။

လုစုယာကမူ သူ့ကို အန္တရာယ်မဖြစ်နိုင်ရဲ့ ခုခံပြီး အခြားသူများ၏အခိုပ်အခြည်ကို စောင့်ကြည့်အကဲခတ်နေသည်။

စန်းအော်၊ ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဘွန်လူအောတို့သည် ကုလားဖုတ်နှင့်ရေဘိတ်များကို ကာကွယ်ရန်ဖောကပ်နေသဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းခပ်ရမ်းရမ်း တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

သို့သော် သူတို့၏ဓားချက်များမှာ အချည်းအနှီးသာ ဖြစ်နေသဖြင့် သုံးယောက်စလုံး ချွေးပြန်စပြုလာလေ၏။

'အဲဒီလိုမတိုက်ကြနဲ့ ဒီမှာကြည့်ကြ၊ သူတို့ခန္ဓာကိုယ်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုရှိနေတယ်၊ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်တိုက်ပြီးရုံနဲ့ ဒါပဲထပ်တလဲလဲ တိုက်နေကြတာကိုး'

စန်းအော်တို့သည် ဝင်လာသမျှလူရိုင်းများကို အနားမကပ်နိုင်အောင် ခပ်ပြင်းပြင်းနိုက်ထုတ်ကာကွယ်ပြီး ခံစစ်ပြုလိုက်ကြ၏။

ထို့နောက် လုစုယာ မည်သို့တိုက်ခိုက်ပြမည်ကို လှမ်းကြည့်ကြသည်။

လုစုယာသည် ခံစစ်အနေအထားဖြင့်ခုခံနေရာမှ တိုက်စစ်သို့ပြောင်းလဲပစ်လိုက်သည်။

သူသည် အကြောခွဲ အရိုးလွှဲပညာ၊ မဟာသိမ်ငှက် လက်သည်းပညာနှင့် မူးဝေလဲ့အိပ် အကြောပိတ်ပညာ တိုက်နည်း သုံးနည်း

လွန်းယက်ယှက်သကဲ့သို့ လက်ဝှက်ထိုး အသုံးပြု တိုက်ခိုက်တော့သည်။

'သူတို့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထူးခြားချက်တွေရှိနေတယ်၊ ကြည့်ထားကြ'

'ဒုန်း. . . ဒုန်း. . . ဒုန်း'

'ဒုတ်. . . ဒုတ်. . . ဒုတ်'

လူရိုင်းငါးယောက်ခန့်ကို လုစုယာတိုက်ခိုက်၏။ သူတို့၏ ရင်ဘတ်၊ ကျောပြင် အစရှိသည့်နေရာများသို့ လက်သီး လက်ချောင်းများ ထိသော်လည်း လုစုယာ၏ လက်တို့သည်သာ ပြန်ကန်ထွက်လာသည်။

'တွေ့လား. . . အဲဒီနေရာတွေကို ဓားတောင် ထိုးဖောက်လို့မရဘူး။ လက်သီးတစ်ချောင်းတော့ မပြောနဲ့တော့'

မကြာမီ လုစုယာ၏ လက်ချောင်းများသည် ဦးတည် တိုက်ခိုက်သည့်နေရာများ ပြောင်းလဲသွားတော့သည်။

အရိုင်းများ၏ ကျောပြင် သို့မဟုတ် ရင်ဘတ်များသို့ မတိုက်ခိုက်တော့ပေ။

လည်ပင်း၊ လက်မောင်း၊ လက်ဖျံများဆီသို့သာ တိုက်ခိုက်တော့သည်။

ထိုအခါ အရိုင်းများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တဝုန်းဝုန်း လဲကျတုန်လေ၏။

'တွေ့ကြသလား၊ သူတို့ပျော့ကွက်တွေက တစ်ခြားနေရာတွေ ရောက်နေတယ်၊ နောက်ပြီး သူတို့ကို မသတ်သင့်ဘူး၊ သူတို့က အိမ်ရှင်တွေ၊ ငါတို့က ဧည့်သည်တွေ၊ တတ်နိုင်သမျှတော့ တို့ရဲ့

ကြင်နာမှုကို ပြကြရမယ်'

ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဘွန်လူအောနှင့် စန်းဇော်တို့ သဘောပေါက်သွားကြ၏။ သူတို့၏လက်နက်များကို ပြန်လည်ထည့်သွင်း သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

အေးအေးဆေးဆေး သိမ်းဆည်းနိုင်ခြင်းတော့ မဟုတ်ပေ။ အပြေးအလွှား ရှောင်တိမ်းပြီး ထည့်သိမ်းရခြင်းဖြစ်သည်။

'ဘိး. . . ဟီး. . . ဟီး. . . ဟား'

ကန္တာရငှက်လူရိုင်းများက သံသေး သံကြောင်များနှင့် ဇော်ဟစ်လိုက်ကြ၏။ ရန်သူများ လက်နက်သိမ်းဆည်းခြင်းသည် သူတို့အောင်ပွဲဟုယူဆလိုက်သလား မသိပေ။

လုစုယာတို့ မည်သို့မျှ အဓိပ္ပာယ်ဖော်မရသောအသံများဖြင့် ဇော်ဟစ်ရင်း တိုက်ခိုက်မှုကိုအရှိန်မြှင့်လာကြလေ၏။

ကန္တာရငှက်များ ဤမျှအတင့်ရဲနေခြင်းမှာ သူတို့၏ခွန်အားများနှင့် ဓားလှံလေးမြှား ထိုးမဖောက်သည့် အစွမ်းများကြောင့်သာ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

စန်းဇော်တို့သည် သူတို့ထက် သိုင်းပညာများစွာသာလွန်ကြောင်း သူတို့ သိပါ၏။ သို့သော် သူတို့သည် သူတို့ဆီ၌ ထားရှိသော မြှုပ်ကွက်စွမ်းအားများကြောင့် တိုက်ခိုက်မှုအရှိန် မြှင့်ရဲခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

'ဗုန်း. . .'

'ဗုန်း. . .'

မကြာမီ ကန္တာရငှက်လူရိုင်းများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျကုန်၏။ ဘွန်လူအောတို့သည် လူရိုင်းတို့၏အမာခံနေရာများကို

မတိုက်ခိုက်တော့ပေ။

သွေးကြောပိတ်ရမည့်နေရာများကို လက်ညှိုးဖြင့်ထိုး၍ လည်းကောင်း၊ လက်ဝါးစောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခြေဖျားခတ်၍ လည်းကောင်း နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အကြောပိတ်ကြလေတော့၏။

လုစုယာ၊ ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဘွန်လူအောနှင့် စန်းဇော်တို့က သူတို့၌ ရှိရှိသမျှ ကိုယ်ဖော့ပညာထုတ်သုံးကာ လူရိုင်းများအား အကြောပိတ်လိုက်သဖြင့် လူရိုင်းငါးယောက်မှတစ်ပါး အားလုံးလိုလို လဲကျကုန်သည်။

တိုက်ပွဲကား ပြီးသလောက်ဖြစ်သွားလေပြီ။ ကျန်လူကား လူရိုင်းများကို အပြင်းအထန်မတိုက်ချေ။ ရှောင်ပြေးခြင်းသာပြုသည်။

တကယ်တော့ သူတို့သည် လူရိုင်း လူရိုင်းချင်းဖြစ်၍ အခြေအနေအရ ပြိုင်ဘက်မဖြစ်ခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

ငါးယောက်ခန့်ကျန်နေသော ကန္တာရငှက်လူရိုင်းများသည် တစ်အုပ်စုလုံး ပြိုကွဲသွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း ထွက်မပြေးဘဲ လုစုယာတို့အား တရကြမ်း ဝင်တိုက်သည်။

ရဲဘော်ရဲဘက်များအပေါ် အတော်သစ္စာကြီးသော လူရိုင်းများပါပေ။

'ဒီလူတွေ စိတ်မလျှော့သေးပါလား'

ဘွန်လူအောက လုစုယာအား လှမ်းပြောလိုက်၏။

လုစုယာက. . .

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီငါးယောက်ကို ငါပဲတာဝန်ယူလိုက်ပါ့မယ်'

လုစုယာက ပုံလွှားတစ်ကောင်ပမာ တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ရှားလိုက်

၏။ များမကြာမီ ထိုလူရိုင်းငါးယောက်စလုံး တဝုန်းဝုန်း ပြိုလဲကျသွားတော့သည်။

ယခုအခါ သဲပြင်ပေါ်၌ မတ်တတ်ရပ်နေသူလူရိုင်းဟူ၍ တစ်ယောက်မျှ မရှိတော့ပေ။

သူတို့အားလုံး လဲကျနေသူများကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးကြ၏။

စန်းအော်က. . .

'အစ်ကိုလုစုယာ၊ ဘာကြောင့် သူတို့ကိုယ်ကို ဓားလှံလက်နက်တွေ ထိုးမဖောက်ဘဲ ဖြစ်နေတာလဲ၊ သူတို့မှာ ဓားလှံလက်နက် ထိုးမဖောက်တဲ့ လောကီပညာတွေများ တတ်ထားကြလို့လား'

လုစုယာ ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်မီ ဘွန်လူအောက အနီး၌လဲကျနေသော လူရိုင်းတစ်ယောက်၏အင်္ကျီကို ဆွဲလှန်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အတွင်း၌ ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကဲ့သို့သော မည်းမည်းပြောင်ပြောင် အင်္ကျီတစ်ထည် ဝတ်ထားကြောင်း တွေ့လိုက်ရ၏။

စန်းအော်ကလည်း အခြား လူရိုင်းတစ်ယောက်အင်္ကျီကို ဆွဲလှန်လိုက်ရာ မည်းမည်းပြောင်ပြောင် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကိုတွေ့ကြရပြန်၏။

စန်းအော်က. . .

'လူရိုင်းတွေအားလုံး ဒီအင်္ကျီမျိုးကို အတွင်းက ခံထားတာ သေချာသွားပြီ -'

လုစုယာတို့မှာ ထိုအင်္ကျီကို ကိုင်ကြည့်ကြသည်။ စမ်းသပ်ကြည့်ကြသည်။ သတ္တုလည်းမဟုတ်၊ သားရေလည်းမဟုတ်ပေ။ အဆွဲအဆန့်လည်းခံနိုင်သည်။ လက်ညှိုးနှင့်ထိုးကြည့်ရာတွင်လည်း

ထောက်ခနဲ ထောက်ခနဲ ချော်ထွက်သည်။

လုစုယာတို့မှာ လွန်စွာ အံ့ဩကြသည်။ ဤကန္တာရ ငှက်များမှာ လူရိုင်းသက်သက် ဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေးမှုအဆင့် မမြင့်ကြပေ။

ဟန်တရုတ်များကား နှစ်ပေါင်းထောင်ချီပြီး ယဉ်ကျေးခဲ့သူများ ဖြစ်၏။

သို့ငြားလည်း ဟန်တရုတ်များသည် ဤသို့ ဓား၊ လှံ လက်နက် မထိုးဖောက်နိုင်သောဝတ်စုံမျိုးကို လုံးဝ မယက်လုပ်နိုင်ခဲ့သေးပေ။

ဘွန်လူအောက. . .

'အစ်ကို ဒါ. . . ဘာပစ္စည်းလို့ခေါ်မလဲ'

လုစုယာ မဖြေနိုင်ပေ။

'အံ့ဩစရာ သိပ်ကောင်းတယ်၊ တို့သာ သိုင်းပညာ မထက်မြက်ဘူးဆိုရင် ဒီကန္တာရငှက်လူရိုင်းတွေကို ဘယ်လိုမှ မနိုင်နိုင်ဘူး၊ ဒီကိုယ်ကျပ်ဝတ်စုံဟာ သိပ်ထူးဆန်းတယ်၊ ကျိုလန်ထူများ သိမလား မဆိုနိုင်ဘူး'

ကျိုလန်ထူကလည်း ခေါင်းခါ၏။

'မသိပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်လဲ အံ့ဩနေတာပါပဲ၊ ကျုပ်တို့လဲ အရိုင်းအစိုင်းတွေပါပဲ၊ သံချပ်ဝတ်စုံတွေ ဘာတွေ ခင်ဗျားတို့ တရုတ်ပြည်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာတော့ ကြားဖူးပါရဲ့၊ အခုဟာက သံချပ်ဝတ်စုံလဲ မဟုတ် ဘာလဲမဟုတ်'

လုစုယာက. . .

'ကဲ. . . အဲဒီကိစ္စ ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ၊ သူတို့က ကျုပ်တို့ကို ရေလိုလို့ တိုက်ခိုက်တဲ့ သဘောမျိုး ရှိနေတယ်၊ လူရိုင်းခေါင်းဆောင်ကို သေသေချာချာ မေးမြန်းကြည့်စမ်းပါဦး'

ကိုလန်ထူသည် လူရိုင်းခေါင်းဆောင် လဲကျသည့်နေရာအနီး၌ ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ပြီး မေးခွန်းတစ်ခု မေးမြန်းသည်။

တန္တာရဂွတ်လူရိုင်းစကားဖြစ်၍ လုစုယာတို့ နားမလည်နိုင်ကြပေ။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်မှာ ထိုအမေးကြောင့် ရှုံ့မဲ့ရှုံ့မဲ့ ဖြစ်သွား၏။ သို့သော်. . . သူ့ခမျာ လှုပ်တော့မလှုပ်ရှားနိုင်ပေ။

'သူရဲကောင်းလေး၊ ခင်ဗျား ကြိုက်တာကိုမေးတော့ ကျုပ်နဲ့သူနဲ့ စကားပြောရတာအဆင်မပြေဘူး၊ ကျုပ်က စကားပြန်လုပ် ပေးမယ်'

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်မေးမယ်'

လုစုယာက စင်ကျန်ဘာသာစကားဖြင့် လူရိုင်းခေါင်းဆောင်ကို မေးသည်။ ကြားထဲမှ ကိုလန်ထူက ဝင်၍ စကားပြန် လုပ်ပေးသည်။

'အကြီးအကဲ၊ ဘာကြောင့် ကျုပ်တို့ရဲ့ ရေဘိတ်တွေကို လုရတာလဲ'

'မလုလို့ ဖြစ်မလားဗျ၊ ကျုပ်တို့မှာ ရေတစ်စက်မှ မရှိတော့ဘူး၊ ရေငတ်ကုန်ပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ကို မသတ်ဘဲ ကျုပ်တို့က ရေငတ် အသေခံရမှာလား'

'ဗုံ့ဩစရာပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့က ဒီသဲကန္တာရထဲမှာ မွေးကတည်းက သေတဲ့အထိ နေတဲ့လူတွေပဲ၊ သဲကန္တာရအကြောင်း ခင်ဗျားတို့ထက် ဘယ်သူက ပိုသိမှာလဲ၊ ဒီသဲကန္တာရထဲမှာ ရေမရှိရင် သေမယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့တောင် သိတယ်၊ ခင်ဗျားတို့က ဘာဖြစ်လို့ ရေဘိတ်တွေ ယူမလာ ကြရတာလဲ'

ကိုလန်ထူထံမှ ဘာသာပြန်အဓိပ္ပာယ် သိလိုက်ရသောအခါ လူရိုင်းခေါင်းဆောင်မှာ ဒေါသထွက်သွား၏။

'ဘာဖြစ်လို့ မသိရမှာလဲ၊ သဲကန္တာရဟာ ကျုပ်တို့အဖို့ မြေမွေ့ရာပဲ၊ သဲကန္တာရထဲမှာ ရေဟာ အသက်ဆိုတာ မွေးကတည်းက သိခဲ့ကြတာဗျ၊ ကျုပ်တို့မှာ ရေတွေ အများကြီးပါတာပေါ့၊ ဒိုဘေစစ်တစ်ခု တွေ့တိုင်းလဲ အမြဲတမ်း ရေဖြည့်တာပဲ၊ ဒိုဘေစစ်တစ်ခု မရောက်ခင် ရေနည်းနေပြီဆိုရင် ရေကိုတောင် မသောက်တော့ဘူး၊ နှုတ်ခမ်းကို ဆွတ်ရုံပဲ ဆွတ်တယ်၊ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုမှ မျှော်လင့်မထားတဲ့ကိစ္စနဲ့ ကြုံရတယ်၊ အဲ. . . ရေလဲ ငတ်တော့တာပဲ'

လုစုယာ လွန်စွာစိတ်ဝင်စားသွား၏။ မမျှော်လင့်သော ကိစ္စဆိုသည်မှာ လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့များနှင့် ဆုံတွေ့ခြင်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သူထင်သည်။

'ဘာလဲဗျ၊ မမျှော်လင့်တဲ့ကိစ္စဆိုတာ'

'ဘာလဲ၊ ခင်ဗျားက ဘာမို့လို့ မေးရတာလဲ၊ ကျုပ်ကို အခုလို မေးနေတာတောင် လွန်လှပြီ၊ ကျုပ်တို့ကိစ္စတိုင်းကို ခင်ဗျားကို ဖွင့်ပြောနေရမှာလား'

လုစုယာသည် လူရိုင်းခေါင်းဆောင်ကို အသေအချာ ကြည့်လိုက်၏။

ထိုသူသည် သူတစ်ပါးပြုသမျှ နုရမည့်အခြေ ရောက်နေသည့်တိုင် မာမာထန်ထန်ပြောဆဲ ရှိသေးသည်။

သာမန်အချိန်၌ တန်းတူရည်တူသာ စကားပြောရလျှင် မည်သို့မျှ အဆင်ပြေပြေ စကားပြောနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

လူရိုင်းအကြီးအကဲ၏နှုတ်ခမ်းများသည် အက်ကွဲနေ၏။ ထိုအချက်က သူတို့ ရေမည်မျှငတ်နေသည်ကို ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤမျှအထိ ဖွဲ့ခတ်၍တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ သူတို့အားလုံးသဲနှင့်ဖက်၍ မွေးခဲ့ရသူ သဲကန္တာရသားများ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

မည်မျှ ကြံ့ခိုင်ခဲ့ရှိသောလူဖြစ်စေ၊ လူသည် လူပင်ဖြစ်သည်။

သူ့အတိုင်းအတာ ကုန်သွားသောအခါ သူလည်း အခြားသူများကဲ့သို့ပင် လူသားတို့၏ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းဒုက္ခကို ခံစားရလေတော့သည်။

'အင်း. . . တကယ့်လူတွေပဲ'

လုစုယာ စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ချီးကျူးမိ၏။

ကျိုလန်ထူက စင်ကျန်ဘာသာစကားဖြင့်. . .

'သူရဲကောင်းလေး၊ သူတို့ သိပ်အခြေအနေဆိုးနေတယ်ဗျ၊ သဲကန္တာရလူသားတွေ ဒီလို အဖြစ်ဆိုးကြုံတာမျိုး ကျုပ်တော့ တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး'

'ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ၊ အဲဒီအခြေအနေဆိုးတာကပဲ သူ့ဆီက သိသင့်တဲ့သတင်းတွေ သိခွင့်ရနိုင်တာပါ'

ထိုစဉ်မှာပင် လူရိုင်းအကြီးအကဲက အော်ဟစ်လေတော့၏။

'ခင်ဗျားတို့ ဘာညှဉ်းဆဲနေတာလဲ၊ ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ ထိုင်ကြည့်နေကြတာလား'

ကျိုလန်ထူက ဘာသာပြန်ပေးသည်။

လုစုယာက. . .

'ကျုပ်တို့က ဘာများ ညှဉ်းဆဲနေလို့လဲဗျာ၊ ကျုပ်တို့က စစ်နိုင်သူတွေပါ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ကို ဘာမှ မညှဉ်းပန်း မနှိပ်စက်ပါဘူး'

'ဘာအသံကောင်း ဟစ်နေတာလဲ၊ ရေ. . . ရေ ကျုပ်တို့ကို မတိုက်ဘဲ စကားချည်း ထိုင်ပြောနေတာဟာ၊ ကျုပ်တို့ကို ညှဉ်းပန်း

နှိပ်စက်တာပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့ စစ်နိုင်တယ်ဆိုရင်လဲ ကျုပ်တို့ကို သတ်ပစ်နိုင်တယ်၊ ခု. . . သတ်လိုက်'

လုစုယာက အချက်ပြလိုက်ရာ ဟွမ်ရိုစုံက ရေထည့်ထားသောသားရေအိတ်တစ်အိတ်ကို ပစ်ပေးလိုက်သည်။

လုစုယာက ရေအိတ်ကို လူရိုင်းအကြီးအကဲရှေ့၌ ချထားလိုက်ပြီး. . .

'တွေ့လား. . . ဟောဒီမှာ၊ ခင်ဗျားတို့အတွက် ရေအများကြီးမပေးနိုင်ပေမယ့် ထိုက်သင့်သလောက်တော့ ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်မေးတာကိုတော့ မှန်မှန်ဖြေရမယ်'

'ခင်ဗျား ဒီလို အကျပ်မကိုင်ပါနဲ့၊ တိုက်မယ့်ဟာကို တိုက်ပါ၊ မေးတာ မြန်းတာ နောက်မှလုပ်ပါ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား ဒီလိုဘယ်ရမလဲ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်မေးတာကို အရင်ဖြေမှ ဖြစ်မှာပေါ့'

လူရိုင်းအကြီးအကဲ ငြိမ်သက်သွား၏။ သူသည် ဘာစကားမျှ မပြောတော့ဘဲ နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ထားလိုက်၏။ လုစုယာကို သူမပြောတော့ဟူသည့် သဘောပင်တည်း။

ကျိုလန်ထူက

'သူရဲကောင်းလေး၊ သူ့အခြေအနေ အတော်ဆိုးနေတယ်နော်'

'စိတ်ချစမ်းပါ ကျိုလန်ထူ၊ ကျုပ်ဟာ မရက်စက်တတ်ပါဘူး၊ နောက်ပြီး ဒီလူတွေ နောက်တစ်ရက် ရေငတ်လို့လဲ ချက်ချင်း သေသွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အခု ခဏကလေး စောင့်စမ်းပါ၊ သူဖွင့် ပြောလာမှာပါဗျ၊ အဲ. . . ဖွင့်မပြောဘူးဆိုရင်တောင် ကျုပ်က သူ့ကို ရေတိုက်မှာပါဗျာ၊ တဲ. . . ကျေနပ်ပလား'

ကျိုလန်ထူမှာ လုစုယာတို့၏ စိတ်သဘောကိုသိနေသဖြင့် တာမှ ဆက်မပြောတော့ပေ။ စောင့်သာ ကြည့်လိုက်သည်။

လုရှိုင်း အကြီးအကဲသည် အတန်ကြာ တောင့်ခံထားသေး၏။

သို့သော် နောက်ဆုံး၌ စိတ်လျှော့လိုက်သည်။ ရေတပ်မှတ်ခြင်းက သူ့မာန တရားကို နှိုက်ချိုးဖျက်ဆီး ပစ်လိုက်တော့သည်။

'ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ကျုပ်တို့ကို ရေတော့အရင်တိုက်ပါ၊ ပြီးမှ ခင်ဗျားတို့ မေးချင်တာမေးပါ၊ ကျုပ်တစ်လုံးမကျန် ပြောပါ့မယ်'

လုစုယာက သူ့လူများကို အချက်ပြလိုက်သည်။

'ရေနည်းနည်းစီပဲတိုက်ပေး၊ သူတို့ လူအုပ်က နည်းတာမဟုတ်ဘူး၊ တော်ကြာ တို့သောက်စရာ မကျန်ဘဲ ဖြစ်နေမှာလဲ စိုးရိမ်ရသေးတယ်'

ဘွန်လူအော၊ ဘွန်တိမ်စန်း၊ စန်းအော်နှင့် ဟွမ်ရှီစုံတို့က လဲကျနေသူများကို ရေတိုက်ရန်ဟန်ပြင်ကြ၏။

'နေကြဦး'

ကျိုလန်ထူ၏တားဆီးသံကြောင့် အားလုံး တန့်သွားကြသည်။ ကျိုလန်ထူကို လှမ်းကြည့်ကြသည်။

'ရေကို အရမ်းမတိုက်နဲ့၊ နှုတ်ခမ်းကို ဆွတ်ရုံဆွတ်ပေးပါ။ သုံးလေး ငါးကြိမ်လောက် နှုတ်ခမ်းကို ဆွတ်ပေးပြီးမှ ရေကို နှစ်ငုံစာလောက်ပဲ တိုက်ပါ။ အာခေါင်ကွဲ နှုတ်ခမ်းကွဲလောက်အောင် ရေငတ်နေရင် ရေကို များများစားစား မသောက်သင့်ဘူး၊ များများ တိုက်တာနဲ့ ဒုက္ခရောက်မှာပဲ'

ကျိုလန်ထူက ရှင်းပြ၏။

'အင်း. . . ကျုပ်က ရေကို မြိုးမြဲ့ချွေတာချင်တာနဲ့ ခင်ဗျားပြော

တာ အံကိုက်ပဲ၊ ကဲ. . . ကျိုလန်ထူပြောသလိုသာ လုပ်လိုက်ကြ၊ ဒီ လူရှိုင်းတွေ သဘောပေါက်မှာပါ'

ဘွန်လူအောတို့သည် ကျိုလန်ထူပြောသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးကြလေ၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၃၆)
ရေကြွေး အပြေပေး

ခေါင်းဆောင်အကြီးအကဲလုပ်သူသည် ရေနှစ်ငုံစာမျှ သောက်လိုက်ရသည်နှင့် လွန်စွာလန်းဆန်းသွား၏။ သူတို့လို သဲကန္တာရထဲ ဥဒဟိုသွားနေရသော လူများအဖို့ ရေများများ မလိုပါ။

တစ်ငုံစာ နှစ်ငုံစာမျှသည် များစွာအရာရောက်လှပါသည်။

ထို့ပြင် သူတို့သည် သဲကန္တာရအကြောင်း ကောင်းစွာသိသူများ ဖြစ်၍ ရေငတ်နေသူများအား ရေအလွန်အကျွံ တိုက်ခြင်းဖြင့် မည်သို့ ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်သည်ကို သိပြီးသူများ ဖြစ်ကြ၏။

လုစုယာတို့အုပ်စုက ရေတစ်ငုံ နှစ်ငုံမျှတိုက်ခြင်းကို အပြစ်မမြင်ကြပေ။

လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်များကို လုပ်ပေးခြင်းဟုယူဆသည်။

လူရိုင်းအကြီးအကဲသည် သူ့ခြေလက်များကို လှုပ်ရှားကြည့်

လိုက်၏။

အလို. . . ဘာခြေဘာလက်မျှ လှုပ်၍မရတော့ပါကလား။ သူလည်း ယခုမှသတိပြုမိသည့်အလား အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။

'ဟင်. . . ငါ့ခြေ ငါ့လက်တွေ ဘာကြောင့် လှုပ်လို့မရတာလဲ'

သူသည် မျက်လုံးကိုစောင်းကြည့်လိုက်၏။ သူ့နောက်လိုက်များမှာလည်း လဲကျနေကြကြောင်းသိလိုက်ရ၍ ပို၍ပင် ထိတ်လန့်သွားမိတော့သည်။

ယခုပုံစံအတိုင်းဆိုပါက သူနှင့်တကွ သူ့နောက်လိုက်အားလုံး လှုပ်ရှား၍မရနိုင်တော့ကြောင်း နိုဝ်မိလိုက်လေသည်။

လုစုယာက လူရိုင်းအကြီးအကဲ၏ ပထမဆုံးထိတ်လန့်မှုကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပြုံးလိုက်မိသည်။

'ခင်ဗျား မလှုပ်ရှားနိုင်တာကို ထိတ်လန့်သွားတာလား'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် နောက်လိုက်တွေရော ဒီအတိုင်းပဲ မဟုတ်လား'

'ဒီအတိုင်းပဲ၊ အားလုံးလဲနေပြီ၊ သူတို့ကိုလဲ ကျုပ် ရေတိုက်ပြီးပါပြီ၊ အားလုံး လန်းလန်းဆန်းဆန်း ဖြစ်သွားပါပြီ'

'ကျုပ်တို့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား၊ သေသေချာချာလဲ ပြန်စဉ်းစားပါဦး၊ ကျုပ်တို့က လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့က အရင်စတိုက်တာပါ'

လူရိုင်းအကြီးအကဲ ငြိမ်သွား၏။

လုစုယာက. . .

'ခင်ဗျားသာ လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ကိစ္စကို ထုတ်ပြောပါ ကျုပ်က

ခင်ဗျားတို့အားလုံး မူလအခြေအနေ ရောက်သွားအောင် ပြန်လုပ်ပေးပါ့မယ်'

'ဒီလောက်ပဲ လွယ်သလား'

'လွယ်ပါတယ်၊ ဒါဟာ ကျုပ်တို့ ပြည်မက သွေးကြောပိတ်ပညာနဲ့ သွေးကြောပိတ်ထားလို့ မလှုပ်ရှားနိုင်တာပါ၊ သွေးကြောကို ပြန်ဖွင့်ပေးလိုက်တာနဲ့ ငေါက်ခနဲထထိုင်နိုင်ပါတယ်'

လူရိုင်းအကြီးအကဲမှာ လုစုယာပြောသည်တို့ကို နားမလည်ပေ။

သူတို့သည် သွေးကြောပိတ်ပညာနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့်အတွေ့အကြုံမျှ မရှိခဲ့ကြပေ။

ထို့ကြောင့် လုစုယကို တအံ့တဩကြည့်လိုက်လေ၏။

'ခင်ဗျားတို့ ပြည်မကပညာတွေက သိပ်ထူးဆန်းတာပဲ၊ အထူးအဆန်းတွေ ဘယ်လောက်များ ပေါ်နေသလဲတော့ မသိဘူး။ ကဲ. . . ဒါတွေ ထားလိုက်ပါဗျာ၊ ကျုပ်တို့ သက်တောင့်သက်သာ ဖြစ်အောင် ကျုပ်တို့ကို အကြောပြန်ဖွင့်ပေးပါ၊ ခင်ဗျားတို့ပြည်မက ထူးခြားတဲ့ အကြောဖွင့်ပညာနဲ့ပေါ့ဗျာ'

'ခင်ဗျား၊ နောက်လိုက်တွေကိုပါ အကြောဖွင့်ပေးရမှာလား'

'ဒါပေါ့၊ ကျုပ်နဲ့ သူတို့က သေအတူရှင်မကွာပဲ၊ ကျုပ်လှုပ်ရှားလို့ရရင် သူတို့လဲ လှုပ်ရှားလို့ရမှ သဘာဝကျမှာပေါ့'

လုစုယာသည် လုံဟူစန်း ရသေ့များအကြောင်း လွန်စွာသိချင်နေ၏။

ရသေ့များနှင့်တွေ့သော အုပ်စုမှာလည်း ဤအုပ်စုပင်ဖြစ်မည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အကြီးအကဲသည် ပြည်ပမှပညာများအကြောင်းကို ယခုပင် တအံ့တဩပြောနေသည် မဟုတ်ပါလော။

'ကောင်းပြီ'

လုစုယာက ဝန်ခံလိုက်ပြီး ထရပ်လိုက်၏။

နောက်လိုက်များအကြားသို့ လျှောက်သွားပြီး တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အကြောဖွင့်ပေးလိုက်၏။

လူရိုင်းအကြီးအကဲကို နောက်ဆုံးမှအကြောဖွင့်ပေးပြီး မူလနေရာ၌ ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

'ကဲ. . . ခင်ဗျား ထလို့ရပါပြီ၊ လှုပ်ရှားလို့ရပါပြီ'

လူရိုင်းအကြီးအကဲသည် သူ့ခြေလက်များကို စတင်လှုပ်ကြည့်၏။

အဆင်ပြေ၏။ ဟင်း - သူတို့ ပညာက သိပ်ထူးခြားပါကလား။

ဒီလိုဆိုရင် လူတစ်ယောက်ကို ကြိုးတုပ်ဖမ်းဖို့ မလိုတော့ပါကလားဟု တွေးသည်။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်သည် ထရပ်လိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်၏။

သူ့လူအားလုံး ထရပ်ပြီး အကြောအခြင်များဖြေနေကြောင်း တွေ့ရသောအခါ ကျေနပ်သွားသည်။

'ကဲ. . . ခင်ဗျားပြောမယ့်ကိစ္စ ဆက်ပြောပေတော့၊ မပြောရင်တော့ ကျုပ်တို့အဆိုး မဆိုပါနဲ့'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို တဗုန်းဗုန်း ထုလိုက်လေ၏။

'ခင်ဗျားစကား ပြောတာကို ကြည့်ပြောပါ၊ ကျုပ်တို့ကို ဘယ်လိုလူမျိုးတွေ မှတ်နေသလဲ၊ နားထောင် ကျုပ်တို့ ကန္တာရငှက် လူမျိုးတွေရဲ့ သဘာဝကို ကျုပ်ပြောပြမယ်၊ ကျုပ်တို့ဟာ သွားတော့မယ်လို့

ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ လမ်းကို ဘယ်တော့မှမသွေဖယ်ဘူး၊ တစိုက်မတ်မတ်ပဲ သွားတယ်၊ သေတွင်းတွေ ရှိနေပါစေ သွားတာပဲ၊ ဒီလိုပဲ ပေးပြီးတဲ့ ကတိကို ဘယ်တော့မှမဖောက်ဖျက်ဘူး၊ ပြောမယ်ဆိုပြောတာပဲ၊ နောက်ထပ် ကျွန်ုပ်ကို စော်ကားတဲ့စကားမျိုး မပြောပါနဲ့'

လုစုယာ တောင်းပန်လိုက်ရသည်။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်သည် သဲပြင်ပေါ်၌ အကျအနထိုင်လိုက်၏။

သူ့ ထိုင်ပုံအရ ပြောရမည့်အကြောင်းအရာသည် အတော်ရှည်လျားပုံ ရသည်။

'ကဲ. . . ရေသောက်လိုက်ပါဦး'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင် ပြောအားရှိသွားအောင် လုစုယာက ရေအိတ်ကို လှမ်းပေး၏။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က ရေကိုတစ်ငုံမျှသာ သောက်သည်။

သူတို့သည် ရေနှင့်ပတ်သက်လျှင် လွန်စွာစည်းကမ်းရှိသည်။ အလကားရတိုင်း အချည်းအနှီးသောက်ပစ်ကြသူများ မဟုတ်ချေ။

'ဖြစ်ပုံက. . . ဒီလိုဗျ'

ထိုစကားအားလုံးကို ကျွဲလန်ထူက စကားပြန်လုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

❖ ❖ ❖

လုံဟူစန်းတောင် ရသေ့ကိုးဦးသည် မဟာသဲကန္တာရ အတွင်းသို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

သူတို့၏အစီအစဉ်မှာ မဟာသဲကန္တာရကြီးကိုဖြတ်ပြီး ပါရှားပြည်အတွင်း ခရီးဆက်ရန်ဖြစ်သည်။

ရည်ရွယ်ချက်ကား ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကို ရရှိရန်ပင် ဖြစ်သည်။

ပါရှားပြည်အတွင်း၌ စိန်ခေါ်တိုက်ပွဲကျင်းပရန် ကုလန်ကိုလည်းကောင်း၊ လုစုယာကိုလည်းကောင်း ချိန်းဆိုထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့များသည် သိုင်းပညာ အဆင့်အတန်းမြင့်မားသော်လည်း တောင်ပေါ်၌ အထီးကျန်စွာ နေထိုင်ကြသောအုပ်စုဖြစ်ရာ အတွေ့အကြုံဗဟုသုတ လွန်စွာနည်းလှသည်။

သိုင်းပညာတော်သည့် အချက်ကား သူတို့အား လွန်စွာ ဘဝင်ကျနေစေရာ အခြားဗဟုသုတများကိုရှာမှီးရန် မလိုဟု ယူဆထားကြသည်။

သူတို့သည် သဲကန္တာရနှင့်ပတ်သက်သော အတွေ့အကြုံ၊ ပင်လယ်ပြင်အတွေ့အကြုံ တစိုးတစိမျှ မရှိ။

သူတို့ အတွေ့အကြုံရှိသည်မှာ တောတောင်ချောက်ကြားသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

သဲကန္တာရခရီး၏လိုအပ်ချက်ကို ဘာမျှမသိ။ သဲကန္တာရဆိုသည်မှာ အလွန်ပူသောဒေသဖြစ်သည်ဟုသာ သတ်မှတ်ထားကြသည်။

သဲကန္တာရခရီးအတွက် ရေဘူး၊ ရေအိတ်များကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ

မယူခဲ့ကြပေ။

ဒိကျွာခြောက်ဆိုသည်ကလည်း မပါ။ ယုတ်စွအဆုံး ရွက်ဖျင် တဲပင် ပါမလာခဲ့ပေ။

သူတို့ စိတ်ထင် သဲပြင်ပေါ်၌ အေးအေးဆေးဆေးအိပ်စက်၍ ရလိမ့်မည်ဟုပင် ထင်ခဲ့ကြသည်။

မြင်း၊ ကုလားအုတ်ဆိုသည်ကား ဝေလာဝေး၊ စိတ်ပင် မကူးကြချေ။

သူတို့စိတ်ထင်၌ ဤခရီးအတွက် ထိုက်သင့်သမျှတော့ လူသူရှိရမည်။

လူသူမရှိလျှင် ရေ ိ၊ ၁ွာ၊ နားခိုစရာရှိမည်ဟု တွက်ဆထားသဖြင့် မည်သည့်ပစ္စည်းမျှ သယ်ဆောင် မလာခြင်းလည်း ဖြစ်ကြပေသည်။

မိုးထိုးနေသော မာနတရားကြောင့် သူတို့သည် သဲကန္တာရ ခရီးအကြောင်းကိုလည်း လေ့လာစုံစမ်းခြင်း မရှိကြပေ။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့၏ ဒုက္ခကို အချိန်နှင့်စက်ဝယ်ရန် သဲကန္တာရထဲသို့ ခရီးထွက်လာသလို ဖြစ်လာတော့သည်။

ဤသို့ ဘာမျှပြင်ဆင်မှုမရှိဘဲနှင့် သူတို့သည် သဲကန္တာရထဲသို့ ခရီးထွက်လာကြတော့သည်။

ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းဆိုသည်မှာ သဲကန္တာရ မဟုတ်ပေ။ သစ်ပင် မြက်ပင်နှင့် ရေများ ရရှိနိုင်သည်ဖြစ်၍ ရသေ့ကိုးပါး အနေဖြင့် ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းကို ကောင်းစွာဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအချက်ကပင် သူတို့ကို ပို၍ ဒုက္ခရောက်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သည့် ပြင်ဆင်မှုမျှ မရှိဘဲ ခရီးထွက်လာသည့်တိုင် ထလီမူ

ချိုင့်ဝှမ်းကို အောင်မြင်စွာဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့သဖြင့် ရှေ့ခရီးအတွက် ဘာမျှမလိုတော့ဟူသော သူတို့၏အယူအဆသည် ပို၍ခိုင်မာသွားသည်။

သို့သော် သဲကန္တာရထဲသို့ရောက်သည်နှင့် သူတို့သည် ဒုက္ခဆိုသည်မှာ ချိုနှင့်ပါလားဟု သိသွားကြလေတော့၏။

သဲကန္တာရထဲ ခရီးပေါက်လာသည်နှင့်အမျှ တစ်ဆုပ် တစ်အိတ်သာပါသော ရေသည် ကုန်ခမ်းလေတော့၏။

သူတို့မျှော်လင့်ထားသလို လူနေအိမ်ခြေဆိုသည်ကား လုံးဝ မတွေ့။ မျက်စိတမျှော်လုံး သဲချည်းအတိ ပြီးနေသည်။

လူနေအိမ်ခြေနှင့်ပတ်သက်လျှင် ထလီမူချိုင့်ဝှမ်းမှာကတည်းက သူတို့ သိရှိဖို့ကောင်းခဲ့သည်။ ထလီမူချိုင့်ဝှမ်း၌ မည်သည့်အိမ်ခြေမျှ မတွေ့ခဲ့ရဘဲ ရှိခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

သို့သော် စားရေရိက္ခာ အသင့်အတင့် အဆင်ပြေခဲ့ဖြင့် မဟာ သဲကန္တာရသည်လည်း အသေးအဖွဲဟု သူတို့ ယူဆခဲ့သည်မှာ အမှား တကာ့ အမှားကြီး ဖြစ်ခဲ့ရပေတော့သည်။

သူတို့သည် မျှော်ကြည့်လိုက်တိုင်း သဲပြင်ကြီးကိုသာ တွေ့ရသဖြင့် ပထမဆုံးအကြိမ် စိတ်ဓာတ်ကျမိကြသည်။ သို့သော် မာနကြီးသူများ၏ထုံးစံအတိုင်း စိတ်ဓာတ်ကို ပြန်တင်ပြီး ခရီးဆက်ကြသည်။

စင်စစ် အခြေအနေမဟန်လျှင် နောက်ဆုတ်ရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ယခုမူ သူတို့သည် နောက်မဆုတ်ဘဲ ရှေ့တိုးကြသည်။ မီးရောင်ကိုမြင်လျှင် မီးလောင်ကျွမ်းမည်ကိုသိလျက် မီးအပူထဲ ဝင်တိုးသော ပိုးဖလံပမာတည်း။

ရေပြတ်ပြီး ပထမတစ်ရက်နှစ်ရက်တွင် သူတို့ ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်

သေး၏။ သုံးရက်မြောက်သော အခါတွင်မူ သူတို့ မခံနိုင်ကြတော့ပေ။ ခံနိုင်ရည် မရှိကြတော့ပေ။

နှုတ်ခမ်းများ ကွဲခြောက်လာသည်။ လည်ချောင်းများ အက်ကွဲလာသည်။ အပူဒဏ်လည်း ဖိစီးသည်။ ထိုအခါ သူတို့၏ ခြေလှမ်းများ နှေးကွေးလာသည်။

ပက်ကျိများကဲ့သို့ တရွေ့ရွေ့သာ လျှောက်ကြရတော့သည်။ ရေမသယ်ခြင်း၊ ရိက္ခာမသယ်ခြင်း၊ ဝန်တင်တိရစ္ဆာန်များကို မသယ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းများ၏ အဖြစ်ကို မြင်လာကြပြီး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြစ်ပုံချကြတော့သည်။

နောက်ဆုံး အငြင်းအခုံဖြစ်ပြီး ရေငတ်ခြင်း ဒုက္ခဝေဒနာကိုသာ ကြီးစွာ ခံစားကြရတော့သည်။

ယိမ်းထိုးနေသော လုံ့ဟူစန်းတောင် ရသေ့များသည် အပူပေါ် အပူဆင့် ဆိုသလို နောက်ထပ် ဒုက္ခတစ်ခုနှင့် ထပ်တွေ့ရပြန်၏။

ထိုဒုက္ခကား သဲကန္တာရထဲ လှည့်လည်သွားလာပြီး လုယက်သတ်ဖြတ်လေ့ ရှိသော သဲကန္တာရဓားပြ လူရိုင်းများနှင့် တွေ့ဆုံမိခြင်းပေတည်း။

❖ ❖ ❖

လူရိုင်းအကြီးအကဲက ဒေါသတကြီး ဖြစ်လာသည်။ ပြော့ရင်း ပြောရင်း ဒေါသထွက်လာပုံရသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ ဖြစ်လာရသည်ကို လုစုယာ မသိပေ။

သူ့စကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်ပြီးမှသာ ဒေါသထွက်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို သိရပေလိမ့်မည်။

'တကယ်တော့ ဒါတွေဟာ ကျွပ် အသုံးမကျလို့ ဖြစ်ရတဲ့ ကိစ္စပဲ'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က ဒေါသတကြီးပြောလိုက်ရာ ထိုအသံကြောင့် နောက်လိုက်လူရိုင်းအားလုံး ခေါင်းငုံ့သွားကြ၏။

အတန်ကြာမျှ ငြိမ်သက်ပြီးနောက် လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က တိုးတိုးပြောသည်။

'အင်းလေ၊ တကယ်တော့ သူတို့ အပြစ်လဲ မဟုတ်ပါဘူး၊ လူတွေက ကျွပ်တို့ကို အင်မတန် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ သဲကန္တာရ လူရိုင်းတွေလို့ ခေါ်ကြတယ်၊ ကြောက်ရွံ့ကြတယ်၊ ကျွပ်တို့ဟာ လူတွေထင်တဲ့အတိုင်း တကယ်ရက်စက်၊ တကယ်ပဲ ကြမ်းကြုတ်သင့်တယ်၊ အဲဒီလို မရက်စက် မကြမ်းကြုတ်တဲ့အတွက် အခု ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကျွပ်တို့ တိုက်ခိုက်ကြတဲ့အဆင့်အထိ ရောက်လာခဲ့ရတာပေါ့'

'ဟင်'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်၏စကားက ပဟေဠိသဖွယ် ဖြစ်သွားသည်။ လုစုယာမှာ ဟင်ခနဲ ဖြစ်မိသည်။

ယခု ထိုစကားကိုပြောလိုက်သည့် လူရိုင်းကြီး၏အသံ၌ နူးညံ့မှုနှင့်နာကြည်းမှုတို့ ရောထွေးနေကြောင်း လုစုယာ ခံစားသိရှိမိသည်။

'ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့ရလို့လဲဗျာ'

လူစုယာက မေးလိုက်၏။

'ပြောပါ့မယ် ပြောပါ့မယ်၊ အခုတော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ကပဲ ပြောချင်နေပါပြီ၊ အင်မတန်ရက်စက်တဲ့ ရသေ့တွေပါပဲဗျာ'

လူရှိုင်းခေါင်းဆောင်၏ စကားကြောင့် အားလုံး ခေါင်းထောင်သွားမိကြလေတော့၏။ စန်းအော်မှာ ရွှေသို့ပင် တိုးလာမိတော့သည်။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၃၃)

ရှာရှာသူ ဟောပါလိမ့်

လူရှိုင်းခေါင်းဆောင်က နှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့်သပ်လျက် စကားကို ဆက်သည်။

'ကျုပ်ရဲ့နောက်လိုက် အဖွဲ့ငယ်တစ်ဖွဲ့ဟာ သဲကန္တာရထဲ ကင်းလှည့်ပြီး ပြန်လာခဲ့ရာက အပြန်လမ်းမှာ ရသေ့တွေနဲ့ထိပ်တိုက် တိုးမိတယ်၊ ရသေ့ကိုးပါးဟာ ရေငတ်နေကြပြီ၊ အကြီးအကျယ် ရေငတ်နေကြပြီ၊ နှုတ်ခမ်းတွေ ကွဲနေတယ်၊ လည်ချောင်းတွေ ကွဲနေတယ်၊ သူတို့ကို ဒီအတိုင်း ပစ်ထားလိုက်ရင် မကြာခင် သေသွားမှာပဲ၊ ကျုပ်ရဲ့ နောက်လိုက်တွေက သူတို့ကိုတွေ့လိုက်တော့ သနားသွား တယ်၊ ကုန်သည်ခရီးသွားတွေ မဟုတ်ဘူးဆိုတာလဲ သိလိုက်ရတော့ သနားသွားကြတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် သူတို့ဟာ သူတို့ရေဘူး ရေအိတ် တွေထဲက ရေတွေနဲ့ စောစောက ခင်ဗျားတို့ လုပ်ပေးသလို နှုတ်ခမ်းတွေကို ရေဆွတ်ပေးကြတယ်၊ ရေတစ်ငုံနှစ်ငုံစာ တိုက်ကျွေးကြတယ်၊ သူတို့ရဲ့

အသက်ကို ကယ်လိုက်ကြတယ်ပေါ့ဗျာ'

လူရှိုင်းခေါင်းဆောင်က စကားကို ခေတ္တရပ်တန့်လိုက်လေ၏။

သူ့မျက်လုံးများ အရောင်တောက်လာသည်။ လက်သီးများဆုပ်လာသည်။

လေသံကလည်း မာကျောလာသည်။

'ဗုက္ကသည်တွေဆိုပြီး ကျုပ်လူတွေက သက်ညှာခဲ့တယ်၊ တယ်တင်ခဲ့တယ်၊ အဲဒီ လူတွေဟာ သာမန်လူတွေထက် အကျင့်ကောင်းရတဲ့ ရသေ့တွေ မဟုတ်ဘူးလား'

လူရှိုင်းခေါင်းဆောင်က ပြောရင်းမှ လုစုယာကို မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

လုစုယာက ခေါင်းညိတ်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ရသေ့ ရဟန်းဆိုတာ သာမန်လူသားတွေထက် အကျင့်ကောင်းမွန်ရပါတယ်'

'အေး. . . အဲဒီရသေ့တွေကတော့ တကယ့်ကို ကမ်းကုန်တဲ့ရသေ့တွေပဲ၊ သူတော်ကောင်းလို မကျင့်ကြဘူး။ ယုတ်မာတယ်၊ ကောက်ကျစ်တယ်၊ ကျုပ်လူတွေက ရေနဲ့ အသက်ဆက်ပေးလိုက်လို့ သတိလဲရလာရော ကျုပ်လူတွေကို ပြန်ပြီး ကျေးဇူးဆပ်တော့တာပါပဲဗျာ'

ထိုကျေးဇူးမှာ အကောင်းမဟုတ်။

ကျေးဇူးကန်းခြင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း လုစုယာ ရိပ်မိသည်။

'ဆက်ပြောပါဗျာ၊ သူတို့ ဘယ်လိုကျေးဇူးကန်းကြသလဲ'

လုစုယာက ထောက်ပေးလိုက်၏။

'ရသေ့တွေဟာ ထတိုင်နိုင်ပြီး ထူထူထောင်ထောင်လဲ ဖြစ်ရော ကျုပ်လူတွေကို ဝိုင်းရိုက်ပြီး ကျုပ်လူတွေဆီမှာရှိတဲ့ ရေဗူးတွေကို ဝိုင်းလုတော့တာပဲဗျာ'

လုစုယာမှာ အတော်ကြီး စိတ်မသက်မသာဖြစ်သွားလေ၏။

ဤကဲ့သို့သော ကျေးဇူးကန်းခြင်းမျိုးကို သူသာ မဟုတ်၊ ယခုသူနှင့်အတူ ပါလာသော လူလေးယောက်စလုံးပင် တစ်ဦးမျှ ပြုလုပ်ကြမည် မဟုတ်ပေ။

စန်းဇော်မှာ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ရဲခနဲဖြစ်သွား၏။ လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့များသည် သူ၏ဦးရီးတော်များပင် မဟုတ်ပါလော။

'အမှန်အတိုင်း ပြောမယ်၊ ကျုပ်တို့ ကန္တာရငှက်ဆိုတဲ့ လူမျိုးတွေဟာ ဒီသဲကန္တာရထဲ ကျင်လည်နိုးမိုးနေတာ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်ပြီ၊ ဒီသဲကန္တာရထဲမှာ ကျုပ်တို့ဟာ ဘုရင်ပဲ၊ အရှင်သခင်ပဲ၊ ကောရာင်ပဲ၊ သဲကန္တာရထဲ ဖြတ်ကျော်လာတဲ့ ကုန်သည်တွေဟာ ကျုပ်တို့ကို တွေ့တာနဲ့ဆား၊ အဝတ်အစားနဲ့ တခြား လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတွေ ပေးဆက်ကြရတယ်။ ကျုပ်တို့ တစ်သက်တာမှာတော့ ကျုပ်တို့ကို မကြောက်တဲ့လူ မရှိသေးဘူး။ ကျုပ်တို့ကို မကြောက်တဲ့လူတွေဆိုလို့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ အဲဒီရသေ့တွေပဲ ရှိသေးတယ်'

ဤအချက်မှာ ကြွားလုံးမဟုတ်။ အမှန်တကယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းများကို ကျိုလန်ထူက ပြောပြထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

'ကျွန်တို့ကို လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ မပေးဘူး၊ ဆက်ကြေး မပေးဘူးဆိုရင်တော့ အဲဒီလူတွေဟာ ကြမ္မာဆိုးနဲ့တိုးရတော့တာပဲ၊ ဘာကြမ္မာဆိုးလဲ ဆိုတာတော့ ကျုပ် မပြောတော့ပါဘူး၊ ခင်ဗျား ရိပ်မိပါလိမ့်မယ်'

'ကျုပ် ရိပ်မိပါတယ်'

'အခု ကျုပ်ပြောနေတဲ့စကားတွေဟာ အမှန်ပဲဆိုတာ အကြောင်းအချက်ဖော်ကြည့်တာနဲ့ ခင်ဗျားသိနိုင်ပါတယ်၊ ဒီရသေ့တွေဟာ ကုန်သည်တွေ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ဆီမှာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ ကုန်စည်စလယ်တွေ မပါဘူး၊ ကျောက်မျက်ရတနာတွေ မပါဘူး၊ ကျုပ်တို့က သူတို့ကို လုယက်စရာ ဘာမှအကြောင်းမရှိဘူး၊ ကျုပ်လူတွေရဲ့ ကြင်နာမှုဟာ ဘာမှ အမျှော်အကိုးမရှိဘူးဆိုတာ ထင်ရှားလောက်ပါတယ်'

'သိပ်ထင်ရှားပါတယ်ဗျာ'

လုစုယာက လှိုက်လှဲစွာ ထောက်ခံလိုက်သည်။

'ရသေ့တွေမှာ မက်မောလောက်စရာ ဘာပစ္စည်းမှ မပါဘူးဆိုတာ ကျွန်တို့က ခင်ဗျားတို့ထက် ပိုသိပါတယ်၊ နောက်ပြီး ဒီရသေ့တွေဟာ ပြည်မက ရသေ့တွေမဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားပြောတာတွေကို ကျုပ်က လုံးဝဥသုံလက်ခံပါတယ်'

လုစုယာက ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြည့်စွက်ပြောလေ၏။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က ဆက်ပြောသည်။

'အဲဒီလိုနဲ့ ရသေ့တွေက ပိုင်းလုတော့ ကျုပ်လူတွေက ခုခံရတာပေါ့ဗျာ၊ ကျေးဇူးရှင်ဟာ ကျေးစွပ်ခံရတယ်ဆိုတဲ့ အသိမျိုး ကျွန်လူတွေ အကုန်ရကုန်တာပေါ့'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားနောက်လိုက်တွေရဲ့ နှလုံးသားကို မာကျောခက်ထန်သွားအောင် ဒီရသေ့တွေက လုပ်လိုက်ပုံပဲ'

'သိပ်သေချာတယ်၊ နောက်တစ်ခါ သဲကန္တာရထဲ လဲကျနေတဲ့ လူတွေ့ရင် သူတို့ ဘယ်တော့မှ ကယ်မှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့်လဲ အဲဒီအုပ်စုထဲက လူသုံးယောက်ပဲ အသက်ရှင်လျက် ပြန်ပြေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်ဗျာ'

'ကျန်တဲ့လူတွေ သေကုန်သလား'

'သေတဲ့လူသေ၊ ဒဏ်ရာရတဲ့လူ ဒဏ်ရာရပေါ့ဗျာ၊ ဒါတောင် သူတို့ဆီမှာ ကိုယ်ကျစ်အကျီတွေ ပါပေလို့ပေါ့၊ ဒါတွေသာ မပါရင် အဲဒီအုပ်စုတစ်စုလုံး ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းကုန်မှာသေချာတယ်၊ ကျုပ်လဲ ဘာသတင်းမှ မရဘဲ သူတို့နောက် လိုက်ရှာရမှာ သေချာတယ်'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်၏စကားထဲ၌ ထူးခြားသောကိုယ်ကျပ်အကျီအကြောင်း ပါလာသဖြင့် အားလုံး နားစိုက်ထောင်ကြသည်။

'အဲဒီကိုယ်ကျပ်အကျီတွေက ကျုပ်တို့အတွက် အတော်ကလေး အရာရောက်ပါတယ်၊ ဓား၊ လှံ၊ လေးမြား မတိုးဘူးဆိုပါတော့ဗျာ၊ အဲ. . . လည်ပင်းတည့်တည့် မှန်တယ်၊ ဓားထိမယ် ဆိုရင်တော့ မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဓမ္မတာပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကျုပ်တို့ အတော်ကလေး တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတာပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့ . . . အတော်ကလေး သိလိုက်ရပါတယ်၊ ကျွန်တို့ သိမ်ဖုံညြမိပါတယ်'

'အဲဒီအကျီတွေ ဝတ်ထားလျက်နဲ့တောင် ကျွပ်လူတွေ အတော် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြရတယ်၊ သုံးယောက်ဒဏ်ရာရတယ်၊ လေးယောက် သေတယ်၊ သုံးယောက် လက်လွတ် ထွက်ပြေးလာခဲ့ရတယ်'

ဘွန်တိမ်စန်းသည် ကိုယ်ကျပ်ဝတ်စုံကို လွန်စွာစိတ်ဝင်စား၏။ ထိုအကျီအကြောင်း ကြားဖြတ် မေးချင်သော်လည်း လူစုယာ မေးမြန်း နေသည်ကို အနှောင့်အယှက်ပေးရာရောက်မည်စိုးသဖြင့် မမေးဘဲ ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။

ထို ကိုယ်ကျပ်အကျီမျိုးသာရလျှင် သိုင်းသမားတစ်ယောက် အဖို့ လိုတရ ဆောလုံးရသလို ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။ သိုင်းပညာနှင့် ကိုယ်ကျပ်အကျီ ပေါင်းမိပါက တော်ရုံတန်ရုံသိုင်းသမားလည်း ထိပ်တန်းသိုင်းသမား၊ သိုင်းလောကကျော် ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က ဆက်ပြော၏။

'အဲဒီ အသက်ချမ်းသာခွင့်ရလာတဲ့ ကျွပ်လူသုံးယောက်က တိုင်ကြားလို့ ဒီရသေ့တွေကိစ္စကို ကျုပ်သိခွင့်ရခဲ့တာပါ၊ သူတို့ ပြော စကားကြားတော့ ကျုပ်တစ်ကိုယ်လုံး မီးလိုပူလာတယ်၊ အကြီး အကျယ် ဒေါသထွက်တယ်၊ ဒီလောက် မိုက်ရိုင်းကျေးဇူးတန်းတဲ့ ရသေ့တွေကို ကျုပ်က ထိုင်ရှိခိုးဖို့လိုက်မရှာဘူး၊ သတ်ဖို့ပဲ လိုက်ရှာ တယ်၊ ကလဲ့စားချေဖို့ပဲ လိုက်ရှာမယ်၊ သူတို့ကို မတွေ့တွေ့အောင် ရှာဖို့ ကျုပ်ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်'

ထိုစဉ် ဘွန်လုအောက ရှတ်တရက်ဝင်မေး၏။

'ရှင်တို့ ဒီရသေ့တွေကို တွေ့အောင်ရှာနိုင်လို့လား'

'ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ကျုပ်တို့က ဒီသဲကန္တာရထဲမှာ တစ်သက်လုံးနေလာတဲ့ လူတွေပါ၊ ဒီရသေ့တွေကို ဘာဖြစ်လို့ ရှာ မတွေ့ရမှာလဲ'

'သူတို့ကို ရှင်တို့ ဒဏ်ရာရအောင်လုပ်လိုက်ပြီလား'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို တဗုန်းဗုန်း ထုလိုက် ၏။ ထို့နောက် ခေါင်းမော့ဖြေ၏။

'ဟုတ်တယ်၊ ဒဏ်ရာရအောင် လုပ်လိုက်နိုင်တယ်'

'ကျွန်မတို့ သိမြင်သလောက်တော့ သာမန်တိုက်ခိုက်ရေး သမားတွေကိုတော့ ရှင်တို့ နိုင်မှာပါ၊ အဲဒီရသေ့တွေကို ဒဏ်ရာ ရလောက်အောင်တော့ ရှင်တို့ လုပ်နိုင်မယ် မထင်ပါဘူး၊ အခု ကျွန်မ တို့ငါးယောက်နဲ့ တိုက်တာပဲကြည့်၊ ကျွန်မတို့ ဘယ်သူမှဒဏ်ရာ မရဘူး၊ ရှင်တို့သာ လဲကျတုန်တာပဲ'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က တဟားဟား ရယ်လိုက်၏။ ပထမဆုံး ရယ်မောခြင်းပေတည်း။

'ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဒီလိုတော့ တရားသေ မပြောနဲ့ ပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ဟာ လူရိုင်းတွေပေမယ့် အခြေအနေ အချိန်အခါ ဆိုတာ ကံကြမ္မာလို မျက်နှာလိုက်တတ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိ ပါတယ်၊ သူတို့က ကျုပ်တို့အပေါ်မှာ မကောင်း စေတနာထားကြတော့ သူတို့အပေါ် မကောင်းတဲ့ကံကြမ္မာလဲ ကျရောက်တာပေါ့၊ ကျုပ်တို့ကို

ကျေးဇူးကန်းတော့ သူတို့လဲ ပြန်ဒုက္ခရောက်ရတာပေါ့'

'ဘယ်လိုဒုက္ခရောက်ရတာလဲ'

'ကျုပ်လူတွေက ကျုပ်ကို အကြောင်းကြားပြီးတဲ့အခါမှာ ကျုပ်က ချက်ချင်းလိုက်ဖို့ပြင်ဆင်မိတယ်၊ ဒါပေမယ့် သဘာဝတရားက ကျုပ်တို့ကိုတားတော့ ကျုပ်လဲ ဘယ်လောက်ပဲ ဒေါသဖြစ်ဖြစ် အောင့်အည်းသီးခံပြီး စောင့်နေလိုက်ရတာပါပဲ'

'ဘယ်လိုရှင့်'

ဘွန်လူအောက နားမလည်သဖြင့် ဝင်မေးသည်။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က တဟားဟားရယ်ရင်း. . .

'ကျုပ်တို့လိုက်မယ် အလုပ်မှာ သဲမုန်တိုင်း တိုက်လာတယ်လေ၊ အမှန်ကတော့ မုန်တိုင်းသက်သက်ပါ၊ သဲပြင်ပေါ်တိုက်တော့ ပေါ့ပါးတဲ့ သဲမှုန့်ကလေးတွေ ပါလာပြီး သဲမုန်တိုင်းဖြစ်သွားတော့တာပေါ့၊ သဲမုန်တိုင်းဆိုတာ သဲကန္တာရထဲက အကြီးဆုံးရန်သူတစ်မျိုးပေါ့၊ သဲမုန်တိုင်းကို လူနဲ့တိရစ္ဆာန်မပြောနဲ့ သရဲတစ္ဆေတောင် ကြောက်လန့်ကြတယ်'

'ရှင်တို့ကတော့ သဲမုန်တိုင်း မမိဘူးလား'

'ကျုပ်တို့က သဲကန္တာရသားတွေပဲ၊ မိလဲ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး မမိလဲ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ သဲမုန်တိုင်းကို သရဲတစ္ဆေတွေ ကြောက်ပေမယ့် ကျုပ်တို့ကတော့ သိပ်မကြောက်လှပါဘူး၊ သဲမုန်တိုင်း လာမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုနေရ ထိုင်ရမယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့က တခြားလူတွေထက် ပိုသိတယ်လေ'

'သူတို့တော့ မိသွားတာပေါ့၊ ဟုတ်လား'

'ဒါပေါ့. . . သူတို့ကို မိကိုမိရမယ်၊ သဲကန္တာရထဲကို လက်တစ်ဝါးလောက်ရှိတဲ့ ရေဗူးတစ်ဗူးနဲ့လာတဲ့လူဟာ သဲကန္တာရအကြောင်း ဘာများ သိမှာလဲဗျာ'

စန်းအော်မှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား၏။

'အဲဒီရှေသူကြီးတွေ သဲမုန်တိုင်းထဲမှာ ပျက်စီးသွားရောလား'

'အဲ. . . သေကြေပျက်စီးခြင်းတော့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ ကျေးဇူးကန်းပြီး လုယူထားတဲ့ရေဗူးတွေ ပျောက်ကုန်တယ်၊ သူတို့က ကျုပ်လူတွေဆီက မတရားယူတယ်၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်သွားအောင် သဲမုန်တိုင်းက သူတို့ဆီကပြန်လုသွားတယ်၊ ဟား. . . ဟား . . . ဟား. . . သူတို့အဖို့ ဒုံရင်း ဒုံရင်း ပြန်ရောက်သွားတာပေါ့ဗျာ'

'ကဲ. . . ဆက်ပြောပါဗျာ'

လုစုယာက တောင်းပန်လိုက်၏။

'ရေဗူးတွေ ဆုံးရှုံးသွားတဲ့အပြင် သူတို့လဲ တော်တော်ဒုက္ခရောက်ကုန်တယ်၊ အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့လူတွေဟာ သဲမုန်တိုင်းနဲ့ တွေ့ရင် သေတာပဲ၊ အတွေ့အကြုံရှိတဲ့လူတောင် သဲမုန်တိုင်း စဲသွားတာနဲ့ နား၊ နှာခေါင်းနဲ့ မျက်လုံးထဲက သဲတွေကို တုတ်နဲ့ကော်ထုတ်ယူလို့ရလောက်တယ်၊ သူတို့အဖို့ မတ်တတ်ရပ်နိုင်ဖို့တောင် ခပ်ခက်ခက်ပါပဲ၊ ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ဒဏ်ပေါ့ဗျာ၊ ကျေးစွပ်ခြင်းရဲ့ အပြစ်ဒဏ်ပေါ့'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်သည် နှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့်သပ်ပြန်၏။

သို့သော် သည်တစ်ကြိမ်တွင်တော့ လုစုယာ မသိသယောင် နေလိုက်သည်။

သူစကားများများ ပြောရသည်မှာ မှန်သော်လည်း ရေကို များများတိုက်ရန်ကား မဖြစ်နိုင်ပေ။ ရေကို ချွေတာနိုင်သလောက် ချွေတာရပေမည်။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က. . .

'သူတို့ ရေနည်းနည်းစီ သောက်ထားရလို့ အတော်အသင့် အားအင်ပြည့်ဝခဲ့တာတော့ မှန်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သဲမုန်တိုင်းက သူတို့ကို အတော်ကလေး ဒုက္ခပေးခဲ့တယ်၊ ဒါဟာ ကျုပ်တို့အတွက် အခွင့်အရေး တစ်ရပ်ပဲပေါ့၊ သူတို့ရဲ့စွမ်းရည်ကို ကျုပ်တပည့်တွေက ပြောပြထားတော့ သူတို့ကို လျှော့တွက်လို့မရဘူးလေ၊ ဒါတောင် ကျုပ်တို့ အင်အားက ခုနစ်ဆယ်လောက် ရှိနေတာနော်'

'သူတို့နဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်မှာတွေ့ကြသလဲ'

'ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ဒီသဲပြင်ပေါ်မှာပေါ့၊ မုန်တိုင်းစဲတော့ ကျုပ်တို့လိုက်ကြတယ်၊ သူတို့ဟာ ကျုပ်နောက်လိုက်တွေရဲ့ ကြင်နာမှုကြောင့် ရေနည်းနည်း သောက်ထားရတာပဲရှိတယ်၊ သည့်ပြင် အစားအစာတွေ စားမထားရဘူး၊ ကျုပ်တပည့်တွေနဲ့ တိုက်ခိုက်တုန်းကလဲ ဒဏ်ရာရထားကြသေးတယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ဟာ သူတို့ကို ဝင်တိုက်ရုံပဲ ရှိတော့တာပေါ့'

စန်းအော်သည် သူမ၏ဦးရီးတော်ရသေ့များကို မျက်စိထဲ မြင်ယောင်လာသည်။

ရသေ့ကြီးများသည် သူတစ်ပါးအပေါ် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော်လည်း သူတို့နှင့် နီးနွယ်သူများအပေါ် လွန်စွာ သက်ညှာလေ့ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ရသေ့များအတွက် ရင်ထဲ၌နာကျင်လာသည်။

သူမအနေဖြင့် ကယ်တင်ရန်လည်း မဖြစ်နိုင်ပေ။ ယခုအဖြစ်အပျက်ကိုပင် ကျိုလန်ထူ ဘာသာပြန်ပေး၍သာ သိခွင့်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျိုလန်ထူ မပါပါက ရသေ့ကြီးများအကြောင်းကို လုံးဝ သိခွင့်ရလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် စိတ်မကောင်းသော်လည်း သည်းခံ၍သာ နားထောင်နေလိုက်ရတော့သည်။

'ကျုပ်တို့လဲ သူတို့ကို တွေ့တာနဲ့ ဝင်တိုက်တာပဲ၊ သူတို့အားလုံးယိုင်နဲ့နဲ့ ဖြစ်နေပြီကိုး၊ ဒါဟာ အခွင့်အရေးပဲလေ၊ ကျေးဇူးကန်းတဲ့ လူတွေကို ဘယ်လိုပဲတိုက်တိုက် တရားတာပဲ မဟုတ်လား၊ အောင်မှာ သူတို့ဟာ ဒီလောက်ပျော့ခွေနေတာတောင် ကျုပ်တို့ကို အတော်ကလေး ခုခံကြသေးဗျို့၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ သူတို့က ကိုးယောက်၊ ကျုပ်တို့က လူအများကြီး၊ အားအင်လဲ အပြည့်အဝရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့်ဗျို့. . .'

ထို ဒါပေမယ့်ကား လူရိုင်းအုပ်စုခံရသည့် ဒါပေမယ့် ဖြစ်မည်ကို လုစုယာ ခန့်မှန်းနိုင်သည်။

'သူတို့ကို ကျုပ်တို့နိုင်ပြီ၊ သူတို့ကို အပြစ်ပေးကောင်းကောင်း

ပေးနိုင်ပြီလို့ ထင်နေတုန်း ဖြုန်းဆို သူတို့ဟာ ကျောချင်းကပ်လိုက်၊ လူချင်းခွဲလိုက်၊ စက်ဝိုင်းပုံသဏ္ဍာန် လုပ်ပါလေရော၊ တကယ်ပါပဲဗျာ၊ ဒီယိမ်းထိုးနေတဲ့လူတွေကို ကျုပ်တို့က သတ်ပစ်နိုင်ပြီလို့ ထင်ထားတာ တကယ့်ကို အလကား ဖြစ်သွားတာပဲဗျို့၊ သူတို့ကို တိုက်ခိုက်လို့ကို မရတော့ဘူး၊ ဖုံ့ရောဗျာ ဖုံ့ရော'

လုစုယာတို့အုပ်စုသည် ရသေ့ကြီးများက နက်မှောင်အမျိုးတူ ဖျိုးခင်းကိုးကွက်ဗျူဟာကို ကျင့်သုံးလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်ကြ၏။

ဤလူရိုင်းများကား ထိုဗျူဟာကို လုံးဝ သိရှိမည်မဟုတ်ပေ။

'ကျုပ်တို့မှာ ဖင်အားများပေလို့ပေါ့ ဖင်အားသာ မများရင် ကျုပ်တို့တောင် အဲဒီနားမှာတင် သေသွားနိုင်တယ်၊ အဲဒီတိုက်ပွဲဟာ တစ်ညလုံးလုံးကြာတယ်၊ ညဘက်မှာတိုက်တဲ့အတွက် ရသေ့တွေ အဖို့ အတော်သက်သာသွားတယ်၊ သဲကန္တာရဟာ ညဘက်ကျတော့ အေးမြနေရော မဟုတ်လား'

'အင်း. . . သူတို့ ကံကောင်းတာပေါ့ဗျာ'

'ဟုတ်တယ်. . . သူတို့ သိပ်ကံကောင်းတယ်၊ ဒီသေမလောက် ဖြစ်နေတဲ့ လူတွေက စုလိုက် ခွဲလိုက် ခွာလိုက်နဲ့ ကျုပ်တို့ကို တိုက်ခိုက်နေတာများဗျာ ကျုပ်တော့ အိပ်မက်တိုင်းပြည်ထဲ ရောက်သွားသလား ထင်မှတ်မှားရတယ်၊ သူတို့ကတော့ သေလူအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ထားလို့လား မသိဘူး၊ ဘာမှ ပူပန်ဟန်မရှိဘူး၊ အဲ. . . ကျုပ်တို့ကတော့ ပူရတယ်ဗျို့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ကိုလိုက်ပြီးရှာရတာ အတော်

အချိန်ကုန်သွားလို့ ကျုပ်တို့မှာ ရေရိက္ခာပြတ်လပ်သွားခဲ့ရတယ်၊ ဒါဟာလဲ ကျုပ်ရဲ့ဒေါသကြောင့် ကျုပ် ပြန်မဆုတ်ခဲ့ဘူး၊ အဲဒီမှာတင် ရေရိက္ခာပြတ်လပ်သလို ဖြစ်သွားရတာပေါ့ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ဟာ ရသေ့တွေကိုသတ်ဖို့ မကြိုးစားတော့ဘဲ အလျှော့ပေးပြီး ပြန်ဆုတ်လိုက်ရတယ်'

စန်းအော်မှာ ဟင်းခနဲသက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ ရသေ့ကြီးများအတွက် အတော်ကလေး စိတ်သက်သာရာရသွားခဲ့သည်။

သည်ပုံအတိုင်းဆိုလျှင် ရသေ့ကြီးများ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသည်မှာ သေချာနေပြီ။ သူတို့သွားကယ်လျှင် ဖြစ်နိုင်လောက်သေးသည် မဟုတ်ပါလား။

'ကျုပ်တို့ဟာ ရေအတွက် နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ကြတယ်၊ ရသေ့တိုးပါးဟာ ကျုပ်တို့ကို ကျောချင်းကပ်ပြီး ကြည့်နေကြသဗျို့၊ ခုပဲ လဲပြိုတော့မလိုပါပဲဗျာ၊ ဟင်း. . . ခင်ဗျားတို့ နေနှင့်ဦး၊ ရေရပြီးမှ ခင်ဗျားတို့ကို ပြန်ဖမ်းပြီး အပြစ်ပေးမယ်လို့ပြောပြီး ကျုပ်တို့ ပြန်ဆုတ်ခဲ့တယ်'

စန်းအော်က. . .

'ရှင်ဟာ တကယ်အပြောကောင်းတဲ့လူပဲ၊ တစ်ကြိမ်လွတ်သွားပြီးတဲ့ မြေခွေးဟာ အဲဒီထောင်ချောက်ထဲ နောက်တစ်ခါ ပြန်မဝင်ဘူး ဆိုတဲ့ စကားမျိုး ရှင် မကြားဖူးဘူးလား'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က စန်းအော်အား သနားသလို ကြည့်လိုက်၏။

‘သူတို့ ပြန်ဝင်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ သူတို့ကို ကျုပ်တို့က အချိန်မရွေး ရှာနိုင်ပါတယ်၊ သဲကန္တာရဆိုတာ ကျုပ်တို့ရဲ့ဘဝပါပဲ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ နေအိမ်ပဲ၊ ရသေ့တွေဟာ သဲကန္တာရအကြောင်း ဘာမှ မသိတဲ့လူတွေပါ၊ ဒီလူတွေကို အချိန်မရွေး ကျုပ်တို့ပြန်ဖမ်းနိုင်တယ်၊ ကျုပ်တို့ လက်ထဲက ဘယ်လိုမှမလွတ်နိုင်ဘူး ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ဟာ ရေရှာဖို့ ပြန်ထွက်ခဲ့ရတာပဲ’

‘အခု ရှင်တို့ ရေရှာဖို့ထွက်လာကြတာလား’

‘ထွီ . . . ဘယ်ကလာ ရေရှာရမလဲ၊ ကျုပ်တို့က သူတို့ဆီက ဆုတ်ခွာပြီး ရေတွေရိက္ခာတွေ အလုံအလောက်ရှာလာပြီးပြီဗျ၊ ကျုပ်တို့ ယူသင့်ယူထိုက်တဲ့ရေထက် ပိုတောင်ယူလာပြီး ကျုပ်တို့ရဲ့သားကောင် ရသေ့တွေကို လိုက်ရှာခဲ့ကြတယ်’

‘ဩော် . . . ရှင်တို့ ခုတစ်ကြိမ်ထွက်လာတာက ဒုတိယ အကြိမ်ကိုး’

‘ဟုတ်တယ်၊ ပထမအကြိမ်လို ရေပြတ်မခံနိုင်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် ရေနဲ့ရိက္ခာကို ပိုပိုမိုမိုယူလာကြတာပေါ့’

လုစုယာသည် အခြေအနေအားလုံးကို သုံးသပ်ကြည့်မိ၏။

အခြေအနေအရ လူရိုင်းများ၌ ရေလည်းမရှိ၊ ရိက္ခာလည်း မရှိတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် သူတို့ကို အရှူးအမူး ဝင်တိုက်ခိုက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။

ရသေ့များက သူတို့၏ရေနှင့်ရိက္ခာများကို လုယူလိုက်လေ

သလော။

သို့မဟုတ် လူရိုင်းများက ရသေ့များကိုသတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီးမှ ရေရိက္ခာ ပြတ်လပ်ခြင်းဖြစ်လေသလော။

လုစုယာက သူနားမလည်သည့်အချက်ကို ထုတ်ဖော် မမေးပေ။

ဆက်ပြောရန်သာ စိုက်တွန်းသည်။ လမ်းဆုံးလျှင် ရွာတွေ့လိမ့်မည်။

စကားဆုံးလျှင် အဖြစ်မှန်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အရေးကြီးသောနေရာသို့ ရောက်လာပြီဖြစ်၍ ပြောအားရှိစေရန် ရေတစ်ငုံမျှ တပ်သောက်စေသည်။

‘ဆက်ပြောဗျာ . . . အကြီးအကဲ’

‘ပြောရမှာပေါ့လေ၊ ရေတိုက်တဲ့အတွက်လဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျုပ်ပြောတဲ့ မမျှော်လင့်တဲ့ကိစ္စဆိုတာ အခုမှ တွေ့ရတာဗျ၊ ဒုတိယအကြိမ်စထွက်မှ တွေ့ရတာ၊ ကျုပ်တို့ဟာ အပြိုးကြီးကြီးနဲ့ ရသေ့တွေရဲ့ခြေရာနောက် လိုက်ကြတယ်၊ သဲမုန်တိုင်း ထပ်မတိုက်လို့ကတော့ ဒီရသေ့တွေကို ဘယ်လိုခြေရာခံခံ ရပါတယ်၊ သဲပြင်ပေါ်မှာ ရသေ့တွေရဲ့ ခြေရာတွေကလဲ ထင်းနေတာပါပဲ၊ ဒီသဲကန္တာရကြီးထဲ ဥမင်တူးပြီး ပုန်းနိုင်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ကျုပ်တို့အဖို့ အင်မတန် ရှာရလွယ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့်ဗျို့ . . . ကျုပ်တို့မှာ သူတို့ကို ဘယ်လိုမှ ရှာမတွေ့ဘူး၊ သူတို့ခြေရာတွေကလဲ မပျက်ပါဘူး၊ သဲသဲကွဲကွဲ စွဲစွဲမြဲမြဲကြီးပါ၊ လူကိုလဲ ရှာလို့ မတွေ့ဘူး၊ သဲကန္တာရ

ဘုရင်ဆိုတဲ့ ကျုပ်တို့လူမျိုးတွေအားလုံး လျှာထွက်မတတ်၊ ခြေတို့ မတတ် ဖြစ်ရတော့တာပဲဗျာ၊ ဒီနေ့ပါဆိုရင် ကျုပ်တို့ဟာ ငါးရက် တိတိရှိပါပြီ၊ သူတို့ရဲ့အရိပ်တောင် ရှာမတွေ့ဘူး၊ ဘယ်နားမှာ သွားပုန်းနေမှန်းလဲ မသိတော့ပါဘူး၊ အခုဆိုရင် ကျုပ်တို့မှာ ရေလဲ ပြတ်၊ ရိက္ခာလဲပြတ်နဲ့ အတော့်ကိုဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပါပြီ၊ ကျုပ် စိတ်ထင်တော့ ဒီရသေ့တွေဟာ သဲကန္တာရထဲက ထွက်သွားပြီလို့ ထင်တာပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့သာ ကျုပ်တို့ ရှာမတွေ့ဘဲ ဖြစ်ရတာပေါ့ဗျာ'

လုစုယာသည် လူရိုင်းများ ရေရိက္ခာ ပြတ်လပ်ရခြင်း အကြောင်း ရင်းကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘောပေါက်နားလည်သွား၏။

စန်းဘော်က ခပ်မြူးမြူးကလေးရယ်လျက် မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်မ တစ်ခုမေးပါရစေ'

'မေးပါ၊ ဘာမေးချင်သလဲ'

'ရှင်တို့ ရသေ့တွေနောက်လိုက်တာ ဘာကိုအခြေခံပြီး လိုက် တာလဲ'

'ခြေရာပေါ့၊ သဲပြင်ပေါ်က ခြေရာတွေပေါ့၊ စောစောက ကျုပ် ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေထဲမှာလဲ ပါတာပဲဥစ္စာ'

'ကျွန်မက သေချာအောင်မေးကြည့်တာပါ'

'သဲကန္တာရမှာ ရှာရတယ်ဆိုတာ ခြေရာနဲ့ ကျကျန်ရစ်တဲ့ ပစ္စည်းပဲရှိတယ်၊ တခြားနည်းနဲ့ ရှာလို့မရဘူး၊ ကျုပ်တို့က သူတို့ ခြေရာကိုကြည့်ပြီး မနားတမ်းလိုက်ကြတယ်၊ သူတို့ခြေရာတွေက အရှေ့ဘက်ကို သွားနေတယ်၊ ကျုပ်တို့ အရှေ့ဘက်ကို လိုက်တယ်၊

မတွေ့ဘူးဗျာ၊ နောက်ဆုံး ကျုပ်တို့ဟာ သဲကန္တာရထဲ တဝဲလည်လည် ဖြစ်ပြီး ရိက္ခာလဲပြတ်၊ ရေလဲပြတ်တော့တာပါပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့ ဒီ ရသေ့တွေ သဲကန္တာရထဲမှာ မရှိနိုင်တော့ဘူးလို့ ကျုပ် တွက်ချက် ရတာပေါ့၊ အဲဒီလိုမှ သဲကန္တာထဲက မထွက်ဘူးဆိုရင်တော့ ဒီရသေ့ တွေ မိုးပေါ် ကငှက်တွေလို ပျံသွားတာပဲဖြစ်ရမယ်၊ တခြားနည်း လမ်းတော့ မရှိတော့ဘူး'

လုစုယာမှာ လူရိုင်းခေါင်းဆောင်၏စကားကို နားထောင်ပြီး လွန်စွာအံ့သြနေ၏။

ရသေ့ကြီးများကား အသက်သာ အသေခံချင် ခံမည်၊ နောက် ပြန်ဆုတ်မည့် သူများတော့ မဟုတ်ပေ။

သို့ရာတွင် သဲကန္တာရထဲ၌ သဲစားပြီးကြီးပြင်းလာသည်ဟု ပြောရမတတ် ကျွမ်းကျင်လှသော ကန္တာရငှက်လူရိုင်းများကပင် ရှာမတွေ့ဟု ဆိုထားပြန်ရာ သူ့ခမျာ ဘာကိုတွေးရမှန်းပင် မသိ တော့ချေ။

ထို့ပြင် သူတို့ဟန်တရွှတ်များ၏ ပြည်မ၌လည်း သင်သည် တစ်ထစ်ချင်းသာ တက်သွားပါ။ ထိပ်၌ သင်ရှာသောအရာ တွေ့ရ ပါလိမ့်မည်ဟူသောစကားပုံတစ်ခု ရှိ၏။

လမ်းဆုံးလျှင် ရွာတွေ့မည်ဟူသောစကားပုံနှင့် ထပ်တူပင် တည်း။

ခြေရာနောက် အဆုံးအထိ လိုက်နိုင်ခဲ့လျှင် မုချ ရှေ့မှလူကို တွေ့ရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ယခုကိစ္စကမူ ထူးခြားဆန်းကြယ်နေ

ပေသည်။

လုစုယာသည် စိတ်အေးအေးထားလျက် ပြန်လှန် စဉ်းစားကြည့်သည်။

လူရိုင်းများသည် အဘယ်ကြောင့် ရှာဖွေ မတွေ့ရှိရသနည်း။

ရသေ့များကလည်း မည်သည့်နေရာ၌ ပုန်းအောင်းနေပါသနည်း။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ရသေ့များကိုကား မုချရှာဖွေရပေမည်။

မရှာဖွေနိုင်လျှင် ရသေ့များ သဲကန္တာရထဲ၌ သေမည်မှာ သေချာသည်။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်၏အဆိုအရ လွန်ခဲ့သည့်လေးရက်ကပင် ရသေ့များသည် အားအင်ချည့်နဲ့နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်ပြောသလို ငှက်သဖွယ် အတောင်ပေါက်ပြီး ပျံပြေးသည်ဆိုခြင်းကတော့ မဖြစ်နိုင်ပေ။

'အကြီးအကဲ. . . ကျုပ်တို့အနေနဲ့ အဲဒီရသေ့တွေကို လိုက်ရှာချင်သေးတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ပါ လိုက်ရှာပေးကြမလား။ ခင်ဗျားတို့က ဒီနယ်ကို ကျုပ်တို့ထက်ပိုကျွမ်းကျင်တယ်မဟုတ်လား'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က မချိတရိပြုံးလိုက်၏။

'ကျွမ်းကျင်တာတော့ ကျွမ်းကျင်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ရသေ့တွေကို ရှာမတွေ့တော့ ဒီကျွမ်းကျင်တာဟာ အလကားပဲပေါ့၊ ကျုပ်စိတ်ထင်တော့ ခင်ဗျားတို့ရှာလဲ အချိန်ကုန်တာပဲအဖတ်တင်မယ်၊ ကျုပ်တို့လို ရေကုန် ရိက္ခာကုန်နဲ့ ဒုက္ခရောက်တာပဲ အဖတ်

တင်မယ်၊ အမှန်အတိုင်းပြောရင် ရသေ့အလောင်းက အသားတွေကို လင်းတတွေစားပြီး အရိုးတွေကို သိပ်အစာငတ်နေတဲ့ မြေခွေးတွေ စားသွားပုံရတယ်ဗျ'

လုစုယာက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ငှက်တွေလို အတောင်ပေါက်ပြီး ပျံသွားတယ်ဆိုတာထက် စာရင်တော့ အဲဒါက ပိုဖြစ်နိုင်တာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ရှာရင် ခင်ဗျားတို့ လိုက်ကူညီနိုင်ပါ့မလား'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်သည် ပခုံးတွန့်လိုက်၏။

'ကျုပ်တို့ လိုက်ကူညီပေးဖို့ဆိုတာက မခက်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ဆီမှာ ဘာရေ ဘာရိက္ခာမှ မရှိတော့ဘူး' '

'ဒါက ကိစ္စမရှိဘူးလေ၊ ကျုပ်တို့မှာ ပါလာတာတွေထဲက တစ်ချို့တစ်ဝက် ခွဲပေးမှာပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ရလို့ ကျုပ်တို့မှာ အရှုံးရှိမယ်တော့မထင်ပါဘူး'

'ဒါဆိုရင်တော့ ဘာပြောစရာလိုသေးလဲဗျာ'

'ကျုပ်တို့အပေါ်မှာတော့ ညာဏ်နီညာဏ်နက် မများဖို့တော့ ကြိုတင်ပြောထားပါရစေ၊ ကျုပ်တို့ဟာ ကိုယ့်အပေါ်ကောင်းခဲ့တဲ့ လူ့အပေါ် ပြန်ကောင်းဖို့ဝန်မလေးပေမယ့် ကောက်ကျစ်တဲ့ လူ့အပေါ်တော့ ပြန်ကောင်းဖို့ ဝန်လေးတယ်ဗျာ'

'ဟင်း. . . ကျုပ်တို့လိုပေါ့၊ ကျုပ်တို့က ကောင်းရက်သားနဲ့ ကျုပ်တို့အပေါ် ပြန်မကောင်းခဲ့တဲ့ ရသေ့တွေအပေါ် ကျုပ်တို့ အပြီးထားသလိုမျိုးပဲပေါ့'

'အဲဒီအတိုင်းပဲ'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်သည် လုစုယာတို့၏သိုင်းပညာကို မြင်တွေ့ပြီးဖြစ်၍ အကောက်ကြံရန်လည်း မစဉ်းစားပါချေ။ ရသေ့များကို သူတို့ရိက္ခာနှင့် ရှာဖွေရမည့်ကိစ္စကလည်း သူတို့အတွက် အတော်အဆင်သင့်သော ကိစ္စဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့နောက်လိုက်များကို အချက်ပြပြီး လုစုယာတို့နှင့်အတူ ရသေ့ရှာပုံတော် ဖွင့်ကြလေတော့၏။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၃၀)

သောကပေးဝေသော ရသေ့များ

စောစောက အပြင်းအထန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသော ကန္တာရင်္ဂုက်လူရိုင်းများနှင့် လုစုယာတို့အုပ်စုသည် အေးချမ်းစွာ ပူးတွဲသွားလာလျက် ရှိကြလေပြီ။ သူတို့သည် ရသေ့များ၏ခြေရာများကို ငုံ့ကြည့်ပြီး ခရီးဆက်လာကြလေ၏။

လုံဟူစန်းတောင်ရသေ့များ၏ ခြေရာကား လူရိုင်းခေါင်းဆောင်ပြောသလို ထင်းထင်းလင်းလင်းကြီးဖြစ်နေ၏။ ခရီးမိုင်အတော်ပေါက်လာသည့်တိုင် ရသေ့များကိုကား မတွေ့ရပေ။

အပေါ်မှ နေမင်းကြီး၏အရှိန်ကလည်း ပူသည်၊ သဲပြင်၏အပူရှိန်ကလည်း ပူသည်၊ ထို့ကြောင့် လူရိုင်းများမှတစ်ပါး လုစုယာတို့တစ်အုပ်စုလုံး ထုံးစံအတိုင်း ချွေးတပြိုက်ပြိုက် ဖြစ်နေလေ၏။

စန်းဓောာ်မှာ ချွေးသီးချွေးပေါက်များကို လက်ဖြင့်သပ်ချလိုက်ပြီး. . .

'အစ်ကိုလုစုယာ ဆက်ပြီးရှာဦးမလို့လား၊ ဒီပုံစံအတိုင်းဆိုရင်တော့ မလွယ်ဘူးနဲ့တူတယ်'

'မလွယ်တာတော့ သိတာပေါ့၊ မလွယ်လို့ လိုက်မရှာဘူးဆိုရင် ရသေ့ကြီးတွေအားလုံး ဒုက္ခရောက်ကုန်မှာပေါ့'

'ဒီလူရိုင်းတွေရဲ့စကားကရော ယုံရပါ့မလား၊ ညီမတို့မှာ ရေကုန် ရေခမ်းကုန်ရင် ညီမတို့နဲ့ တိုက်ခိုက်နေကြဦးမလား မသိဘူး'

'ဒါကတော့ တခဏပါ၊ အခုဟာက သူတို့ကိုတမင်ခေါ်လာတာပဲ၊ သူတို့ဘာသာဆိုရင် ရေနည်းနည်းပါးပါး ရတာနဲ့ ထွက်သွားကြမှာ သေချာတယ်၊ ညီမလေး စိတ်ရှည်ရှည် ထားစမ်းပါ၊ ဒီရသေ့တွေအပေါ်မှာ သံယောဇဉ်တကယ်တွယ်ရမယ့်လူဆိုလို့ နင်တစ်ယောက်ပဲရှိတာ၊ နင့် ဦးရီးတော်တွေ မဟုတ်လား၊ နင့်အမေ ရင်းရဲ့ ဝိုက်းတူညီအစ်ကိုတွေ မဟုတ်လား၊ အခြားသူတွေတောင် မညည်းဘဲ နင်ကညည်းနေတော့ လွန်တာပေါ့ညီမလေးရယ်'

စန်းအော်မှာ စောဒကမတက်နိုင်တော့ဘဲ ငြိမ်သွားလေ၏။ လုစုယာက ပြုံး၍ ပြောသည်။

'ညီမလေး၊ နင်မေ့နေတဲ့ အချက်တစ်ချက်ကို ငါပြောမယ်၊ အဲဒါဆိုရင် နင်ခေါင်းထောင်သွားလိမ့်မယ်'

'ဘာပါလိမ့်'

စန်းအော်က ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းပင် မေးလိုက်သည်။

'အဲဒီရသေ့ကြီးတွေ ဒီ သဲကန္တာရကြီးထဲမှာ ပျောက်သွားတာ လုံးဝ မဖြစ်ဘူး ညီမလေးရဲ့၊ သူတို့ပျောက်သွားရင် ငါတို့ ပါရှားသွားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ အလကားဖြစ်သွားတာပဲ'

စန်းအော်မှာ အမှန်တကယ်ပင် ခေါင်းထောင်သွားလေသည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ဆီမှာ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ဝှက်ထားတဲ့ မြေပုံတစ်စိတ် ရှိနေလို့ပဲ၊ သူတို့ဆီမှာရှိနေတဲ့ မြေပုံတစ်စိတ်ရယ်၊ ငါ့ဆီမှာရှိတဲ့ မြေပုံတစ်စိတ်ရယ်၊ ကုလန်ကြီးဆီမှာရှိတဲ့ မြေပုံတစ်စိတ်ရယ်ပေါင်းမှ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကို ဘယ်မှာဝှက်ထားတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရလိမ့်မယ်၊ ကဲ. . . ရသေ့ကြီးတွေဟာ တို့အဖို့ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းလို့ရပြီလား'

စန်းအော် ဘာမျှမပြောနိုင်တော့ပါ။ ရသေ့ကြီးများကို ရှာဖွေရန် လုစုယာ မည်မျှ စိတ်အားထက်သန်နေရသည့်အကြောင်းကိုလည်း ယခုမှ တွေးမိတော့သည်။

မှန်သည်ပေါ့။

ရသေ့ကြီးများသာ ပျောက်ဆုံးသွားလျှင် ပါရှားပြည်သွားရသည့်ရည်ရွယ်ချက်လည်း ပျက်စီးသွားပြီပေါ့။

သူတို့ ဆက်လက်လျှောက်လာကြရာ ဘွန်လုဘောာ်၏ အလန့်တကြား အော်သံကြောင့် အားလုံးရပ်တန့်သွားကြ၏။

'ဟဲ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာ၊ ဒီနေရာဟာ စောစောက

ကျွန်မတို့ ထွက်လာခဲ့တဲ့နေရာပဲ၊ ကျွန်မတို့ စက်ဝိုင်းကို လှည့်ပတ်ခဲ့မိပြီနဲ့တူတယ်'

လူရိုင်းများမှအပ အားလုံးပင်အကဲခတ်ကြသည်။ ဘွန်လူအောက သူချထားပစ်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းကလေးတစ်ခုကို ပြသည်။

ရိက္ခာခြောက် သစ်သီးခွံကလေးတစ်ခုဖြစ်သည်။

'အဲဒါ. . . ကျွန်မ ချထားပစ်ခဲ့တဲ့ သစ်သီးခွံကလေးပဲ၊ ဘယ်လိုမှ မလွဲမှားနိုင်ပါဘူး။ ကြည့်ရတာ လူရိုင်းတွေတောင် မျက်စိလည်နေပုံရတယ်'

ကျိုလန်ထူက လူရိုင်းခေါင်းဆောင်အား ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က ခေါင်းညိတ်၏။

'ကျုပ်တို့လဲ ဟိုရက်တွေက အဲဒီလို ဖြစ်နေတာပဲ၊ ဒီရသေ့တွေသူတို့ ခြေရာတွေကို ဘယ်လိုများလုပ်ခဲ့သလဲ မသိပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်တို့လဲ သေလုဆဲဆဲကိုဖြစ်တော့တာပဲ၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့ တွေ့ပေလို့ပေါ့'

လုစုယာက ငိုင်သွားသည်။

'အင်း. . ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားပြောသလို ဒီရသေ့တွေ အတောင်ပေါက်ပြီး ငှက်လို ပျံသွားပြီလို့ ဆိုရတော့မှာပေါ့။ ကဲ. . . ဒီတစ်ခါ သေချာအောင် ခင်ဗျားတပည့်တစ်ယောက်ရဲ့ဓားကို သဲပြင်ပေါ် စိုက်ခဲ့စမ်းဗျာ၊ ကျွင်တို့ ခပ်သွက်သွက် တစ်ခေါက်ထပ်ရှာကြဲရအောင်'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က အမိန့်ပေးလိုက်ရာ သူ့နောက်လိုက်တစ်ဦးသည် သူ့ဓားကြီးကို မြေပေါ်ထိုးစိုက်ချလိုက်လေ၏။

❖ ❖ ❖

အားလုံး သဘောတူညီမှုဖြင့် တစ်ပြုံတစ်မကြီး ခြေရာများနောက်သို့ အပြေးအလွှားလိုက်ကြ၏။

ခြေရာများ ညွှန်ပြရာသို့ လိုက်ကြ၏။ နေလုံးကြီးပင် တဖြည်းဖြည်း ဝင်လာပေပြီ။

အပူရှိန်လည်း ကျသွား၏။ ရှာဖွေသူများ အတော်သက်သာရာ ရသွားသည်။

ဗိုရှ် ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် ပြေးလွှားလာနိုင်သည်။ နောက်ဆုံး၌ သူတို့အားလုံး ဓားစိုက်ထားသည့်နေရာသို့သာ ပြန်ရောက်လာကြသည်။

ဘွန်တိမ်စန်းက ညည်းညည်းညူညူပြော၏။

'ဒါဆို သေချာသွားပြီပေါ့၊ ရသေ့တွေရဲ့ခြေရာဟာ စက်ဝိုင်းလိုပဲ ဖြစ်နေတာပေါ့၊ အုံ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာ'

အားလုံး စိတ်ဓာတ်ကျသွား၏။

လူရိုင်းများကား စိတ်ဓာတ်ကျဟန် မရှိချေ။ သူတို့အဖို့ ရေနှင့်ရိက္ခာရှိသမျှ အမြဲတမ်း စိတ်ဓာတ်တက်နေမည်သာ ဖြစ်၏။

လုစုယာက လူရိုင်းခေါင်းဆောင်ကို ခေါ်လိုက်၏။

'အကြီးအကဲ. . . ထိုက်သင့်သမျှ ရေနှင့်ရိက္ခာ ပေးလိုက်မယ်၊ ခင်ဗျား လူအတော်များများကို ပြန်လွှတ်လိုက်ပါလား'

လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က ခေါင်းခါ၏။

'ကျုပ်မပါဘဲနဲ့တော့ သူတို့ မပြန်ဘူး၊ ကျုပ်ကိုပါ ပြန်လွှတ်မယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားပြောသလို အဆင်ပြေပါလိမ့်မယ်'

လုစုယာ စိတ်လျှော့လိုက်သည်။

'ကဲ. . . ကဲ. . . ခင်ဗျားတို့လဲ ကြည့်ရှုပြီး အနားယူကြပေတော့၊ ကျုပ်တို့မှာတော့ ရှက်ဖျဉ်တဲတွေပါတယ်၊ တဲထိုးပြီး အနားယူကြမှာပဲ၊ ကိုလန်ထူ သူတို့အတွက် ရေနဲ့ရိက္ခာခြောက် တစ်ချို့တစ်ဝက်ခွဲပေးဖို့ ဟွမ်ရီစုံနဲ့စီစဉ်လိုက်ပါ'

လုစုယာမှာ အားလုံး၏ခေါင်းဆောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသဖြင့် ရပ်နားစခန်းချမည်ဆိုသောအခါ အားလုံးပင် ရပ်နားလိုက်ကြသည်။

ကိုလန်ထူကမူ ဟွမ်ရီစုံနဲ့တွဲလျက် သားရေဘိတ်နှင့် ရိက္ခာခြောက်အချို့ကို ခွဲဝေပေးသည်။ လူရိုင်းခေါင်းဆောင်က ကိုလန်ထူနှင့် ဟွမ်ရီစုံတို့အား နှာခေါင်းကိုလက်ဖြင့်တို့ပြီး ဦးညွှတ် ဂါရဝပြုသည်။ ကျေးဇူးတင်သည့် သဘောပင်တည်း။

ဘွန်လူအော၊ စန်းဇော်နှင့် ဘွန်တိမ်စန်းတို့က ရှက်ဖျဉ်တဲထိုးသည်။ လူရိုင်းများကား သဲများကို ကတုတ်ကျင်းသဖွယ်တူးပြီး အနားယူနေကြသည်။ လူရိုင်းများ အနားယူသည့်နေရာနှင့် လုစုယာတို့အုပ်စု အနားယူသည့်နေရာမှာ အနည်းငယ်ကွာလှမ်းသည်။ လုစုယာက တမင်ခွာထားခြင်းဖြစ်သည်။

လုစုယာမှာ အနား မယူနိုင်ပေ။ ထိုင်၍ စဉ်းစားခန်းဝင်နေရသည်။ သူခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်သည့်အချိန်တွင် ကန္တာရလူရိုင်းများမှာ တခေါခေါနှင့် အိပ်မောကျနေပြီ ဖြစ်လေ၏။ ကန္တာရငှက်များသည် သဲကန္တာရလူသားဆိုသော်လည်း အတိုင်းအတာ

တစ်ခုထိသာ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်း နိုင်ကြပေသည်။ လုစုယာထံမှ ရေနှင့် ရိက္ခာအချို့ကို စားသောက်လိုက်ရသောအခါ ခွန်အား အနည်းငယ် တိုးလာသော်လည်း နေ့စဉ်ရက်ဆက် ပင်ပန်းထားသည့်ဒဏ်ချက် ကြောင့် ထိုသို့ တခဏအတွင်းအိပ်မောကျသွားရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ လုစုယာတို့သည် ရွှက်ဖျဉ်တဲနှစ်တဲထိုးသည်။

တဲတစ်တဲမှာ အတန်ငယ်ကြီးသည်။ ထိုတဲမှာ လုစုယာ၊ ဘွန်တိမ်စန်း၊ ဟွမ်ရီစုံနဲ့ ကျိုလန်ထူတို့ အိပ်စက်ရမည့်တဲ ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်တဲကား ငယ်သည်။ ဘွန်လူအောနှင့် စန်းအော်တို့ အိပ်ရမည့် တဲငယ်ဖြစ်သည်။

လုစုယာကား အမှန်တကယ်ပင် အိပ်စက်၍မရချေ။ သူ့၌ ရှိနေသောတာဝန်မှာ သူတစ်ကိုယ်တည်းအတွက် တာဝန်မဟုတ်ချေ။ ဘိုးဘွားအဆက်ဆက်က တာဝန်ပေးခဲ့သည့် တိုင်းပြည်အတွက် ကောင်းရာကောင်းကျိုး ဆောင်ရွက်ရမည့်တာဝန်ဖြစ်သည်။

ယခု ပျောက်ဆုံးနေသည့်ရသေ့များသည် ကျယ်ပြောလှသော ဤသဲကန္တာရထဲ၌ ပျောက်ဆုံးသွားပြီဆိုပါစို့၊ သူ့၌ရှိသော မြေပုံတစ်စိတ်နှင့် ကုလန်ထံ၌ရှိသောမြေပုံတစ်စိတ်တို့ဖြင့် ဘာမျှလုပ်၍ မရနိုင်တော့ပါ။ သူ့ဖခင် လုကွမ်နန်သည် သူ့ အချိန်အခါက ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်အတွက် စိတ်အချရဆုံး ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သိုင်းသမားပေါင်းစုံ ဝိုင်းလုခဲ့သဖြင့် ယောင်ပြ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကိုဖန်တီးပြီး လောဘသားကောင်များကို လမ်းလွှဲပစ်ခဲ့၏။ တကယ့် ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်အစစ်ကိုမူ ပါရှားပြည်၌

သို့ဝှက် သိမ်းဆည်းခဲ့၏။ သူ့ဖခင်သည် သူ့တာဝန်ကျေပွန်ခဲ့၏။

ယခု မိမိတာဝန်မှာ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကို ရှာဖွေပြီး တရုတ်မျိုးချစ် တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၏ လက်ထဲသို့ ပေးအပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်မှာ ဖခင်လုကွမ်နန် ငယ်ရွယ်စဉ်က အချိန်မျိုး မဟုတ်ပေ။ ထိုစဉ်က တရုတ်မျိုးချစ်များသည် ယခုလောက် စုစုစည်းစည်းမရှိခဲ့သေးပေ။ ယခုမူ မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင်များ များစွာပေါ်ပေါက်နေသည့်ပြင် နောက်လိုက်များကိုလည်း မြောက်မြားစွာ စုဆောင်းရရှိပြီး ဖြစ်နေ၏။ ယခုအချိန်မှာ အချိန်ကိုက် နာရီကိုက် ဖြစ်နေသည်။ မိမိသာ ကျောက်စိမ်းတံဆိပ်တော်ကို ရအောင် မရှာဖွေနိုင်၊ သူ့ရဲကောင်းတစ်ဦးဦး၏ လက်ထဲ မပေးအပ်နိုင်ပါက မိဘဘိုးဘွားများပေးအပ်ခဲ့သည့် တာဝန်ကို မထမ်းဆောင်နိုင်၊ ယွင်းပျက်သည့်အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်ရပေတော့မည်။

❖ ❖ ❖

လုစုယာမှာ လုံးဝ အိပ်မပျော်နိုင်သဖြင့် တဲအတွင်းမှ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။ အပြင်တွင် အေးစိမ့်နေသည်။

သဲကန္တာရဟူသည်ကား နေ့ပူညချမ်းဆိုသည့်သဘောရှိသည်။ သူသည် အရှိင်းများ အိပ်စက်သည့်နေရာများသို့ ကြည့်လိုက်၏။ အရှိင်းများသည် သူတို့ကိုယ်ကို သဲများဖုံးအုပ်ပြီး အိပ်နေကြ၏။ သဲ၏အတွင်းထု အနွေးဓာတ်သည် ပြင်ပအအေးဓာတ်ကို ကောင်းစွာ အကာအကွယ်ပေးထားပေသည်။ ထိုသို့အိပ်စက်ရန်ကို ကျိုလန်ထုက သူ့အား ပြောပြထားဖူးသည်။

'အင်း. . . သူ့အရပ် သူ့ဓာတ်တော့ ဟုတ်နေတာပဲ'

သူသည် စိတ်ထဲမှ တီးတိုးမှတ်ချက်ချလိုက်သည်။ သူသည် အရှိင်းများကို ကြင်နာစွာကြည့်ပြီး လှည့်ထွက်လာခဲ့၏။ သူ့၌ စဉ်းစားစရာတွေ များပြောင်လှသဖြင့် အရှိင်းများကိုကြည့်ပြီး ကြာရှည်မသနားနိုင်ပေ။

သူသည် ဘွန်လူအောတို့ တဲအနီးမှ ကပ်ပြီးလျှောက်လာ၏။ ရသေ့များ ထွက်သွားသည်ဟုယူဆရသော အရပ်ဘက်သို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်သွားမိသည်။ သူသည် အဝေးသို့ငေးမျှော်ပြီး တီးတိုးပြောမိလေ၏။

'အင်း. . . ခင်ဗျားတို့ ဘယ်များရောက်နေကြပြီလဲ ရသေ့ကြီးတို့ရယ်'

အအိပ်ဆတ်သော ဘွန်လူအောသည် သူတို့တဲအနားမှ လုစုယာ ဖြတ်လျှောက်သည့်ခြေသံကို ကြားသည်။ ထို့ကြောင့် သူမ

ဖျတ်ခနဲထပြီး တဲအပြင်သို့ ကိုယ်ဖော့ထွက်လာသည်။ သူမသည် လုစုယာနောက်နားမှ ခြေဖော့လိုက်လာပြီး စောင့်ကြည့်ခဲ့ရာ လုစုယာ၏တီးတိုးရေရွတ်သံကြားလိုက်ရသောအခါ ရင်ထဲ နင့်သွားသည်။

'ဩော်. . . အစ်ကို. . . အစ်ကို၊ သူ့ခမျာ တာဝန်ကြီးကိုပဲ ခေါင်းထဲထည့်နေရတဲ့အတွက် ငါ့ကိုတောင် ချစ်သူတို့ဘာသာဘာဝ ကြင်ကြင်နာနာယုယုယယ မလုပ်နိုင်ရှာဘူး၊ ဩော် . . . အစ်ကို . . . အစ်ကို သနားစရာ'

ဘွန်လူအော၏ရင်ထဲ၌ လုစုယာအပေါ် ကြင်နာသနားစိတ်များ ယိုဖိတ်လာသည်။

'အစ်ကိုရယ်၊ အိပ်မပျော်ဖြစ်နေသလားဟင်'

လုစုယာ ဖြည်းညင်းစွာလှည့်ကြည့်၏။

'ညီမရယ်'

လုစုယာသည် ဘွန်လူအောကိုဖက်ပြီး သက်ပြင်းချလေသည်။

'အစ်ကို သိပ်စိတ်ပူနေသလားဟင်'

ဘွန်လူအောက တီးတိုးမေးလေ၏။

လုစုယာက နုပျိုချောမောလှသော ဘွန်လူအော၏မျက်နှာကလေးကို ငုံ့ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချရပြန်၏။

'ဘယ့်နှယ်ပြောပါလိမ့် ညီမရယ်၊ အစ်ကို့ရင်ထဲမှာ ခြောင်းဆန်နေတယ်ညီမရယ်၊ ရသေ့ကြီးတွေပျောက်သွားရင် မြေပုံ

တစ်စိတ်လဲ ပျောက်တာပဲပေါ့၊ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး အစ်ကိုတို့ ဘယ်လို ရှာခဲ့ကြသလဲ၊ ရသေ့ကြီးတွေရဲ့သဲလွန်စ ဘာမှမတွေ့ရဘူး၊ ခြေရာ ကိုတော့ ထည့်ပြောမနေပါနဲ့တော့ ညီမရယ်'

ဘွန်လူအောက လုစုယာကို တင်းကျပ်စွာဖက်လိုက်လေ၏။

'ဒီလောက်လဲမစိုးရိမ်ပါနဲ့ အစ်ကိုရယ်၊ ရသေ့ကြီးတွေကို ညီမတို့တွေ့ကြမှာပါ၊ သူတို့ ဌက်တွေလိုပျံပြီး မပြေးနိုင်ပါဘူး၊ သူတို့ ခြေရာတွေလဲ ရထားတာပဲ ဥစ္စာ'

'ဟင်း . . . တွေ့ဖို့တော့ အားခဲထားရတာပဲ ညီမရယ်၊ ဒါမှ အစ်ကိုတို့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်မှာ၊ အစ်ကိုတို့ရဲ့ရည်ရွယ် ချက် ပျက်စီးသွားပြီဆိုရင်တော့ အစ်ကို့အနေနဲ့ ဆရာတော်ကို ဘယ်လို မျက်နှာပြရဲတော့မလဲကွယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်'

'အို မဟုတ်တာ'

ဘွန်လူအောက လုစုယာ၏ပါးစပ်ကို သူ၏လက်ကလေးဖြင့် လှမ်းပိတ်လိုက်၏။

'တော်ပါတော့ အစ်ကိုရယ်၊ မျှော်လင့်ချက်တွေ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်၊ ညီမတို့ ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေရမှာလဲ၊ ဟောဒီ သဲကန္တာရထဲက ရသေ့ကြီးတွေကို မတွေ့တွေ့အောင် ရှာ မယ်၊ ရှာရင်း အသေခံမယ်၊ အဲဒါက ပိုမကောင်းဘူးလား'

လုစုယာက ဘွန်လူအော၏ နဖူးကလေးကို သိမ်မွေ့စွာ နမ်း ရှိုက်လိုက်၏။

'ကောင်းတယ်၊ သိပ်ကောင်းတယ်၊ ဒါဟာ အကျိုးရှိတဲ့သေ

ခြင်းပေါ့၊ တဲ့ . . . လာ၊ လရောင်ကလဲ လင်းထိန်နေတာပဲ၊ ရသေ့ ကြီးတွေရဲ့ခြေရာကို ပြန်လှေ့လာကြည့်ကြရအောင်'

ဘွန်လူအောသည် လုစုယာကိုဖက်ထားရာမှ ခွာလိုက်လေ ၏။

လုစုယာက ဘွန်လူအော၏ လက်ကိုဆွဲကာ ရသေ့ကြီးများ၏ ခြေရာရှိရာသို့ လျှောက်လာကြလေ၏။

❖ ❖ ❖

ကျယ်ပြောလှသော သဲပြင်။

အေးမြလှသော လရောင်။

အသည်းနှစ်မျှမတတ် ချစ်ကြင်ရသော ချစ်သူနှစ်ယောက် အလွန်သာယာ ချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းလှသော ရှခင်းပါပေ။

သို့သော်. . .

ထိုချစ်သူနှစ်ယောက်၏ ရင်တွင်း၌ကား သာယာချမ်းမြေ့မှု လုံးဝမရှိပြန်ချေ။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သူတို့ ပခုံးပေါ် ကျနေသည့် တာဝန်ကို မကျေမပွန်ဖြစ်မည်ကို အလွန်စိုးရိမ်နေသည်။

'ဘယ်သူတွေ နိုးနေသေးသလဲ'

လုစုယာက မေးလိုက်၏။

'ဘယ်သူမှမနိုးပါဘူး၊ မနိုးဘူးလို့ ထင်ရတာပဲလေ'

ဘွန်လူအောက ပြန်ဖြေ၏။ ဘွန်လူအော၏အဖြေမှာ မဆိုးလှပါ။

သူတို့လူစု၌ တကယ်တမ်း အိပ်ပျော်သူဆို၍ စန်းအော် တစ်ယောက်သာ ရှိပါသည်။

သူမသည် ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေသည်။

ဘွန်တိမ်စန်းနှင့် ဟွမ်ရီစုံတို့သည် အိပ်မပျော်ကြချေ။ လုစုယာ ထွက်သွားသည်ကိုသိကြ၏။ သို့သော် အိပ်ချင်ယောင် ဆောင် နေလိုက်ကြသည်။

သူတို့ အိပ်မပျော်ခြင်းမှာ တံဆိပ်တော်ကိစ္စတော့ မဟုတ်ပေ။

ကန္တရလူရိုင်းများက သူတို့ အိပ်ပျော်နေစဉ် ကုလားအုတ်များနှင့် ရေရိက္ခာအိတ်များကို ခိုးယူသွားမည်စိုးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

နိုးနိုးကြားကြား စောင့်နေကြခြင်း ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျိုလန်ထုအား အိပ်လိုက်သည်နှင့် တုံးခနဲ ပျော်သူဖြစ်သည်။ သူ့၌ ကြီးကြီးမားမားတာဝန်လည်း မရှိပေ။ သူက လုစုယာတို့ အုပ်စုကို ခင်မင်တွယ်တာမှုဖြင့် အပျော်တမ်း လိုက်ပါကူညီသူ ဖြစ်၍ အပူအပင် အကြောင့်အကျကင်းစွာ အိပ်ပျော်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ် ဟွမ်ရီစုံက တစ်ချက်မျှလူးလွန့်လိုက်ပြီး အိပ်ရာမှ ထလိုက်၏။ ဘွန်တိမ်စန်းက မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ဆက်၍ အိပ်နေလိုက်သည်။ ထို့နောက် အခြေအနေကိုစောင့်ကြည့်ပြီး တဲအပြင်သို့ ထွက်လိုက်၏။ ကုလားအုတ်များ အခြေအနေ၊ ရေရိက္ခာများ အခြေအနေကို စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးနောက် တဲထဲပြန် ဝင် အိပ်လေ၏။

'ဟွမ်ရီစုံ ခင်ဗျား အိပ်ပျော်အောင် အိပ်ပါ၊ ကုလားအုတ်နဲ့ ရေရိက္ခာတွေအတွက် ကျုပ်ဆက်ပြီး စောင့်နေပါ့မယ်'

ဟွမ်ရီစုံ ပြုံးလိုက်၏။ ဘွန်တိမ်စန်းသည်လည်း သူကဲ့သို့ မအိပ်ဘဲ နေနေကြောင်း သိလိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

'နောင်ကြီးဘွန်တိမ်စန်း၊ ခင်ဗျားအိပ်ပါ၊ ကျုပ်မအိပ်ဘဲ

နေနိုင်ပါတယ်၊ ကန္တာရငှက်တွေလဲ ကုလားသေ ကုလားမော အိပ်နေကြပါတယ်၊ ဘာမှ အန္တရာယ်ပေးဖို့ ပုံစံမရှိပါဘူး'

ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အတင်း အိပ်ခိုင်းနေကြသည်။ သွေးသောက်ရဲဘော်တို့၏ တစ်ဦးကို တစ်ဦး ညှာတာသော စိတ်ဓာတ်သာဖြစ်ပါလေ၏။

နောက်ဆုံး၌ ညဉ့်တစ်ဝက်စီအိပ်ရန် သဘောတူလိုက်ပြီး ဘွန်တိမ်စန်း အိပ်လေတော့၏။ ဟွမ်ရီစုံမှာလည်း သူ့နေရာ၌ သူ လှဲအိပ်နေလိုက်သည်။ သို့သော် အိပ်ပျော်အောင် မအိပ်ပါ။ နားစွင့် နေသည်။ ကန္တာရငှက်များမှာ ကိုယ်ဖော့ပညာ လုံးဝ မကျွမ်းကျင်သူ များဖြစ်၍ ကုလားအုတ်များအနီးသို့ လျှောက်လာသည်နှင့် ခြေသံ ကိုကြားရမည်မှာ သေချာပါသည်။

ထိုအချိန်၌ လုစုယာနှင့် ဘွန်လူအောတို့သည် ရသေ့ကြီးများ ၏ခြေရာများကို လေ့လာနေကြ၏။ ဘွန်လူအောသည် လရောင် အောက်၌ ထင်းထင်းကြီးဖြစ်နေသော ခြေရာများတစ်လျှောက် လိုက်သွားပြီး အကဲခတ်သည်။

လုစုယာကတော့ ဘွန်လူအောကဲ့သို့ လမ်းလျှောက်၍ မလေ့ လာပေ။ ခြေရာများအနီး ဒူးထောက်ထိုင်ပြီး စူးစူးစိုက်စိုက် ငုံ့ကြည့် နေ၏။

ဘွန်လူအောသည် နောက်ကြောင်း ပြန်လျှောက်လာပြီး လုစု ယာကို ကြည့်သည်။

'အစ်ကိုလုစုယာ ညီမစိတ်ထင်တော့ ရသေ့ကြီးတွေဟာ

အစာရေစာပြတ်ပြီး လဲကျန်ပြီနဲ့ တူတာပဲ၊ အစ်ကို စဉ်းစားကြည့် လေ၊ သဲကန္တာရ လူသားတွေဖြစ်တဲ့ ကန္တာရငှက်လူရိုင်းတွေတောင် နှုတ်ခမ်းကွဲ၊ လည်ချောင်းကွဲနဲ့ အတော်ဒုက္ခရောက်နေကြရတာ၊ သဲကန္တာရ အလေ့အကျင့်မရှိတဲ့ ရသေ့ကြီးတွေ ဘယ်လိုအသက်ရှင် နိုင်တော့မှာလဲ'

လုစုယာထံမှ စကားပြန်မရသဖြင့် ဘွန်လူအော စိတ်အ နှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားသည်။

'အစ်ကို. . . ညီမပြောတာ မကြားဘူးလား'

လုစုယာ မကြားပါ။ သူ့အာရုံသည် သဲပြင်ပေါ်သို့ နစ်ဝင်နေ သည်။ တကယ်တော့ လုစုယာ နက်နဲစွာစဉ်းစားနေခြင်းသာ ဖြစ် ပါသည်။ ဘွန်လူအောက လုစုယာ၏ပခုံးကိုပုတ်ရန် လက်ရွယ် လိုက်စဉ်မှာပင် လုစုယာထံမှ အော်သံထွက်လာတော့သည်။

'ဟုတ်တယ်. . . ဟုတ်တယ်၊ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်'

လုစုယာသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ဝေါက်ခနဲ ထရပ်လိုက်လေ ၏။

'ဟော့. . . ညီမ'

ဘွန်လူအော ဘာမျှ မပြောနိုင်မီ လုစုယာသည် ဘွန်လူအော ၏လက်ကို ဆွဲပြေးလေတော့သတည်း။

❖ ❖ ❖

အခန်း (၁၃၉)
ဝက်ပါ ခြေရာ

လုစုယာသည် ဘွန်လူအောဓါ်လက်ကိုဆွဲပြီး ခြေရာလမ်းစဉ်အတိုင်း ပြေး၏။ ဘွန်လူအောမှာ ဘုမသိဘမသိ ယက်ကန်ယက်ကန်ဖြင့် ပါသွားသည်။

'အစ်ကို ဘာတွေ့လို့လဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဘွန်လူအောက အရေးတကြီးမေးလိုက်သည်။

လုစုယာက. . .

'ဘာဖြစ်လို့မေးနေတာလဲ၊ ဘာမှမမေးနဲ့ အခြေအနေ စုံစမ်းရအောင် ပြေးတာပေါ့'

တစ်ခေါ်လောက် ပြေးပြီးသောအခါ လုစုယာ ရပ်လိုက်သည်။ သူတို့၏ရှက်ဖျဉ်တဲကလေးများကို လရောင်အောက်၌

ခပ်ရေးရေးသာ မြင်ရတော့သည်။

သူတို့ ပြေးသည့်ခရီးမှာ ဝေးလံသည် မဟုတ်ပေ။ လုစုယာက ဖူးထောက်ထိုင်ချပြီး ရသေ့များ၏ ခြေရာများကို ကြည့်ရှုပြန်သည်။

'အစ်ကို၊ ခြေရာမှာ ဘာထူးခြားချက်တွေ့လို့လဲ'

'လာ. . . ညီမ၊ လာကြည့်စမ်း'

ဘွန်လူအောသည် လုစုယာ၏ဘေး၌ ဖူးထောက် ထိုင်ချလိုက်၏။

'ဘာကြည့်ရမှာလဲ အစ်ကို'

'ခြေရာတွေကိုပေါ့ ညီမရယ်၊ အစ်ကိုထင်တာ မှန်ပြီလို့ ယူဆရတော့မှာပဲ'

ဘွန်လူအောက မျက်မှောင်ကလေးကြုတ်မိ၏။

'ဘာများလဲအစ်ကိုရယ်၊ ရှင်းပြမှ ညီမသိရမှာပေါ့'

'ကြည့်စမ်းပါ၊ ဘာထူးခြားလဲဆိုတာ ညီမ ဘာသာကြည့်ပြီး ထူးခြားချက်ကို ရှာစမ်းပါ၊ ဒါမှ အစ်ကို့အယူအဆ မှန်မမှန် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးလို့ ရတော့မှာပေါ့'

ဘွန်လူအောသည် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်မိသည်၊ အတန်ကြာ ကြည့်ပြီးသည်နှင့် နှုတ်မှ ရုတ်တရက်ယောင်ထွက်သွား၏။

'ဟင်. . . အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာနော်'

လုစုယာ အားတက်သွား၏။

'ဘာတွေများ ဖုံးဖြစ်ရာကောင်းနေတာလဲ၊ ခြေရာပေါ်မှာ ဘာထူးခြားချက်များ တွေ့လို့လဲ'

'တွေ့တယ်. . . အခုမှတွေ့တယ်၊ တစ်နေ့ခင်းလုံး ကြည့်တာ ဘာမှ မတွေ့ဘူး၊ သိပ်ထူးဆန်းတာပဲ'

လုစုယာက ဖြူးလိုက်သည်။

'တစ်နေ့ခင်းလုံး ကြည့်တာ ဘာမှမတွေ့ဘူးဆိုတာ မှန်တယ်၊ ဘယ်တွေ့မလဲ၊ စိတ်က ပျံ့လွင့်နေတာကိုး၊ အပေါ်ကနေ အပူဒဏ် ဖိစီးတယ်၊ အောက်က သဲအပူဒဏ်က ဒုက္ခပေးတယ်၊ ရေဆာ လောင်မွတ်သိပ်မှုကလဲ ရှိတယ်၊ ဘယ်သူမှ စိတ်ကိုစူးစိုက်လို့ မရဘူး၊ ဒီတော့ ထူးခြားချက်ကို ဘယ်တွေ့တော့မလဲညီမရယ်'

ဘွန်လူအောက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်တယ်၊ အခုတော့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အေးမြနေ တယ်၊ ဘာအသံဗလံမှလဲ မကြားရဘူး၊ အာရုံက တစ်ခုထဲကို စိုက်နစ်ဝင်ပြီး စူးစမ်းရှာဖွေလို့ ရတာပေါ့'

'ကဲ. . . ညီမတွေ့တဲ့ ထူးခြားချက်ကို ပြောပြစမ်း'

'ဟောဒီခြေရာကိုကြည့်၊ သိုင်းသမားတွေ ပြေးရင် ကိုယ်ဖော့ တဲ့အကျင့် ပါနေတော့ ခြေဖျားနဲ့ထောက်ပြီး ပြေးကြတယ်၊ ဒီတော့ ခြေရာထင်ရင် ခြေဖနောင့်ရာထင်တာက နည်းပြီး ရှေ့ခြေဖဝါးရာ ပဲ ထင်တယ်၊ လမ်းလျှောက်ရင်လဲ ဒီအတိုင်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဟောဒီ

ခြေရာတွေကိုကြည့်ရင် ခြေဖနောင့်ရာတွေက ပိုထင်နေတယ်၊ သဲထဲ ကို ပိုပြီးနက်ဝင်နေတယ်၊ ခြေဖျားမှာ အားမရှိဘဲ ခြေဖနောင့်မှာ အားရှိနေတယ်၊ ဒါဟာ ထူးခြားချက်ပဲပေါ့၊ အစ်ကိုမြင်တဲ့ ထူးခြား ချက်ကကော ဘာလဲ၊ ညီမကို ပြောပြပါဦး'

လုစုယာမှာ လွန်စွာကျေနပ်သဘောကျသွား၏။ အလွန် တရာ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်လှသော၊ ထူးခြားချက်ကို ခက်ခနဲ သိ နိုင်စွမ်းရှိသော ဘွန်လူအောကို လေးစားမြတ်နိုးစွာ ကြည့်လိုက် လေ၏။

'အို. . . အစ်ကိုကလဲ၊ ပြောပါဆို ဘာဖြစ်လို့ကြည့်နေရ တာလဲ'

ဘွန်လူအောက ရှက်စနိုးပြောလေ၏။

'ညီမရဲ့ ဉာဏ်စွမ်းထက်မြက်မှုကို လေးစားလွန်းလို့ပါ ညီမ ရယ်'

'တော်ပါ၊ ပြောစရာရှိတာကို အရင်ပြောပါဦး'

ဘွန်လူအောက မျက်စောင်းကလေးထိုးပြီး ပြောလိုက်၏။

လုစုယာက ခေါင်းညိတ်ပြီး . . .

'ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ကြည်ရဲ့ အကြံဉာဏ်ပဲဖြစ်ရမယ် ဒီရသေ့ကြီးဟာ အသက်အရွယ်ကြီးသလောက် ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက် လဲ အတော်များတယ်၊ အတော်ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ ရသေ့ကြီး

ပဲ ညီမရဲ့'

ဘွန်လူအောမှာ လုစုယာ ဆက်ပြောမည့် စကားကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်နေ၏။

'ရသေ့ကြီး ကျန်းကြည်ကြည်ဟာ ကန္တာရင့ှက်လူရိုင်းတွေကို ပိုနခင်းကိုးကွက်ဖျူဟာနဲ့ ပညာပြခဲ့သလို ခြေရာတွေနဲ့လဲ ပညာပြခဲ့တယ် ကန္တာရင့ှက်လူရိုင်းတွေ ကောင်းကောင်း အလိမ်ခံလိုက်ရတယ်'

'ခြေရာနောက်လိုက်ပြီး တဝဲလည်လည်ဖြစ်နေတာကို အစ်ကိုက ပြောတာလား'

'အေးပေါ့'

'ဒါဖြင့် ညီမတို့လဲ အဆစ်ပါသွားတာပဲလား၊ ညီမတို့သိတဲ့အချိန်မှာတောင် နှစ်ကြော့လောက် ပြန်ပတ်နေကြရသေးတယ် မဟုတ်လား'

'ဟင်း. . . ဟင်း. . . ဟင်း. . . ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့ပါ အဆစ်ပါသွားသေးတာကိုး၊ ဒါမျိုးပေါ့၊ ကျွန်ဝယ်ရာ အဆစ်ပါ ဆိုတာမျိုးလိုပေါ့ . . .'

ဘွန်လူအော ရယ်မိသည်။

'ကဲ. . . အစ်ကိုလျှောက်ပြောနေတာ လိုရင်းမရောက်နိုင်တော့ဘူး'

လုစုယာ သတိရသွား၏။

'အေး. . . ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒီလိုညီမရဲ့ ဖနောင့်တွေနေရာ နက်ဝင်နေပြီး ဖဝါးခြေရာ သိပ်မထင်တဲ့အချက်ကို စဉ်းစားကြည့်တော့မှ ရသေ့ကိုးပါးဟာ နောက်ပြန်လမ်းလျှောက်သွားကြတယ် ဆိုတာ ငါရိပ်မိတော့တယ်'

'ဟယ်. . .'

ဘွန်လူအောမှာ ထခုန်မိမတတ်ဖြစ်သွားသည်။ သည်အချက်ကို သူ မစဉ်းစားမိခဲ့ပေ။

စဉ်းစားမိဖို့ အလွန်ကောင်းသည်မဟုတ်ပါလား။

❖ ❖ ❖

'အစ်ကို သိပ်တော်တယ်၊ ညီမ လုံး၀ မစဉ်းစားမိခဲ့ဘူး'

'ခြေရာရဲ့ထူးခြားချက်ကို တွေ့ကတည်းက ညီမတော်နေပါပြီ၊ နောက်ထပ်နည်းနည်းလေး အချိန်ယူ စဉ်းစားလိုက်ရင် ငါတွေးသလို တွေးမိမှာပေါ့၊ သူတို့ နောက်ပြန်သွားတော့ ကန္တာရငှက်တွေဟာ ရသေ့ကြီးတွေကိုတွေ့ဖို့ ဝေးသထက်ဝေးသွားတာပေါ့၊ ရသေ့ကြီးတွေက အနောက်ဘက်ကို ပြောင်းပြန်လျှောက်သွားတယ်၊ ကန္တာရငှက်တွေကတော့ ရသေ့ကြီးတွေ အရှေ့ဘက်ချည်း သွားနေတယ်လို့ ထင်ကြတယ်၊ လိုက်ကြတယ်၊ လိုက်လေ ဝေးလေဆိုတာ ဒီအဖြစ်မျိုးပေါ့'

'ညီမလေးတို့ တဝဲဝဲ တလည်လည် ဖြစ်နေတာကရော ဘာသဘောလဲ'

'ဒါက ရှင်းပါတယ်၊ ခြေရာတွေကို ဝက်ပါဆင်ထားခဲ့တာပေါ့၊ ရသေ့ကြီးတွေဟာ ဝက်ပါအတတ်ကို တတ်ထားကြတာ သေချာတယ်၊ အဲဒီမှာတင် ကန္တာရငှက်တွေရော ငါတို့ရော တဝဲဝဲ တလည်လည် ဖြစ်ကုန်တာပေါ့၊ ကန္တာရငှက်တွေဆိုရင် ပါလာတဲ့ရေနဲ့ ရိက္ခာတွေတောင် ကုန်သွားရှာတယ်'

'အံ့ဩစရာပဲနော်၊ ဒါကြောင့်လဲ တရုတ်ပြည်သိုင်းလောကမှာ ဒီရသေ့ကြီးတွေ နာမည်ကြီးကြတာပဲ'

'မှန်တယ်၊ သူတို့ အလကားနာမည်ကြီးနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ နဂိုရှိလို့ နဂိုင်းထွက်ကြတာပါ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ အောင်မြင်မှုမာန် ယစ်လွန်းတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးလွန်းတယ်၊ သူတို့သာ

ဆရာတော် ထန်တိုလိုနေရင် ဆရာတော်လောက် နာမည်ကြီးမှာ သေချာတယ်၊ သူတို့နဲ့ နောက်ဆုံးတိုက်ခိုက်ကြတုန်းကလဲ ဆရာတော် ရောက်လာတာ မြန်ပေလို့ပေါ့၊ မမြန်ရင် ငါလဲ ဒုက္ခရောက်နေလောက်ပါပြီ'

လုစုယာသည် ရသေ့ကြီးများကို အမှန်တကယ်ချီးကျူးမိခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

လူရှိုင်းများကို မျက်စိလှည့်သည့် နောက်ပြန်လျှောက်သည့်အကွက်မှာ လူရှိုင်းမပြောနှင့် လူယဉ်များပင် မျက်စိလည်လောက်ပေသည်။

ထိုကြားထဲ ဝက်ပါအတတ်ဖြင့် စီရင်ထားခဲ့သည်ဆိုတော့ ဝက်ပါငှက် လူရှိုင်းများမှာ ဆယ်ခါပြန် ရှုးလောက်သည်ပေါ့။

'ကန္တာရငှက်တွေဟာ ကံကောင်းလို့ ညီမတို့နဲ့ တွေ့တာနော်၊ ညီမတို့နဲ့ မတွေ့ရင် သူတို့အားလုံး အကြီးအကျယ်ဒုက္ခရောက်နေပြီ'

'ဟုတ်တယ် ကန္တာရငှက်တွေ ကံကောင်းတာပေါ့၊ ကျွန်းကြည်ကြည်ဟာ တော်တော်ရက်စက်တဲ့စိတ်ထားရှိတယ်၊ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကန္တာရငှက်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ကျေးဇူးရှင်တွေ၊ အဲဒါ ကန္တာရငှက်တွေကို ဝက်ပါထဲ အစာငတ် ရေငတ်ဖြစ်အောင် အကွက်ဆင်ပစ်ခဲ့တယ်၊ သူတို့ ဒေါသဖြစ်ပြီး ခြေရာနောက် ဆက်လိုက်သမျှတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသလို ဖြစ်နေမှာပဲ'

'ဟုတ်တယ်၊ မလုပ်သင့်ဘူးနော်၊ ဒါပေမယ့် ရသေ့ကြီးတွေ

ဘက်က စဉ်းစားကြည့်ရင်တော့ တစ်မျိုးဖြစ်သွားတာပေါ့အစ်ကို၊ တစ်ဘက်က မလုပ်သင့်ပေမယ့် တစ်ဘက်က လုပ်သင့်တာမျိုး စဉ်းစားလို့ ရပါတယ်'

လုစုယာ ငိုင်သွား၏။ ဘွန်လူအောပြောသည့်စကား၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သူ စဉ်းစားသည်။ သူ ချက်ချင်းသဘောပေါက် ပါသည်။

'အင်း . . . ညီမပြောတာ မှန်တယ်၊ စန်းအော်ဆိုရင် အစ်ကို တို့ကို စောစောစီးစီး ဒီအကွက် ထောက်ပြမှာသေချာတယ်၊ ဒီ ကောင်မလေးဟာ တစ်ခါတစ်ရံ အစ်ကိုတို့ထက်တောင် ဉာဏ် ထက်သေးတယ်'

'ဒီသဲကန္တာရထဲမှာ ညီမလေး စန်းအော် ဉာဏ်မထက်ဘဲ ဖြစ်နေတယ် အစ်ကို'

လုစုယာ ရယ်လိုက်၏။

'သူဘယ်ဉာဏ်ထွက်မလဲ၊ စိတ်ညစ်နေတာကိုး၊ သူက စား မယ်၊ သောက်မယ်၊ တိုက်မယ်၊ ခိုက်မယ်၊ ဒါလောက်ပဲ စဉ်းစား နေတာ၊ သဲကန္တာရရဲ့ငြိမ်းချမ်းမှုဒဏ်ကို သူ မခံနိုင်ဘူး၊ ငြိမ်းချမ်းမှုက သူ့ရဲ့ထက်မြက်တဲ့ ဦးနှောက်တွေကိုတုံးအောင် လုပ်ပစ်လိုက်သလို ဖြစ်နေတယ်၊ မနေ့ကဆို သူ့ဦးရီးတော်ရသေ့တွေကို ပြန်ရှာတဲ့ ကိစ္စမှာတောင် သူစိတ်မရှည် ဖြစ်နေတယ်'

❖ ❖ ❖

ဘွန်လူအောက ရသေ့ကြီးများဘက်မှ ရက်ရက်စက်စက် ပြုလုပ်ခြင်းများ မှန်ကန်သည်ဆိုခြင်းမှာ ရသေ့ကြီးများ ဒဏ်ရာ ရနေခြင်း၊ အားအင်ပြတ်လပ်နေခြင်း၊ ရိက္ခာပြတ်လပ်နေခြင်းများ ကို ရည်ရွယ်ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

ကန္တာရငှက်များနှင့် နောက်တစ်ကြိမ်တိုက်ခိုက်လျှင် ရသေ့ များ သေဆုံးဖွယ်ရာသာ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်ပြန်လျှောက်သည့်ခြေရာများကို ဝက်ပါ အတတ်ဖြင့်စီရင်ပြီး ကန္တာရငှက်များအား သေတွင်းဆီသို့ ပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

'အစ်ကို . . . ရသေ့ကြီးတွေ ဘယ်လိုအကွက်ဆင်တယ်ဆို တာတော့ သိရပါပြီ၊ သူတို့ အခု ဘယ်မှာလဲ၊ တွေ့ရင်တော့ ကယ်နိုင် မှာပါ'

'လိုက်ရမှာကတော့ လွယ်သွားပြီလေ၊ အစ်ကို ရှင်းပြမယ်၊ အခု အစ်ကိုနဲ့ ညီမ သူတို့ရဲ့ဖနောင့် ဦးတည်တဲ့ဘက်ကို လိုက်မယ်၊ လိုက်ရင်းနဲ့ ခပ်ပါးပါး ခြေရာ ရှာရမယ်၊ ရသေ့တွေအနေနဲ့ ဒီဝက်ပါ ခြေရာနားကခွာရင် နောက်ထပ်သဲလွန်စခြေရာ ဆက်စပ်ပေးထား လို့ မဖြစ်လေတော့ အဲဒီဝက်ပါကခွာရင် ခပ်ဝေးဝေးကို ခုန်ထွက် ရမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ခြေရာမထင်အောင် ကိုယ်ဖော့ပြီး ဝက်ပါခြေရာ

နားက ရှောင်ခွာရမယ်၊ အဲဒီ ခပ်ပါးပါးခြေရာကို ရှာနိုင်ရင် ရသေ့တွေကို တွေ့ပြီပေါ့'

ဘွန်လူအော ခေါင်းညိတ်၏။

'ညီမ သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဝက်ပါခြေရာဘေးမှာ သူတို့ဆုတ်သွားတဲ့ ခြေရာတွေ့ရင် ကန္တာရငှက်တွေဟာ အဲဒီခြေရာနောက် ထပ်လိုက်မှာပေါ့၊ နောက်တစ်ခုက သူတို့ဟာ ဝက်ပါခြေရာနားက နောက်ဆုတ်ရှောင်ရင်း သူတို့ခြေရာတွေကို ဖျက်ပစ်ခဲ့ရင်တော့ ညီမတို့ ဘယ်လိုမှ ရှာတွေ့မှာမဟုတ်တော့ဘူး'

လုစုယာ စဉ်းစားကြည့်၏။ ဒါလည်းပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။ နောက်ပြန်ဆုတ်လျှင် ခြေရာများကို အဝတ်တစ်ခုခုဖြင့် ခါယမ်းဖျက်ထုတ်လျှင် ထိုခြေရာကို မည်သူမျှမတွေ့နိုင်တော့ပေ။

ထို့ကြောင့် လုစုယာတို့သည် မူလဝက်ပါ ခြေရာနှင့် အတော်အတန်ဝေးသည့် နေရာများအထိ ခွာပြီး နောက်ထပ် ခြေရာကို ရှာရသည်။

ထိုအလုပ်မှာ အလုပ်ကျယ်လှသဖြင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန်လုပ်၍ မရပေ။ အချိန် အတော်ကြာသည်။

အေးချမ်းသည့်အချိန် ဖြစ်နေသော်လည်း လုစုယာရော ဘွန်လူအောပါ ချွေးစို့နေကြသည်။

သူတို့ တွေးထင်ထားသည့် ခြေရာများကို အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ မတွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကြာသော် ဘွန်လူအောသည်ပင် စိတ်ပျက်လာတော့သည်။

သို့သော်. . .

သူ့ စိတ်ပျက်မှုကို မဖော်ပြပေ။

စန်းအော်သာဆိုလျှင် ကလေးငယ်ကဲ့သို့ ညည်းညူတော့မည်မှာ သေချာသည်။

လုစုယာ မျက်မှောင်ကုပ်လာ၏။

'ညီမ. . . စိတ်မပျက်ပါနဲ့၊ ခြေရာကိုမရှာနဲ့၊ သဲပေါ်မှာ တစ်ခုခုနဲ့ယမ်းပြီးဖျက်ထားတဲ့ အရာကိုသာ ကြည့်ပေတော့၊ ရှာရတာတော့ ပိုပင်ပန်းလာလိမ့်မယ်'

သဲပေါ်၌ဖျက်ယမ်းထားသောအရာ ရှာရမည့်ကိစ္စမှာ ကောက်ရိုးပုံထဲ အပ်ရှာသကဲ့သို့ ခက်ခဲလှသည်။

ထို့ပြင် ရှည်လျားလှသော ဝက်ပါခြေရာတစ်လျှောက် လိုက်လံရှာဖွေရခြင်းဖြစ်၍ ရှာသည့်နယ်နိမိတ်မှာ ကျယ်ဝန်းလှသည်။

နောက်ထပ် ထမင်းအိုးတစ်လုံးကျက်ခန့်ကြာသောအခါ လုစုယာသည် မသင်္ကာဖွယ်ရာအနေအထားကို တွေ့လာရတော့သည်။

လုစုယာ ရယ်လိုက်သဖြင့် ဘွန်လူအောလည်းရယ်လိုက်သည်။

'အစ်ကို. . . တွေ့ပြီလား'

'ဒီနေရာကို မသင်္ကာဘူး၊ မူလသဲပြင်နဲ့မတူလှဘူး၊ ခြေရာလက်ရာ ပျက်နေတယ်လို့ ထင်ရတယ်'

ဘွန်လူအောသည် လုစုယာပြသည့်နေရာများကို အကဲခတ်ကြည့်သည်။

ခြေရာလက်ရာ ပျက်နေသည်ကတော့ အမှန်ပင်။ မူလသဲပြင်သည် မှန်ကဲ့သို့ပြင်ညီဖြစ်သည်။

ယခုသဲပြင်၌ ပြင်ညီ မဟုတ်ပေ။

လုစုယာက. . .

'သူတို့ ဇာက်ရာရထားတယ်၊ တတ်နိုင်သမျှ နားခိုရာရှာရမယ်၊ သဲတောင်ကုန်း တွေ့ရင်လဲ ဝင်ခိုမှာပဲ၊ အိုအေစစ် တွေ့ရင်တော့ ပြောစရာမရှိတော့ဘူးပေါ့၊ အဲဒီမှာ သူတို့အချင်းချင်း တတ်နိုင်သမျှ ပြုစုကုသရလိမ့်မယ်'

'ဖြစ်နိုင်တယ်'

'ဒီတော့ အစ်ကို ဒီကနေခွဲထွက်ပြီး ဟိုဘက်ကိုလိုက်ရှာမယ်၊ ညီမကတော့ ဒီကစောင့်နေ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အဆက်အသွယ်မပြတ်အောင် လေချွန်အချက်ပေး၊ အစ်ကို့ဆီက အသံ

ရှည် လေချွန်သံကြားရင် အစ်ကို့နောက်ကိုလိုက်ခဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့. . . အစ်ကို'

လုစုယာသည် သဲလွန်စများကိုငုံ့ကြည့်ပြီး တဖြည်းဖြည်းလျှောက်ထွက်သွား၏။

ဘွန်လူအောမှာ လုစုယာကိုငေးကြည့်နေသည်၊ ယခု လုစုယာ ထမ်းဆောင်နေရသည့်တာဝန်မှာ ဘုံတာဝန်ဖြစ်သည်။

သူမ၏အစ်ကို ဘွန်တိမ်စန်း၊ သူမနှင့် စန်းအော်တို့ လေးယောက်စလုံးတွင် တာဝန်ရှိသည်။

ယခုမူ လုစုယာတစ်ယောက်တည်းက သူ့တာဝန် သက်သက်သဖွယ် ထမ်းဆောင်နေရှာသည်။

ဘွန်လူအော၏ စိတ်ထဲ၌ လုစုယာအား လေးစားခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း၊ ကြင်နာခြင်း၊ သနားခြင်းများ ရင်ထဲ၌ တဖွားဖွား ပေါ်လာသည်။

မကြာမီ လုစုယာ မြင်ကွင်းမှပျောက်သွား၏၊ အတွင်းအားထုတ်၍ ချွန်လိုက်သော လေချွန်သံကိုမူ တစ်ချက်တစ်ချက် ကြားနေရသေး၏။

❖ ❖ ❖

'နို . . .'

မကြာမီ စူးရှကျယ်လောင်သော လေချွန်သံသည် ရှည်လျားစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ဘွန်လူအော ဘာမျှ မပြောတော့ပေ။ လုစုယာရှိမည့် နေရာကို တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လိုက်လေတော့၏။ လုစုယာကို တွေ့ရပေပြီ။

'အစ်ကို . . . ဘာထူးခြားချက်တွေ့သလဲ'

လုစုယာ၏မျက်လုံးများသည် လရောင်အောက်၌ တောက်ပလျက် ရှိလေ၏။

ဝင်စစ် သူတို့သည် သူတို့စခန်းချရာ တဲစခန်းနှင့် အတော်ဝေးသည့်နေရာသို့ ရောက်နေခဲ့လေပြီ။

ဘွန်တိမ်စန်း၊ စန်းအော်၊ ဟွမ်ရိုစုံနှင့် ကျိုလန်ထူတို့၏ အကူအညီကို လိုအပ်ပါက လွယ်လွယ်ခေါ်၍ မရနိုင်တော့ပေ။

'ဟိုမှာကြည့်စမ်း . . . သဲတောင်ကုန်းလေး'

'ဟာ . . . ဟုတ်တယ်'

'သူတို့ အဲဒီဘေးမှာရှိချင်ရှိမယ်၊ မရှိတာတောင် အဲဒီတောင်ကုန်းပေါ်က တက်ကြည့်ရင် ရသေ့ကြီးတွေ ဘယ်နေရာမှာ ခိုနေတယ်ဆိုတာ သိနိုင်တယ်၊ ဘာပဲပြောပြော . . . ဒီသဲတောင်ကုန်းကို တွေ့ရတာ အံ့ဩစရာကောင်းတယ်၊ အစ်ကိုစိတ်ထင်

ရသေ့ကြီးတွေကို တွေ့တော့မယ်လို့ ထင်တာပဲ၊ စိတ်ထဲမှာ အဲဒီလို ယုံကြည်လာတယ်'

ဘွန်လူအောနှင့် လုစုယာတို့သည် ထိုသဲတောင်ကုန်းကလေးဆီသို့ အပြေးအလွှားထွက်သွားကြလေ၏။

သဲတောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြေးတက်ကြသည်။ တစ်ဘက်တောင်ကုန်းဘေးသို့ မျှော်လင့်တကြီး ငုံ့ကြည့်လိုက်ကြသည်။ နှစ်ဦးစလုံး ရင်ထဲ၌ဟာသွားသည်။ ရသေ့မပြောနှင့် ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တမြီးမျှပင် မတွေ့ရ။

'ဟင်း . . .'

လုစုယာ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'စိတ်မလျှော့ပါနဲ့ အစ်ကိုရယ်'

ဘွန်လူအောက လုစုယာကို အားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်၏။ သူမသည် ဘေးဘီပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်သည်။

သဲတောင်ကုန်းထိပ်ဖြစ်၍ မြင်ကွင်းကပိုရှင်းသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ခပ်ရှုပ်ရှုပ် ကြည့်သွားပြီးမှ ဘွန်လူအောသည် ကပျာကယာ တစ်နေရာကို ပြန်ကြည့်သည်။ ထိုနေရာကို သူ ကျော်သွားခဲ့မိသည်။

ထိုနေရာသည် လရောင်အောက်၌ ညိုညစ်ညစ် စုစုအုပ်အုပ် ဖြစ်နေသည်။

'အစ်ကို. . . ဟိုခပ်ဝေးဝေးကိုကြည့်စမ်း၊ ညိုညစ်ညစ် အုပ်ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေတာ ဘာလဲ'

ဘွန်လူအောက လက်ညှိုးထိုး ညွှန်ပြလိုက်၏။ လုစုယာသည် ထိုနေရာသို့လှမ်းကြည့်ပြီး ရုတ်တရက် ထခုန်မိတော့မလိုဖြစ်သွား၏။

'ညီမလေး ဒါ. . . ဒါ. . . အို. . . ဒိုအေစစ်စခန်းပဲ'

လုစုယာက တုန်ယင်လှုပ်ရှားစွာ ပြောလိုက်လေသတည်း။

စာစဉ်(၁၀) ပြီး၏၊

စာစဉ်(၁၁) ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်၊

❖ ❖ ❖